

Śląska Biblioteka Publiczna

17041

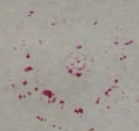
T

E

KATALOG ILLUSTROWANY
WYSTAWY SZTUKI POLSKIEJ

od roku 1764 – 1886.

KATALOG
WYSTAWY
SZTUKI POLSKIEJ

OD ROKU 1764 — 1886.

WYDAŁ

Dr. JAN BOŁOZ ANTONIEWICZ
PROFESOR UNIwersYTETU.

~~~~~  
Z 75 ilustracyami.  
~~~~~


WE LWOWIE

NAKŁADEM DYREKCJI POWSZECHNEJ WYSTAWY KRAJOWEJ

1894.

17041

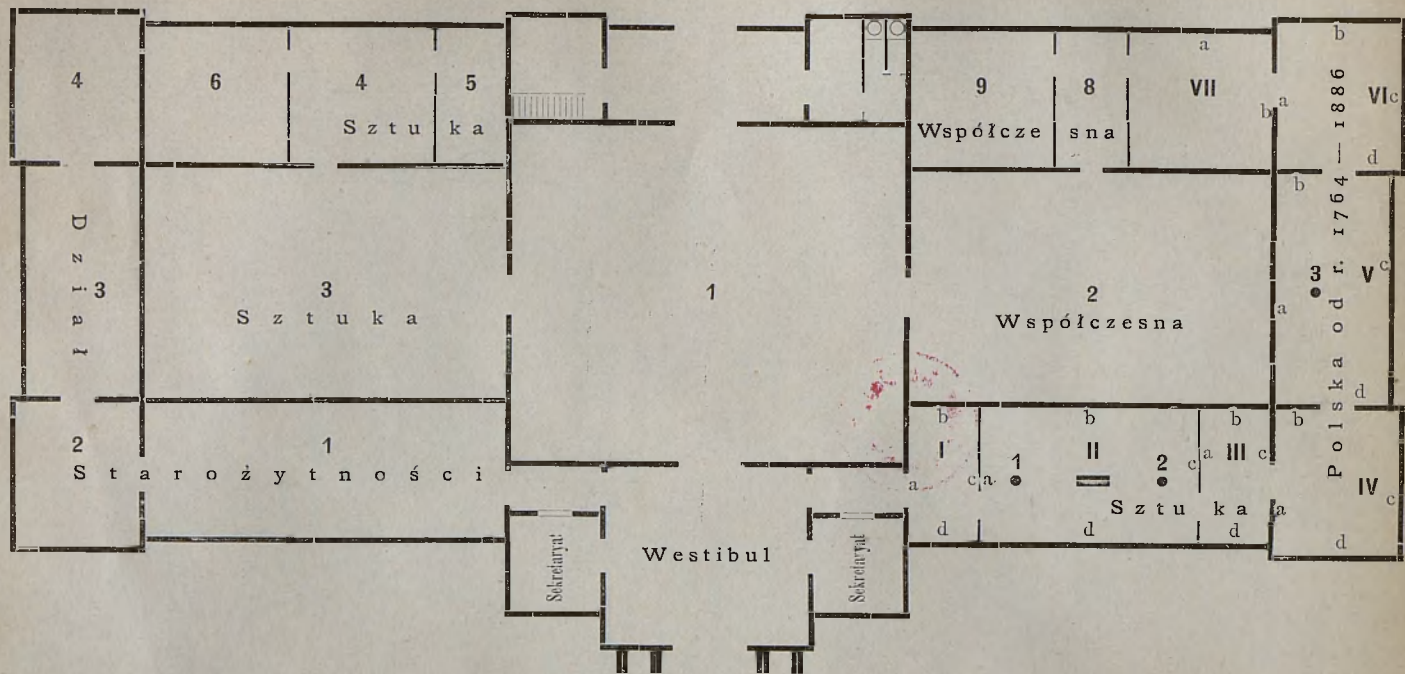
I

Agel Lwów. 28.V.21, cena 15¹² T.

x-47485
17041 I

PAŁAC SZTUKI.

Wystawa Sztuki polskiej 1764—1886 jest umieszczona w salach oznaczonych **rymskimi liczbami I—VII.**

● 1 (Wiatrak I). ● 2 (Wiatrak II). ● 3 (Wiatrak III). — Gabłota z miniaturami hr. Tarnowskich w Dzikowie.

UWAGI.

Wystawa Sztuki Polskiej 1764 — 1886, czyli Wystawa retrospektywna, obejmuje 422 obrazów olejnych, 219 akwarel, gwaszów i pastelów, 598 rysunków, 179 sztychów i 21 rzeźb, czyli łącznie (z doliczeniem kilkunastu fotografii) 1439 dzieł sztuki. Zajmuje ona siedm sal ze sobą połączonych w prawem skrzydle pałacu sztuki, oznaczonych nad drzwiami (i na załączonym planie) liczbami rzymskimi I — VII. Do sali I prowadzą drzwi z wielkiego westybulu; do Sali VII wchodzi się z sali 7 Wystawy Sztuki współczesnej. W Sali VII, są dzieła należące do tej wystawy retrospektywnej, zawieszone na ścianach *a* i *b*; na ścianach *c* i *d* wiszą obrazy współczesne. Dla odróżnienia więc i łatwiejszej oryentacyi, oznaczono dzieła sztuki, należące do Wystawy retrospektywnej w lewym dolnym rogu numerami z dodaniem liter »W. R.«; oprócz tego noszą one na górze napis: »Wystawa Sztuki Polskiej 1764—1886« a dołem nazwiska właścicieli.

Dzieła sztuki są rozwieszone, względnie ustawione ściśle w porządku chronologicznym, od którego odstąpiono tylko w kilku wypadkach wskazanych przez rozmiary dzieł sztuki, lub konfiguracyą ścian.

Wszystkie sztychy i częściowo rysunki i akwelle znajdują się w trzech wiatrakach (por. plan ● 1 ● 2 w sali II, i ● 3 w sali V; ten ostatni, zawiera wyłącznie dzieła Grotgera). Każdy wiatrak składa się z dwudziestu skrzydeł, obustronnie oszklonych, numerowanych ku lewej od I—XX; prawa strona skrzydeł oznaczona literą *a*, lewa zaś literą *b*, dodanemi do odpowiedniego numeru skrzydła.

Miniatury są umieszczone w dwóch gablotach, jedna, wielka »gabłota stojąca« w Sali II (Plan) , zawiera wyłącznie sławny zbiór założony przez hr. Waleryą ze Stroynowskich Tarnowską (por. str. 114),

a będący obecnie własnością hr. Tarnowskich w Dzikowie; druga mniejsza, (»gablola wisząca«) umieszczona w tejże Sali II, na ścianie b, poniżej Nru 329.

Miary są podane w centymetrach.

Oznaczenie »po prawej«, »po lewej«, »ku prawej« itd. są wzięte ze stanowiska widza, chyba, że już z samego brzmienia słów, sens przeciwny wynika.

Objaśnienia użytych znaków i skrótów:

a. l. l. (avant la lettre), oznacza odbicie sztychu w stanie (état), nim rytownik na nim wyrzył podpis, tytuł, dedykacyą, itd. W tych pierwszych odbiciach przedstawiają się sztychy naturalnie najświeżej i najpiękniej.

dat. = datowany

dł. = długi

 oznacza, że dotyczące dzieło sztuki jest w tym katalogu ilustrowane

Kat. pozn. = Katalog obrazów w Muzeum im. Mielżyńskich, Towarzystwa Przyjaciół Nauk poznańskiego, Poznań 1889.

Kuł. = Julian Kułaczkowski, Słownik rytowników polskich, tudzież obcych w Polsce zamieszkałych lub czasowo przebywających od najdawniejszych do najnowszych czasów, jako przyczynek do historii sztuk pięknych w Polsce. Lwów 1874, str. 78.

ozn. = oznaczony.

Rast. lub Rastaw (bez podania tomu) = Edward Rastawiecki, Słownik rytowników polskich tudzież obcych w Polsce osiadłych lub czasowo w niej pracujących. Wydany staraniem Tow. przyj. Nauk, Pozn. z funduszów śp. Norberta Bredkrajca. W Poznaniu 1886, Nr. 316.

Rast. (lub Rastaw) I, II lub III = Edward Rastawiecki, Słownik malarzy polskich tudzież obcych w Polsce osiadłych lub czasowo w niej przebywających. Warszawa, nakładem autora. Tom I (1850), str. VIII i 34, Tom II (1851) str. XVI i 326, Tom III (1857) str. 536.

szer. = szeroki.

ur. = urodził się.

zm. = zmarł.

Sztuka polska, wiadomo to powszechnie, wzniosła się dopiero w ostatnich latach czterdziestu do miary ogólnie światowej; dopiero w drugiej połowie wieku naszego stała się czynnikiem samoistnym, odrębnym, ogólnie znanym i uznanym na całym obszarze sztuki nowożytnej.

Ale sztuka polska w miarę jak rosła w zalety czysto artystyczne i techniczne, równocześnie potęgowała w tym samym stopniu swą narodowo-idealną treść. Ma ona więc dla cywilizacji i umysłowego rozwoju narodu naszego znaczenie nie mniejsze, jak nasza wielka poezja w pierwszej połowie wieku naszego.

Do wysokiej estetycznej wartości, do chluby wiążącej ze spełnieniem wielkiego narodowego posłannictwa, przyłącza się trzeci, ważny czynnik natury etycznej. Sztuka nasza, jak każda dążność idealna wyrrywająca się z głębi uczucia, a prawie z instynktu narodowego i dążąca ku celom najwyższemu, szła drogą nad wyraz ciernistą, przez niedostatki, zawody, rozpacz. Ile tragedij kryją w sobie te krótkie biografie, ile tam walk cierpkich, ilu zwichniętych, ilu poległych, ile grobowców służących młodym za drogowskazy!

Ale droga ta pokryta tyloma smutnemi, ale zarazem i wzniosłemi pamiątkami po poległych, doprowadziła do wyżyn, na której jaśnieją imiona i dzieła Grottgera i Matejki. Zdobycz ta, oto wspaniały rezultat wiary w realne skutki idealnej pracy.

Dać poznać zawiłe, a z wielu stron ku jednemu celowi zbiegające się drogi, któremi wzniosła się sztuka nasza, oto cel tej Wystawy sztuki polskiej 1764—1886. Punkt

wyjścia stanowi dla niej rok 1764, data wstąpienia na tron Stanisława Augusta, który sprowadzeniem wybitnych mistrzów i założeniem t. zw. malarni królewskiej, bezsprzecznie pod nowożytną sztukę polską kamień węgielny położył; kresem jej jest rok 1886, a raczej »Pierwsza wielka wystawa sztuki polskiej w Krakowie 1887 r.«.

Kilka tych ulotnych uwag niech służy widzowi za przewodnika. Pragnąc ułatwić poznanie tej wystawy także zwiedzającym, nie mającym czasu na głębsze studia, podaję w tym wstępie nietylko najważniejsze dzieła, ale i sale i ściany, wedle liczb i liter uwidoczniomych na planie str. V. *)

Dzieje sztuki naszej w tych 120 latach dzielą się na trzy epoki o płynnych granicach, lecz przecież różniące się między sobą nietylko odmienną techniką, ale i odrębnymi zakresami przedmiotów, jak niemniej i duchową treścią.

Epoka pierwsza 1764—1795.

Epoka druga 1795—1855.

Epoka trzecia 1855—1886.

I. Epoka pierwsza 1764—1795.

Nie zbywało i przed Stanisławem Augustem na talentach wybitnych, a nawet pierwszorzędnych. Ale jak mało unormowane były ówczas stosunki importu i eksportu artystycznego! Sprowadzano do kraju Włochów tłumnie, czasem i niedość przebierając, podczas gdy taki Konicz (4—19 Ia), bezsprzecznie wybitny artysta rodzajowy szukał w kampanii rzymskiej tła i tematów do swych wdzięcznych obrazów rodzajowych, lub pierwszorzędny talent jak D. Chodowiecki, ilustrował w Berlinie Lavatera i Lessinga i później kierował tamtejszą Akademią. Polak Chodowiecki (boć był i czuł się Polakiem, choć dessydenckiem pochodzeniem, a później i wykształceniem artystycznym jak najściślej z niemieckim światem artystycznym i literackim się połączył), sztychuje swym delikatnym rylcem sceny z życia Fryderyka W. i przeszłości Prus, natomiast Włoch Bacciarelli tworzy seryą obrazów z historii polskiej; krakowianin Konicz w różowym

*) 1153 IVc oznacza n. p., że Leopolskiego Zgon Acerna ma numer 1153 i wisi w sali IV na ścianie c.

żupanie, zasadziwszy z fantazją (8 Ia) żółtą barankową rogatywkę, maluje rzymskich lazzaronich, a natomiast wytworny, elegancki Francuz Norblin de la Gourdain odkrywa nam całą poezję polskiego życia rodzajowego (215 Ic), polskiego typu (230 Ic) i polskiego konia (226 Id. 231 Id). Włoch Bacciarelli portretuje Stanisława Augusta w niezliczonych pozach, a polak Kokarski (Kucharski) maluje w paryskim Temple biedną Maryą Antoinette *).

Tak więc z małymi wyjątkami — albo może i bez wyjątków — nie widzimy w tej pierwszej epoce jeszcze sztuki polskiej, kwitnie tylko sztuka w Polsce. Żywioł obcy dominuje na całej linii, a wprowadzają ten żywioł obcy nie tylko cudzoziemcy, ale i nasi malarze, którzy bez silniejszej indywidualności, ogólnym prądem porwani zostali (190. 192. 163. 201. 202. 205. 209 Id. 306 Ia).

Bądź co bądź stanowi sprowadzenie Bacciarellego i założenie »malarni« w zamku królewskim epoką i fundament naszego nowożytnego malarstwa.

Zapewne, że Bacciarelli nie pierwszy cudzoziemiec; przeciwnie, w wielkim szeregu obcych, co z dłutem lub paletą na dwory polskie, zjeżdżali, jest on raczej jednym z ostatnich. Ale tem różni się od poprzedników, że nie jest tylko malarzem-dworzaninem, że działalności nie zamyka wśród złoconych sztukaterji i rokokowych »panneaux«; on uczy, on wykształca uczeni z najlepszą wolą i wiedzą, z zamiłowaniem i powodzeniem; w jego pracowni maluje się z żywego modelu, a to zdaje się, że w Polsce po raz pierwszy, skoro puryści warszawscy (co prawda nie liczni) tak niepomrotnie tem się gorszyli. Sam tworzył w duchu swego czasu portrety znakomite, którym nie zbywa ani na »grandezy« w postawie (146, a szczególnie 154 Ic) ani też na »morbidezzy« kolorytu (150 Ic); a jak znakomitym był rysownikiem widzimy na Nrze 165 (Ic). Jest-to sztuka rezydencyjna i reprezentacyjna w słowa tego najlepszem znaczeniu; ale sztuka ta niema w sobie zarodku przyszłości.

*) Por. W. Burger (E. Thoré) Galerie d' Arenberg à Bruxelles 1859. str. 112 i 183.

Głębiej i wyżej niech Bacciarelli nie sięga! Czy i jaka dusza po za tym majestatycznie-dobrotliwym uśmiechem się kryje, tego nam te portrety nie mówią. Jego kompozycje historyczne nie są wzięte ni z życia, ni z historyi, lecz z pseudoklasycznego dramatu. Oto dwaj lub trzej główni aktorowie stanęli przy rampie, les suivants w głębi, słyszy się prawie jak rycerz litewski na »Unii lubelskiej« (162. Ib) deklamuje do rycerza polskiego »Souffrez mon frère que je Vous embrasse«. Obrazy historyczne przedstawiają się albo jak uroczystości dworskie odbywające się z programową pompą (157—161. 163. Ib), lub też gdzie temat na to nie zezwala, jako motywa czysto dekoracyjne (164 Ib).

Bacciarelli żyjąc i malując do r. 1818 popełnia staniczki anachronizm; czasy kościuszkowskie, czasy Księstwa warszawskiego, domagały się innej sztuki.

Sztuka Bacciarellego, elegancko zmysłowego Lampiego (311—313 IIa) i Grassiego, lubiącego czasem heroizować lub za przykładem Nattiera ubierać (względnie rozbierać) współczesne piękności w szaty bogiń greckich (por. 329 IIb), dalej ta cała obok nich a raczej z nich żyjąca rzesza miniaturzystów, ze swą sztuką stojąca już na granicy przemysłu artystycznego, a na tej wystawie tak świetnie zastąpioną (246—304), wszystko to istnieje jedynie w cieplarnianej atmosferze rezydencji, ogrzanej promieniami królewskiego blasku. Ani sztuka ta społeczeństwa ani też społeczeństwo jej nie rozumie, ona rozumie tylko l'ancien régime. Szczęściem dla niej, że znalazł się nader wybitny, a może nie przesadzę, jeżeli powiem: wielki mistrz, który ją wyprowadził z perfumowanego salonu i sali audyencyjnej na szerokie pole życia ludowego, na żyźną, dotychczas odłogiem leżącą glebę tematów rodzajowych, czem ją artystycznie i materialnie utrwalił: był nim wymieniony powyżej J. P. Norblin de la Gourdaine. W miejsce emfatycznej deklamacji przychodzi proza, ale ta bystra, cięta, elegancka, sprytna proza Diderota, pełna werwy i przenikliwości.

Sądząc po akwarellach 221. 222 (Ic), a zwłaszcza po obu obrazach w krakowskim muzeum ks. Czartoryskich, wnosić by należało, że się wyrabiał pod wpływem Watteau'. Jak ten umysł artystycznie poważniał i pogłębiał się, widać najlepiej porównując 215 (Ic), gdzie jeszcze igra zdawkowymi efektami Schalckenowskiej świeczki, z 216 (Ic), a zwłaszcza

z znakomitymi sztychami (● 1. Va i VIIa), gdzie z powodzeniem wniknął w ponure tajemnice rembrandtowskiej sztuki.

Rzut oka na 576 (IIId), 577 (IIc) lub 585—599 (● 1. Xa, Xb) przekona nas, że Płoński jest jego uczniem; wiemy to także o Orłowskim (najbardziej widocznym na Nrach 484. 485 i 513 IIb); smukłe, eleganckie, mistrzowsko rysowane »typy współczesne« Wojniakowskiego (419—456 IIc), a zwłaszcza jego portret własny (416 IIa), pokazują nam go również jako ucznia francuskiego mistrza.

Stosunek Orłowskiego do Norblina poznamy najlepiej, porównując ich widoki z Nieborowa. Fracuz rysuje sangwiną nieborowską Arkadyą ze wspianiałym parkiem i ruinami, u stóp których posadził Rembrandtowskiego pustelnika zaczytanego w wielkim foliancie (229 Ia); rubaszny naturalizm ciągnie Orłowskiego ku rynkowi tej nędznej mieściny, i ku walącej się karczmie (530 IIb). Prócz tego kształcił się Orłowski niewątpliwie na flamandzkich malarzach rodzajowych (483) i na Hogarcie (486 IIb. 528 IIa). Tylko, że Orłowski zapomniał, iż chcąc być wielkim satyrykiem społeczeństwa trzeba mieć nie tylko Hogartowski ołówek, ale i Hogartowski charakter...

II. Teraz znajdujemy się już stanowczo w epoce drugiej 1795—1855. Rzymska toga ustępuje przed strojem narodowym, przed sukmaną i krakuską, krótki rzymski miecz i okrągła tarcza przed kościuszkowską szablą i improwizowaną bronią kosyniera. Szerokie masy powołane Konstytucją 3. Maja do współdziałania, stają się czynnikiem politycznym, społecznym, a tem samem i przedmiotem artystycznej produkcji.

Smuglewicz jest tego przewrotu najbardziej charakterystycznym przykładem. Ów Włoch-Polak, przyjaciel Rafaela Mengsa, który ongi wydał Termy Tytusa i którego pędzel znał przedtem tylko historyą rzymską, maluje i rysuje teraz (pobieżnie i niedbale wprawdzie) serje scen z historyi narodowej (196—198, 206. 207. Id, 211—214 ● 1 IVa i b) i tworzy pierwszy obraz idealno patryotyczny w Polsce porozbiorowej (195 Ic).

Artyści tej epoki daliby się na trzy grupy podzielić. Jedną stanowią Wojniakowski, Płoński, Orłowski i jego

przyjaciele i uczniowie, pół-amatorowie, rysownicy i karykaturzyści jak Jakób Sokołowski, Oborski, Wendorff-Romanowski, Urmowski, a może i ów zagadkowy Żwan (czy Zwan?). Obok nich stają uczniowie szkoły wileńskiej, t. j. Smuglewicza, następnie Rustema, jak Byczkowski, Lelewel, Miszewski, Chrzczonowicz i Rusiecki. Do drugiej grupy liczyłbym samouków jak Stachowicz, lub malarzy dopiero w wieku późniejszym zawodowo się kształcących jak J. Suchodolski, który niedostateczność sztuki swej wynagradzał poetycznymi pomysłami (727—730 Ilc) i pierwszy malował temata wyjęte z naszej wielkiej poezyi (ale jak! 724 Ic!).

Trzecią grupę stanowią talenta wyrobione w Akademiach, jak głośni w swych czasach Stattler i Hadziewicz, którzy stanąwszy na czele krajowych szkół artystycznych, pierwszy w Krakowie, drugi w Warszawie, zajęli stanowiska wybitne w rozwoju sztuki polskiej. Obok nich grupują się w Warszawie Blank, Brodowski Antoni, Kokular, Piwarscy Adolf i Jan Feliks, Kaniewski, Zaleski Marcin; w Krakowie Bizański, Głowacki, Molinari, Brodowski Józef. We Lwowie zaczyna kiełkować życie artystyczne, bo abstrahując od wiedeńskiego i ogólnie niemieckiego importu jak Lange, Szwejkart, Engerth, Buisset, t. j. od artystów wiążących się ze sztuką polską jedynie lokalnie, a nie organicznie, działają tutaj Rejchan Józef (ojciec), Jabłoński, Klimeś, znakomity rysownik Grottger Józef (ojciec 843. 844 • 2 Va). Najwyżej artystycznie stał bezsprzecznie Alojzy Rejchan, nader wybitny jako akwarelista (927—934 III a d i • 1, XXa). Zapomnieć o typowym reprezentancie lwowskiej »Biedermaierzeit«, o Janie Maszkowskim (690 IIb) nie wolno choćby już dla znakomitego szeregu jego uczniów, jak syn jego Marceli, Tepa, Juliusz Kossak, Artur Grottger.

Osobną drogą, bo drogą geniusza idzie Piotr Michałowski, prawdziwy i chyba pierwszy geniusz w rozwoju sztuki polskiej (cała ściana II d). Do tej osobistości niezwyklej, do tej natury szczerzej, świeżej, na wskrós oryginalnej i głębokiej, potężnej we wszystkim, czego się swą energiczną dłońią dotknęła, niepodobna przyłożyć tej drobnej skali, którą się mierzy talenta o znaczeniu wyłącznie przejściowem, historycznem. Stanowisko i znaczenie Piotra Michałowskiego w sztuce polskiej jest absolutne, nie historyczne.

Kto tego mistrza, który na swem stanowisku i w ówczesnem społeczeństwie musiał nieraz zachować pozory dylettantyzmu, sądzi jak wielkiego realistę, ten poznał ledwie połowę i to mniejszą połowę tej wielkiej natury artystycznej. Dążenia jego nie tylko społeczne ale i artystyczne, są czysto idealne, a rzadko z jakich dzieł przemawia tak czysta, tak gorąca, tak świeża miłość ojczyzny, miłość ludu, kraju i wszystkich jego objawów, jak z genialnych jego szkiców i dzieł, na pół wykończonych, płynących z gwałtowną nie pohamowaną łatwością z jego pędzla, ołówka i dłuta (759—830).

III. Granica między drugą a trzecią epoką 1855—1886 jest nadzwyczaj płynną, a niejedną z jej cech charakterystycznych już dziesięć lub piętnaście lat wcześniej zauważyć można. Równoczesne wystąpienie Grottgera i Matejki między 1855 a 1859 jest atoli faktem tak doniosłym, iż trudno znaleźć równie ważny a wcześniejszy punkt demarkacyjny, choćby ze względu na działalność Simmlera, Lessera, T. Brodowskiego i t. d. był pożądanym.

Rozdział między akademią, a żywo pulsującym życiem sztuki teraz ustaje, dyletanci i amatorowie, których historia sztuki polskiej (i jej wystawa) w poprzednich epokach pominać nie może i nie powinna, tracą rację bytu. Natomiast stają najwybitniejsi mistrze na czele Akademij. Szkoła malarska staje się punktem centralnym i motorem rozwoju sztuki; a dopiero w ostatnich latach dziesięciu, stosunek ten zmienił się nieco na niekorzyść Akademij. Trzeba więc poznać te punkta środkowe, te główne węzły sztuki polskiej.

Z krajowych szkoła krakowska z Łuszczkiewiczem, następnie z Matejką na czele, zajmuje naczelne stanowisko. Blask imienia Matejki przyciągał uczniów ze wszystkich stron; liczni malarze, którzy pokończywszy studia za granicą, już samoistnie pracowali, wstępują jeszcze na rok lub dwa do szkoły krakowskiej. Tę właściwą drogę obrali n. p. Małczewski (1511. 1513. VI a b) i Gottlieb (1517. VII b). U artystów bowiem, już z pewną samoistną fizyonomią artystyczną nie mogła zachodzić obawa, by — jakto może nieraz u młodszych się zdarzało — zbyt potężna indywidualność mistrza zarodki samodzielności wytępiła (por. n. p. 1524. westibul).

Szkoła warszawska, z Brodowskim, Kamińskim, Hadziewiczem, Breslauerem miała, zwłaszcza po dokonanej amputacji na szkołę rysunkową znaczenie przeważnie przygotowawcze. Najważniejszym punktem centralnym był i jest Wojciech Gerson.

Bardzo niesłusznie pomijano dotychczas znaczenie Akademii petersburskiej. Profesorowie jej jak Wilibald, Worobjew, a zwłaszcza Karol Brülów wywarli ważny i zbawienny wpływ na naszych młodych artystów; że ten wpływ polegał atoli wyłącznie na kształceniu technicznym, nie potrzeba chyba podkreślać.

Charakterystycznym objawem owego poniekąd neutralno-kosmopolitycznego kierunku tej Akademii jest fakt, że nasi młodzi malarze prawie bez wyjątku, po ukończeniu jej udawali się wprost do Rzymu, gdzie z Akademii św. Łukasza podobny duch wiał. Tą drogą szli Żamett (1001. III), Kamiński (1029 III, Stankiewicz, Gorecki (1093. IV, 1094 IIIa), Andriolli aż do Wiesiołowskiego (1521—2. VIb), Roztworowskiego i wielkiego mistrza Siemiradzkiego (1457 VIId).

Akademia wiedeńska była dla naszych malarzy po największej części stacją przejściową; wiadomo powszechnie, że jej zbywało i zbywa na kierującym duchu i że w rozwoju malarstwa nowożytnego nie zajęła zbyt wybitnego stanowiska. Jednakże nie trudno odnaleźć wpływ Führicha w religijnych kompozycjach Nowotnego i Strzegockiego, a Waldmüllera w rodzajowym obrazku Dzbańskiego (1027. IIIa). Prawdziwy zaszczyt przynoszą tej Akademii tacy uczniowie jak Leopolski (1151. 1153 IVb c), Andrzej Grabowski (1173—5 Vd) i Kotsis (1220—4 VIa c b a). Z Makartowską sztuką, która jak kometa nagle na horyzoncie artystycznym zabłysła, a jeszcze prędzej zgasła, sztuka nasza zaprzyjaźnić się nie mogła — i nie wiele może na tem straciła. Tylko w dawniejszych dziełach Żmurki, T. Ajdukiewicza i młodo zgasłego Gottlieba odnajdujemy przelotnie strony pokrewne. Działalność genialnego Anselma Feuerbacha przypada na zbyt późne lata i była zresztą zbyt krótką, ażeby na stanowisko Akademii wiedeńskiej a przez nią pośrednio i na koleje naszego malarstwa była mogła wpłynąć.

Z Akademią berlińską zetknęła się sztuka nasza bardzo mało, jeden Piotrowski tylko jest uczniem Schadowa.

(Nr. 958 Ilc). Również i Akademic w Dreźnie i Düsseldorfie mają dla nas tylko uboczne znaczenie.

Najbardziej doniosły wpływ na naszą sztukę wywarła szkoła monachijska i malarstwo francuskie. Starsza generacja kształciła się pod Horacym Vernetem (Suchodolski, J. Brodowski (1122. VIb), T. Brodowski, Kosak), pod Albertem Fleurem, a zwłaszcza pod sympatyzującymi z Polską Leonem Cognietem i Arym Schefferem (Kapliński 1108. 1110 IVc. Tepa 1135—6. 1141. 1142. IVb c a, Gerson i najznakomitszy portrecista tej starszej generacji, ów mistrz, który może pierwszy wyprowadził sztukę polską na szeroki horyzont europejski, Henryk Rodakowski 1033—1036 Va d).

Jak stanowczy i zbawienny wpływ nowsza sztuka francuska, pragnąca powietrza i światła, na nasze malarstwo wywarła, dość spojrzeć na znakomite płótna Chełmońskiego (1482 VIIb. 1483 VIa. 1484 VIc. I Jacek Malczewski, ów liryk-psycholog, który tak głęboko czuje, a co czuje z mistrzostwem i delikatną dyskretyą na płótno przelewa, zdradza zwłaszcza w nowszych obrazach zasady francuskie.

Ważniejsze może jeszcze stanowisko zajmuje w historii sztuki naszej szkoła monachijska. Starsza generacja malarzy historycznych spieszyła do Kaulbacha i Schnorra v. Carolsfeld, a choć nie jeden z nich studia kończył w Paryżu, to przecież odnajdujemy w dziełach Simmlera (1055 IIIb. a zwłaszcza 1057—9 III d), Loefflera (1155 IVb. 1157 Vd), Lessera (961. 964 III d), Szlegla (995. • 2 XIIa) niezatarte, nieraz aż zbyt widoczne piętno monachijskiego pochodzenia. Tak więc malarstwo historyczne, które 1830 przeniosło się z Francji do Belgii, a 1842 z Belgii do południowych Niemiec, zaczęło za pośrednictwem szkoły monachijskiej i u nas kielkować i rozwijać się; możnaby powiedzieć, że ono przygotowało społeczeństwo na przyjęście Matejki. Niejeden z nich (jak n. p. Szlegel, Raczyński) jest równocześnie — czy może za przykładem Kaulbacha? — dowcipnym karykaturzystą, a zwłaszcza H. Pillati. Obie jego nader ciekawe humoreski (1161—2 IVb), urobione na obrazach Kaulbacha, najwymowniej świadczą o popularności głównych dzieł szkoły monachijskiej.

Rysownicy jak Marceli Maszkowski (• 2 XVIIIa i b) i K. Młodnicki (*230—2 IVa) wyszli również z Akademii monachijskiej.

Ale i Grottger miał swoich prekursorów. Są nimi — jeżeli się bardzo nie mylę — dwaj młodo zmarli malarze, zmarnowani geniusze, typowe ofiary pierwszego rozwoju sztuki rwącej się ku celom fantastyczno-idealnym: lwowianin Lunda (1083 IIIId. 1084 • 1 XIa) i warszawianin Gierdziejewski (1104 IIIId). Że będą żywo sympatyzował ze Schwindem, jest z góry niewątpliwem i nie trzeba tego nawet tak silnie akcentować, jak to czasem czyni Gierdziejewski (zwłaszcza 1105 IIIId); wiemy przecież, że i sam Grottger inspirował się tym serdecznym, poetycznym, lecz pod względem techniki nieco naiwnym i nie bardzo wybrednym bajazem. Ale Gierdziejewskiego ciągnie może jeszcze silniej ku tworem rozkiełzanej fantazyi, ku ponuro fantastycznym pomysłom Genellego (1102. 1103 IIIId *).

Miała więc sztuka nasza wiele punktów styecznych ze sztuką francuską i niemiecką, była z niemi w wielu punktach nawet kongenialną. Nie dziw więc, że już w początkach lat pięćdziesiątych zaczęto na wielkim świecie uznawać, chwalić talenta polskie; zaczęto je nawet podziwiać, a to najpierw w dziełach Henryka Rodakowskiego. Ale w całości zapatrywano się na sztukę naszą jako na ekspozyturę, na filią założoną przez sztukę zachodnią na wschodzie Europy.

Może i słusznie. Dzieła polskie dotychczas powstałe rozszerzyły wprawdzie horyzont artystyczny, ale z pod pędzla lub dłuta polskiego nie wyszło było żadne dzieło jeszcze, o którym można by było powiedzieć, że jest dla Europy zjawiskiem absolutnie odmiennem i samoistnem, że nosi znamię nowego żywiołu. Duch narodu nie potrzebował wtedy jeszcze wypowiadać swych uczuć i myśli drogą sztuki plastycznej. Sztuka była wówczas jeszcze surogatem, produktem ubocznym myśli i uczuć narodu, które w artystycznym słowie, w umysłowej formie, w poezyi znalazły były swój wyraz zupełny i klasyczny. Ale gdy poezya umilkła, gdy w ciągu jednego dziesięciolecia, zmarli trzej

*) Czy Muther nie myli się bardzo zaliczając Genellego do epigonów klasycyzmu?

najwięksi poeci wówczas dopiero stała się sztuka prawdziwą potrzebą duchową, stała się koniecznością narodową. Mickiewicz umiera 1855, Krasiński 1859. Na te lata o tak wązkich granicach przypada wystąpienie Matejki i Artura Grottgera.

Przychodząc luzują oni wielkich poetów, obejmują po nich opiekę nad duchem narodu; biorąc na siebie ich misję, podnoszą, co upadło, dźwigają z przeszłości, co groziło zapomnieniem, jednoczą duchowo, co politycznie jest rozdartem.

Przychodzą oni, przyjsć oni muszą, bo bez nich nie byłby się ostał naród zgnębiony klęskami i zawodami, nie byłby miał sił, by wytrzymać nowe klęski, nowe zawody jakie go czekały. Trudno zaprzeczyć, że nad duchowymi losami narodu naszego czuwa Opatrzność!

Obaj ci mistrze, w których rękach spoczęły artystyczne losy narodu, łączą się wspólnym celem idealnym, ale różnią się oni od samych początków techniką, treścią i zakresem tematów.

Matejko *) występuje w pełnym blasku kolorytu, wśród szczęku zbroi i zgiełku bitwy, opasany całą dumą wielkiej historycznej przeszłości, najmłodszy potomek artystycznego rodu tytanów, którego protoplastą jest Michał Anioł. Artur Grottger, o rok starszy, należy przeciwnie do tych eterycznych, przedwcześnie wędnących natur artystycznych, których życie, palące się od lat młodzieńczych niszczącym żarem twórczości, zdaje się prawie usuwać z pod warunków świata realnego, zdaje się przechodzić jak ulotna poezja, jak smętna elegia. Duch jego objawia się najczystej i najgłębiej w tematach wyzutych ze wszelkich naleciałości i przypadkowości realnych, w utworach należących do świata, który niezna ni dat ni historycznego faktu (1331 Va. 1345. 1375 Vb. 1384. 1403. 1404). Matejko dąży ku faktowi, początkiem i końcem sztuki jego jest fakt etycznie wielki i historycznie wspianiały. Umysł Grottgera przeciwnie, pociąga nie tyle sam fakt, ile raczej wrażenie jakie on sprawia w idealnej duszy; nie świat zewnątrz, bezpośrednio namacalny jest przedmiotem sztuki jego, ale ten świat, który się odbija w oku ukochanej istoty. Epik Matejko heroizuje prze-

*) Por. o nim Katalog wystawy dzieł Jana Matejki str. VII—XVI.

szłość, liryk Grottger poetyzuje teraźniejszość. R a z j e d e n sięgnął Matejko po temat z obcej historii i stworzył Joannę d' Arc. I Grottger uczuł raz, na schyłku tak krótkiego życia, potrzebę ekspansji myśli po za kresy narodowej treści, a w jego Wojnie, tej plastycznej Nieboskiej komedii wznosi się duch polski po raz wtóry w wieku XIX na wyżyny Danteskiej myśli. Po za granicami Polski znajduje Matejko historią świata, a Grottger dzieje ludzkości.

Wielbimy wszyscy Grottgera jako rysownika i rzeczywiście podziwienią godnym jest, jak już od najmłodszych lat umiał ołówkiem wywoływać prawie wrażenia barw (1244 • 3 IIIa). Ale jego poczucie kolorystyczne, które się już przedtem tak pięknie w akwarellach (1276—9 Vd. 1282 Vb. 1274 • 3 IIIb) manifestowało, rozwinęło się potężnie pod bezpośrednim działaniem gorących barw szkoły weneckiej (1322—1328 Vb d), a podziwiając ciepły koloryt niektórych płócien lat ostatnich (1337—8 Vc. 1339. 1344 Vd) nie chcemy prawie wierzyć, iż to są dzieła rysownika. Z nie mniejszą łatwością przejął się w Paryżu zaletami nowszego malarstwa francuskiego (1408 Vb).

Wracamy znowu do szkoły monachijskiej, której znaczenie nie zamyka się jeszcze w pojęciu Akademii monachijskiej. W Akademii tej wyrobiła się znaczna część młodszej generacji malarzy naszych, a nazwiska Karola Pilotego, Anschütza, barona Ramberga, Lietzen-Meyera, a zwłaszcza Aleksandra Wagnera, a w nowszych czasach Loefftza przyszły historyk malarstwa polskiego nie będzie mógł pominąć. Talenta stanowiące prawdziwą chlubę malarstwa naszego za granicą, jak Czachórski (1488 Vb), genialny, a tak młodo zmarły Maks Gierymski (1463—5 VIc), A. Gierymski, Żmurko (1528 VIc), Axentowicz (1529 VIIb), Szymanowski (1533 VIIa. 1534 IV) są ich uczniami.

Nie zależne od Akademii stanowisko zajmował Franz Adam. U niego pracowali dwaj mistrze, Juliusz Kossak i Józef Brandt. Dzieła Juliusza Kossaka umieszczone w sali IV dadzą liczny jego wielbicielom pożądaną sposobność studyowania półwiekowej znakomitej działalności tego nigdy nie starzejącego się artysty. Na szczególną uwagę zasługują jego rzadkie obrazy olejne (1080 IVc i mała nader wdzięczna kompozycja »Ułani polscy w Hiszpanii« IVb).

Ze nowe i najnowsze kierunki malarstwa torujące sobie drogę pod hasłem »światła i słońca!« dadzą się ze sztuką monumentalną pogodzić, tego świetnym dowodem trzydziesto-letnia działalność wielkiego mistrza Józefa Brandta. Z niezwykłą wytrwałością pracuje on, wiedziony szczęśliwym instynktem artystycznym, nad tem, ażeby najwyższe zalety kolorystyczne połączyć ze znakomitą kompozycją (1449 Va. 1451 VIIb).

Ze wszystkich dzieł jego tryska życie pełne werwy i ruchu. Dzieła jego są absolutną prawdą, wydartą naturze przez bystrą obserwacyę i dar intuicyjny. Sztuka jego niezna utartych koleí; pędzel jego zna rutynę tylko w rzeczach podrzędnych, w akcesoryach; ale w tem co stanowi punkt żywotny wyższej sztuki, a co publiczność nie zawsze uznaje lub poznaje, w kompozycji widzimy różnorodność motywów, niewyczerpany dar kombinacyjny. Artysta ten o głośnej sławie europejskiej, a u nas może bardziej sławiony niż znany, rośnie w miarę coraz wyższych celów, co raz to trudniejszych problematów, jakie sztuce swej stawia.

Obok nader wybitnego stanowiska w ogólnej sztuce europejskiej, ma on jeszcze znaczenie zupełnie wyjątkowe dla rozwoju sztuki polskiej. Dopiero gdy kiedyś ten ogromny, z rokiem każdym rosnący materyał sztuki polskiej, ujęty będzie w karby historii, okaże się całe znaczenie Józefa Brandta, jako twórcy dalece rozgałęzionej szkoły, liczącej liczny zastęp pierwszorzędných talentów. Dziś niech wystarczy przypomnieć, że istnieje i rozwija się niezależnie od Akademii monachijskiej, nader wybitna polska szkoła monachijska, której Brandt jest głową i — sercem.

Do historii zbliża się szkoła ta z punktu epizodu, w ludziach interesuje ją bardziej typ niż indywidualność; ale nigdy jeszcze sztuka nasza nie zbliżyła się tak do natury, nie podpatrzyła tak wszelkich jej tajemnic, nigdy jeszcze krajobraz polski i chłop polski z taką swobodną pewnością, z taką ponętną brawurą nie był traktowany, jak na barwnych i porywających płótnach Alfreda Wierusz Kowalskiego i jego młodszych kolegów.

Że katalog tej »Wystawy sztuki polskiej 1764—1886« nie mógł i nie powinien poprzestać na czczym alfabetycznym spisie autorów i tytułów dzieł, wynika już z jej historycznego charakteru i naukowego celu. Ale przyjęcie chronologicznego porządku pociągnęło za sobą konieczność podania choćby krótkich biografij autorów. Zrozumie to każdy, że u nas zadanie takie trafić musiało na trudności zupełnie wyjątkowe. Oba Słowniki Rastawieckiego, oto do dziś dnia jeszcze jedynie prawie źródło. Zasługa Rastawieckiego byłaby jeszcze większa gdyby się nie był ograniczył jedynie na artystach, zmarłych do r. 1855. Mogłem więc z dzieł jego korzystać co najwięcej w życiorysach artystów z pierwszej i niektórych z drugiej epoki, ale i tu należało niejedną biografią uzupełnić, lub wedle nowych badań sprostować; kilkunastu brakuje zupełnie.

Biografij większej połowy, bo przeszło stuośmdziesięciu artystów musiałem szukać po czasopismach, podających zbyt często daty sprzeczne lub niedokładne *), musiałem je wydobywać od artystów samych, od pozostałych rodzin, od kolegów i przyjaciół. Że mimo krótkości czasu udało mi się zebrać daty dość zupełne, zawdzięczam przedewszystkiem życzliwości, z jaką mi p. radca sekcyjny Kazimierz Chłędowski we Wiedniu, pp. prof. Gerson i M. Olszyński w Warszawie, p. dyrektor Łuszczkiewicz w Krakowie, p. prof. Młodnicki we Lwowie, p. hr. Stanisław Tarnowski w Śniatynce, nader cennych materyałów dostarczyć najłaskawiej raczyli. Serdeczne składam im za to dzięki. Dalej zawdzięczam p. Dr. hr. Jerzemu Mycielskiemu, koło tej wystawy tak bardzo zasłużonemu, spis ikonograficzny znakomitego zbioru miniatur Dzikowskich, a p. K. Przybysławskiemu katalogowanie sztychów. Indeksy autorów i portretowanych ułożyłem wspólnie z p. Drem Kńcekiem.

Poszczególnych wskazówek biograficznych i rzeczowych dostarczyli mi łaskawie pp. Teodor Axentowicz w Paryżu, p. Biechońska w Krakowie, p. Boehm, sekretarz Tow. Sztuk pięknych w Krakowie, prof. Dr. Bogusz we Lwowie, prof. Józef Brandt w Monachium, hr. Jerzy Borkowski we Lwowie,

*) Tak n. p. różnią się między sobą co do dat urodzenia Jana Lewickiego o 7 lat, Hadziewicza o 3 lata i. t. d.

Józef Skarbek Borowski w Drohomysłu, Szymon Buchbinder w Monachium, Dr. Celichowski w Poznaniu, rektor Dr. L. Ćwikliński we Lwowie, Władysław Czachórski w Monachium, Czapelski we Lwowie, prof. Cyfrowicz i prof. Daun w Krakowie, Dzbański w Ożydowie, hr. Wojciech Dzeduszycki we Lwowie, prof. Dziewoński w Jarosławiu, hr. Warzyniec Benzelstjerna-Engestroem i Dr. Erzepki w Poznaniu, dyr. Dr. Estreicher-Rozbierski w Krakowie, prof. Fabian we Lwowie, Fabijański w Krakowie, Fałat w Berlinie, Al. Gierymski w Krakowie, p. Gorecka w Paryżu, H. Grabiński i p. Andrzejowa Grabowska we Lwowie, Jarosław Grottger w Krakowie, prof. Hauser w Monachium, Br. Jaworski we Lwowie, Dr. H. Jordan w Krakowie, sekr. Klobosser we Wiedniu, Dr. Korzeniowski w Paryżu, Juliusz Kossak w Krakowie, Antoni Kozakiewicz w Monachium, Krasicki w Bertholdsteinie, Adam Krechowicki i prof. Kubala we Lwowie, prof. Leop. Loeffler w Krakowie, radca Lunda we Wiedniu, Wł. Łoziński we Lwowie, A. Łempicki w Krzysztoforzycach, Jacek Malczewski i Ludwik Michałowski w Krakowie, hr. Józefa Michałowska w Krakowie, Wł. Mickiewicz w Paryżu, Szczęsny Morawski w Starym Sączu, Zdzisław Morawski we Wiedniu, Niemczykiewicz we Lwowie, prof. Piccard w Krakowie, Pini Tadeusz i hr. Emil Potocki we Lwowie, St. Rejchan w Paryżu, H. Rodakowski i Wł. Rossowski w Krakowie, T. Rybkowski we Lwowie, M. Sawiczewska i dyr. Schaeffer we Wiedniu, JEks. hr. Wilhelm Siemiński-Lewicki we Lwowie, X. prof. Eust. Skrochowski we Lwowie, Piotr Stachiewicz w Krakowie, Jan Styka we Lwowie, Zdzisław Suchodolski i Al. Swieszewski w Monachium, hr. Jan Szeptycki w Przyłbicach, Wacław Szymanowski w Monachium, St. Witkiewicz w Zakopanem, dyr. Wójcik w Jarosławiu i Dr. Wolff-Krzeszunowicz w Krakowie.

Katalogi galerii czasowych wystaw sztuk pięknych i stałych galerij przyjmują zwyczajnie rodzaj dzieła sztuki jako podstawę do podziału materiału; dzielą więc katalogi na obrazy olejne, na akwarelle i rysunki, na sztychy, rzeźby i t. d. Podziału tego zaniechałem. Jest on poniekąd wskazany tam, gdzie pojedyncze działy są także i lokalnie segregowane; ale poznanie indywidualności jej estetycznego horyzontu i historycznego rozwoju z pewnością nie mało by na tem ucierpiało, gdyby ją widz z trzech rozmaitych działów

katalogu dopiero mozolnie sobie zestawiać musiał. Zamiast studyować znakomity rysunek i bystrą obserwacją objawiającą się n. p. u Chodowieckiego zarówno w obrazach olejnych, w rysunkach, w gwaszach, jak i sztychach, zamiast podziwiać niewyczerpaną siłę i brawurę takiego Piotra Michałowskiego dokumentującą się z równą pewnością siebie i łatwością w obrazach olejnych, w akwarellach i w rzeźbie, poznałby widz, studyjujący tę wystawę z katalogiem w ręku, zawsze tylko odłam, częśćkę, *disjectum membrum* tych uniwersalnych natur. Przecież i historia sztuki stoi nie masą, lecz wielkimi indywidualnościami. Z ich stanowiska, z ich wysokości się patrząc, łatwo potem objąć okiem falistość terenu artystycznego na nizinach.

Sądziłem więc, że wystarczy przeprowadzić taki podział dzieł u każdego artysty z osobna. Dzieliłem dzieła poszczególnych artystów najpierw na obrazy olejne, następnie na akwarelle, rysunki i sztychy, wreszcie na rzeźby. Podział tak zdawał mi się być wskazanym, zwłaszcza u mistrzów dawniejszych epok, którzy jak wiadomo tworzy swe rzadko znaczyli, a jeszcze rzadziej datowali; ułożenie ich dzieł wedle domniemanego porządku chronologicznego zakrawałoby raczej na eksperyment lub czczą hipotezę, na co nie ma miejsca w katalogach wystawowych. Tam zaś, gdzie całkowity rozwój artystyczny dał się datami udokumentować, lub na podstawie zbadaniach chemicznych własności skonstatować, jak n. p. u Kossaka lub Grottgera, dałem pierwszeństwo historycznemu rozwojowi, podając pod pojedyńczymi latami najpierw obrazy olejne, następnie akwarelle, rysunki i t. d.

Najusiłniejszym staraniem mojem było, podać w tym katalogu materiał naukowy, któryby i z dniem zamknięcia wystawy nie stracił jeszcze wszelkiego znaczenia. Jeżeli atoli mimo starannej i usilnej pracy są pewne luki, jeżeli wkradły usterki, pomyłki i niedokładności, to raczy je czytelnik łaskawie wybaczyć i osądzić tę pracę z pobłażliwością, na którą wszystkie publikacye wystawowe, pisane w pośpiechu, pod obuchem terminu i z zegarkiem w ręku, zawsze poniekąd liczyć muszą.

EPOKA PIERWSZA.

Czechowicz Szymon

ur. w Krakowie 22 sierpnia 1689, zm. w Warszawie 21 lipca 1775. Za staraniem Fr. M. Ossolińskiego wychowany i wysłany do Rzymu, kształcił się tamże pod C. Marattą (1625—1713). Po 30-letnim pobycie w Rzymie wrócił około 1740 do Polski i osiadł najpierw na krótki czas w Krakowie a następnie aż do końca życia w Warszawie. Pracował jakiś czas około 1765 w Podhorcach a między r. 1770—1772 w Połocku. Na starość został terecyarzem OO. Kapucynów w Warszawie.

1. **Św. Jan i Paweł uzdrawiający kalekę** (wedle Hist. Apost. 2. 2—8). Scena odgrywa się w przedsionku świątyni pośród potężnych, kręconych słupów, pomiędzy którymi widać liczne postacie ludowe w kilku grupach. W środku pomiędzy dwoma pierwszymi słupami stoją zwróceni ku prawej Apostołowie Piotr i Jan; przed nimi na ziemi kaleka z urodzenia, któremu św. Piotr, uleczać go, rękę podaje. Drugi kaleka wyczekuje po lewej na pierwszym planie.

Olejny na płótnie, wys. 60 cm., szer. 82 cm.; zmniejszona kopia wedle tapetu Raffaela, znajdującego się obecnie w muzeum watykańskim w Rzymie.

Własność Przemysława Kotarskiego w Krakowie.

Sala I.

2. **Chrystus uzdrawiający niewidomego**. Na tle krajobrazu z bogatą architekturą i obeliskiem kłęczy niewidomy ku

lewej przed Chrystusem, w różowej sukni i zarzuconym niebieskim płaszczu; za nim po lewej apostołowie. Po prawej, czupurny chłopak z założonemi rękoma przypatruje się cudowi.

Olejny na płótnie; wys. 60 cm., szer. 82 cm.; kopia z obrazu włoskiego. Pendent do poprzedniego. Oba obrazy podobnej treści i równych rozmiarów należały ongi zdaje się do jakiegoś szpitalu, lekarza l. t. p.

Własność Przemysława Kotarskiego z Krakowa.

Sala I.

Konicz (Kuntze) Tadeusz

ur. na Kleparzu, przedmieściu krakowskim, a to co najpóźniej koło roku 1690—1695, jeżeli miał być jeszcze uczniem Carla Maratty († 1713), co zresztą z obrazów jego nie wynika z przekonującą pewnością. Ks. biskup Andrzej Załuski, (1695—1758) poznawszy się na wielkim talencie swego kuchcika, wysłał go do Rzymu. Wrócił następnie do ojczyzny, niewiadomo kiedy. Po śmierci ks. biskupa opiekuna swego (17 grudnia 1758), udał się ponownie do Rzymu. Wedle niesprawdzonego jeszcze podania był Konicz później malarzem nadwornym w Madrydzie i tam miał umrzeć. Ostatniemu twierdzeniu stanowczo zaprzeczyć mogę, gdyż umarł w Rzymie, zapisując wszystkie pozostałe obrazy a między niemi właśnie te 13 gwaszów dotychczas zupełnie nieznanymi, ks. z Sapiehów Jabłonowskiej wojewodzinie bractawskiej, która poprzednio do kościoła w Kocku kilka dzieł u niego zamówiła a teraz pozostałej rodzinie do Rzymu 500 dukatów za ten legat poseła. Obrazy te Nr. 4—16 dostały się do rodziny Kosseckich żyjących w sąsiedztwie i zażyłości z ks. Jabłonowską a dalej drogą spadku do rodziny hr. Szeptyckich, którzy w Królestwie w Godysławicach dalszą seryę 15 gwaszów Konicza posiadają.

Rastawiecki i inni znają dotychczas Konicza wyłącznie prawie jako malarza religijnego. Wątpię żeby artysta był się podpisywał kiedy polskiem albo raczej spolszczonem nazwiskiem swej prawdopodobnie pierwotnie niemieckiej rodziny, gdyż już na tych gwaszach,

które do lat 1720—1730 najpóźniej odnoszę a więc już na najwcześniejszych dziełach swych podpisuje się »Cuntze« a później na innych dziełach zawsze »Kuntze«.

3. **Św. Paweł.** Na zczerniałem tle postać świętego naturalnej wielkości, silnie poruszona. Oczy wzniesione ku niebu, skąd bije blask oświecający twarz i prawą stronę jego postaci. Usta otwarte; prawą ręką ścisnął dzidę, lewa z gestem przestrachu otwarta. Ubrany w hełm rzymski i spiżowy pancerz; czerwony płaszcz zarzucony na barki; prawe ramię, o znakomitej muskulu-rze, obnażone.

Olejny, na płótnie, wys. 115 cm, szer. 80 cm. Prawdopodobnie kopia z włoskiego obrazu.

Własność Konrada Wentzla w Krakowie.

Sala I.

4. **Scena mitologiczna.** Przy rydwanie zaprzęgniętym gryfami stoją dwie starożytne figurki, jedna w różowym chitonie podaje dzban drugiej, ubranej w długą białą szatę, żółty płaszcz, ze złotym wieńcem na głowie. Po lewej gaj, rozłożyste drzewa, w perspektywie woły pędzone przez chłopą ubranego w niebieską suknię; po prawej łąki, wzgórza i grupy świątyni.

Oznacz.: Na odwrotnej stronie obcą ręką: Pittore Levantino. Gwazd na papierze; wys. 25 cm., szer. 41 cm

Własność Jana hr. Szeptyckiego w Przyłbicach.

Sala I.

5. **Herkules zabija byka kretyjskiego.** Na tle krajobrazu z górami, rzeką i mostem łukowym, Herkules powaliwszy byka o ziemię, przytrzymuje go prawą ręką, lewą podnosi wyrwany róg. Po prawej kilka niewiast.

Gwazd, wys. 25 cm., szer. 41 cm.

Własność Jana hr. Szeptyckiego w Przyłbicach.

Sala I.

6. **Hermes kryjący skradzione stado krów u pasterza w Orchestos.** Na murawie siedzi pastuch w czerwonym chitonie, obok niego Merkury prawie obnażony, wyciągający miecz z pochwy. U stóp pastucha piesek, wokoło pasące się krowy. Pośrodku obrazu w tle, zwaliska

świątyni a z obu stron rozłożyste drzewa i widok na łąki i wzgórze.

Gwasz, wys. 25 cm., szer. 41 cm.

Własność Jana hr. Szeptyckiego w Przyłbicach.

Sala I.

7. **Merkury i Perseusz.** Merkury bierze głowę Meduzy od Perseusza. Po prawej gaj z rozłożystymi drzewami i pasący się siwy, skrzydlaty koń Merkurego. Z tyłu świątynia starożytna i wzgórze. Wschód słońca.

Gwasz, wys. 25 cm., szer. 41 cm.

Własność Jana hr. Szeptyckiego w Przyłbicach.

Sala I.

8. **Portret własny.** Na tle trzypiętrowej kamienicy i kolumny Trajana stoi cała postać młodego malarza zwrócona ku lewej w podziwie przed starożytnym biustem. W prawej trzyma gryfel, lewa dźwiga ogromną mapę rysunkową. Ubrany w żółte buty, czerwone szarawary, różowy żupan z białą podszewką z szerokim białym pasem, w żółtą szubę futerkiem lamowaną i takąż czapkę.

illustr.

Gwasz, wys. 38 cm., szer. 26 cm.

Własność Jana hr. Szeptyckiego w Przyłbicach.

Sala I.

9. **Transport wina.** Chłopi rzymscy wynoszą brzegiem rzeki z łódek płaskie beczki wina; służąca w żółtem ubraniu, w białym fartuszk, wskazuje im drogę. W tle pałac i brama

Oznacz.: Na odwrotnej stronie: Taddeo Cunze. Gwasz, wys. 38 cm., szer. 26 cm.

Własność Jana hr. Szeptyckiego w Przyłbicach.

Sala I.

10. **Praczk.** Po lewej praczka przy studni ciosowej, w środku druga z chłopem sprzedającym chleb i wódkę, po prawej z tyłu trzecia rozwieszająca bieliznę. W tle kamienica i obszerne niebo.

Gwasz, wys. 38 cm., szer. 26 cm.

Własność Jana hr. Szeptyckiego w Przyłbicach.

Sala I.

11. **Chłop z koszami.** Młody wieśniak dźwiga dwa ogromne kosze, przykryte płótnem, drugi, obrócony do widza tyłem, balansuje na głowie tacę z szynkami. W tle kamienice.

Gwasz, wys. 38 cm., szer. 26 cm.

Własność Jana hr. Szeptyckiego w Przyłbicach.

Sala I.

12. **Zupa klasztorna.** Przed furta klasztorną mnich rozdający z ogromnego kotła zupeł żołnierzowi z harcopfem, napół nagiemu żebrakowi i dziewczynie. W tle mury klasztorne i łuk bramy.

Gwasz, wys. 38 cm., szer. 26 cm.

Własność Jana hr. Szeptyckiego w Przyłbicach.

Sala I.

13. **Nowożytni Herostraci.** Dwa rzymskie chłopaki w podartych ubraniach rzucają kamieniami na kapitel korynckiego słupa. W tle Kolosseum.

Gwasz, wys. 38 cm., szer. 26 cm.

Własność Jana hr. Szeptyckiego w Przyłbicach.

Sala I

14. **Ulica w wieczór resurekcyjny w Rzymie.** Okna kamienic oświetlone świecami, na ulicy rozstawione smolne beczki w płomieniach; kilku przechodniów.

Gwasz, wys. 38 cm., szer. 26 cm.

Własność Jana hr. Szeptyckiego w Przyłbicach.

Sala I.

15. **Na targ.** Sadownik z rzymskiej Kampanii niesie w wielkim koszu produktu wiejskie a w białym zawiazanym garnku prawdopodobnie powidła, które jego towarzyszy w oddali w kotle smarzy.

Gwasz, wys 38 cm., szer. 26 cm.

Własność Jana hr. Szeptyckiego w Przyłbicach.

Sala I.

16. **Dostawca nadworny.** Kamerdyner w liberyi i stosowanym kapeluszu prowadzi za sobą kilku chłopów balansujących na głowach ogromne klatki z pawiami,

białymi kogutami, głowy cukru, świece i makaron.
W tle pałace rzymskie.

Gwasz, wys. 38 cm, szer. 26 cm.

Własność Jana hr. Szeptyckiego w Przyłbicach.

Sala I.

de Mirys Sylwester baron

ur. we Francji 8 stycznia 1700, zm. w Białymstoku r. 1788 lub nieco później. Syn emigranta szkockiego kształcił się najpierw we Francji, potem w Rzymie. Stąd za namową ks. Jabłonowskiego udał się w młodym jeszcze wieku do Polski, gdzie po rozmaitych awantur-
niczych przygodach osiadł na dłuższy czas w Gdańsku, a następnie jako nadworny malarz, u hetmana W. koronnego Jana Klemensa Branickiego. Pracował wiele w Warszawie i w Białymstoku. Krótco przed śmiercią 4 czerwca 1788 otrzymał od króla tytuł barona.

- 17. Portret własny artysty.** Na brunatno żółtawem tle biust artysty zwrócony ku prawej, oczy ku widzowi. Ma perukę pudrowaną, czarne ubranie aksamitne i złoty przewieszony łańcuszek. Wielkość prawie naturalna.

Olejn na płótnie, wys. 37 cm.; szer. 29 cm.

Własność: Tow. przyj. nauk w Poznaniu.

Sala: I.

Radwański Andrzej

ur. 20 listopada 1711 w Białej, zm. w Krakowie po r. 1762. Wysłany przez Pijarów do Niemiec wraca 1731 do Polski. W r. 1745 — 1749 przebywa w okolicy Krakowa, 1749 przenosi się do Krakowa na stałe. 1753 powołany do Dreżna do malowania w teatrze, 1754 przebywa w Tyńcu. W r. 1757 mianowany seniorem konregacji malarzy, w r. 1762 przebywa znowu w Tyńcu.

- 18. Św. Jan Kanty.** Święty na tle krajobrazu, zwrócony ku lewej, w czarnej todze z szerokimi rękawami, różowo podszytymi, stoi w ekstazie z rękoma założonymi na

piersi przed obrazem Chrystusa, przed którym Matka Boska klęczy w adoracyi. Obraz otoczony chmurami.

Gwasz na szkle, owal, wys. 25 cm.; szer 20 cm.

Własność: Jana Wiesława Radwańskiego we Lwowie.

Sala: I.

Marteau Ludwik

ur. w Paryżu ok. r. 1715, zm. w Warszawie w r. 1805. Za panowania Augusta III. sprowadzony do Polski, osiadł w Warszawie, gdzie już do śmierci pozostawał. Za Stanisława Augusta był pensyonarzem królewskim, wykonał wielką ilość portretów współczesnych olejno a głównie pastelem, między innymi wszystkich uczestników obiadów czwartkowych.

- 19. Syreny, wzór do Medalu.** Trzy płynące syreny, a dookoła napis: *Doctae fallere fluctus* — a w dolnym obcięciu *Galeres 1744*.

Oznac.: Marteau le 26 9bre 1743. Rysunek sangwiną w kole o średnicy 21 cm., wzór do medalu.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala I.

Liszewska Anna Dorota zamężna Therbusch.

ur. w Berlinie 1722, zm. tamże 1782. Kształciła się pod kierunkiem ojca Jerzego; 1766 udała się do Paryża gdzie 1767 została członkiem królewskiej akademii malarskiej, później nieco i berlińskiej. 1770 wróciła do Berlina.

- 20. Portret własny artystki jej męża i dziecka.** Na zielonem tle siedzi po prawej na kamiennej ławce mąż artystki Therbusch w eleganckim stroju współczesnym; pudrowana peruka, fioletowy frak i spodnie, żółta kamizelka; po lewej artystka sama z pudrowanymi włosami, w białej, dekoltowanej sukni z krótkimi rękawami; w prawej spuszczonej ręce trzyma robótkę, lewą obejmuje stojące na ławie dziecko w różowej sukience i białym batystowem opięciu. Dziecko trzyma w obu

rączkach róż. Na kolanach artystki leży wielki bukiet róż.

Oznaczone na kamiennej ławce przy prawym łoku artystki: A. D. Therbusch née de Liszewska Peintre du Roi 1781. ▽ Olejny na płótnie wys. 42 cm., szer. 59 cm.

Własność Tow. Przyjaciół Nauk w Poznaniu.

Sala I.

Gruszecki Antoni

ur. około r. 1725, zm. po roku 1793. Był zakonnikiem Bazylianśkim w Supraślu; król Stanisław August poznawszy w przejeździe przez Supraśl jego niezwykle zdolności, zabrał go do Warszawy, gdzie artysta prawdopodobnie do śmierci pozostał. Datuje obrazy od 1751—1783, a sygnuje zwykle A. Gruszecki O. S. B. M. (Ordinis Sti Basilii Monachus).

21. **Madonna.** Na ciemnem tle Madonna w adoracyi ze złożonymi do modlitwy rękoma, widziana po pas, na wprost głowa nieco ku lewej pochylona; ubrana w cznwrwoną suknię, na głowie i na ramionach ciemno szafirowa opona ze złotym rąbkiem.

Olejny na płótnie, wys. 77 cm.; szer. 51 cm.

Własność hr. Jana Szeptyckiego w Przełbicach.

Sala I.

22. **Taniec nimf.** Na tle blado zielonego krajobrazu z górami, zamkami i palmami dwie grupy nimf. Lewa złożona z sześciu półnagich nimf bawi się w ciuciubabkę; po prawej druga grupa, złożona z trzech; jedna ciągnie drugą, otuloną w czerwony płaszcz, po ziemi, uchwyciwszy ją za nogi.

Oznac.: A. Gruszecki piuxit. Olejny na tekturze, wys. 33 cm., szer. 48 cm. Obraz ten zdaje się być kopią włoskiej kompozycji.

Własność Tow. Przyjaciół Nauk w Poznaniu.

Sala I.

Chodowiecki Daniel

ur. w Gdańsku d. 16 października 1726, zm. w Berlinie 7 lutego 1801. W młodym wieku osiadłszy 1743

w Berlinie oddał się początkowo kupiectwu, lecz później w r. 1754 zaniechawszy go poświęcił się sztuce. Uczył się początkowo u ojca, później u ciotki, panny Ayerer i u Hayda a od 1755 pod Rodem. 1773 był pewien czas w Gdańsku. Pod koniec życia (1797) został dyrektorem królewskiej akademii sztuk pięknych w Berlinie.

- 23. Modniarka z towarami w domu prywatnym.** Po prawej siedzi mężczyzna (sam Chodowiecki?) w czerwonym fraku przypatrujący się przez lupę czerwonej wstążce, leżącej na ramieniu damy ubranej zielono i różowo. Podaje ona wielki czepiec służącej, niebiesko ubranej, klęczącej przy kuferku. Za nią druga, o jej krzesło oparta. Dalej ku lewej trzecia, trochę pretensjonalnie ubrana, w niebieskim kapeluszu na wysokiej fryzurze, czerwonej mantylce, żółtej sukni, niebiesko upiętej; obok niej po lewej na krześle dwa kuferki, z których druga służąca rozmaite przedmioty toaletowe wyjmuje.

Olejny na płótnie, wys. 37 cm., szer. 29 cm.

Własność Tow. Przyjaciół Nauk w Poznaniu.

Sala I.

- 24. Werbunek symulanta.** Karczmarz w wielkim fartuchu, o krzywych nogach, z czakiem na głowie zdaje się gestem prawej ręki przysięgać na prawdziwość najrozmaitszych ułomności syna, który z idyotycznym wyrazem twarzy, ledwie na obu nogach w prawo skierowanych utrzymać się może. Żołnierz z gwardyi królewskiej maca go rękami, żeby się przekonać, czy garb i inne ułomności nie są udane. Komiczna figura lekarza po prawej stronie przypatruje się rekrutowi z wielkim niedowierzaniem; po przeciwnej stronie fireykowaty oficer na lasce oparty przygląda się scenie. Z otwartych drzwi karczmę przysłuchuje się żona a z otwartego okna na drugim piętrze dwoje dzieci, wyrokowi superarbitrów. W tle obrazu namioty woj-skowe i krajobraz.

Olejny na płótnie, wys. 49 cm., szer. 64 cm.

Własność Władysława Bartynowskiego w Krakowie.

Sala I.

- 25. Portret ks. Prymasa Podowskiego.** Prymas w całej postaci siedzi w fotelu, odziany w purpurę; na piersi ma wielki order Białego Orła na niebieskiej wstążce i order papieski. Lewa ręka leży na stole, a za nią mitra książęca, infuła, krzyż pasterski, mapy i pergaminy, prawa trzymająca chusteczkę koronkową oparta na poręczy. W tle rozwieszona jasno-niebieska draperya.

Oznacz. po prawej u dołu: Chodowiecki pinx. Akwarellą i gwaszem, na łabędziej skórze, wys. 35 cm., szer. 24 cm.

Gabryel Jan Podoski, prymas arcyb. gniezn. 1719—1777.

Własność Ludomira Cieńskiego w Oknie.

Sala I.

- 26. Portret mężczyzny w podeszłym wieku.** Popiersie ku prawej mężczyzny w starszym wieku, w peruce z małymi loczkami; wielkość naturalna; tło kreskowane.

Rysunek sangwiną na papierze, wys. 54 cm., szer. 24 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I.

- 27. Portret kobiety w średnim wieku.** Popiersie ku prawej kobiety w średnim wieku, z czepeczkiem na wysokiej fryzurze, z aksamitką na szyi i suknią garniowaną falbanką. Wielkość naturalna.

Rysunek sangwiną, wys. 49 cm., szer. 36 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I.

- 28. Portret dziecka.** Dziewczynka widziana po pas en face, w czepeczku, zawiązanym pod szyjką, w prawej ręczce jagody. Wielkość naturalna.

Rysunek sangwiną na papierze, wys. 48 cm., szer. 46 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I.

- 29. Główka pochylona młodego mężczyzny.**

Rysunek ołówkiem i sangwiną, wys. 13 cm., szer. 11 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I.

30. Główka młodego oficera w peruce. En face.

Rysunek ołówkiem i sangwiną, wys. 10 cm., szer. 10 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I.

31. Głowa idealna młodej kobiety. Profil ku lewej.

Rysunek ołówkiem i sangwiną, wys. 16 cm., szer. 12·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I.

32. Popiersie młodego mężczyzny. Półprofil ku lewej.

Rysunek ołówkiem i sangwiną na papierze; wys. 17·5 cm., szer. 15 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I.

33. Dwaj chłopcy. Popiersia; jeden w profilu ku lewej z długimi włosami, drugi pół en face.

Rysunek ołówkiem i sangwiną, na papierze; wys. 12 cm.; szer. 16 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I.

34. Żołnierz z czasów wojny siedmioletniej. Profil głowy ku lewej z harcopsem, z siwymi włosami i takąż brodą.

Rysunek ołówkiem i sangwiną, wys. 17 cm., szer. 15·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I.

35. Portret kobiety. Profil kobiety w średnim wieku, z czepeczkiem na głowie, zwrócony ku lewej; w medailonie, półnaturalnej wielkości.

Oznacz.: Chodowiecki delin. Rysunek sangwiną na białym papierze, wys. 31 cm., szer. 25 cm., (porównaj portr. Nr. 27).

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I.

36. Portret młodej kobiety. Pół-profil, ku lewej pełnej powabnej twarzy młodej kobiety, głowa okryta chustką z falbankami. Wielkość naturalna.

Szkic sangwiną na białym papierze, wys. 51 cm., szer. 39 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I.

- 37. Głowa męska.** Profil ku lewej męskiej głowy bez zarostu z krótko strzyżonym włosiem. Tło kreskowane. Wielkość naturalna.

Rysunek sangwiną na białym papierze, wys 52 cm, szer. 41 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I.

- 38 — 43. Amatorowie.** Amator starożytności, naturalista, heraldyk, amator psów, gastronom, biblioman.

illustr.

Rysunki ołówkiem i czerwonym atramentem, wys. po 9 cm., szer. po 5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I.

- 44. Mieszczanin pruski.** W kapeluszu, z laską.

Szkic ołówkiem, wys. 8 cm., szer. 7.5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I.

- 45. Dwanaście figurek w stroju współczesnym.**

Szkice ołówkiem i piórem do sztychów, wys. 11 cm., szer. 20 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I.

- 46. Szambelani zażywający tabaczkę.**

Rysunek ołówkiem i piórem do sztychu, wys. 8 cm., szer. 7.5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I.

- 47. Dwaj szambelani.** (Widziani z tyłu).

Rysunek ołówkiem i piórem do sztychu, wys. 7.5 cm., szer. 6 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I.

- 48. Czterej kozacy.**

Rysunek ołówkiem i wodnymi farbami, wys. 17 cm., szer. 24 cm

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Autorstwo Chodowieckiego jest wątpliwem.

Sala I.

49. Dwaj mieszczanie.

Rysunek ołówkiem do szttychu, wys. 8 cm.; szer. 4·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I.

50. Jeźdźcy w bramie rezydencji berlińskiej.

Oznacz.: Po prawej u dołu: 1771. Szkic piórem i sangwiną, na białym papierze, wys. 18 cm., szer. 17 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I.

51. Nad poległym Dwaj mężczyźni w pruskim uniformie bez broni, znajdują trupa mężczyzny taksamo ubranego.

Rysunek sangwiną z białymi światłami na szarym papierze, wys. 25 cm., szer. 43 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I.

52. Portret izraelity. Popiersie ku prawej garbatego mężczyzny w średnim wieku o wyraźnym typie izraelickim z długimi włosami i rzadkim zarostem brody (we formie owalu). Pół-naturalnej wielkości.

Oznacz.: D. Chodowicki. Rysunek sangwiną na białym papierze, wys. 25 cm., szer. 22·5 cm. Prawdopodobnie portret znakomitego znawcy sztuki Friedländera.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I.

53. Portret mężczyzny. Popiersie w profilu ku lewej mężczyzny w średnim wieku, w peruce z harcopfem; ćwierć naturalnej wielkości, w kreskowanym medalionie i rysowanych ramach.

Oznacz.: D. Chodowickij. Rysunek sangwiną w formie medalionu, na białym papierze, wys. 26 cm., szer. 24 cm., średnica medalu 19 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I.

54. Portret pani Quantin. Młoda przystojna kobieta, w eleganckim stroju współczesnym, widziana po pas, en face.

illustr.

Oznacz. piórem: Mme Quantin, a ołówkiem: 1758. Rysunek ołówkiem i sangwiną, na szarym papierze, wys. 34 cm., szer. 20 cm.

Własność Mieczysława Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I.

- 55. Portret męski.** Profil uśmiechniętego starego mężczyzny, twarz ogolona, włos rzadki. Rysunek ten imituje płaskorzeźbę. Wielkość prawie naturalna.

Sangwiną na papierze, wys. 50 cm., szer. 38 cm.

Własność Tow. przyj. nauk w Poznaniu.

Sala I.

- 56. Portret młodej kobiety.** Profil ku prawej młodej kobiety lub dziewczyny z uśmiechniętym wyrazem twarzy. Na głowie sztywny czepiec. Wielkość prawie naturalna. Rysunek ten imituje płaskorzeźbę.

Sangwiną na papierze wys. 50 cm., szer. 38 cm.

Własność Tow. przyj. nauk w Poznaniu.

Sala I.

- 57—60. Cztery rysunki** (do sztychu dla ilustracji romansu lub dramatu).

Oznacz.: D. Chodowiecki. Rysunki tuszem na białym papierze, wys. 10 cm., szer. 6 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I.

- 61. Dziecko w stroju wschodnim, z halabardą w ręku.**

Rysunek sangwiną na białym papierze, wys. 22 cm., szer. 24 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I.

- 62. Ksiądz oparty na lasce.** Cała postać duchownego, Francuza lub Włocha, dobrej tuszy, w trójkątnym kape-luszu, prawy bok i prawa ręka wsparte na grubej lasce.

illust.

Sangwiną na papierze, wys. 22 cm., szer. 13 cm.

Własność Hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala I.

- 63. Tabor wojskowy w pochodzie.**

Oznacz. : D Chodowiecki sc. Berol. 1759. Miedzioryt épreuve d'artiste, wys. 15 cm., szer. 15 cm.

Własność Mieczysława Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

64. Au rendez-vous.

Miedzioryt avant la lettre, wys. 5 cm., szer. 11 cm.

Własność Mieczysława Pawlikowskiego we Lwowie

Sala II. Wiatrak I.

65. Przezorność.

Miedzioryt avant la lettre, wys. 7 cm., szer. 11 cm.

Własność Mieczysława Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

66. Pięćdziesiąt za sto.

Miedzioryt a. l. l. wys. 8 cm., szer. 8 cm.

Własność Mieczysława Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I

67. Karykatury współczesne.

Miedzioryt a. l. l. wys. 2 cm., szer. 14 cm.

Własność Mieczysława Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

68. Studya. (Dorotka Popolska, szlachcic w kontuszu, ksiądz).

Miedzioryt a. l. l., wys. 5 cm., szer. 3 cm.

Własność Mieczysława Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

69. Wóz zaprzężony jednym koniem.

Miedzioryt a. l. l., wys. 4 cm., szer. 11 cm.

Własność Mieczysława Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

70. Kozacy na koniach.

Miedzioryt a. l. l., wys. 4 cm., szer. 11 cm.

Własność Mieczysława Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

71. Karykatury współczesne.

Miedzioryt a. l. l., wys. 4 cm., szer. 11 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

72. Furgon wojskowy w pochodzie.

Miedzioryt a. l. l., wys. 9·5 cm, szer. 11·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

73. À la charité.

Miedzioryt, wys. 10·5 cm., szer. 7 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

74. Studya głowy.

Oznacz : D. Chodowiecki. Miedzioryt, wys. 19 cm., szer.
16 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

75. Studya głowy.

Miedzioryt, wys. 19 cm., szer. 16 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

76. Popiersia w różnych pozach. (12 obrazków).

Oznacz.: D. Chodowiecki del et scu. Miedzioryty, wys.
10 cm, szer. 5·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

77. Popiersie Fryderyka br. Rekałn.

Miedzioryt a. l. l., wys. 34 cm., szer. 22 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

78. Popiersie Fryderyka br. Rekałn.

Oznacz : D. Chodowiecki del et sculp. Berol 1777. Miedzioryt, wys. 33 cm, szer. 22 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

79. Malarstwo. Figura alegoryczna.

Oznacz.: Daniel Chodowiecki. Miedzioryt, wys. 10·5 cm, szer. 7 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

80. Patryarcha w pontyfikalnym stroju. Pierwsze odbicie.

Oznacz.: D. Chodowiecki fecit. Miedzioryt, wys. 16 cm., szer. 8 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

81. Patryarcha w pontyfikalnym stroju. Drugie odbicie.

Oznacz.: D. Chodowiecki fecit. Miedzioryt, wys. 16 cm., szer. 8 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

82. Zakonnica dająca jałmużnę. Pierwsze odbicie.

Oznacz.: D. Chodowiecki fc. Miedzioryt okrągły w średnicy 5.5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

83. Zakonnica dająca jałmużnę. Drugie odbicie.

Oznacz.: D. Chodowiecki fc. Miedzioryt okrągły w średnicy 5.5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

84. Pożegnanie.

Oznacz.: D. Chodowiecki inv. et fec., wys. 16 cm., szer. 10 cm

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

85. Przechadzka w ogrodzie.

Oznacz.: D. Chodowiecki f. Miedzioryt, wys. 16 cm., szer. 10 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I

86. Królowie w stajence przy nowonarodzonym Chrystusie.

Oznacz.: D. Chodowiecki f. Miedzioryt, wys. 16 cm., szer. 10 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

87. Odwiedziny w szpitalu.

Oznacz.: D. Chodowiecki del. e. fe. 1783. Miedzioryt, wys. 9·5 cm., szer. 16 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

88. Zwiedzanie szpitalu (w sali jadalnej).

Miedzioryt a. l. l., wys. 9·5 cm., szer. 16 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

89. Wymarsz wojska z zamku. Pierwsze odbicie.

Oznacz.: D. Chodowiecki del. e. scul. Miedzioryt, wys. 15·5 cm., szer. 9 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

90. Wymarsz wojska z zamku. Drugie odbicie.

Oznacz.: D. Chodowiecki del. e. sculp. Miedzioryt, wys. 15·5 cm., szer. 9 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

91. Krajobraz.

Miedzioryt epreuve d'artiste, okrągły w średnicy 5·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

92. Krajobraz. (Odmienne odbicie).

Miedzioryt épreuve d'artiste, okrągły w średnicy 5·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

93. Sława wieńcząca biust króla Fryd. Augusta.

Oznacz.: D. Chodowiecki in. e. sculp. 1787. Miedzioryt, wys. 35 cm., szer. 32 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

94. Mode Thorheit.

Oznacz.: D. Chodowiecki f. Miedzioryt, wys. 11 cm., szer. 7 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

95. Para zakochanych ucieka przez parkan.

Miedzioryt, okrągły w średnicy 9 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

96. Krajobraz.

Miedzioryt, a l. l., wys. 4 cm., szer. 8 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

97. Scena mitologiczna.

Oznacz.: D. Chodowiecki, inv. e. fec 1789. Miedzioryt, wys. 11 cm., szer. 13 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

98. Scena mitologiczna.

Oznacz.: D. Chodowiecki, inv. e. fec. 1789. Miedzioryt, wys. 11 cm., szer. 13 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

99. Lekarz ważący nowonarodzone dziecko.

Miedzioryt, wys. 6 cm., szer. 7 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

**100. la Vertu, la Bonté, Joie, Amour, Conscience Probité
Union Constance Bienfaisance Amitié Fidelité Innocence.**
Dwanaście kompozycji na jednej karcie.

Oznacz.: D. Chodowiecki f. Miedzioryt, wys. 13 cm., szer. 20 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

101. Jupiter (?)

Miedzioryt a l. l.; wys. 3 cm., szer. 7 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

102—104. Na rozstajnych drogach. Trzy różne odbicia.

Oznacz.: D. Chodowiecki del e scul 1792. Miedzioryty;
wys. 17.5 cm., szer. 10.5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie

Sala II. Wiatrak I.

105. 106. Rodzice nad umarłym dzieckiem. Dwa różne odbicia.

Oznac.: D. Chodowiecki f. 179 (*sic!*). Miedzioryt; wys. 17 cm., szer. 10·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

107. 108. La cervelle d'un peintre. Dwa różne odbicia.

Oznac.: Monogr. art. DC 1792. Miedzioryt; wys. 5·5 cm., szer. 9 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

109—III. Ilustracye do dzieła Storcha Gemählde von St. Petersburg 1794. Trzy różne odbicia karty tytułowej.

Oznac.: D. Chodowiecki f. Miedzioryt; wys. 11 cm., szer. 6·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

112—116. Opowiadanie przy szklanicy. Pięć różnych odbić.

Oznac.: D. Chodowiecki 1793. Miedzioryty; wys. 17·5 cm., szer. 11·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

117. Przyjaźń, współczucie, jałmużna. Sześć rycin na jednej karcie.

Oznac.: D. Chodowiecki fec. Miedzioryty, wys. 22 cm., szer. 10 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

118. Sceny z życia Fryderyka II. 6. obr. na 1 arkuszu.

Oznac.: D. Chodowiecki fec. Miedzioryty, wys. 22 cm., szer. 20 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

119. Widowiska ludowe.

Oznac.: Q. v. Mayr del. D. Chodowiecki se. Miedzioryt, wys. 7·5 cm., szer. 11·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

120. Ulica w Petersburgu.

Miedzioryt, wys. 7 cm., szer. 11 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

121. Trzy gracye na piedestalu.

Oznacz.: D. Chodowiecki inv. 1793. Miedzioryt, wys. 16·5 cm., szer. 11 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

122. Pomnik. Na piedestalu mężczyzna w zbroi.

Oznacz.: D. Chodowiecki 1793. Miedzioryt, wys. 8·5 cm., szer. 9 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

123. Sceny z życia codziennego. Sześć rycin na jednej karcie.

Miedzioryt, épreuve d'artiste, wys. 8·3 cm., szer. 5·3 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

124. Wjazd do fortecy.

Miedzioryt épreuve d'artiste; wys. 13·5 cm., szer. 11·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

125—128. Sceny z życia codziennego. Cztery różne odbicia.

Miedzioryty épreuves d'artiste; wys. 13 cm., szer. 8·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak: I.

129—132. Sceny z życia codziennego. Cztery różne odbicia.

Oznacz.: D. Chodowiecki del. sc. Miedzioryty; wys. 16 cm., szer. 10 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

133. Studya głów.

Oznacz.: D. Chodowiecki del. et f. 1797. Miedzioryt épreuve d'artiste; wys. 14 cm., szer. 11 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

134. Kobieta modląca się.

Miedzioryt okrągły w średnicy 5·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

135. Sceny z życia wojskowych. Cztery ryciny na jednej karcie.

Oznacz.: D. Chodowiecki f. Miedzioryty épreuves d' artiste; wys. 12 cm., szer. 9 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

136. Sceny z życia wieśniaków.

Miedzioryt a. l. l. wys. 5 cm., szer. 13 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

137—141. Tres faciunt collegium. (Pięć różnych odbić).

Oznacz.: gezeichnet in Dresden 1773 v. D. Ch. geätzt in Berlin 1798. Miedzioryty, épreuves d' artiste; wys. 20 cm., szer. 13 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

142. Pasterze.

Miedzioryt épreuve d' artiste; wys. 19 cm., szer. 15 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

143. Biesiadnicy przy stole.

Miedzioryt avant la lettre; wys. 44 cm., szer. 50 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I.

Szkoła Chodowieckiego.**Monogramista N. W.****144. „Kiermasz“ (Fête galante). Przed gospodą ośm tańczących par, i poliszynel, w środku klęcząca para do siebie zwrócona, w głębi po lewej w altance muzyka,**

po prawej pary w żywej rozmowie lub przypatrujące tańcom. Wszystkie osoby w eleganckich strojach używanych w Niemczech do r. 1770.

Oznacz. dołem po prawej monogramem N. W. Rysunek tuszem na szarym papierze. wys. 58 cm., szer. 97 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

Bacciarelli Marceli

ur. 16 lutego 1731 w Rzymie, zm. 5 stycznia 1818 w Warszawie. Uczył się pod sławnym wówczas Benefialim. 1753 został przez Augusta III. powołany do Drezna, a udawszy się z nim do Warszawy zapoznał się tam z późniejszym królem Stan. Poniatowskim. 1761 wyjednała sobie Marya Teresa przybycie jego do Wiednia, gdzie malował portrety rodziny cesarskiej. 1765 powołany przez Stanisława Augusta do Warszawy, założył pierwszą wielką szkołę malarstwa w Polsce, t. zw. malarnię królewską w pałacu króla i otrzymał 1767 indygenat polski. 1787 odbył za zezwoleniem króla artystyczną wędrowkę po Włoszech i południowej Francji, która była jednym szeregiem hołdów i uznania i z której wiele dzieł sztuki do Polski przywiózł. 1807 został wybrany członkiem Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Warszawie, a z chwilą otwarcia tamże Uniwersytetu mianowany professorem malarstwa i pierwszym dziekanem wydziału tego.

- 145. Król Stanisław August w zbroi.** Na zielonem tle piersie króla w pełnej zbroi; na prawe ramie zarzucony purpurowy płaszcz, gronostajem podbity; szafirowa wstęga. Na pomarańczowej wstążce wisi niebieski order A. R. Wielkość naturalna.

Oznacz. na odwrotnej stronie: *Donné a Monsi. Piere Blanc par Sa Majesté le Roi de Pologne pour marque de sa Bienveillance peint. par Bacciarelli 1775.* Olejny na płótnie, owal; wys. 67 cm., szer. 52 cm.

Własność Tow. Przyjaciół Nauk w Poznaniu.

Sala I.

- 146. Stanisław August w płaszczu koronacyjnym.** Przed tronem na popielato brunatnem tle ściany stojąca postać króla w stroju koronacyjnym. Obszerny płaszcz karmazynowy podbity gronostajami, spięty na piersi. Lewa ręka ująwszy płaszcz, w bok podparta, prawa trzyma buławę opartą o stół, na którym leżą insygnia królewskie.

Olejny na płótnie, wys. 51 cm, szer. 36 cm.

Własność Towarz. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala I.

- 147. Stanisław August w mundurze jeneralskim.** Na szaro-zielonem tle popiersie i twarz króla zwrócone nieco ku lewej; ciemno granatowy mundur, srebrne epolety, szafirowa szarfa i ordery. Wielkość naturalna.

Olejny na płótnie, wys. 65 cm., szer. 53 cm., oprawiony w owal, nabyty jako Du Hamel

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala I.

- 148. Książę Kazimierz Poniatowski.** Na ciemno zielonem tle popiersie na wprost starszego mężczyzny z ogoloną twarzą, w pudrowanej peruce w czerwonym surducie z wązkim futrzanym kołnierzem i orderem św. Stanisława na piersi. Wielkość naturalna.

Olejny na płótnie, owal, wys. 67 cm, szer. 52 cm. Ks. Kazimierz był bratem ks. Stanisł Augusta i W. podkomorzym koronnym (1721—1800).

Własność Towarz. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala I.

- 149. Ks. Stanisław Poniatowski.** Na ciemno zielonem tle popiersie mężczyzny w średnim wieku z ogoloną twarzą zwróconą nieco ku lewej, w pudrowanej peruce, w czerwonym mundurze jeneralskim z gwiazdą orderu Orła Białego. Wielkość naturalna.

Olejny na płótnie, owal wys. 67 cm, szer. 51 cm. Książę Stanisław Poniatowski był synem ks. Kazimierza, podskarbisem W. litewskim i szefem gwardyi koronnej (1754—1233).

Własność Towarz. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala I.

- 150. Portret ks. Konstancyi z Poniatowskich Tyszkiewiczowej.** Na blado zielonem tle popiersie siedzącej postaci młodej kobiety en face, w wysokiej pudrowanej fryzurze, przepasanej białą i fioletową wstążką, z gałązką bzu w górze przetkniętą. Suknia żółta jedwabna, ozdobiona falbanami, wycięta. Wielkość naturalna.

Olejny na płótnie, owal wys. 67 cm., szer. 50 cm. Portretowana była córka ks. Kazimierza Poniatowskiego, a żoną hr. Ludwika Tyszkiewicza, hetmana polnego litewskiego (1759—1830).

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala I.

- 151. Portret Andrzeja Mokronowskiego, wojewody mazowieckiego.** Popiersie mężczyzny w starszym wieku zwrócone nieco ku prawej; pełna twarz i oczy na wprost. Ubrany w czerwony surdut z wązkim futrzanym kołnierzem; na piersi szafirowa wstęga. Wielkość naturalna

Olejny na płótnie, owal, wys. 67 cm., szer. 50 cm. Andrzej Mokronowski ur. 1713, zm. w Warszawie 1784.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala I.

- 152. Portret ks. Sułkowskiego (?).** Stojąca postać naturalnej wielkości na wprost; ubrany w ciemno szafirowy aksamitny frak i także krótkie spodnie i białą atlasową kamizelkę. Prawą ręką wskazuje na otwartą książkę, za nią statua sprawiedliwości z wagą. W tle ściana i wnętrze pałacu. Wielkość naturalna

Olejny na płótnie, wys. 220 cm., szer. 165 cm. Ks. Ant. Sułkowski, wojew. gnieźnieński zm. 1796. Autorstwo Bacciarellego wydaje się wątpliwem.

Własność prywatna.

Sala I.

- 153. Portret Stanisława Małachowskiego.** Na szarem tle postać siedząca ku prawej, widziana po kolana. Twarz ogolona, głowa z siwymi włosami zwrócona w pół-profilu. Ma czarne aksamitne ubranie, białą chustkę, takiż żabot, na piersi order Orła Białego na niebieskiej wstędze. Prawa ręka spoczywa na poręczy, w lewej trzyma zwinięty

illust.

papier z napisem: *Constitutio Die tertiâ Maj 1791.*
Wielkość naturalna

Olejny na płótnie, wys 92 cm, szer. 72 cm. St. Małachowski marszałek Sejmu czteroletniego i prezes senatu ur. 1736, zm. 1809.

Własność St. hr. Tarnowskiego w Krakowie.

Sala I.

- 154. Portret Ludwika Gutakowskiego prezesa senatu.** Na tle blade zielonej firanki i niebieskawego nieba, postać stojąca poważnego starca, o pogodnym i myślącym obliczu, widziana po kolana na wprost, głowa nieco ku prawej; ubrany we fioletowy mundur, bogato złotem obsyty. Prawa ręka spuszczone z gestem jak gdyby przemawiał, w lewej trzyma stosowany kapelusz. Na piersi ma order, przewiązany jest niebieską szarfą i opasany białym szalem ze złotą frendzlą. Wielkość naturalna.

Olejny na płótnie, owal, wys. 110 cm., szer. 86 cm.

Własność Kazimierza Chłapowskiego w Kopaczewie.

Sala I.

- 155. Pojmanie Kościuszki w bitwie pod Maciejowicami.** Kościuszko w siwym mundurze upadłszy z bułanym koniem paruje cięcie, które mu chce zadać moskiewski dragon. Z lewej nacierają dwaj kozacy z lancami, z tyłu spieszy z pomocą adjutant.

Olejny na płótnie, wys 31 cm, szer. 89 cm. Obraz ten jest charakterystycznym okazem szkoły Bacciarellego.

Własność prywatna.

Sala I.

- 156. Sąd Salomona.** Salomon w karmazynowym płaszczu podbitym gronostajami, siedzi po prawej na tronie i rozkazuje kałowi, by wykonał wyrok. Kobieta w żółtej draperyi wstrzymuje go, za nią na lewo inna w różowej sukni obojętnie się przypatrująca. Po obu stronach obrazu dwie nagie figury en grisaille, trzymające ten obraz.

Olejny na płótnie, wys. 24 cm, szer. 60 cm. Nr. 156—158 są szkicami do fresków Łazienkowskiego pałacu.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala I.

157. Poświęcenie Świątyni jerozolimskiej przez Salomona.

Salomon w żółtem ubraniu, w zarzuconym czerwonym płaszczu, z berłem w rękę, kroczy ku prawej z głową do góry wzniesioną, przed arką, którą niosą kapłani w białych szatach; po prawej widać świątynię i lud składający ofiary.

Olejny na płótnie, wys. 40 cm., szer. 46 cm. Nr. 156—158 są szkicami do fresków Łazienkowskiego pałacu.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala I.

158. Salomon składa ofiary bogom pogańskim.

Na tle architektury klęczy Salomon w koronie i czerwonym płaszczu przed ołtarzem, zwrócony ku lewej. Dokoła kilkanaście cudzoziemskich, młodych niewiast w różnokolorowych szatach.

Olejny na płótnie, wys. 24 cm., szer. 61 cm. Nr. 156—158 są szkicami do fresków Łazienkowskiego.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala I.

159. Kazimierz Wielki nadający prawa.

Król widziany en face siedzi na tronie, po obu stronach dworzanie trzymający księgi i dokumenta z wielkimi pieczęciami; po lewej kilka postaci chłopskich klęczących z gestami podziwu i wdzięczności; po prawej dwaj rycerze w pełnej zbroi.

Szkic olejny na płótnie, wys. 55 cm., szer. 44 cm. Numer ten jak i 5 następnych (160—164) są szkicami do obrazów zdobiących salę rycerską w Zamku warszawskim. Por. Rastawiecki I, 26.

Własność Kazimierza Chłapowskiego w Kopaszewie.

Sala I.

160. Władysław Jagiełło zakłada Akademię krakowską.

Król z długą brodą i podgoloną głową siedząc na podwyższeniu podaje akt fundacyjny dygnitarzowi duchownemu(?), ubranemu we fiolety, klęczącemu u stóp tronu; za nim ku prawej dwaj profesorowie. Za nimi alegorya nauk ścisłych (z globusem) i alegorya sztuk

pięknych trzymająca gitarę; po lewej u dołu Klio pisząca historią.

Szkic olejny na płótnie, wys. 55 cm., szer. 44 cm. Pocho-
dzenie jak Nr. 159.

Własność Kazimierza Chłapowskiego w Kopaszewie.
Sala I.

- 161. Hołd pruski.** U stóp tronu królewskiego klęczy ku prawej ks. Albert w pełnej zbroi i w wielkim żółtym płaszczu, kładąc na znak przysięgi prawicę na otwartą księgę leżącą na kolanach króla. Za nim wielka niebieska chorągiew. Na dole liczni polscy i niemieccy rycerze widziani po pas lub po kolana. Król siedzi pod wielkim czerwonym baldachimem.

Szkic olejny na płótnie, wys. 55 cm., szer. 44 cm. Pocho-
dzenie jak Nr. 159.

Własność Kazimierza Chłapowskiego w Kopaszewie.
Sala I.

- 162. Unia Lubelska.** Na tle rodzaju baldachimu spiętego z czerwonej materyi siedzi ku prawej na podwyższeniu król; po lewej dygnitarz w zielonej sukni czytający traktat unii, po środku obrazu dwaj rycerze wiążący wawrzynem drzewce dwóch chorągwi, czerwonej z Orłem i niebieskiej z Pogonią. Po prawej dołem szlachcic objaśniający chłopu tę scenę. Z tyłu widać namioty i hufce polskie.

Szkic olejny na płótnie, wys. 63 cm., szer. 47 cm. Pocho-
dzenie jak Nr. 159.

Własność Kazimierza Chłapowskiego w Kopaszewie.
Sala I.

- 163. Traktat Chociński.** Na tle namiotu i powiewającej chorągwi siedzi Lubomirski w pełnej zbroi z opiętym płaszczu, podając prawicę Wezyrowi siedzącemu po lewej w zielonym turbanie, białym zawoju i fioletowem i żółtem ubraniu. Dokoła stoją dostojnicy polscy i tureccy.

Szkic olejny na płótnie, wys. 63 cm., szer. 47 cm. Pocho-
dzenie jak Nr. 159.

Własność Kazimierza Chłapowskiego w Kopaszewie.
Sala I.

- 164. Król Jan pod Wiedniem.** Król w pełnej zbroi z orężem w ręku galopuje ku prawej na siwym koniu, w głębi hufce polskie ze sztandarem. Dołem po prawej grupa pchająca armatę z największym wysiłkiem.

Szkic olejny na płótnie, wys. 55 cm., szer. 44 cm. Pocho-
dzenie jak Nr. 159.

Własność Kazimierza Chłapowskiego w Kopaszewie.

Sala I.

- 165. Portret hetmana Massalskiego.** Popiersie mężczyzny w starszym wieku z głową podgoloną, krótkim wąsem, na wprost; czamara spięta pod szyją, futrzany kołnierz. Wielkość naturalna.

ilustr.

Rysunek sangwiną i ołówkiem z białymi światłami na
sivym papierze wys. 42 cm., szer. 29 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie

Sala I.

- 166. Portret hr. Fleminga (?)** Postać cała zwrócona ku lewej, z głową en face, w rynsztunku i długiej rozwianej peruce. Na stole po lewej szyszak; na nim spoczywa lewa ręka Fleminga, prawa z gestem rozkazującym podniesiona.

Rysunek konturowy sangwiną na papierze, wys. 49 cm.
szer. 31 cm. Jakób Henryk hr. Flemming był ministrem prezy-
dentem i marszałkiem polnym Augusta Mocnego.

Własność Niecz. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I.

- 167. Bacciarelli przy sztaludze.** Malarz w starszym wieku siedzi przy oknie przed sztalugą w szerokim fotelu otulony futrem, do połowy od widza odwrócony, i maluje.

Oznac. obcą ręką: Bacciarelli. Rysunek tuszem wys.
36 cm., szer. 21 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie

Sala I.

- 168. Alegorya dekoracyjna.** Niewiasta w stroju starożytnym siedzi na ławie kamiennej oparta lewem ramieniem na

postumencie biustu kobiecego. Po prawej nagrobek z urną i tarczą.

Oznacz. dołem po lewej: 1789. Rysunek tuszem wys. 2) cm., szer. 22 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I.

- 169. Portret młodej kobiety.** Siedząca postać młodej kobiety, widziana po kolana; głowa na prawem ręku podparta, ufryzowana w szerokie pukle.

Oznacz. obcą ręką Bacciarelli fecit. Rysunek ołówkiem wys. 23 cm., szer. 20 cm

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala I.

- 170. Nimfy nad wodą.** Trzy nagie nimfy nad spokojną wodą siedząc. stojąc i rozścielając bieliznę, zamierzają wejść do kąpieli. Po przeciwnym brzegu gaj zarosły drzewami.

Oznacz. na tekurze obcą ręką: M. Bacciarelli Rysunek sepią, wys. 18 cm., szer. 30 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala I.

- 171. Głowa kobieca.** Głowa młodej kobiety zwrócona ku lewej i nieco wzniesiona, w zawoju na głowie. Studium.

Oznacz. (obcą ręką?) Bacciarelli. Rysunek ołówkiem (wieszorkiem) na siwym papierze, wys. 32 cm., szer. 26 cm.

Własność Ludwik Michałowskiego w Krakowie

Sala I.

Szkoła Bacciarellego.

Monogramista G. W.

- 172. Portret Jenerała Gorzeńskiego.** Na bledozielonem tle firanki siedząca postać jenerała widziana na wprost i prawie po kolana; twarz ogolona, włos siwy; prawa ręką wskazuje w dół, podobnie jak w portrecie Gutakowskiego Nr. 154, lewa trzyma cyrkel nad mapą, na

której napis: Plan obozu pod Pragę stanowiącego przez Gen. Lieut. Gorzeńskiego r. 1792. Przepasany szafirową wstęgą orderu Białego Orła i ozdobiony dwoma innymi orderami.

Oznacz. po prawej na stole: G. W. pinx. 1797, wys. 113 cm., szer. 88 cm.

Własność Maryi Gorzeńskiej w Chlebowie.

Sala I.

Plersch Jan Bogumił

ur. w Warszawie 1732, zmarł tamże 23 sierpnia 1817. Kształcił się w Augsburgu pod Bern. Goetzem, potem w Wiedniu, poczem powrócił do Warszawy. Między r. 1806—1809 był dekoratorem tamtejszego teatru. W r. 1813, oddawszy swój majątek krewnym, osiadł w klasztorze Bonifratrów.

- 173. Apoteoza św. Benedykta.** Na obłokach św. Trójca, u dołu w rydwanie św. Benedykt w czarnej sutannie, z pastorałem w lewej, z księgą w prawej ręce. Rydwan zaprzężony lwem, koniem, wielbłądem i słoniem, jako symbolami działalności świętego pośród dzikich ludów.

ilustr.

Olejny na płótnie, wys 53 cm., szer. 73 cm., szkic do fresku.

Własność Tow. Przyjaciół Nauk w Poznaniu

Sala I.

- 174. Portret własny.** Na ciemno-popielatem tle, popiersie artysty ku prawej, głowa pół en face; w peruce z harcopfem; nosi zielony surdut, żółtą kamizelkę, białą chustę i żabot. Wielkość naturalna.

Oznacz. na odwrotnej stronie (obcą ręką?): Jan Plersch artysta nadworni (*sic!*) Stan. Augusta Wiek 77 Roku 1809 Olejny na płótnie, wys 49 cm., szer. 40 cm

Własność Tow. Przyjaciół Nauk w Poznaniu.

Sala I.

- 175. Ucieczka do Egiptu.** Święty Józef z kijem w lewej ręce prowadzi obładowanego osiołka; po prawej Matka Boska z dzieciątkiem Jezus na ręku. Wędrują ku prawej

na tle chmurnego nieba i drzew. W obłokach towarzyszą im trzy skrzydlate główki aniołków.

Rysunek sepią, wys. 17 cm., szer. 15 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala I.

- 176. Trzy Marye u grobu.** Po lewej siedzi na krawędzi otwartego sarkofagu anioł z nimbem, wskazując gestem prawej ręki, że Zbawiciel zmartwychwstał. Po prawej trzy Marye, nadeszły by ciało Zbawiciela balsamować, przyjmują tę wieść z żywymi gestami zdziwienia.

Rysunek ołówkiem, wys. 17·5 cm., szer. 22·5 cm

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie

Sala I

- 177. Wnętrze westibulu i schody wielkiego pałacu.**

Oznacz.: U dołu po prawej, obcą ręką: Jan Plersch. Rysunek sepią na białym papierze, wys. 52·5 cm., szer. 39 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I.

- 178. Wnętrze, schody i korytarz wielkiego zamku z trofeami i chorągwiami.**

Oznacz.: Plersch. Szkic tuszem na białym papierze. wys. 41 cm, szer. 30 cm. Prawdopodobnie dekoracja teatralna.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I.

- 179. Wnętrze, schody i korytarze wielkiego zamku lub więzienia.**

Oznacz.: Obcą ręką: Plersch. Szkic tuszem na białym papierze, wys. 40 cm., szer. 29·5 cm. Prawdopodobnie dekoracja teatralna.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I.

- 180. Schody i sklepienia wielkiego więzienia.** Przez otwarte półkole łuku, widać wnętrze ogromnego gmachu z licznymi sklepieniami, gankami i wiszącymi łańcuchami. Po lewej kilku więźniów przykutych do złamanego łuku.

illustr.

Rysunek tuszem na białym papierze, wys. 37 cm, szer. 48 cm. Prawdopodobnie dekoracja teatralna.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I.

181. Apollo i Muzy.

Oznacz. : Plersch fec. Rysunek tuszem na białym papierze, wys. 41·5 cm., szer. 41·5 cm. Pomysł do fresku sufitowego.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I.

182. Apoteoza poezyi. W środku na obłokach allegorya poezyi, otoczona aniołkami, po prawej i lewej u dołu tańczące i grające amorety, wyżej ku prawej Pegaz i Hipokrene. Nad grupą środkową anioł z dwoma trąbami.

Oznacz. : Plersch inven. Szkic ołówkiem i tuszem na białym papierze, wys. 34 cm., szer. 45 cm. Pomysł do kurtyny teatralnej.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I.

183. Talia i Melpomene. W obłokach Talia i Melpomene, po prawej u dołu aniołki śpiewające i grające, po lewej satyrek, po obu stronach drzewa.

Oznacz. : Plersch inve Rysunek tuszem na białym papierze, wys. 30·5 cm., szer. 37·5 cm. Pomysł do kurtyny teatralnej

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I.

184. U stóp Wezuwiusza. Przed starożytnym domem siedzi na coklu kobieta okryta chustą, zapraszająca ruchem prawej ręki młodą kobietę z dwojgiem dzieci do wejścia. Lecz ta zdaje się z nimi uciekać, może przestraszona widokiem wybuchu Wezuwiusza i wzburzonego morza, na którym widać tonący okręt.

Rysunek tuszem, wys. 24 cm., szer. 14 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala I.

185. Odpoczynek kozaków. Po lewej dwaj kozacy siedzący na ziemi, konie pasą się w oddali; trzeci zsiada z konia, czwarty nadjeżdża.

Oznacz. : Plersch Jan Bogumił 1794. Rysunek tuszem, wys. 13 cm., szer. 18 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala I.

- 186. Kozacy.** Trzej kozacy konno, z lancami, dążą stępem i kłusem ku lewej; czwartego widać w głębi po lewej.

Oznacz. dołem po prawej: Plersch fecit 1795. Rysunek tuszem, wys. 21·5 cm., szer. 21·5 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala I

Bechon Karol

miniaturzysta, ur. 1732, zm. w Warszawie 16 kwietnia r. 1812. Przebywał w Warszawie za czasów Stanisława Augusta. Wykonywał tylko miniatury, obok portretów, czasem i kompozycje historyczne i mitologiczne.

- 187. Portret Aleksandry z książąt Czartoryskich hetmanowej Ogińskiej.** Popiersie wiekowej damy na wprost; siwe włosy w rozpuszczonych puklach, biała suknia.

Miniatura na słońowej kości, wys 4·2 cm., szer. 3·5 cm. Hetmanowa Ogińska, 1° voto Sapieżyna, podkanclerzyna litewska, ur 1730, zm. 28 sierpnia 1798. Por. Rast. I, 51.

Własność Tow. przyj. nauk w Poznaniu.

Sala II. W wiszącej gablotce.

Borowski

malarz religijny, ur. około r. 1740 (?), zm. — ? Malarz ten bliżej nieznanym nie jest prawdopodobnie identycznym z malarzem Kasprem Borowskim (por. Rast. I, 68—9), zięciem Antoniego, a uczniem Franciszka Smuglewicza, który dopiero koło 1805 wyjechał na studia do Paryża, a koło 1820 jeszcze malował obrazy historyczne.

- 188. Madonna z dzieciątkiem Jezus.** Na ciemno-brunatnym tle Madonna w czerwonej sukni i niebieskim płaszczu, stojąc przy stole, objęła prawą ręką prawie nagie dzieciątko Jezus, wkładające sobie koronę cierniową na główkę. Na stole przed niem leżą symbole męki, gwoźdź i srebrniaki, za które sprzedane zostanie.

Oznacz. dołem po lewej: Borowski pinxit 1770. Olejny na miedzi, wys 60 cm., szer. 50 cm. Odwrotna strona jest bogato rytowana i obejmuje tezy akademickiej rozprawy Gabryela Kiliana de Bobrek

Ligezy, dedykowane Zygmuntovi III, z 22 sierpnia 1628. (Por. Dr. Erzepki, Świat I, 528 z r. 1888 i Grabowski Skarbniczka (1854) str. 45).

Własność Tow. przyj. nauk w Poznaniu.

Sala I.

Bielawski E.

malarz historyczny i portrecista, ur. około 1740, zm. we Lwowie po r. 1802. Kształcił się w Rzymie w r. 1766, wróciwszy do kraju osiadł we Lwowie, gdzie malował liczne portrety. Datuje dzieła od r. 1766—1802. Twierdzenie Rastawieckiego (I, 63. III, 137 i 508) jakoby byli dwaj malarze tego nazwiska, E. Bielawski i T. Bielawski, jest omyłką, powstałą z monogramu malarza, który nieraz zwłaszcza na rysunkach literę E, zaczynając od dołu, łączył z B w ten sposób, że ją za T, a nawet za P uważać można. (Jego Sybilla, obecnie własność p. Axentowicza w Danilczu pod Rohatynem, dowodzi, że nasze rysunki i obrazy olejne są dziełem jednego tylko malarza).

189. Portret Franciszka Szeptyckiego stolnika lwowskiego.

Postać mężczyzny w podeszłym wieku z głową podgołoną, krótkim włosiem i wąsem, w białym żupanie, ciemno-brązowym kontusz, z wielką wstęgą orderu z gwiazdą; u góry po lewej herb Szeptycki z literami F. S. S. L. Tło blade-zielone. Postać po pas wielkości naturalnej.

Oznacz. na odwrotnej stronie datą: 1778. Olejny na płótnie, wys. 82 cm., szer. 62 cm.

Własność hr. Jana Szeptyckiego w Przylbicach.

Sala I.

190. Św. Jan Ewangelista. Św. Jan siedząc na coklu, z obnażoną piersią, bosy, z długim włosiem spływającym na pierś, w obszernym płaszczu, pisze ewangelią po grecku, położywszy zwój pergaminu na kolanie. Lewa ręka trzyma kałamarz. Po prawej u dołu leży księga.

Oznacz. na książce: S. B. (Sancta Biblia?) 1766, a dopisane później E. Bielawski. Rysunek ołówkiem na białym papierze, wys. 54 cm., szer. 88 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło Vb.

- 191. Herkules i Omfale.** Na skale siedzi po prawej Herkules, trzymając w lewej ręce bębenek z dzwonkami t. zw. tympanon, w który prawą uderza. Okryty jest tylko oponą Omfali. Po lewej Omfale prawie naga, mając na plecach skórę lwa nemejskiego, obejmuje lewą ręką Herkulesa, a prawą wspiera się na jego maczudze. Z nią śmiejący się amorek z łukiem.

Oznacz.: E Bielawski disegnano Roma l'Ano (*sic*) 1776, po prawej wytarte: Annibale Caracci inv. Rysunek ołówkiem z białymi światłami wys 50 cm., szer. 38 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło Vb.

Smuglewicz Antoni

malarz dekoracyjny, ur. w Warszawie około 1743, zm. w Wilnie 1810. Przebywa przeważnie w Warszawie, gdzie jest malarzem dekoracyjnym teatralnych; 1796—1801 r. przebywa we Lwowie, 1801 r. w Kaliszu, 1804 r. udaje się do Wilna, gdzie do śmierci pozostaje; jest synem malarza Łukasza, a starszym bratem malarza Franciszka Smuglewicza.

- 192. Wspaniałe starożytne ruiny na tle krajobrazu włoskiego.**

Oznacz. dołem prawie po środku na leżącym ciosie: Anto Smuglewicz 1776. Gwaszem na płótnie, wys. 57 cm., szer. 37 cm.

Własność Tow. przyj. nauk w Poznaniu

Sala I.

Smuglewicz Franciszek

malarz historyczny, religijny i rodzajowy, ur. w Warszawie 6 października 1745, zm. w Wilnie 18 września 1807. Uczy się początkowo pod Czechowiczem, potem od r. 1763 w Rzymie pod Rafaelem Mengsem. Około r. 1785 wraca do Warszawy, skąd wkrótce na rok wyjeżdża do Wilna. 1797 r. mianowany profesorem malarstwa w akademii wileńskiej. 1800 r. wezwany przez cara Pawła do Petersburga dla malowania zamku św. Michała, skąd jednak już po roku do Wilna powraca.

- 193. Zaślubiny Maryi Panny ze św. Józefem.** Pośrodku arcykapłan, po lewej św. Józef w niebieskiej sukni i żółtym płaszczu, za nim grupa czterech mężczyzn. Po prawej Marya Panna w białej sukni i zielonawym płaszczu, z wiankiem na głowie; w głębi dyakon, a za nim po prawej grupa pięciu kobiet i dziecko. $\frac{1}{3}$ naturalnej wielkości.

Oznacz. po lewej u dołu: S. Olejny na płótnie, wys. 111 cm., szer. 88 cm. Obraz ten okazuje jeszcze silne wpływy Czechowicza i studia nad dawnymi mistrzami; zdaje się więc pochodzić z pierwszych lat pobytu w Rzymie.

Własność Aleks. Hulimki w Mycowie.

Sala I.

- 194. Śmierć bohaterska Adama ze Stawczyna Siemieńskiego pod Wiedniem 1683.** Z przodu leżąca postać konającego podtrzymana przez rycerza w szyszaku. Za nim dwaj inni spieszą z pomocą. Prawą stronę i środek obrazu zajmuje postać króla Sobieskiego w szyszaku, złotej zbroi i czerwonym płaszczu, na siwym koniu; w oddali po prawej orszak królewski. Wielkość naturalna.

Olejny na płótnie, wys. 245 cm., szer. 160 cm.

Własność Wilhel. hr. Siemieńskiego-Lewickiego we Lwowie.

Sala I.

- 195. Polska w kajdanach.** Na podwyższeniu siedzi młoda dziewczica, przedstawiająca Polskę, w białej szacie, głowa oparta na lewej ręce, ramiona skute kajdanami. Przed nią Kościuszko w zbroi renesansowej, z szablą w rękę, a po prawej trzy klęczące postacie: szlachcic z szablą, mieszczanin ze strzelbą i chłop z kosą, wszyscy trzej przysięgający wierność Ojczyźnie. Za nią głowa białego orła. W oddali po prawej oddział kosynierów i fantastyczna architektura. Na coklu kolumny Kornelia podająca jednemu ze synów tarczę, z napisem »Aut cum hoc, aut in hoc« (»albo z nią, albo na niej«). Wielkość naturalna.

illustr.

Olejny na płótnie, wys. 245 cm., szer. 160 cm.

Własność Wilhel. hr. Siemieńskiego-Lewickiego we Lwowie.

Sala I.

- 196. »Kazimierz Wielki, podczas głodu wielkiego spichlerze swoje otworzyć każe i między ubogich rozdawać zboże«.** Po lewej król Kazimierz w koronie, w długiej niebieskiej szacie i czerwonym płaszczu, w postawie stojącej z wyciągniętą lewicą. Za nim grupa sześciu dworzan; po prawej klęczą chłopci i dziewczynki, dziękując za zboże, które w oddali inni z bramy gotyckiego budynku, stanowiącego tło obrazu, wynoszą.

Olejny na płótnie, wys. 88 cm., szer. 64 cm.

Własność Wilhel. hr. Siemieńskiego-Lewickiego we Lwowie.
Sala I.

- 197. »Czarnecki na sukkurs Duńczykom przez cieśninę morza wpław z swoją kawalerią pospiesza«.** W środku Czarnecki w zbroi, z buławą w prawicy, wjeżdża na brzeg na bułanym koniu. Po lewej i prawej jeźdźcy w zbroi z lancami. Za prawą grupą widok morza z przepływającym się wojskiem polskim, w głębi po lewej konnica duńska, spiesząca na powitanie wodza.

Olejny na płótnie, wys. 88 cm., szer. 64 cm

Własność Wilhel. hr. Siemieńskiego-Lewickiego we Lwowie.
Sala I.

- 198. »Władysław Jagiełło. Krzyżacy broń mu składają«.** Po prawej siedzi na tronie król w szatach koronacyjnych i w zbroi; prawa ręka podniesiona. Po obu stronach dowódcy w zbrojach. Po jego prawej starzec dworzanin, po lewej grupa czterech krzyżaków w zbroi, w krótkich brunatnych sukniach z krzyżami na piersiach i w długich białych płaszczach. Młody mistrz składa u stóp króla dwie niebieskie chorągwie i miecz.

Olejny na płótnie, wys. 88 cm., szer. 64 cm.

Własność Wilhel. hr. Siemieńskiego-Lewickiego we Lwowie.
Sala I.

- 199. Portret własny.** Na zielonawym tle popiersie artysty w średnim wieku, ku prawej, z ogoloną twarzą i pudrowanym włosom z hacpsem. Twarz prawie en face, popielaty surdut, białe żaboty.

Olejny na płótnie, okrągły, średnica 37 cm.

Własność Tow. przyj. nauk w Poznaniu.
Sala I.

- 200. Przyjęcie (captio) Westalki.** Na tle architektury i posągów stoi w profilu ku lewej pontifex podający lewą rękę westalce, kornie przed nim klęczącej. Rycerz stojący za nią wkłada jej na głowę czapkę frygijską t. zw. *infulam cum vittis*. Po lewej za wodzem liktorowie, w głębi po prawej lud, żywo poruszony. Nad grupą geniusz sławy, unoszący się w powietrzu.

Olejny en grisaille na płótnie, wys. 160 cm., szer. 140 cm., por. R. II, 184. Por. Gellius I, 22.

Własność prywatna.

Sala I.

- 201. Chrystus uleczaający trędowatego.** Zbawiciel uleczywszy dziesięciu trędowatych, z których jeden tylko przyszedł podziękować i przed Zbawicielem stojącym ukląkł, pyta się wyraźnym gestem prawej ręki, gdzie są tamci. Dokoła nich kilkanaście postaci ludu.

Oznacz. obcą ręką (?): F. Smuglewicz. Rysunek sepią, nie wykoniczony, wys. 30 cm., szer. 22 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I.

- 202. Śmierć Cezara.** Na tle draperyi przypiętej do rzędu kolumn tłum ludu; na przodzie czterej Rzymianie ze sztyletami w ręku. Jeden z nich godzi w Cezara powalonego na ziemię i zasłaniającego się togą.

Oznacz. obcą ręką (?): F. Smuglewicz. Rysunek tuszem, wys. 32 cm, szer. 35 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I.

- 203. Madonna z Dzieciątkiem i Ś. Antonim Padewskim.** Po lewej siedzi Madonna, trzymając na kolanach dzieciątko Jezus, wkładające wieniec na głowę św. Antoniego, którego Anioł skrzydlaty, za nim stojący, poleca. Za Madonną św. Józef, u stóp Jej dwa nagie aniołki.

Rysunek sepią, wys. 19 cm, szer. 14 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala I.

- 204. »Król Jan pod Wiedniem«.** Król konno z hufcami galopuje po trupach tureckich.

Oznac.: Franciscus Smuglewicz inv. Rysunek sepią, pojęty jako płaskorzeźba, wys. 17 cm., szer. 21 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I.

- 205. Adonis.** Adonis przyklęknawszy prawem kolaniem na głazie u źródła, stara się obronić gościem prawej ręki przed ściągającymi go nimfami.

Rysunek tuszem, wys. 21 cm., szer. 20 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I.

- 206. Sobieski pod Wiedniem.** Król wpada z rycerzami do namiotu Wielkiego Wezyra.

Rysunek tuszem na białym papierze, wys. 31 cm., szer. 38 cm.

Własność Maryi Kozłowieckiej we Lwowie.

Sala I.

- 207. Chrzest Mieczysława.** Król w długim płaszczu klęczy nad chrzcielnicą, kapłan leje z czary święconą wodę. Dokoła tłum dworzan i dam w strojach fantastycznych lub z XVII. w.

Rysunek sepią rzymską na białym papierze, wys. 20 cm., szer. 37 cm.

Własność Maryi Kozłowieckiej we Lwowie.

Sala I.

- 208. Flora.** Stojąca figurka bogini widziana po kolana, w lewej trzyma wianek, prawa spoczywa na pęku kwiatów.

Szkic sepią, wys. 9 cm., szer. 7 cm.

Własność Franciszka hr. Mycielskiego w Wiśniowej.

Sala I.

- 209. Pożegnanie Hektora z Andromaką.** (Iliada ks. VI). Pośrodku Hektor w pełnej zbroi, lewą ręką ujął prawicę płaczącej Andromaki. Dalej ku lewej nianka z dzieckiem przestraszonym niezwykłym widokiem hełmu ojcowskiego.

Szkic sepią, wys. 17 cm., szer. 18 cm.

Własność Hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala I.

- 210. Zabawa ludowa.** Po prawej sześciu mężczyzn, stojących rzędem do tańcu, po lewej tyleż kobiet w strojach ludowych, na przodzie kilku włóścian przypatrujących się zabawie. W tle krajobraz i bydło idące na pastwisko.

Oznacz. po prawej: F. Smug. Akwarella na białym papierze, wys 10 5 cm, szer. 13 cm. Dzieło to zdradza silny wpływ Norblina. Por. Nr. 222

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala I.

- 211. »Bolesław Chrobry przy zbiegu rzek Sali i Elby granice państw swych zakreśla«.**

Oznacz. dołem na lewo: F. Smuglewicz del. Varsoviae. C. G. Rasp. sculp. Dresdae Miedzioryt, wys 20 cm, szer. 38 cm.

Własność Kazimierza Zielonki we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło IVb.

- 212. »Kazimierz I. u cesarza Henryka II. o klejnoty królestwa swego dopomina się«.**

Oznacz. dołem na lewo: Franc. Smuglewicz inv. et del. J. Ligher sculp. Miedzioryt, wys. 31 cm., szer. 37 cm.

Własność Kazimierza Zielonki we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło IVa.

- 213. »Bolesław II. zwany śmiały w zamku królewskim w Węgrzech, Belę księżęcią, koroną wienczy«.**

Oznacz. dołem na lewo: Franciscus Smuglewicz inv. et del. C. F. Stoelzel, sculp Dresdae 1791. Miedzioryt, wys 31 cm., szer. 38 cm.

Własność Kazimierza Zielonki we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło IVb.

- 214. »Bolesław Chrobry bierze Kijów cięciem szabli w złote wrota i Ruś sobie hołdowniczą czyni«.**

Oznacz. dołem na lewo: Franciscus Smuglewicz in: et del: Varsovie. C. Rasp. sc Dresdae Miedzioryt, wys. 31 cm, szer. 39 cm.

Własność Kazimierza Zielonki we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło IVa

Norblin de la Gourdainie Jan Piotr

malarz rodzajowy, portretowy i sztycharz, ur. we Francji w Misy-faut-Yonne r. 1745, zm. w Paryżu 23 lutego 1830. Kształcił się w Dreźnie pod Casa-

nową; sprowadzony do Polski r. 1772 przez ks. A. Czar-toryskiego, przebywał w Puławach i w Warszawie. Mianowany nadwornym malarzem królewskim, założył w Warszawie szkołę malarską, z której wyszli: Płoński, Orłowski, Rustem i inni. Sejm nadał mu indygenat polski. 1804 r. wyjechał z Warszawy do Francji, gdzie już do śmierci pozostał.

- 215. Jasełka.** Po lewej czterej ludzie pokazujący jasełka, trzymają za niską kurtyną figurki jasełkowe, grające na tle dekoracji; po prawej stronie grupa siedzących i stojących elegancko ubranych dam, panów w strojach polskich i służby dworskiej. Po obu końcach kurtyny palą się świece, stanowiące jedyne oświetlenie całej sceny.

Olejny oprawny w owal, wys. 32 cm., szer. 29 cm. Obraz ten zdradza wpływ Schalkena na Norblina.

Własność Andrzeja hr. Potockiego w Krakowie.

Sala I.

- 216. Własny portret artysty.** Na szaro-zielonem tle popiersie artysty w średnim wieku ku prawej, twarz ogolona, prawie en face; na głowie kapelusz z wielkimi kresami ocieniający twarz; surdut czarny i zielonawa chusta pod szyją. Wielkość naturalna.

Olejny na płótnie, wys 48 cm., szer. 46 cm.

Własność Tow. przyj. nauk w Poznaniu.

Sala I.

- 217. Widok łązienek.** Z wysoko obranego punktu widzenia widać w pierwszym rzędzie wojskowych, damy, szlachtę i liczną publiczność miejską siedzącą i przechadzającą się w zgrabnych grupach, między fontannami i nad brzegiem stawu.

Oznac. dołem po lewej: I. P. Norblin de la Gourdain, fecit 1789 Warszawie. Akwarella wys. 40 cm., szer. 68 cm.

Własność Tow. przyj. nauk w Poznaniu.

Sala I.

- 218. Targ na Pradze pod Warszawą.** Na wielkim otwartym placu, nieprzebrana ilość przekupek, targujących ko-
biet, żydów z towarami bławatnemi, chłopów itd.

Oznacz.: Marché de Prague 1784. Gwasz, wys. 56 cm, szer. 75 cm.

Własność Dr Franciszka Paszkowskiego w Krakowie.
Sala I.

- 219. Targ za Żelazną Bramą w Warszawie.** Na tle architektury odbywa się targ na konie; niezliczona ilość drobnych, niezmiernie wykończonych figurek, obywateli, chłopów, żydów, kupujących i targujących konie.

Gwasz, wys. 56 cm, szer. 75 cm. Pendent do poprzedniego.

Własność Dr. Franciszka Paszkowskiego w Krakowie.
Sala I.

- 220. Murzyn bębniący na koniu.** Murzyn w białym zawoju i niebieskim kubraczku siedzi na siwym koniu, bijąc w dwa bębny, przytwierdzone po obu stronach siodła. Za nim konnica z chorągwiami.

Akwarella, wys. 9 cm., szer. 5 cm.

Własność Tow. przyj. nauk w Poznaniu.
Sala I.

- 221. Kąpiące się nimfy.** Na tle drzew, pięć nagich nimf stoi po kolana w wodzie i wnosi szóstą do kąpieli; po lewej statua siedzącej nimfy.

Oznacz.: N. f. 1781. Akwarella na białym papierze, wys. 9 cm, szer 11 cm. Kompozycja w leżącym owalu.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.
Sala I.

- 222. Zabawa towarzyska w parku (Fête galante).** Na tle wielkich drzew kilka przechadzających się par, podczas gdy inne w rozmowie i uściskach siedzą na trawie.

Oznacz.: N. f. 1781. Akwarella wys. 13 cm., szer. 11 cm. Por. akwarelę Smuglewicza Nr. 210.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.
Sala I.

- 223. Portret ks. Teresy Czartoryskiej.** Postać po kolana en face, z długimi rozpuszczonymi włosami, w białej sukni i takimże welonie, który prawą ręką od twarzy usuwa.

Farbami wodnemi i gwaszem na kartonie, owal w malowanych ramach, wys. 21 cm., szer. 19 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I.

- 224. Głowa młodzieńca.** Głowa młodego mężczyzny en face, pochylona.

Rysunek sangwiną, wys. 13 cm., szer. 10,5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I

- 225. Młodzieniec w zadumie.** Popiersie młodzieńca, z głową wspartą na lewym ręku.

Rysunek sangwiną, wys. 13 cm., szer. 14 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie

Sala I

- 226. Konie na pastwisku.** Na łące para paszących się koni, po prawej drzewo.

Oznac.: Norbl. Szkic ołówkiem na papierze, wys. 17 cm., szer. 30 cm

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I.

- 227. Szkic postaci samego artysty.** Młody artysta w postawie siedzącej, zwróconej ku prawej, trzyma na kolanach tekę, w której rysuje.

Szkic ołówkiem, wys. 13 cm., szer. 12 cm

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I.

- 228. Dwa typy mnichów.** Po lewej Karmelita, po prawej Bernardyn, popiersia.

Oznac. po lewej: »Praitre carme.« po prawej: »Praitre Bernardain«, w środku N. f 1788 Rysunek sepią, wys. 11 cm., szer. 18 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I.

- 229. »Arkadya« w Puławach.** Przez wielki łuk na pół rozwalony, widać »Świątynię Sybilli«, na przodzie rozrzucone odłamy kolumn; po lewej siedzi mnich zaczytany w wielką księgę.

Oznacz. u dołu środkiem od prawej ku lewej: »1789 N f. Arcadia«. Norblin był mankutom, pisał, rysował i rytował zawsze lewą ręką; stąd też tłumaczy się tutaj ten napis wspak, tak samo jak w rękopisach Leonarda da Vinci. Rysunek sangwiną na białym papierze, wys. 22 cm., szer. 38 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I.

- 230. Park i wodospad Łazienkowski w Warszawie.**

Rysunek sangwiną na kartonie, wys 24 cm, szer. 38 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I.

- 231. Trębacz na koniu.**

illustr.

Rysunek sepią, wys. 30 cm., szer. 20 cm.

Własność Konstantego Popiela w Krakowie.

Sala I.

- 232. Przy dźwięku gitary.** Dwie niewiasty, jedna siedząc, druga stojąc przysłuchują się trzeciej siedzącej po lewej i grającej na gitarze.

Oznacz (obcą ręką?): I. P. Norblin. Szkic tuszem, wys. 22 cm., szer. 21 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala I.

- 233. Kacap.** Kacap w ogromnej szubie zarzuconej na ramiona, siedzi w profilu ku lewej.

Rysunek ołówkiem i sangwiną, wys. 28 cm., szer. 19·5 cm.

Własność hr. Tarnowskich, w Dzikowie.

Sala I.

- 234. Straganiarka.** Stara kobieta siedzi przed stołem, na którym rozmaite przedmioty. Za nią siedzi mały chłopak; obrazek oświetlony latarnią.

Szkic ołówkiem i sepią, wys. 12·5 cm, szer. 12·5 cm

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie

Sala I.

- 235. Chłopak z psem.** Młody chłopak siedzi ku prawej na ciosie, przed nim leży po prawej pies.
Szkic ołówkiem i tuszem, wys. 9 cm., szer. 10 cm.
Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.
Sala I.
- 236. Mazeppa.** Opis w dziele Rastawieckiego, Słownik rytoników polskich pag. 202 Nr. 3.
Oznacz.: Mazeppa aetat. 70. Miedzioryt, wys. 10 cm., szer. 9 cm., rycina ta pochodzi r. 1775.
Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.
Sala II. Wiatrak I. Skrzydło VIIa.
- 237. Czechy ofiarują koronę chłopu.** Rastaw. pag. 204. Nr. 1.
Oznacz.: Norblin fecit 1777 à Wolszin en Lhituanie, Miedzioryt fol. wys. 42 cm., szer. 30 cm.
Własność Miecz. Pawlikowskiego we Lwowie.
Sala II. Wiatrak II. Skrzydło Va.
- 238. Aleksander w pracowni Apellesa.** Rastaw. pag. 207. Nr. 1. (1779). Wedle obrazu Dietricy'ego.
Miedzioryt, fol. poprzeczne, wys. 26 cm., szer. 34 cm. Rastawiecki l. c. mylnie podaje sygnaturę D. 1733; na głazie jest napis (wspak) D. 1733, t. j. napis znajdujący się na obrazie Dietricy'ego.
Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.
Sala II. Wiatrak I. Skrzydło VIIa.
- 239. Starzec piszący.** Rastaw. pag. 209. Nr. 1. (1781).
Miedzioryt a. l. l. wys. 25 cm., szer. 22 cm. Podług Rembrandta.
Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.
Sala I. Wiatrak I. Skrzydło VIIa.
- 240. Głowa starca w krymce.** Rastaw. pag. 210 Nr. 4.
Oznacz.: Norblin fecit 1781. Miedzioryt, wys. 6·5 cm., szer. 5·5 cm. Jest to głowa w zwiększonym formacie piszącego starca, w poprzedzającym numerze. Podług Rembrandta.
Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.
Sala II. Wiatrak I. Skrzydło VIIa.
- 241. Głowa Turka w zawoju.** Rastaw. 211. Pochodzi z r. 1784.
Miedzioryt a. l. l. wys. 6·5 cm., szer. 5·5 cm.
Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.
Sala II. Wiatrak I. Skrzydło VIIa.

- 242. Popiersie mężczyzny.** W rogatym kapeluszu. Rastaw. pag. 212 Nr. 8.

Oznacz.: Norblin f. 1787. Miedzioryt, wys. 65 cm, szer. 55 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I. Wiatrak I. Skrzydło VIIa

- 243. Ecce Homo.** Rastawiecki pag. 213. Nr. 4.

Miedzioryt, fol. wys. 32 cm., szer. 40 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I. Wiatrak I. Skrzydło Va.

- 244. Wskreszenie wielkie Łazarza.** Rastaw. pag. 213. Nr. 6.

Miedzioryt. wys. 20 cm., szer. 17 cm

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I. Wiatrak I. Skrzydło VIIa.

- 245. Starzec czytający.** Starzec w krymce na głowie i odzieniu z wiszącymi rękawami siedzi przed stołem, na którym leży otwarta książka. Rastaw. pg. 214. Nr. 12.

Miedzioryt, wys. 65 cm., szer. 55.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I. Wiatrak I. Skrzydło VIIa

de Leseur Wincenty (Lesserowicz)

znakomity miniatorzysta, ur. w Warszawie r. 1745, zm. tamże 31 maja 1813. Kształcił się w Warszawie pod Bacciarellim. Był dworzaninem Stanisława Augusta; 1787 został szambelanem królewskim, otrzymawszy poprzednio 1781 nobilitację i herb polski.

- 246. Tekla z Czapliców księżna Jabłonowska, kasztelanowa krak.** Kopia z portretu przez Lampiego.

Oznacz.: W. L. 1792. Miniatura. Ow. wys. 7 cm. szer. 55 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II. Gablota stojąca.

- 247. Książę Karol de Ligne.** Kopia z portretu przez Lampiego.

Oznacz.: W. L. 1792. Miniatura. Ow. wys. 4 cm, szer. 32 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II. Gablota stojąca.

- 248. Panna Lazarewicz, głośna modniarka warszawska z czasów Stan. Augusta.** Kopia z portretu przez Grassiego.

Oznacz.: W. L. 1793. Miniatura. Owal, wys. 16 cm., szer. 12 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II. Gablota stojąca.

- 249. Pani Zyberkowa z córką** Kopia z portretu przez Grassiego.

Oznacz.: W. de Leseur Pinx. 1793. Miniatura, wys. 15 cm., szer. 12·2 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II. Gablota stojąca.

- 250. Król Stanisław August.** Kopia z portretu przez Bacciarellego.

Oznacz.: W. de Leseur 1793. Miniatura, wys. 9 cm., szer. 7·5 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II. Gablota stojąca.

- 251. Marcelli Bacciarelli.** Kopia z autoportretu.

Oznacz.: W. L. 1794. Miniatura. Owal, wys. 6·2 cm., szer. 4·4 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II. Gablota stojąca.

- 252. Teodora z Walewskich księżna Stanisława Jabłonowska.** Kopia z portretu przez Grassiego.

Oznacz.: W. L. 1794. Miniatura. Cwał, wys. 6 cm., szer. 5 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II. Gablota stojąca.

- 253. Śpiewaczka Panna Gomelli.** Kopia z portretu przez Grassiego.

Oznacz.: W. L. 1794. Miniatura. Owal, wys. 15·5 cm., szer. 11·5 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II. Gablota stojąca.

- 254. Józef Grassi, malarz.** Kopia z autoportretu.

Oznacz.: W. L. 1794. Miniatura. Owal, wys. 6·5 cm., szer. 5 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II. Gablota stojąca.

255. Tadeusz Kościuszko. Kopia z portretu przez Grassiego.

Oznacz.: W. L. 1794. Miniatura, wys. 11 cm., szer. 9 cm.
Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.
Sala II. Gablota stojąca.

256. Anna z ks. Sapiehów Sewerynowa Potocka.

Oznacz.: W. L. 1795. Miniatura, owal, wys. 7 cm., szer. 5 5 cm.
Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.
Sala II. Gablota stojąca.

257. Król Stanisław August. Kopia z portretu przez Bacciarellego wykonanego r. 1784.

Oznacz.: W. Leseur 1795. Miniatura, wys. 12 cm., szer. 9·4 cm.
Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.
Sala II. Gablota stojąca.

258. Książę Józef Poniatowski. Kopia z portretu przez Grassiego.

Oznacz.: W. L. 1795. Miniatura, wys. 10 cm., szer. 8 cm.
Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.
Sala II. Gablota stojąca.

259. Pani Wyżewska. Kopia z portretu przez Lampiego.

Oznacz.: W. L. 1795. Miniatura, owal, wys. 11·5 cm., szer. 9·7 cm.
Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.
Sala II. Gablota stojąca.

260. Anna z Tyszkiewiczów I-voto Aleksandrowa Potocka, 2-voto Wąsowiczowa. Kopia z portretu przez Grassiego.

Oznacz.: W. L. 1796. Miniatura, wys. 9·8 cm., szer. 8 cm.
Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.
Sala II. Gablota stojąca.

261. Księżniczka Krystyna Radziwiłłówna, córka ks. Michała, wojew. wil. i Heleny z Przeździeckich. Kopia z portretu przez Grassiego.

illustr.

Oznacz.: W. Leseur 1796. Miniatura, wys. 19·5 cm., szer. 13·4 cm.
Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.
Sala II. Gablota stojąca.

262. Rozalia z Chodkiewiczów ks. Aleksandrowa Lubomirska, święta w Paryżu r. 1793.

Oznac.: W. L. 1796. Miniatura, owal, wys. 7 cm, szer. 5 cm.
Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.
Sala II. Gablota stojąca.

263. Joachim Chreptowicz, kanclerz w. lit.

Oznac.: W. Leseur 1796. Miniatura, wys. 11·3 cm., szer. 9·3 cm.
Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.
Sala II. Gablota stojąca.

264. Urszula z Zamoyskich Mnischowa, marszałkowa w. kor. Kopia z portretu przez Bacciarellego.

Oznac.: W. Leseur 1796. Miniatura, wys. 18 cm., szer. 12·8 cm.
Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.
Sala II. Gablota stojąca.

265. Karolina Przeńska.

Oznac.: W. L. 1796. Miniatura, owal, wys. 12 cm, szer. 10 cm
Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.
Sala II. Gablota stojąca.

266. Ks. Henryk Lubomirski jako geniusz chwały. Kopia z portretu przez panią Vigée-Lebrun.

Oznac.: W. L. 1797. Miniatura, wys. 15 cm., szer. 11 cm.
Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.
Sala II. Gablota stojąca.

267. Ludwika z książąt Pruskich ks. Antoniowa Radziwiłłowa.

Oznac.: W. L. 1797. Miniatura, okrągła o średnicy 7·3 cm.
Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.
Sala II. Gablota stojąca.

268. Marya z ks. Czartoryskich księżna Wirtemberska.

ilustr.

Kopia z portretu przez Fügera. Por. jej rysunek Nr. 322.

Oznac.: W. L. 1797. Miniatura, wys. 14 cm., szer. 10·4 cm.
Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.
Sala II. Gablota stojąca.

269. Ks. Adam Czartoryski, generał Ziem Podolskich.

Oznacz.: W. L. 1797. Miniatura, wys. 10 cm., szer. 8 5 cm.
Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.
Sala II. Gablota stojąca.

270. Pani Bontani, żona architektki.

Oznacz.: W. L. 1798 Miniatura, owal, wys 11·5 cm, szer.
9 2 cm.
Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.
Sala II. Gablota stojąca.

271. Mężczyzna z księgą.

Oznacz.: W. L. 1798. Miniatura, wys. 9 cm., szer. 7 5 cm.
Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.
Sala II. Gablota stojąca.

272. Zofia z ks. Czartoryskich ordynatowa Zamoyska. Kopia z portretu przez Grassiego.

Oznacz.: W. L. 1799 Miniatura, owal, wys. 7 cm., szer.
5 5 cm.
Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.
Sala II. Gablota stojąca.

273. Barbara z Bielińskich Kossowska.

Oznacz.: W. L. 1800. Miniatura, owal, wys. 6·3 cm, szer.
4 6 cm.
Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.
Sala II. Gablota stojąca.

274. Rozalia z Czackich hr. Tarnowska, starościna bychowska i kahorlicka.

Oznacz.: W. L. 1800. Miniatura, owal, wys. 4·6 cm., szer.
3·7 cm.
Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.
Sala II. Gablota stojąca.

275. Jan Jacek hr. Tarnowski, starosta bychowski i kahorlicki.

Oznacz.: W. L. 1800 Miniatura owal, wys. 4·6 cm., szer.
3 7 cm.
Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.
Sala II Gablota stojąca

276. Ks. Piotr Skarga.

Oznacz.: W. L. 1801. Miniatura, owal, wys. 4·7 cm., szer. 3·5 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II. Gablota stojąca.

277. Onufry Kopczyński.

Oznacz.: W. L. 1801. Miniatura, owal, wys. 4·7 cm., szer. 3·5 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II. Gablota stojąca.

278. Mikołaj Kopernik.

Oznacz.: W. L. 1801. Miniatura, owal, wys. 4·7 cm., szer. 3·5 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II. Gablota stojąca.

279. Stanisław Konarski.

Oznacz.: W. L. 1801. Miniatura, owal, wys. 4·7 cm., szer. 3·5 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II. Gablota stojąca.

280. Hetman Stanisław Żółkiewski. Kopia ze starego portretu.

Oznacz.: W. L. 1801. Miniatura, owal, wys. 4·4 cm., szer. 3·3 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II. Gablota stojąca.

281. Hetman Stefan Czarniecki. Kopia ze starego portretu.

Oznacz.: W. L. 1801. Miniatura, owal, wys. 4·4 cm., szer. 3·3 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II. Gablota stojąca.

282. Hetman Jan Tarnowski. Kopia z obrazu przez Bacciarellego.

Oznacz.: W. L. 1801. Miniatura, owal, wys. 4·4 cm., szer. 3·3 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II. Gablota stojąca.

283. Król Kazimierz Wielki. Kopia z obrazu przez Bacciarellego.

Oznacz.: W. L. 1801. Miniatura, owal, wys. 6 cm., szer. 4·7 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II. Gablota stojąca.

284. Tadeusz Czacki.

Oznacz.: W. L. 1801. Miniatura, owal, wys. 4 cm, szer. 3·4 cm.
Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.
Sala II. Gablota stojąca.

285. Hetman Jan Zamoyski.

Oznacz.: W. L. 1801. Miniatura, owal, wys. 4·4 cm., szer. 3·3 cm.
Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.
Sala II. Gablota stojąca.

286. Panna Annna Bacciarelli, córka malarza. Kopia z auto-portretu.

Oznacz.: W. L. 1801. Miniatura, owal, wys. 6 cm., szer. 5 cm.
Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.
Sala II. Gablota stojąca.

287. Anastazyja z Bohuszów I-voto hr. Tarnowska, 2-voto hr. Mierowa.

Oznacz.: W. L. 1802. Miniatura, owal, wys. 5 cm. szer. 4 cm.
Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.
Sala II. Gablota stojąca.

288. Hetman Jan Karol Chodkiewicz.

Oznacz.: W. L. 1802. Miniatura, owal, wys. 4·4 cm, szer. 3·3 cm.
Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.
Sala II. Gablota stojąca.

289. Izabella z Flemingów ks. Czartoryska, generałowa Ziem Podolskich.

Oznacz.: W. L. 1802. Miniatura, owal, wys. 5·2 cm. szer. 4·3 cm.
Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.
Sala II. Gablota stojąca.

290. Stanisław Trembecki.

Oznacz.: W. L. 1802. Miniatura, owal, wys. 4·7 cm, szer. 3·5 cm.
Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.
Sala II. Gablota stojąca.

291. Król Zygmunt Stary. Kopia z obrazu przez Bacciarellego.

Oznacz.: W. L. 1802. Miniatura, owal, wys. 6 cm, szer. 4·7 cm.
Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.
Sala II. Gablota stojąca.

292. Wincenty Leseur, miniaturzysta. Portret własny.

Oznacz.: W. L. 1803. Miniatura, owal, wys. 6·5 cm, szer. 5 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II. Gablota stojąca.

293. Królowa Jadwiga. Kopia z obrazu przez Bacciarellego.

Oznacz.: W. L. 1803. Miniatura, owal, wys. 6 cm szer. 4·7 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II. Gablota stojąca.

294. Ordynat Stanisław Zamoyski. Kopia z portretu przez Isabey.

Oznacz.: W. Leseur 1810. Miniatura, wys. 16·5 cm, szer. 13 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II. Gablota stojąca.

295. Rzeźbiarz Grassi. Kopia z portretu przez Grassiego.

Miniatura, owal, wys. 6·2 cm., szer. 5 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie

Sala II. Gablota stojąca.

296. Helena z Przeddzieckich ks. Radziwiłłowa, wojewodzina wileńska. Kopia z portretu przez Grassiego.

Oznacz.: W. L. Miniatura, owal. wys. 7 cm., szer. 5·5 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie

Sala II. Gablota stojąca.

297. Julia z Lubomirskich Janowa Potocka. Kopia z portretu przez Grassiego.

Miniatura, owal, wys. 7 cm, szer. 5·5 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II. Gablota stojąca.

298. Józef Pitschmann, malarz. Kopia z autoportretu.

Miniatura, owal, wys. 6·2 cm, szer. 5·2 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II. Gablota stojąca.

299. Pani Worcellowa, z domu Tepper. Kopia z portretu przez Grassiego.

Miniatura, owal, wys. 14 cm., szer. 10·5 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II. Gablota stojąca.

300. Zofia Greczynka Szczęsnowa Potocka.

Miniatura, owal, wys. 6·5 cm., szer. 4·7 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II. Gablota stojąca.

301. Jan Małachowski, wojewoda Królestwa Polskiego.

Oznacz.: W. L. Miniatura, owal, wys. 4·2 cm., szer. 3·5 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II. Gablota stojąca.

302. Pani Beklerowa. Kopia z portretu przez Grassiego.

Miniatura, wys. 10 cm, szer. 8·2 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II. Gablota stojąca.

Szkoła de Leseur Lesserowicza.**Anonim****303. Julian Ursyn Niemcewicz.**

Miniatura, owal, wys. 4·8 cm., szer. 3·8 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II. Gablota stojąca.

304. Kajetan Koźmian.

Miniatura, wys. 4·4 cm., szer. 3·7 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II. Gablota stojąca.

Estreicher Dominik

malarz historyczny, ur. r. 1750 w Igławie na Morawie, zm. w Krakowie r. 1812. Uczył się w Rzymie malarstwa i sztuki układania mozaiki chińskiej. Przepędził w Rzymie dwa-naście lat, żyjąc w przyjaźni z Fr. Śmiglewiczem. Spro-wadzony do Polski r. 1778 przez Kołłątaja, był zrazu malarzem przy boku Stanisława Augusta a później nau-czycielem rysunków w Akademii krakowskiej.

- 305. Polowanie na dzika.** Dwaj jeźdźcy konno, z których pierwszy z trąbą myśliwską, doganiają dzika, który kłami bodzie psa; po lewej krajobraz.

Oleiny na płótnie, wys. 36 cm., szer. 62 cm.

Własność K. Estreichera-Rozbierskiego w Krakowie.

Sala I

- 306. Koryolan wśród rodziny.** Pod drzewem stoi bohater, trzymając prawą ręką młodego chłopczyka, przed nim żona z dzieciąciem na ramieniu i starsza kobieta widocznie matka, po lewej i po prawej rycerze i kobiety.

Oleiny na płótnie, wys. 57 cm., szer. 62 cm.

Własność K. Estreichera-Rozbierskiego w Krakowie.

Sala I.

- 307. Portet własny artysty.** Popiersie artysty na bledo zielonem tle, młoda ogolona twarz w peruce tak zwanej nausznej (Ohrenperrücke), popielaty surdut, koszula pod szyją rozpięta. Wielkość prawie naturalna.

Oleiny na płótnie, wys. 56 cm., szer. 41 cm

Własność K. Estreichera-Rozbierskiego w Krakowie.

Sala I.

Wołucki Karol

portrecista (?) i malarz rodzajowy, ur. około r. 1750, zmarł po r. 1783. Miał dłuższy czas przemieszkować w Hiszpanii i używać sławy dobrego portrecisty. Obrazek tu wystawiony jest jedynem dziełem dotychczas znanem tego malarza.

- 308. Amorki.** Na malowanej desce karta papieru przytwierdzona czterma pieczętkami a na niej trzy amorki, jeden po lewej śpi na sнопie, drugi, skrzydlaty, budzi go kłosem, po prawej trzeci żący zboże o pełnych kłosach. Za nimi drzewo, po lewej rozłamany płot.

Oznacz.: Pinxit Carolus Wołucki 1781 in Olijsu (w Olesiu?). Oleiny na płótnie, wys. 66 cm., szer. 47 cm.; por. Dz. lit. lw. 1852. 24. Czas 1852, nr. 152 i Łobeski w Dz. lit. lw. 1852, nr. 31, wreszcie Rast. I, 69.

Własność Władysława Skałkowskiego w Przemyślanach

Sala I.

Kamsetzer Jan Chrzyciel.

architekt, ur. w Warszawie (lub może w Dreźnie) około r. 1750, zm. tamże około r. 1795. Uczył się kosztem króla, tenże wysłał go za granicę dla dalszych studyów; był w Grecyi i na Wschodzie i dłuższy czas pracował w Rzymie. 1790 otrzymał za swe zasługi na sejmie nobilitacyą; jako znakomity budowniczy dosłużył się stopnia majora inżynierii. Kamsetzer, sławny architekt, był twórcą »Łazienek królewskich« i pałaców Tyszkiewiczów i Krasińskich na krakowskiem przedmieściu.

309. Brama Floryańska w Krakowie. Brama w murach o stylu gotyckim a na niej wieża z czterema wieżyczkami.

Oznacz. obcą ręką: Kamsetzer; rysunek tuszem na białym papierze, wys. 12 cm., szer. 11 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II Wiatrak I. Skrzydło VIIa.

310. Architektura starożytna. Z figurami.

Rysunek tuszem na szarym papierze, średnica 9 5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło VIIa.

de Lampi Jan Chrzyciel ojciec

portrecista, ur. w Romeno pod Turynem 1751, zm. w Wiedniu 1830. Kształcił się w Salzburgu i Weronie. Od 1783 bawił w Wiedniu. 1787 powołany przez Stanisława Augusta do Warszawy, przebywał tam do r. 1791. W tym roku wyjechał do Rosyi, skąd wróciwszy osiadł w Wiedniu.

311. Portret Teresy z Ossolińskich hr. Potockiej z synem

Alfredem. Na tle firanki stalowego koloru stojąca postać en face kobiety w średnim wieku, widziana poniżej kolan. Oczy w górę ku lewej wzniesione, głowa okryta białym przeźroczystym zawojem, spadającym poniżej kolan, gdzie go prawa ręka przytrzymuje. Ubrana w wolną białą wyciętą suknię, z różowym paskiem. Dolna część postaci okryta niebieskim płaszczem. Lewą

illustr.

ręką objęła młodego chłopca stojącego na fotelu. Wielkość naturalna.

Oznacz. na ramie; Teresa z Ossolińskich Potocka w. Krajczy. koronna. Olejny na płótnie, wys. 138 cm., szer. 120 cm. Obraz ten zdaje się być wykonanym we Wiedniu między 1783 i 1787.

Własność hr. Andrzeja Potockiego w Krakowie.

Sala II.

- 312. Portret hr. Potockiej.** Na tle gałęzi drzew siedząca postać młodej kobiety, widziana prawie po kolana, zwrócona nieco ku lewej. Włosy w szerokich puklach spadające na ramiona są związane niebieską wstążką. Ubrana w białą liliową jedwabną suknię, ramiona i pierś okryte przezroczystą gazą; w prawem rękę trzyma nuty. Wielkość naturalna.

Olejny na płótnie, wys. 80 cm, szer. 63 cm.

Własność hr. Andrzeja Potockiego w Krakowie.

Sala II.

- 313. Portret generała Czyży.** Postać generała widziana po pas, w kapeluszu z szerokimi kresami i piórami, w czarnym płaszczu zarzuconym na fioletowy, rzędem guziczków spięty strój hiszpański. Twarz en face nieco ku lewej zwrócona, ogolona, włosy pudrowane, lewa ręka przytrzymuje płaszcz. Wielkość naturalna.

Olejny na płótnie, wys. 74 cm., szer. 58 cm.

Własność hr. Wilh. Siemieńskiego-Lewickiego we Lwowie.

Sala II.

- 314. Portret pani Kossowskiej.** Młoda dama w stojącej postawie po kolana, w białej głęboko dekoltowanej sukni empire, widziana na wprost; włosy w warkoczach splecione spadają na ramiona, na głowie niebieska wstążka; prawem ramieniem oparta na fortepianie.

Oznacz. na odwrotnej stronie obrazu: Lampi, p. Kossowska. Olejny na płótnie, wys. 24 cm, szer. 16 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II.

315. Portret Ignacego Potockiego.

Oznacz. dołem po prawej obcą ręką: J. Potocki przez Lampiego. Rysunek ołówkiem, r. 1789., wys. 35 cm., szer. 27 cm

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

316. Portret młodzieńca. Popiersie młodego mężczyzny, zwrócone ku lewej; twarz bez zarostu, pochylona ku wielkiej księdze, przed nim leżącej.

Oznacz. obcą ręką: Lampi. Szkic ołówkiem na białym papierze, wys. 30 cm., szer. 21 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło VIIb.

317. Portret mężczyzny. Popiersie mężczyzny w średnim wieku, w peruce, w profilu ku lewej.

Oznacz. obcą ręką: Lampi st. Szkic ołówkiem na białym papierze, wys. 26 cm., szer. 19 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło VIIb.

318. Szkice tuszem. Na jednej kartce cztery studia: kogut i kura, dwie kury, waza dekoracyjna z kwiatami, kot.

Oznacz. dołem po lewej obcą ręką: Lampi stary. Rysunek tuszem na białym papierze. wys. 22 cm., szer. 22 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło VIIb.

319. Portret młodej damy. Pół-figura w owalu ku lewej, z twarzą prawie en face. Włosy spadające w szerokich puklach na ramiona; strój współczesny.

Oznacz. po prawej u dołu obcą ręką: Lampi. Rysunek ołówkiem na białym papierze, wys. 20 cm., szer. 14 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło VIIb.

320. Postać starożytna z dwoma małpami. Po prawej stojąca postać starożytna, z prawą ręką na biodrze i z obnażoną piersią; pośrodku dwie małpy bawiące się nitką. Po lewej pień potężnego drzewa.

Rysunek sangwiną na białym papierze, wys. 18,5 cm., szer. 16,5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło VIIb.

- 321. Kompozycja dekoracyjna.** Pod rozłożystem drzewem siedzi niewiasta w ubraniu starożytnym, zwrócona ku prawej, lewa ręka wyciągnięta z wymownym gestem; po prawej leży na łące obnażone dziecko.

Oznacz. po prawej u dołu obcą ręką: Lampi ojciec. Rysunek tuszem na białym papierze, wys. 32 cm., szer. 20 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II Wiatrak I. Skrzydło VIIb.

Aleksander Potocki

szttycharz-amator, ur. w Wilanowie w r. 1752, zmarł tamże w r. 1845. Syn Stanisława, ministra oświecenia i Aleksandry ks. Lubomirskiej, ożeniony z Anną Tyszkiewiczówną; 2. voto Wąsowiczową, był W. koniuszym cesarstwa rosyjskiego.

- 322. Vue de Scharfenberg.**

Oznacz. M. Czartoryska del. A. Potocki sculps. Miedzioryt, wys. 16 cm., szer. 20 cm. Marya Czartoryska, późniejsza ks Wirtemberska, znana autorka romansu »Malwina lub Domyślność serca«, ur 15 marca 1768, zm. 1854.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XVIIb.

Kosiński Józef

miniaturzysta, ur. w Krakowie w r. 1753, zm. w Warszawie 1 kwietnia 1821. Kształcił się w Warszawie i we Włoszech. Król Stanisław August mianował go nadwornym malarzem i nadał mu medal »merentibus«.

- 323. Portret Karola Kurpińskiego** Postać stojąca muzyka w średnim wieku, z ogoloną twarzą, zwróconą nieco ku prawej i czarnym włosom; ubrany w czarny surdut z białymi żabotami. Tło szaro-niebieskie z chmurami.

Akwarella; owal, wys. 18 cm., szer. 15 cm.

Własność prywatna.

Sala II.

- 324. Portret Kazimierza Brodzińskiego.** Włos czarny na czoło zaczesany, twarz ogolona, małe bokobrody. Ubrany w czarny surdut i białą kamizelkę, z białą

chustą pod szyją. Ramiona założone na piersi. Tło szaro niebieskie z chmurami.

Akwarella owal, wys. 20 cm., szer. 16·5 cm. Poeta Kazimierz Brodziński ur. 1791, zm. 1835.

Własność prywatna.

Sala II.

325. Portret własny artysty. Popiersie młodego mężczyzny w profilu ku lewej, z białą chustą i harcoppem.

Miniatura na kości słoniowej, wys. 4·3 cm., szer. 3·3 cm.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala II, Gablota wisząca.

Bereza Bazyli

malarz rodzajowy i portrecista, ur. w Przemyskiem w r. 1754, zm. w Świerzu 2 lutego 1831. W r. 1765 dostał się jako sierota do jednego z zakonów OO. Bazylianów; za ich i jakiegoś wojewody staraniem wyjechał do Rzymu, gdzie siedm lat na studiach spędził. Wróciwszy do kraju osiadł w Krakowie; 1793 ponownie udał się do Rzymu, skąd po kilkakrotnym pobycie powróciwszy osiadł w Świerzu, gdzie do śmierci pozostał.

326. Legawiec. Legawiec biegnie ku lewej, tropiąc cietrzewia.

Olejny na płótnie, wys. 33 cm., szer. 43 cm.

Własność Kazimierza Czapelskiego we Lwowie.

Sala II.

327. Gończy pies. Gończy pies z obróżą na szyji biegnie ku prawej do zabitego dzika.

Olejny na płótnie, wys. 33 cm., szer. 43 cm. Pendent do poprzedniego.

Własność Kazimierza Czapelskiego we Lwowie.

Sala II.

Taubert Gustaw

miniaturzysta, ur. w Berlinie 1754, zm. tamże 1839. Kształcił się w Berlinie i Dreźnie, 1785 przybył do Warszawy, gdzie bawił do r. 1794. Stąd pojechał do Wiednia a następnie do Berlina, gdzie 1801 został przełożonym oddziału malarstwa w królewskiej fabryce porcelany.

328. Portret Wincentego de Leseur Lesserowicza. Popiersie młodego miniaturzysty widziana w profilu ku lewej.

Miniatura, wys. 7·5 cm, szer. 6 cm. Por. Nr. 292.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala II. Gablota wisząca.

Grassi Józef

portrecista, ur. we Wiedniu 22 kwietnia 1757, zm. w Dreźnie 7 stycznia 1838. Uczeń Akademii wiedeńskiej, sprowadzony przez Stanisława Augusta do Polski bawił w Warszawie do r. 1794; później przebywał czas jakiś w Kijowie. W r. 1800 został profesorem Akademii drezdeńskiej, a 1816—1821 był dyrektorem t. zw. pensjonarzy saskich w Rzymie.

329. Portret ks. Teresy z Czartoryskich Lubomirskiej jako Hebe. Hebe, ubrana w szaty greckie i niebieską wstążką przepasana, przykłęka prawą nogą na kamieniu, na którym usiadł po lewej czarny orzeł z rozpiętymi skrzydłami; obnażoną lewą ręką wznosi ku lewej złotą czarę z amoretkami, prawa spuszczone trzyma grecki dzbanek; głowa we fryzurze empire przez ramię zwrócona na wprost; żółta opona w posuwistych fałdach zarzucona na skrzydła orła, na prawe ramię i prawą ręką. Wielkość naturalna.

ilustr.

Olejny na płótnie, wys. 155 cm., szer. 114 cm. Ks. Teresa Lubomirska, ur. około 1790, zm. 1861.

Własność ks. Andrzeja Lubomirskiego we Lwowie.

Sala II.

- 330. Portret własny artysty.** Na brązowym tle popiersie młodego artysty; opiera się o stół na prawem ramieniu; w prawej ręce trzyma gryfel, twarz ogolona, pudrowana peruka, zielonawy surdut, białe żaboty. Wielkość naturalna.

Olejny na płótnie, wys. 72 cm., szer. 56 cm.

Własność Tow. Przyjaciół Nauk w Poznaniu.

Sala II.

- 331. Portret Pani Kossowskiej.** Popiersie młodej damy o pięknych rysach, patrzącej en face; głowa otoczona puklami włosów, spadającymi na ramiona.

Oznacz. cudzą ręką: Grassi del. Pastel na żółtym papierze, wys. 28 cm., szer. 22 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie

Sala II.

- 332. Portret p. Mostowskiej.** Pół-postać młodej kobiety, pół en face nieco ku lewej, w szerokiej fryzurze.

Oznacz. obcą ręką: Grassi f. Rysunek ołówkiem w owalu na białym papierze, wys. 19 cm., szer. 16 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II.

- 333. Portret ks. Jabłonowskiej.** Postać młodej kobiety widziana po pas, włosy ułożone w pukle, na głowie zawój; prawie en face, nieco ku lewej; głowa oparta na prawem ręku.

Oznacz. u dołu po lewej: J. G. Rysunek ołówkiem i sanguiną na żółtym papierze, owal, wys 28 cm., szer. 22 cm.

Własność Ks. Andrzeja Lubomirskiego we Lwowie.

Sala II.

- 334. Faun.** Faun, o oslich uszach, siadł na jednej nodze i wskazuje, śmiejąc się, prawą ręką na żartobliwy napis znajdujący się na wielkim głązie, opartym o złamane drzewo: Tu leży..... (nieczytelne)... ze skóry odarty, prosi o westchnienie wszystkich dyabłów.

Oznacz. cudzą ręką: Grassi. Rysunek tuszem na białym papierze, wys. 19 cm., szer. 17 cm.

Własność Miecz. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II.

Pitschmann Józef Franciszek Jan

malarz historyczny i portrecista, ur. w Tryeście 1758, zm. w Krzemieńcu 1 września 1834. Był uczniem a od r. 1787 członkiem wiedeńskiej akademii sztuk pięknych. 1788 przybywa do Korca wezwany przez ks. Czartoryskiego stolnika. 1794 bawi w Warszawie, 1795—1806 w Galicyi, przeważnie we Lwowie, 1806 powołany przez Czackiego na nauczyciela rysunków do Krzemieńca, działa tam aż do śmierci przez lat 28.

- 335. Herkules oddaje Admetowi małżonkę jego Alceste, którą uprowadził z podziemia.** Po lewej siedzi Admetus w przedsiönku pałacu, którego balustradę zdobi biust. Obraca się radośnie zdziwiony ku Herkulesowi, który zjawia się po prawej z Alcestą i zdejmuje jej z głowy zasłonę. W tle obrazu, przez łuk, widać drzewa.

Olejny na płótnie, wys 68 cm., szer. 53 cm. Za dzieło to przyjął artystę do Akademii wiedeńskiej w r. 1787.

Własność akademii sztuk pięknych w Wiedniu.

Sala II.

- 336. Portret Tadeusza Czackiego.** Na szarem tle popiersie Czackiego w starszym wieku en face, wąsy i broda ogolone, włosy i bokobrody siwe. Ubrany w mundur o wysokim stojącym kołnierzu, złotem wyszyty, z orderem na szyi i na piersi i z szeroką szafirową wstęgą. Wielkość naturalna.

illustr.

Pastel na papierze, wys. 45 cm., szer. 36 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II.

Łęski Józef

matematyk, astronom, malarz i sztycharz, ur. w Małych Łanach pod Żarnowcem 2 kwietnia 1760, zm. w Warszawie 13 lipca 1825. Był najpierw wojskowym (brygadierem korpusu kadetów), 1789 mian. profesorem tegoż korpusu; 1794 powołany do służby polowej,

1795 odbywa większą podróż po Niemczech, 1796 obejmuje katedrę astronomii po Janie Śniadeckim. 1804 przenosi się do Warszawy. 1810 udaje się do Paryża dla dalszych studyów. 1812 wraca do Krakowa i obejmuje ponownie katedrę astronomii.

Jako malarz wykonywał przeważnie miniatury i małe portrety bardzo wykończone. Do niego to adresuje Daniel Chodowiecki ów znany list, pisany wprawdzie po niemiecku, w którym atoli otwarcie i bez najmniejszych zastrzeżeń przyznaje się do pochodzenia polskiego, dodając, że czuje się dumnym, być polakiem. Por. Bandtkie, Hist. druk. (1815) 206 sq. i Bartynowski, Sprawozdania kom. d. b. hist. szt. (1889) 4, LXVII.

- 337. Portret mężczyzny.** Popiersie młodego mężczyzny (samegoż artysty?) en face; głowa nieco ku prawej stronie zwrócona. Włosy czarne, twarz ogolona; pod szyją biała chusta, na ramiona zarzucony płaszcz ceglatego koloru. Pół naturalnej wielkości.

Olejny na płótnie, wys. 31 cm., szer. 24 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II.

- 338. Wjazd tryumfalny Napoleona do świątyni nieśmiertelności.** Rastaw. pag. 184, Nr. 1.

Oznacz. Regnault pinx. J. Łęski sc. Var. 1807. Miedzioryt, wys. 19 cm., szer. 30 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XVb.

- 339. Tadeusz Kościuszko.** Rastaw. pag. 185, Nr. 6.

Oznacz.: J. Łęski scu. Varsoviae 1794. Miedzioryt, wys. 18 cm., szer. 13,5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IIa.

- 340. Minerwa oparta o kamień z napisem „Vis unita fortior“.** Rast. pag. 184, Nr. 3.

Oznacz.: Jos. Łęski in. et sc. Cracoviae 1816. Miedzioryt, wys. 11 cm., szer. 16,5 cm. Rycina z dyplomu Tow. P. Nauk w Krakowie.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IIa.

Rustem Jan

malarz rodzajowy i portrecista, ur. w Pera pod Konstantynopolem około 1760, zmarł w Wilnie 1835. Około 1770 przywieziony przez ks. A. Czartoryskiego do Warszawy, kształcił się tu pod Norblinem i Bacciarellin. 1798 powołany został do Wilna jako adjunkt katedry malarstwa przy tamtejszym uniwersytecie. 1807 został po śmierci Smuglewicza profesorem malarstwa tamże; na tej posadzie pozostał do końca życia.

- 341. Portret własny.** Na ciemno brązowym tle popiersie artysty w średnim wieku zwrócone nieco ku prawej, twarz prawie na wprost. Na tyle głowy czerwony fez. Czarny surdut, biała kamizelka i także chusta; w lewem rękę lupa. Wielkość prawie naturalna.

Oznacz. po lewej u góry: Jan Rustem prof. Uniw. Wileń.
m. p. pinxit. Olejny na płótnie wys. 58 cm, szer. 50 cm.

Własność Towarz. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala II.

- 342. Turek na koniu.** Na siwym rumaku, galopującym i prawej, siedzi turek; górne ubranie brązowe, dolne zielone, pas czerwony. W tle zachmurzone niebo.

Oznacz. na odwrotnej stronie: 1791. Olejny na płótnie, wys. 67 cm., szer. 52 cm. Obraz niedokończony,

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu

Sala II.

- 343. Bożnica (w Żółkwi?).**

Rysunek tuszem na białym papierze, wys. 18 cm., szer. 34,4 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II

- 344. Domy mieszczańskie.**

Rysunek tuszem na białym papierze, wys. 18 cm, szer. 33 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II.

- 345. Sprzedaż niewolnic.** Dwaj turcy przypatrują się trzem nagim niewolnicom i dobijają targu z handlarzami. Dwie dalsze niewolnice siedzą na wielbłądzie.

Oznac. po prawej u dołu: »Rustem«. Szkic ołówkiem na białym papierze, wys. 27 cm., szer. 44. cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XVIIIa.

- 346. Trzy głowy.**

Rysunek piórkiem na białym papierze, wys. 6·5 cm., szer. 11 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XVIIIb

- 347. Chłop rosyjski.** Niesie na głowie drewniane naczynie.

Rysunek ołówkiem na białym papierze, wys. 12 cm., szer. 11 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XVIIIb.

- 348. Porpiersie młodej kobiety.** Typ ludowy.

Rysunek ołówkiem na białym papierze, wys. 11·5 cm., szer. 11 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I Skrzydło XVIIIb.

- 349. Jeździec na galopującym koniu.**

Szkic ołówkiem na białym papierze, wys. 12·5 cm., szer. 13·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XIVb.

- 350. Scena ludowa.** Dwaj chłopci z kijami prowadzą dwóch obdarlusów, za nimi postępuje szlachcic a z tyłu dwie płaczące kobiety.

Oznac. na odwrotnej stronie: »Rustem«. Rysunek ołówkiem na białym papierze, wys. 10·5 cm., szer. 18 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XIVb.

351. Szkic architekuralny.

Szkic ołówkiem na białym papierze, wys. 18 cm., szer. 33 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XIVb.

Wall Józef

malarz historyczny, ur. w Warszawie około 1760, zm. tamże po r. 1795. Wysłany kosztem Stanisława Augusta za granicę, kształcił się od r. 1784 w Rzymie, później w Dreźnie; był przez jakiś czas profesorem akademii florenckiej. Wróciwszy do Warszawy otrzymał tytuł nadwornego malarza.

352. Dostojnik turecki. Na zielonawem tle popiersie en face starca z siwą brodą w białym zawoju przetkanym złotym łańcuszkiem; nosi żółte ubranie i niebieski płaszcz. Głowa ku lewej zwrócona, lewą ręką robi wyrazisty gest. Wielkość naturalna.

Olejny na płótnie, wys. 74 cm., szer. 59 cm. Katalog poznański przypuszcza w tym starcu posła tureckiego w Warszawie, obraz ten jednakże nie zdaje się być portretem.

Własność Towarz. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala I.

353. Majestatyczna postać obrzucona togą, z berłem w rękę.

Rysunek sepią i białą kredą na zielonym papierze, wys. 49 cm., szer. 38 cm.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala I

354. Święta Rodzina. Madonna siedzi na wprost, trzymając na kolanach dzieciątko Jezus, które prawą rączką bierze kwiatek od stojącego nagiego aniołka; drugi taki sam klęczy po lewej. W tle po lewej św. Józef, po prawej dwaj aniołowie, na których Madonna spogląda.

Rysunek konturowy sepią, wys. 40 cm., szer. 30 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala I.

Kapeller Józef Antoni

szttycharz, ur. w Imst w Tyrolu około r. 1760, zm. r. 1806. Kształcił się w akademii wiedeńskiej, w której odznaczał się jako jeden z celujących uczniów, w r. 1787 przybył do Warszawy, i pozostał tam do końca XVIII. wieku u księstwa Jabłonowskich, w r. 1799 wyjechał do Tyrolu, gdzie do śmierci pozostał.

- 355. Portret księcia Adama Czartoryskiego.** Rastaw. pag. 156, Nr. 1. Kołaczkowski słownik rytowników polskich pag. 23.

Oznac. »Grassi pinx. Kappeller sculpt. Varsovie«. Miedzioryt fol. wys. 41 cm., szer. 31 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XVIIIb.

Kraus Jan

portrecista i sztycharz, ur. około r. 1760, pracował w Galicyi i w Warszawie pod koniec XVIII w. Datuje 1794—1805.

- 356. Portret mężczyzny.** Popiersie en face młodego mężczyzny, w pudrowanej peruce, w szafirowym surducie. Nieco poniżej wielkości naturalnej.

Pastel, wys. 46 cm., szer. 38 cm.

Własność Kazimierza Przybysławskiego we Lwowie.

Sala II.

- 357. Portret kobiety.** Popiersie en face młodej kobiety w szerokich pękłach, w białej wyciętej sukni. Nieco poniżej wielkości naturalnej.

Oznac. na odwrotnej stronie: »Kraus pinxit die 2 Junii anno 1799«. Pastel, wys. 46 cm., szer. 38 cm. Pendent do poprzedniego.

Własność Kazimierza Przybysławskiego we Lwowie.

Sala II.

Chodowiecka Jeannette

miniaturzystka, córka sławnego sztycharza Daniela, ur. około 1760 w Berlinie, zaślubiona luterskiemu pastorowi Papin, mieszkała w Potsdamie.

358. Pasterka.

Oznacz. »Jeannette (*sic*) Chodowiecka mariée Papin, Janvier 1780«. Akwarella na białym papierze, wys. 12 cm., szer 18·5 cm

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I.

359. Pasterz.

Oznacz. »A. Chodowiecka 1780«. Akwarella na białym papierze, wys. 12 cm., szer. 18·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I.

Bacciarelli Anna

miniaturzystka i śpiewaczka, ur. w Warszawie około r. 1760, zm. w Odechowie w Sandomierskiem r. ?. Uczyła się pod kierunkiem ojca Marcellego a w sztuce malowania miniatur pod znakomitym kierunkiem matki Fryderyki z domu Richterówniej (1735 (?) — 1812), głośnej miniaturzystki.

360. Portret Zofii Wittowej, później trzeciej żony Szczęsnego Potockiego.

Na popielatem tle popiersie młodej kobiety o typie Madonny, zwrócone ku lewej, w czerwonej sukni i niebieskim płaszczu; pochylona głowa ubrana w żółty zawój z czerwonymi wstążkami.

Miniatura na kości słoniowej, wys. 6·9 cm., szer. 5·9 cm. Por. o tej miniaturze Rastaw. III, 118.

Własność Towarz. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala II. W wiszącej gablotce.

Gładysz Jan

pejzażysta i portrecista, ur. w Poznaniu około r. 1762, zm. w Warszawie 21 maja 1830. W młodości był kowalem, lecz zamiłowanie do sztuki przemogło i oddał

się gorliwie malarstwu. Kształcił się w Poznaniu, następnie w różnych miastach niemieckich a w r. 1803 w Paryżu. Wróciwszy do Polski osiadł w Warszawie, gdzie do śmierci pozostał.

- 361. Portret własny artysty.** Popiersie prawie en face artysty w średnim wieku z ogoloną twarzą, w okularach. Surdut zielony, biała chusta. Tło brunatno zielone. Wielkość naturalna.

Olejny na płótnie, wys. 45 cm., szer. 38 cm.

Własność Tow. Przyjaciół Nauk w Poznaniu.

Sala II.

Rejchan Józef

portrecista, ur. w Warszawie 1762, zm. we Lwowie 1822. Pierwsze nauki pobierał w Warszawie. Odbysz kampanią 1794, przebywał czas jakiś w Puławach a w r. 1798 przybył do Lwowa i tu do końca życia zamieszkał.

- 362. Portret własny artysty.** Postać widziana po pas zwrócona ku prawej; twarz ogolona, pół en face ze wzrokiem zwróconym na widza. Ubrany w czarny surdut, białą kamizelkę i takąż chustę. W lewej ręce trzyma ołówek. Postać nieco poniżej wielkości naturalnej.

Olejny na płótnie, wys. 63 cm., szer. 47 cm.

Własność p. Rejchanowej we Lwowie.

Sala II.

- 363. Portret architektki Macieja Rejchana.** Postać widziana po pas, twarz en face ogolona; ubrany w czarny uniform z trzema rzędami guzików mozaikowych. W prawej ręce trzyma cyrkiel i Krucyfiks, a pod lewem ramieniem trójkątny kapelusz z szeroką złotą lamą. Wielkość naturalna.

illustr.

Oznacz. po odwrotnej stronie: »Maciej Rejchan«. Olejny na płótnie, wys. 74 cm., szer. 63 cm. Maciej Rejchan był ojcem malarza Józefa.

Własność p. Rejchanowej we Lwowie.

Sala II.

364. »Tempio d' Esculapio nello Lago di Villa Borgese (sic)«
(Świątynia Eskulapa).

Oznac. j. w. i: »Józef Reichen rysował we Lwowie 1799«. Akwarella na białym papierze, wys 11 cm, szer. 18 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XVIIIa.

365. »Tempio di Diana in Villa Borgese (sic)«. (Świątynia Diany).

Oznac. j. w. i: »Józef Reichen rys. Lwów 1799«. Szkic tuszem na białym papierze, wys. 12 cm., szer. 17·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XVIIIa.

366. Cztery typy ludowe. Trzy pastuchy leżący i wieśniaczka stojąca.

Oznac. obcą ręką: »Rajchan ojciec«. Szkic tuszem na białym papierze, wys 24·5 cm., szer. 15·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XVIIIb.

367. Dwa typy ludowe. Wieśniaczka leżąca i chłopak jedzący z garnka.

Oznac. obcą ręką: »Rajchan ojciec«. Szkic tuszem na białym papierze, wys. 7 cm., szer. 14·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XVIIIb.

Kopff Jan

malarz przedmiotów historycznych, przeważnie mitologicznych, ur. w Iglawie 19 grudnia 1763, zm. w Krakowie 25 kwietnia 1832. Sprowadzony w młodym wieku przez wuja, malarza Dominika Estreichera (por. Nr. 304—6) do Krakowa, pobierał tu pierwsze nauki. Następnie udał się do Warszawy, gdzie się pod Bacciarellim i Smuglewiczem dalej kształcił. 1790 powrócił do Krakowa i tu do śmierci pozostał.

368. »Sardanapał, król babiloński«.

Oznacz. j. w. i: »Jan Kopff robił w Krakowie 1816 r. ze Smuglewicza rysunku«. Rysunek tuszem z białymi światłami na zielonym papierze, wys. 39 cm, szer. 50 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XVIIIa.

Vogel Zygmunt

pejzażysta, ur. w Wołczynie r. 1764, zm. w Warszawie 20 kwietnia 1826. Jako młody chłopiec uczył się u pułkownika Dejbla i inżyniera Naxa architektury, później za wpływem Stanisława Potockiego dostał się do nădwornej pracowni malarskiej. Stanisław August poznawszy w nim zdolności, wyznaczył mu pensję i wysłał w podróż po kraju dla zdejmowania widoków. 1790 wstąpił do wojska a po upadku Polski oddał się znowu sztuce. 1804 został profesorem rysunków w liceum warszawskim, 1807 profesorem budownictwa w szkole inżynieryi, 1817 profesorem rysunków i perspektywy przy uniwersytecie warszawskim, gdzie do końca życia pozostał.

369. Widok Warszawy ze strony Pragi.

illustr.

Oznacz. dołem na prawo: »S. Vogel 1821«. Akwarella, wys. 39 cm., szer. 66 cm.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala II.

370. Widok Powązek.

Oznacz. dołem na lewo: »S. Vogel del. 1812«. Akwarella wys. 25 cm., szer. 49 cm.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala II.

371. Widok na krakowskie przedmieście.

Oznacz.: »S. Vogel 1818«. Akwarella, wys. 25 cm., szer. 49 cm.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala II.

- 372. Zatoka morska pod Amsterdamem.** Po prawej liczne żaglowce na spokojnem morzu, po lewej wielka szubienica w kształcie trójkąta, położonego na trzech słupach; kilka szkieleatów wiszących. Widok nocny przy świetle księżyca.

Gwasz, wys. 36 cm., szer. 50 cm. Kompozycja ta zdradza naśladownictwo Callota.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II.

- 373. »Ruiny zamku Firlejów w Dąbrowicy«.**

Oznacz. jak tytuł i dołem po lewej: »Zygmunt Vogel rys.«
Szkic ołówkiem i tuszem, wys. 30 cm., szer. 44 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

- 374. Klasztor.**

Rysunek tuszem wys. 21·5 cm., szer. 28 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

- 375. Widok mostu w Łazienkach i Ujazdowa, od strony pałacu.**

Oznacz. jak tytuł i: »Zygmunt Vogel rys. z natury«. Rysunek ołówkiem na białym papierze, wys. 28 cm., szer. 53 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II

- 376. Młyn.**

Rysunek sepią na białym papierze, wys. 20 cm., szer. 28·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XIVb.

Sierakowski Józef hr.

rysownik i sztycharz, ur. w Opulu na Podlasiu 1765, zm. w Warszawie 28 maja 1831. Był sekretarzem poselstwa polskiego u dworu szwedzkiego za czasów Stanisława Augusta. Po rozbiorze Polski odbył liczne

podróże, kształcąc się w sztukach pięknych; później był radcą stanu i członkiem komisji oświecenia publicznego.

377—382. Sześć rysunków architektonicznych.

Rysunki piórem i tuszem na białym papierze, wys. po 6 cm., szer. po 7.5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XVIIIa.

383. Głowa młodzieńca podług Guercina. Rastaw. pag. 266. Nr. 2.

Oznacz. »Gravé par Joseph Sierakowski d'après Guercin«
Miedzioryt, wys. 21 cm., szer. 18 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XIIb.

384. Odpoczynek w pochodzie. Podług kompozycji Al. Orłowskiego, jak poucza dopisek ołówkiem ręką śp. Gwalberta Pawlikowskiego.

Miedzioryt, wys. 19 cm., szer. 26 cm. Miedzioryt ten nie jest znany Rastawieckiemu.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XIIa.

Peszka Józef

malarz historyczny i rodzajowy, ur. w Krakowie 19 lutego 1767, zm. tamże 4 września 1831. Uczył się najpierw w Krakowie u Dominika Estreichera, następnie w Warszawie pod Lampim i Fr. Smuglewiczem. Odbył liczne podróże; 1797 udał się do Wilna, 1800 do Petersburga, 1807 do Moskwy, 1809—1810 bawił w Mińsku. Następnie był jakiś czas w Nieświeżu malarzem nadwornym ks. Radziwiłła. 1813 wrócił do Krakowa, gdzie 1815 został profesorem malarstwa przy uniwersytecie Jagiellońskim.

385. Kobieta z dzieckiem na ręku. Siedząca postać młodej kobiety o typie Madonny, widziana po kolana, z nagiem dzieciątkiem siedzącym na łonie i w górę się patrzącym,

ubrana w amarantową suknię i niebieską oponę; głowa i biust okryte wschodnim zawojem lamowanym złotem; głowa na lewym ręku podparta. Wielkość naturalna.

Olejny na płótnie, wys. 90 cm., szer. 74 cm.

Własność Konrada Wentzla w Krakowie.

Sala III.

- 386. Kościuszko.** Na szarem tle popiersie Naczelnika w podeszłym wieku w profilu ku lewej; ubrany w zielonawy surdut z białymi żabotami, szyja obwiązana białą chustą. Wielkość prawie naturalna.

Olejny na płótnie, wys. 52 cm., szer. 40 cm.

Własność Konrada Wentzla w Krakowie.

Sala III.

- 387. Exystencya Królestwa polskiego.** W gloryecie o sześciu słupach postać allegoryczna wyobrażająca Polskę; obok niej siedzi car Aleksander I. Po prawej stoi Napoleon I., o stóp jego orzeł francuski; po lewej w łódce, kierowanej przez Charona, Kościuszko stojąc. Po obu stronach w głębi krajobraz i postacie allegoryczne.

Oznac. jak tytuł. Rysunek tuszem na białym kartonie, wys. 46 cm., szer. 54 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II Wiatrak I. Skrzydło XIIb.

- 388. Jan Kochanowski.** Poeta, trzymając lutnię, podaje prawicę wienzczącej go Muzie. Po prawej Melpomene, po lewej Terpsychore.

Oznac. u dołu »I wdarłem się na skały pięknej Kalliopy, Gdzie dotychczas nie było żadnej polskiej stopy«. Rysunek tuszem na białym kartonie, wys. 32 cm., szer. 41 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XIIIa.

- 389. Widok miasta (Wilna?).**

Oznac. na odwrotnej stronie »J. Peszka«. Rysunek tuszem na siwym papierze, wys. 15.5 cm., szer 32 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XIVa.

390. Most o pięciu łukach (w Wilnie?)

Oznacz. „Most kamienny dworcowy patrząc od kosiar (*sic*)“ a po odwrotnej stronie „Józef Peszka rys.“ Szkic tuszem na siwym papierze, wys. 20 cm., szer. 32 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XIVb.

391. Kraków wita powracające wojsko polskie. Postać allegoryczna trzymając klucze miasta przyklęka przed wodzem, który niesie w prawicy chorągiew z orłem. Po lewej nadchodzące wojsko polskie, po prawej mieszczanie krakowscy, witający radośnie powracających żołnierzy.

Oznacz. na odwrotnej stronie: »Józef Peszka inv. et delin«. Rysunek ołówkiem na białym papierze, wys. 34 cm., szer. 53 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XIIIa.

392. »Kontuszowcy i francuzi«. Grupa ośmiu osób, z tych cztery w stroju narodowym, a cztery między nimi jedna dama, w stroju francuzkim.

Rysunek tuszem, wys. 10 cm., szer. 16 cm. Por. akwarellę Orłowskiego »Ojcowie i synowie«.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie

Sala III.

Krethlow Jan Ferdynand

sztycharz, ur. w Neu-Hannenburg 1767, zmarł w Warszawie 1842. Kształcił się w akademii berlińskiej. 1818 powołany na profesora sztycharstwa do uniwersytetu warszawskiego, pozostał tam aż do zamknięcia tej szkoły głównej.

393. Rycina do dzieła ks. Staszica „Ród ludzki“ podpisana: „jakaż trwożliwość“. Trzywiersz. Por. Rastaw. pag. 163, Nr. 9.

Oznacz.: »J. Krethlow sc.« Miedzioryt, fol. wys. 35 cm. szer. 22 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XIIIb.

- 394. Rycina do dzieła ks. Staszica „Ród ludzki“, podpisana: „w krótkce któryś z nich“. Czterowiersz. Por. Rastaw. pag. 163, Nr. 7.**

Oznacz.: »J. Krethlow«. Niedzioryt, fol. wys. 35 cm., szer. 22 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XIIIb.

Stachowicz Michał

malarz przedmiotów rodzajowych, historycznych i religijnych, jakoteż sztycharz, ur. w Krakowie 14 sierpnia 1768, zm. tamże 26 marca 1835. Uczył się tylko w Krakowie, niechcąc mimo licznych nalegań opuścić rodzinnego miasta. 1817 został profesorem rysunków w liceum św. Barbary.

- 395. „Powstanie Narodu Polskiego y Przysięga Naczelnika Tadeusza Kościuszki w Krakowie D. 24 marca 1794“.**

Oznacz. j. tytuł i »M. Stachowicz pinxit Cracoviae 1796 in Febr.« Akwarella na papierze, wys. 35 cm., szer. 51 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XIVa.

- 396. „Wianki“ przed klasztorem w Staniątkach.**

Oznacz. »Michael Stachowicz inven. et delineavit Cracoviae 1815, 24 Decembris«. Akwarella na białym papierze, wys. 23·5 cm., szer. 31 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XIIIa.

- 397. Tadeusz Kościuszko i Al. Linowski na czele wojsk polskich.**

Oznacz. »Michael Stachowicz pinxit Cracoviae 15 Decembri (sic!) 1796«. Rysunek tuszem na białym papierze, wys. 34 cm., szer. 45 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XIIIa.

- 398. Św. Jacek.** Stojąca postać świętego z monstrancją w prawicy; na lewym ramieniu trzyma figurę Matki Boskiej z dzieciątkiem Jezus.

Oznacz. podp. »S. Hiacinthus« — Michael Stachowicz inven.: deli. Cracoviae. — Petrus Wyszkowski sc. 1821«. Rysunek tuszem na białym papierze, wys. 26 cm., szer. 16 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XIVb.

- 399. Konik zwierzyniecki.**

Miedzioryt, wys. 16 cm, szer. 24 cm. (Szttychował Radwański).

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XVb.

- 400. «Założenie mogiły T. Kościuszcze d. 16 października 1820».**

Oznacz. »M. Stachowicz inve. et sculp. Cracoviae, odbite w prasie Wyszkowskiego 1822« Miedzioryt, wys. 21 cm, szer. 19 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XIIb.

- 401. »Wniście do sali jagiellońskiej«.** Rastaw. pag. 272, Nr. 6.

Oznacz. »M. Stachowicz del. et scul«. Miedzioryt, wys. 18 cm. szer. 11 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XIIa.

John Fryderyk.

sztycharz, ur. w Malborgu, 24 maja 1769, zm. w Marburgu 2 września 1843. Od młodego chłopca osiadły w Warszawie, poświęcił się kupiectwu, w interesach handlowych zwiedził Danią i Anglią, gdzie niepowodzenia zwierzchnika skłoniły go do opuszczenia tego zawodu, i oddania się wyłącznie rytownictwu, które już poprzednio po trochę uprawiał. Powrócił do kraju, gdzie mu król umożliwił dalsze kształcenie się. Prawie po koniec życia w Warszawie mieszkał, a dopiero krótko przed śmiercią przeniósł się do Marburga w Styryi.

402. Kajetan Sołtyk. Rastaw. pag. 151, Nr. 3.

Oznacz »Lampi pinx. F. John sculp. Varsaviae 1791«. Miedzioryt, wys. 22 cm., szer. 17 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II Wiatrak I. Skrzydło XIIa

403. Św. Józef podług Carla Dolcego. Rastaw. pag. 153. Nr. 5.

Oznacz.: »2t. Probedruck d. 21ten Juny 1799 Nr. 1«. Miedzioryt, a l. l., wys. 24 cm., szer. 19·3 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XIIa.

404. Papageno, Pamina i Monostatos, scena z Fletu czardziejskiego.

Oznacz.: »engraved by F. John«. Miedzioryt, wys. 10 cm., szer. 8 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala I. Wiatrak I. Skrzydło XIIa.

405. A Boleslao II. libertati suae regnoque paterno Albertus Bohemiae restitutus. (Bolesław II. zwraca wolność i państwo dziedziczne Olbrachtowi czeskiemu). Rastaw. pag. 153, Nr. 8.

Oznacz. »F. Szmuglewicz del. Varsaviae. F. John sculp. Varsaviae 1791«. Miedzioryt, fol. wys. 40 cm., szer. 32·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XIIa.

Czartoryski ks. Adam

sztycharz-amator, ur. 14 stycznia 1770, zm. w Montfermeil pod Paryżem 15 lipca 1861; walczył pod Kościuszką, posłany 1795 jako zakładnik do Petersburga, wszedł w bliższe stosunki z W. Ks. Aleksandrem, został po jego wstąpieniu na tron do r. 1807 ministrem spraw zagranicznych i kuratorem spraw oświaty w Polsce, 1815 senatorem królestwa Polskiego, 1817—1823 kuratorem wileńskiego uniwersytetu, 1830 prezydentem Rządu narodowego, ustąpił w sierpniu 1831, poczem żył w Paryżu, stojąc na czele emigracji polskiej.

- 406. Sielanka, pasterz pod drzewem, po prawej płasające niewiasty, w głębi wojsko.** Rast. p. 26, Nr. 1.

Oznaczn.: »Adam Czartoryski«. Miedzioryt, wys. 16·5 cm., szer. 23 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XIIb.

Schweikart lub Szwejkart Karol

portrecista, przeważnie miniaturzysta, ur. w Wirtembergii 1770 lub 1769, zm. w Tarnopolu 1855. Kształcił się w Karlsruhe, w Stuttgardzie, a później we Wiedniu, oddając się malowaniu miniatur. Na zaproszenie kilku panów polskich przybył około 1800 do Galicji, gdzie już pozostał do śmierci, przeważnie we Lwowie. Ożeniwszy się we Lwowie r. 1809, kupił później wieś Ryków w Złoczowskiem. Wedle T. Biehlera (Ueber Miniaturmalerei 1861 str. 80 sq.) miał jeszcze w r. 1802 pracować w Pradze.

- 407. Portret żony artysty.** Popiersie młodej kobiety na wprost, ubranej w suknię różową; na głowie biały przezroczysty welon, którego końce prawą ręką pod szyją trzyma.

Olejny na płótnie, wys. 26 cm., szer. 20 cm.

Własność Karola Skibińskiego we Lwowie.

Sala II.

- 408. Portret własny artysty.** Popiersie mężczyzny w starszym wieku nieco ku prawej zwrócone; twarz ogolona en face; ubrany w szeroki ciemno szafirowy płaszcz i wysoką żółtą kamizelkę; szyja podwiązana białą chustą.

Olejny na płótnie, wys. 26 cm., szer. 20 cm., pendent do poprzedniego.

Własność Karola Skibińskiego we Lwowie.

Sala II.

- 409. Portret Krzysztofa Bołoz Antoniewicza.** Na zielonawem tle popiersie mężczyzny w średnim wieku, z czarnymi włosami i ogoloną twarzą, zwróconą prawie na wprost

w mundurze prezesa sądów »appellacyjnych« († 1. lutego 1825). Wielkość naturalna.

Oznacz. w środku na prawo »Szweikart 1825«. Olejny na płótnie, wys. 69. cm, szer. 54 cm.

Własność Jana Bołoz Antoniewicza we Lwowie.

Frey Jan Zacharyasz

malarz historyczny, ur. w Wiedniu 1771, zm. w Warszawie 1829. Od r. 1789 kształcił się w akademii wiedeńskiej pod Fügerem. Po dłuższym pobycie w Anglii przybył 1804 do Puław, a 1805 przeniósł się do Warszawy, której już do śmierci nie opuścił.

410. **Pojmanie szpiega (?)**. Kilku strzelców wyprowadza z budynku, na pół rozwalonego, przerażonego żyda karczmarza. Żona jego z dwojgiem dzieci przyklęka przed oficerem, który konno, z dobytą szablą, oddziałowi przewodniczy. W drzwiach karczmy kilka głów chłopskich.

Oznacz. dołem na lewo: »Frey«. Rysunek tuszem i piórem, wys. 32 cm., szer. 40 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II.

411. **Szkic do kompozycji**. Walka między czterema a trzema mężczyznami postaciami o dwie niewiasty, których postacie na pół obnażone w tle po prawej stronie są naszkicowane.

Rysunek ołówkiem, wys. 20 cm., szer. 43 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II.

Molinari Aleksander, ojciec

portrecista i sztycharz, ur. w Berlinie 5 stycznia 1772, zm. w Dreźnie 20 stycznia 1831. Kształcił się w Niemczech. Wyjechał do Petersburga, przybył stamtąd 1817 do Warszawy, bawił tu do r. 1822, poczem wyjechał do Dreżna.

- 412. Portret dziewczynki** (panny Zofii Budziszewskiej, obecnie hr. Sołtykowej). Na tle nieco zachmurzonego nieba siedzi pod drzewem dziewczynka w całej postaci, zwrócona ku lewej. Główka, o wesołym wyrazie twarzy, ubrana w wielki słomiany kapelusz z różowymi wstążkami, zwrócona ku widzowi. Ubrana w białą batystową sukienkę i różowy szal; prawą rękę położyła na głowę pieska. W głębi krajobraz. Wielkość naturalna.

Olejny na płótnie, wys. 138 cm., szer. 100 cm.

Własność Zofii hr. Sołtykowej w Krakowie.

Sala II.

- 413. Chłop ze szklaneczką w rękę pije do drugiego.**

Oznacz. dołem na lewo: »A L M«. Olejny na płótnie, wys. 32 cm., szer. 27 cm.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu

Sala II.

- 414. Kobziarz.**

Oznacz. »A. L. Molinari«. Miedzioryt, wys. 21 cm., szer. 12 cm. Miedzioryt ten nie był znany Rastawieckiemu; por. jego Słownik rytowników str. 194.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XIIb.

Brodowski Józef I.

portrecista i pejzażysta, ur. w Warszawie 1772, zm. w Krakowie 1853. Uczęszczał do szkół księży Pijarów w Warszawie, potem przebywał 10 lat w akademii wiedeńskiej, dwa lata pod Ablem, resztę pod sławnym Lampim. 1805 przebywał w Łańcucie, 1809 osiadł na stałe w Krakowie; 1811 mianowany profesorem rysunków w liceum św. Anny, 1816 w uniwersytecie Jagiellońskim, gdzie 1817 został rzeczywistym profesorem malarstwa do r. 1842.

- 415. Głowa mnicha.** Studium. Wielkość naturalna.

Oznacz.: »J. Brodowski«. Rysunek węglem na białym papierze, wys. 35 cm., szer. 24 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło Ib.

Wojniakowski Kazimierz

malarz historyczny, portretowy i religijny, ur. w Krakowie 1772, zm. w Warszawie, na Starem Mieście 20 stycznia 1812. Kształcił się za staraniem X. Seb. hr. Sierakowskiego pod Bacciarellim w Warszawie i tam do śmierci pozostawał. Rozwiązłe życie, jakie prowadził, nie dało mu rozwinąć w całej pełni swego wielkiego talentu.

- 416. Własny portret artysty.** Postać młodego artysty widziana prawie po pas, zwrócona nieco ku prawej; illustr. głowa z długimi włosami o wesołym wyrazie twarzy zwrócona en face. Wielkość naturalna.

Olejny na płótnie, wys. 64 cm., szer. 53 cm.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala II.

- 417. Portret Maryi Teresy z Poniatowskich Tyszkiewiczowej.** Na szaro niebieskim tle głowa młodej pięknej kobiety na wprost, ubrana we wzorzysty, przeważnie szafirowy zawój. Wielkość naturalna.

Pastel, wys. 43 cm., szer. 36 cm. Była bratanicą króla Stanisława Augusta, córką ks. Kazimierza. Por. jej portret przez Bacciarellego Nr. 150.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala II.

- 418. Tadeusz Kościuszko.** Popiersie en face. Głowa nieco ku prawej, oczy wzniesione. Ubrany w białą sukmanę z czerwonymi wyłogami i białą czapkę chłopską, w prawem ręku wzniesiona szabla. Wielkość prawie naturalna.

Olejny na płótnie, wys. 50 cm., szer. 39 cm.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala II.

- 419—437 Dziewiętnaście typów współczesnych I. (koło 1789).**

Rysunki piórkiem, na jednej tablicy.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

438 — 456. Dziewiętnaście typów współczesnych II.

Rysunki piórkiem na jednej tablicy.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

457 — 476. Dwadzieścia typów współczesnych. (koło 1789).

ilustr.

Rysunki piórkiem na jednej tablicy.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło IXb.

Saunders Józef

sztycharz, ur. w Londynie 1773, zm. we Włoszech 1830. Kształcił się początkowo w Londynie, potem we Włoszech; w r. 1796 powołany do Ermitażu w Petersburgu, pracował tam jako rytownik aż do r. 1810, kiedy otrzymał nominację na profesora rysunków w uniwersytecie wileńskim, gdzie aż do wyjazdu do Włoch (1821) wielu rytowników wykształcił.

477. »Alberto Thorwalsen (sic)«.

Oznac. j. w. i »Cav. Vinc. Camuccini dipinse. Cons. Gius. Saunders incise in Fire 1823«. Miedzioryt, fol. wys. 44 cm., szer. 32 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XVa.

478. »Ant. Canova«.

Oznac. j. w. i »F. X. Fabre pinxit. Josephus Saunders Cons. Aul. D. Phil. Prof. ord. Acad. Vlnensis sc. Florentiae 1820«. Miedzioryt, fol. wys. 44 cm., szer. 32 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XVa.

Dąbrowski Antoni Samuel

malarz historyczny i dekorator, ur. w Turowie 10 czerwca 1774, zm. w Warszawie 22 czerwca 1838. Kształcił się u Pijarów, potem pod Antonim i Franciszkiem Smuglewiczami, Plerschem i Tombarim. Malował dekoracje zamkowego teatru.

- 479. Dwa rysunki dekoracyjne.** Postacie allegoryczne siedzące na obłokach lub unoszące się w powietrzu trzymają dwa medaliony sobie odpowiadające, lewy z popiersiem kobiety, prawy z popiersiem mężczyzny.

Oznacz. u dołu »Dąbrowski, uczeń Czechowicza (ręką Gwalberta Pawlikowskiego?)«. Tuszem na białym papierze, wys. 20 cm., szer. 19 cm. Powyższe oznaczenie jakoby był uczniem Czechowicza jest błędne, gdyż artysta ten, urodzony 1714, nie może być uczniem Czechowicza, zm. 1775.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło Ib.

de Lampi Jan Chrzyciel II.

portrecista, ur. w Trydencie 1775, zm. w Wiedniu 1837. Kształcił się we Wiedniu pod Maurerem i Fügerem, a następnie pod ojcem, słynnym portrecistą. W Polsce przebywał w latach 1787—1791.

- 480. Siedmnaście figurek.**

Rysunki piórkiem i tuszem, wys. 24 cm, szer. 18·5 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

Klimes Józef

ur. około 1775, zm. we Lwowie (?). Z życia jego mało znamy szczegółów i nie wiele prac po nim pozostało; wiadomo, że był nauczycielem miniaturzysty Lauba i Rejchana Alojzego.

- 481. Portret własny.** Popiersie starszego mężczyzny w lewą stronę zwrócone, włosy siwe, twarz ogolona en face; ubrany we francuski strój z żabotami, na ramionach zwieszony szeroki amarantowy płaszcz futrem lamowany.

Olejny na drzewie dębowem, wys. 25 cm., szer. 20 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II

Buisset Józef

portrecista i rysownik, ur. około 1775, zm. we Lwowie 1830. Niderlandczyk rodem, przybył w pierwszych latach XIX. w. do Lwowa i tu był profesorem rysunków przy uniwersytecie.

- 482. Głowa mężczyzny.** Głowa mężczyzny z brodą i rozwianym włosiem, oczy spuszczone w dół. Wielkość naturalna.

Oznacz. »A. Buisset fec:« Rysunek kredką na siwym papierze, wys. 56·5 cm., szer 41·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XIXa.

EPOKA DRUGA.

1795 — 1855.

Orłowski Aleksander

malarz rodzajowy, historyczny i sztycharz, ur. w Warszawie w r. 1777, zm. w Petersburgu 13 marca 1832. Syn biednego oberżysty oddany przez ks. A. Czartoryskiego na naukę Norblinowi, wstąpił 1794 do wojska, lecz ranny pod Zegrzem wrócił do Warszawy i znowu pod Norblinem się kształcił. 1799 bawił wraz z Płoniskim w Nieborowie. 1802 pojechał przez Gdańsk do Petersburga, gdzie już do śmierci pozostawał, robiąc tylko raz po raz artystyczne wycieczki do Moskwy i Niżnego Nowogrodu.

- 483. Scena ludowa.** Po lewej wysoka chata, przed nią wóz, dalej ku prawej dwaj chłopci litewscy przy stole, rozmawiający z bosą dziewczyną, która przynosi jarzyny. Pod stołem i pod szopą dwa śpiące chłopaki.

Olejny na płótnie, wys. 50 cm., szer. 39 cm.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala II.

- 484. Tatar na koniu.** Na tle ponurych chmur Tatar w żółtem ubraniu, z sajdakiem i łukiem, galopujący na

siwym koniu ku lewej. Za nim w głębi po prawej czterej inni.

Olejny na płótnie, wys. 72 cm., szer. 58 cm.

Własność prywatna.

Sala II.

- 485. Kozak na koniu.** Na tle zachmurzonego nieba kozak konno, w czerwonej koszuli, z lancą w ręku, jedzie ku prawej, za nim czterej inni. W głębi po prawej bitwa.

Olejny na płótnie, wys. 72 cm., szer. 58 cm.

Własność prywatna.

Sala II.

- 486. Wjazd króla Jerzego, karykatura.** W karecie zbudowanej w kształcie zamku z oknami zakratowanymi i wieżyczkami siedzi król; furman w zbroi rycerskiej zasłania się tarczą przed pociskami kamieni, mioteł, pantofli, kapeluszy itd. Pojazd, zaprzężony sześcioma spłoszonymi siwoszami, wjeżdża w największym popłochu do rezydencji.

Akwarella, wys. 36 cm. szer. 53 cm. W stylu Hogartha.

Własność ks. Adama Sapiehy we Lwowie

Sala II.

- 487. Obóz kozacki.** Po lewej fury i siedm osiodłanych koni spoczywających. Po prawej jedenastu kozaków obozujących przy ognisku.

ilustr.

Oznacz. »A. O. 1801«, akwarella, wys. 40 cm., szer. 67 cm.

Własność ks. Adama Sapiehy we Lwowie.

Sala II.

- 488. Kozacy przy brodzie.** W środku trójka kozacka ciągnąca budę (w której kobieta, dzieci, rozmaite sprzęty domowe itd.) wjeżdżającą w rzekę; dookoła oddział kozaków. Przed wozem chłop wskazujący bród, przed nim puścił się w wodę pies.

Akwarella, wys. 36 cm., szer. 53 cm.

Własność ks. Adama Sapiehy we Lwowie.

Sala II.

- 489. Lew z herbem.** Markotny lew trzyma tarczę z herbem »lis«, u nóg szyszak, na nim małe orle a wyżej gwiazda; w lewym rogu papierowe przedziurawione Oko Opatrzności.

Oznacz. dołem po prawej (obcą ręką?) »Orłowski w Petersburgu« a wśrodku »A. Orłowski 1827«. Rysunek węglem i sangwiną na białym papierze, wys. 43 cm., szer. 27 cm.

Własność ks. Adama Sapiehy we Lwowie.
Sala II.

- 490. Katarynka.** Szlachciec nie bardzo trzeźwy kręci katarzynkę na której napis »З. Mai« a niżej »Post mortem nihil est«. Na dole rozmaite fantastyczne zwierzęta.

Oznacz. dołem po prawej (obcą ręką?) »Orłowski w Petersburgu«, a po lewej z góry na dół: »1827 ΑΛΞΑΝΔΡΟΣ ΑΦΩΣ«. Rysunek węglem i sangwiną na białym papierze, wys. 43 cm., szer. 27 cm.

Własność ks. Adama Sapiehy we Lwowie.
Sala II.

- 491. Ojcowie i synowie.** Po prawej grupa pięciu szlachciców w strojach narodowych, z gestem wzbraniającym ku grupie pięciu młodych ludzi, karykaturalnie pojętych, w ubraniach z czasów rewolucji francuskiej.

illustr.

Oznacz. po lewej: »Zreformowany na lepsze stroje polski przez Synków« — po prawej: »Dawny strój polski Ojców«. Akwarella na białym papierze, wys. 31 cm., szer. 51 cm.

Własność ks. Adama Sapiehy we Lwowie.
Sala II.

- 492. Portrety Aleksandra Oborskiego i Kazimierza Walewskiego.** Kazimierz Walewski, zwrócony w profilu ku prawej z puhaem w rękę; z napisem: »Do ciebie kochany Olesiu«.

Po prawej popiersie Aleksandra Oborskiego w profilu ku lewej z napisem: »Vivat Kaziu kochany«.

Szkice tuszem, wys. po 16 cm., szer. po 25 cm.
Własność Tow. Przyjaciół Nauk w Poznaniu.
Sala II.

- 493. Portret własny.** Popiersie artysty w średnim wieku w profilu ku lewej, w rodzaju fezu na głowie.

Oznacz. u góry: »Orłowski à son ami Oborski 1. 12. 1817 a St. Petersburg«, u dołu: po lewej »A. O. 1817« akwarella, wys. 19 cm., szer. 13 cm.

Własność Antoniego Oborskiego.

Sala II.

- 494. Portret karykaturalny kasztelana Męcińskiego.** Otyły mężczyzna z małą główką, w okularach, cylindrze i niebieskim fraku, idący w profilu ku lewej.

Akwarella, wys. 22 cm., szer. 36 cm.

Własność Stanisława Chłapowskiego w Przylepkach.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło VIIa.

- 495. »Podstarości« w kubraku z nahajką.**

Oznacz. »Dojeżdżacz Litinos. Podstarości z powiatu Myślińskiego«, u dołu: »dla Humanowskiego« i ołówkiem: »Orłowski w Petersburgu 1818«, rysunek piórem na siwym papierze, wys. 32 cm., szer. 20 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II.

- 496. Krajobraz o zachodzie słońca.** W środku obrazu pagórek z kępą drzew, otoczony wodą. Na nim i u brzegu pasące się bydło i białe baranki.

Oznacz. »A. O. 1829«. Akwarella na białym papierze, wys. 11 cm., szer. 18 cm.

Własność Maryi Kozłowieckiej we Lwowie.

Sala II.

- 497. Kuchnia czarownicy.** W środku przy ognisku czarownica, a pod sklepieniem pieca mały koboldzik. Ku prawej komin, u dołu otwarty w kształcie lejka, nad nim dwie nagie postacie koboldów. Po prawej chłop, kot i czarownik(?) z długą brodą.

Oznacz. »A. O. 1821«, gwasz na papierze, wys. 20 cm., szer. 26 cm.

Własność Maryi Kozłowieckiej we Lwowie.

Sala II.

498. Chłop na siwym koniu. Jedzie ku prawej.

Akwarella, w kole o średnicy 5 cm.

Własność hr. Fr. Mycielskiego w Wiśniowej.

Sala II. Nra 498–500 w jednej ramie.

499. Koń na pastwisku.

Akwarella, wys. 8 cm., szer. 8 cm.

Własność hr. Fr. Mycielskiego w Wiśniowej.

Sala II.

500. Chłop na koniu. Jedzie ku lewej.

Akwarella w kole o średnicy 5 cm.

Własność hr. Fr. Mycielskiego w Wiśniowej.

Sala II.

501. Chłop. Chłop idący ku lewej; w głębi wojsko.

Oznacz. dołem po prawej: »Orłowski«, rysunek sangwiną, wys. 20 cm, szer. 12 cm.

Własność Stanisława Chłapowskiego w Przylepkach.

Sala II. Nra 501–508 w jednej ramie.

502. Karykatura głów. Głowa młodzieńca, głowa wojskowego z wielkim nosem i żołnierza (na jednym kartonie).

Rysunek sangwiną, wys. 23 cm., szer. 16 cm.

Własność Stanisława Chłapowskiego w Przylepkach.

Sala II.

503. Mężczyzna z laską. Karykatura mężczyzny we fraku, z wypiętym brzuchem i długą laską.

Sangwina, wys. 19 cm., szer. 12 cm.

Własność Stanisława Chłapowskiego w Przylepkach.

Sala II.

504. Wieśniaczka. Figurka wieśniaczki, stojąca w profilu ku prawej z koszem w ręku.

Oznacz. dołem »Orłowski«. Sangwina, wys. 11 cm., szer. 10 cm.

Własność Stanisława Chłapowskiego w Przylepkach.

Sala II.

505. Drzewo. Studium z natury; po prawej piesek i pasterz.

Oznacz. dołem na prawo »Orłowski«. Sangwina. wys. 11 cm., szer. 10 cm.

Własność Stanisława Chłapowskiego w Przylepkach.
Sala II.

506. Otyły mężczyzna z laską Profil ku lewej otyłego mężczyzny w stroju z końca ośmnastego wieku.

Oznacz. dołem po prawej »Orłowski«. Sangwina, wys. 21 cm. szer. 15·5 cm.

Własność Stanisława Chłapowskiego w Przylepkach.
Sala II.

507. Mężczyzna w trójkątnym kapeluszu. Profil ku lewej.

Sangwina, wys. 18 cm. szer. 10 cm.

Własność Stanisława Chłapowskiego w Przylepkach.
Sala II.

508. Mężczyzna z kapeluszem pod ręką. Karykatura starszego mężczyzny o wielkiej dolnej szczęce z garbem i wielkim brzuchem. Pod lewym ramieniem przesadnie duży kapelusz trójkątny t. zw. Dreimaster.

Oznacz. dołem po prawej: »Orłowski«. Rysunek sangwiną, wys. 20 cm., szer. 16 cm.

Własność Stanisława Chłapowskiego w Przylepkach.
Sala II.

509. Chłop na koniu. Chłop rosyjski na siwym koniu wspinającym się.

Pastel, wys. 50 cm., szer. 42 cm.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.
Sala II.

510. 1) Tańcząca para. 2) Chłopka. 3) Dwie głowy wojskowych.

Oznacz. »A. O.« Rysunki konturowe piórem, wys. 23 cm. szer. 37 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.
Sala II.

511. Szkic do kompozycji historycznej.

Oznac. »A. O.« Rysunek tuszem, wys. 19·5 cm., szer. 33 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II.

512. Huzar na koniu. Huzar na koniu idącym stępa ku prawej. W głębi po prawej dwa huzary cwałujący ku lewej.

Rysunek tuszem na żółtym papierze, wys. 47 cm., szer. 63 cm.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala II.

513. Obozowisko z czasów wojny Kościuszkowskiej. Po środku obozujący ochotnicy i wieśniacy, w głębi wojsko regularne, po prawej ustawiona artyleria, po lewej ciągnie przez wąż wojsko długim szeregiem. W tle szeroki krajobraz.

Oznac. dołem na lewo: »Orłowski fe 1797«, rys. sepią, wys. 44 cm., szer. 64 cm. Jeszcze pod wpływem Norblina.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala II.

514. Krajobraz z wiatrakami. Po prawej wielki wiatrak i kilka fur chłopskich przywożących i odwożących mlewo; w oddali widać wioskę; horyzont oświetlony promieniami zachodzącego słońca.

illustr.

Rysunek tuszem na szarym kartonie, wys. 27 cm., szer. 39 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II.

515. Zakonnicy śpiewający w chórze.

Rysunek tuszem, wys. 23 cm., szer. 44 cm.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala II Wiatrak I. Skrzydło VIIb.

516. Żołnierze przy ognisku. Scena obozowa nocna.

Szkic ołówkiem i tuszem, wys. 25 cm., szer. 37 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

- 517. Kaplica.** Pod kaplicą dwie postacie klęczące w błagalnej modlitwie.

Oznacz. »A. O.« rys. tuszem na białym papierze, wys. 25 cm., szer. 18 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło VIIa.

- 518. Babka ze szkaplerzem.**

Oznacz. »A. Orłow« Szkic ołówkiem na białym papierze, wys. 22 cm., szer. 19 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło VIIb.

- 519. Duchowny.**

Szkic tuszem, wys. 17 cm., szer. 11 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło VIIb.

- 520. Głowa mężczyzny (samego Orłowskiego?).** Twarz ogolona en face, włosy niedbale w twarz zaczesane; w ustach trzyma ołówek.

Oznacz. »A. Orłow.« Szkic tuszem na białym papierze, wys. 14 cm., szer. 11 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło VIIa.

- 521. Karykatura mężczyzny w niebieskim uniformie.**

Rysunek piórem i wodnymi farbami, wys. 16 cm., szer. 19 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło VIIb.

- 522. Kucharka.**

Szkic ołówkiem na siwym papierze, wys. 21 cm., szer. 17 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło VIIa.

- 523. Szkic humorystyczny.** Człowiek zasłonięty niesie na plecach wielki bęben, w który mały za nim idący moskal pałką bije.

Napis nieczytelny, szkic ołówkiem, wys. 17 cm. szer. 21 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło VIIa.

- 524. Wioślarz, karykatura (samegoż Orłowskiego?).** Łysy, otyły mężczyzna z zakasnymi rękawami, w sztylpach i z wiosłem w ręku.

Oznacz. »A. O.« Rysunek tuszem i wodnemi farbami na białym papierze, wys. 36 cm., szer. 24 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło VIIIb.

- 525. Stara wierzba.**

Oznacz. obca ręką (?) »A. Orłow.« Rysunek tuszem na białym papierze, wys. 34 cm., szer. 25 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II.

- 526. Krajobraz z młynem.**

Rysunek tuszem na białym papierze, wys. 20 cm., szer. 31 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II.

- 527. Widok ulicy warszawskiej.**

Rysunek tuszem, wys. 41 cm., szer 61 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II.

- 528. Ukaranie dziecka.** Matka chce obić różgą dziecko, które tuli się do niej, płacząc; siostrzyczka na klęczkach prosi za winowajcą. Scena w izbie, w której widać porozrzucane zabawki i sprzęty domowe. Po lewej dziecko w kolebce, przy niem nianka.

Oznacz. »A. O. 1796«. Szkic sepią, wys. 21 cm., szer. 29.5 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

- 529. Uczta w wielkoszlacheckim dworze.**

Rysunek tuszem na szarym papierze, wys. 37 cm., szer. 51 cm.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala II.

- 530. Widok Nieborowa.** Na przodzie stoi napół rozwalona chata z wysokim kominem, za nią widać wielki kościół. W około kilka fur z sianem i kilkanaście figurek.

Oznacz. »Orłowski 1797«. Rysunek tuszem, wys. 25 cm., szer. 41 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

- 531. Szarża kawaleryi.** Konnica pędzi z dobytymi szablami przez most; w głębi widać działą.

Rysunek piórkiem, wys. 22 cm., szer. 31 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

- 532. Portret Kościuszki.** Popiersie Naczelnika w kapeluszu z szerokimi kresami, w profilu ku lewej.

Oznacz. »A. O.« Rysunek konturowy piórem, wys. 24 cm., szer. 26 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

- 533. Dwaj tańczący kozacy.**

Oznacz. dołem po prawej »A. O.« Rysunek ołówkiem na białym papierze, wys. 23 cm., szer. 38 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II.

- 534. Dwaj tańczący kozacy.**

 ilustr.

Szkic ołówkiem na białym papierze, wys. 20 cm., szer. 35 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II.

- 535. Na pobojuwisku.** Dowódca w pełnej zbroi wskazuje prawą ręką otaczającym go rycerzom pole bitwy.

Oznacz. »Orłowski«. Szkic ołówkiem, wys. 23 cm., szer. 19 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło VIIIa.

- 536. Wół na pastwisku.** W tle polski krajobraz, słomiana chata i żydowska bryka.

Oznacz. »A. d Orłowsky 1813«. Miedzioryt a. l. l. (por. Rast 233), wys. 19 cm, szer. 12.5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XVb.

- 537. Widok morski.** Na spokojnem morzu kilka odpoczywających żaglowców ze spuszczonei żaglami. Z lewej strony nadjeżdża wioślarz, który stojąc łodzią kieruje.

Oznacz. »A. d Orłowsky 1812«. Miedzioryt a. l. l. (por. Rast. 233), wys. 19 cm., szer. 12.5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XVb.

Oleszkiewicz Józef

malarz historyczny i portretowy, ur. na Żmudzi 1777, zm. w Petersburgu 1830. Kształcił się od r. 1800 w Wilnie pod Smuglewiczem, potem w Dreźnie, a następnie w Paryżu pod Davidem. Powróciwszy do kraju, mieszkał czas jakiś na Wołyniu, a w r. 1810 przeniósł się do Petersburga. Tu pozostał już do śmierci, zostawszy 1812 członkiem Akademii sztuk pięknych.

- 538. Portret Karoliny z Walewskich hr. Chodkiewiczowej.**

Oznacz. dołem »Charlotte Comtesse Chodkiewicz née Walewska par M. Oleszkiewicz 1808«. Rysunek kredką, wys. 47 cm., szer. 36 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

Głogowski Jerzy

pejzażysta i architekt, ur. we Lwowie w r. 1777, zm. tamże w r. 1838. Kształcił się we Lwowie pod Bielawskim. Około 1803 przebywał w Krakowie, jako geometra i budowniczy rządowy; przeniesiony później do Lwowa, był tu adjunktem urzędu budowniczego.

- 539. Scena z r. 1794.** Bartosz Głowacki, trzymając w prawicy opuszczoną szablę, przemawia żywo do otaczających go licznie krakowiaków, uzbrojonych w kosy. Po lewej u góry widać uzbrojonych włościan, maszerujących tłumnie na wojnę.

Oznac. dołem po prawej: »Jerzy Głogowski Lwów«. Rysunek konturowy piórem na białym papierze, wys. 41 cm., szer. 60·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XVIIb.

- 540. Typy włościańskie.** Pięćdziesiąt głów typowych i kostymów chłopskich, mieszczańskich i kozackich, przeważnie z Podola.

Fysunki ołówkiem na białym papierze, wys. 30 cm., szer. 48 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XVIIb.

- 541. Widok Zamku krakowskiego.** Zamek, widziany z przeciwnego brzegu, odzwierciedla się w spokojnie płynącej Wiśle. Po lewej trzech włościan.

Oznac. dołem po lewej: »Rysowane podług natury przez Jerzego Głogowskiego 1803«. Rysunek ołówkiem i tuszem na białym papierze, wys. 19 cm., szer. 32 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XVIIb.

Tyszkiewiczówna Anna hr.

malarka i sztycharka z amatorstwa, ur. około roku 1777, zm. w Paryżu w r. 1876. Była córką Ludwika, hetmana polnego, i Konstancyi ks. Poniatowskiej (siostry księcia Józefa). Kształciła się pod Du Vivierem. Wysłała 1° voto za Aleksandra Potockiego, wielkiego koniuszego ces. ros. (por. Nr. 322), a rozwiódłszy się z nim, 2° voto za generała Dominika Wąsowicza.

- 542. Vocluse près de Białyłystok.**

Miedzioryt, wys. 13 cm., szer. 19 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło Ib.

- 543. Vue de l'église de Grodno.** Por. Rastawiecki, pag. 296, Nr. 1.

Oznac. »Atte Tyszkiewicz«. Miedzioryt, wys. 12 cm., szer. 19 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło Ib.

Oborski Aleksander

malarz rodzajowy i karykaturzysta, ur. w Warszawie 6. marca 1779, zm. w Lublinie 1841. Wstąpiwszy w młodym wieku do wojska, odbył 1794 — 1814 wszystkie kampanie, poczem wróciwszy do prywatnego życia, oddał się z zamiłowaniem malarstwu. Ścisłe z Aleksandrem Orłowskim zaprzyjaźniony, bawił dłuższe lata w Petersburgu; w r. 1822 bawił we Lwowie.

- 544. Sam artysta w więzieniu we Lwowie (karykatura).** Artysta siedzi ku prawej przy stole, pałac fajeczkę; ubrany w czerwoną czapczkę i zielony szlafrok z gronostajowymi wyłogami. Za nim wielkie, na kłódkę zamknięte okno.

Gwasz, wys. 31 cm., szer. 23 cm

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala II.

- 545. Mości Wszyński.** Karykatura dwóch szlachciców. Wszyński podchmielony, w granatowym żupanie, z kielichem w rękę, drugi szlachcie z tyłu, w żółtym żupanie, pałac lulkę i podpierając się na siekierce.

Oznac. »A. O. 836«. Akwarella i gwasz, wys. 31 cm., szer. 23 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło IXa.

- 546. Przed »Bureau des Arts«.** Scena uliczna z Petersburga.

Oznac. »A. O. 1822«. Akwarella i gwasz, wys. 20·5 cm., szer. 26 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II.

547. Skrapianie ulic. Karykatura typów lwowskich.

Oznacz. »Leopol. 822 Oborski«. Szkic piórem, wys. 17 cm., szer. 28 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II.

Dietrich Fryderyk Krzysztof

sztycharz, ur. 3 kwietnia 1779 w Hohenlohe-Oehringen, zm. w Łodzi 25 maja 1847. Początkowo kształcił się w Augsburgu, potem w Berlinie. W r. 1817 powołany do Warszawy przez ministra oświecenia, Stanisława hr. Potockiego, pozostał w kraju do końca życia.

548. Jan Kochanowski. Por. Rastaw. pag. 34, Nr. 5.

Oznacz. »F. Dietrich rytował w Warszawie«. Miedzioryt. wys. 40 cm, szer. 26·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IIa.

549. »Widok bramy i przedmieścia krakowskiego w Lublinie«.

Oznacz. »Dietrich sc. Vars«. Miedzioryt, wys. 11·5 cm, szer. 18·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XIIb.

550. Widok rynku i ratusza w Krakowie.

Oznacz. »Dietrich sc. Vars«. Miedzioryt, wys. 11·5 cm, szer. 18·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XIIb

Brunelli Karol Wiktor

miniaturzysta, ur. 1779, zm. 31 stycznia 1813 w Warszawie. W r. 1800 przybył z Paryża do Warszawy, gdzie udzielał lekcyj rysunków i wykonał liczne portrety miniaturowe.

- 551. Portret Ludwika Vesusa.** Popiersie mężczyzny w średnim wieku, o płowych włosach i bokobrodach, nieco ku prawej zwrócone, w zielonym surducie.

Oznacz. środkiem na prawo: »5 avril. Brunelly pinx. 1812«. Miniatura na kości słoniowej, wys. 4.5 cm, szer. 3.5 cm.

Vesus był sławnym miniaturzystą i dłuższy czas pracował w Polsce.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala II. Gablota wisząca.

Lange Antoni

pejzażysta, ur. w Wiedniu (?) 1779, zm. we Lwowie 1844. Uczył się pod Schönbergerem w Wiedniu; 1810 przybył do Lwowa i był do r. 1832 malarzem dekoracyj tutejszego teatru. We Lwowie, gdzie pozostawał do końca życia, wykonał mnóstwo krajobrazów z rozmaitych okolic Galicji.

- 552. Krajobraz przy zachodzie słońca.** W środku osada, złożona z kilku chat, po lewej lasek brzoźowy, po prawej strumyk z pławiącymi się koniami, w oddali kościółek, domy i jezioro.

Oznacz. »A. Lange 1839«. Olejny na płótnie, wys. 59 cm., szer. 84 cm.

Własność hr. Wilhelma Siemieńskiego - Lewickiego we Lwowie

Sala II.

- 553. Krajobraz przy świetle księżyca.** W środku rzeczułka, za nią urwiska zamku i drzewa. W tle obrazu góra zadrzewiona, po prawej most kamienny, chata z kilkoma drzewami.

Oznacz. »A. Lange 1839«. Olejny na płótnie, wys. 59 cm., szer. 84 cm.

Własność hr. Wilhelma Siemieńskiego - Lewickiego we Lwowie.

Sala II.

Kurczyński Stanisław

pejzażysta, ur. w Warszawie 25 kwietnia 1780, zm. tamże 30 lipca 1822. Kształcił się u Pijarów w War-

szawie. W r. 1808 był porucznikiem gwardyi narodowej; 1809 został profesorem topografii i rysunków w Szkole inżynieryi.

- 554. Studium drzew.** Pośrodku obrazu trzy drzewa, po prawej pastuch, krowa i piesek.

Oznacz. obcą ręką »Kurczyński«. Rysunek ołówkiem na szarym papierze, wys. 20 cm., szer. 34·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XIIIb

- 555. Mur, okalający dziedziniec.** Mur, po prawej stronie brama, a na rozwalonym murze dwie siedzące kobiety.

Rysunek tuszem z białymi światłami na białym papierze wys. 9 cm., szer. 16 cm

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I Skrzydło XIIIb.

- 556. Krajobraz ze strumykiem.** Po lewej skała z wierzbą, miotaną wichrem, w środku strumyk i widok na brzeg przeciwny, zadrzewiony.

Rysunek tuszem na białym papierze, wys. 17·5 cm., szer. 13·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XIIIb

Dembowski Józef hr.

pejzażysta, ur. w Rudzie pod Warszawą 1780, zm. w Warszawie około 1830. Kształcił się w Warszawie pod Pinkiem i Voglem. Za Księstwa Warszawskiego był urzędnikiem w ministerstwie skarbu.

- 557. Warownia nadmorska.**

Akwarella, wys. 17 cm., szer. 25 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II Wiatrak II. Skrzydło Ib.

- 558. Ruiny zamczyska.** W oddali za gajem wznoszą się skały, a obok nich ruiny zamczyska z popękanymi murami.

Rysunek tuszem na niebieskim papierze, wys. 22 cm., szer. 18 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XIIIb.

- 559. Szkic z natury.** Z przodu rozłożyste drzewo wśród skał, po prawej w oddali ruiny zamczyska.

Rysunek sepią na papierze, wys. 13 cm., szer. 10 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XVIIb.

Damel Jan

malarz rodzajowy i pejzażysta, ur. w Kurlandyi 1780, zm. w Mińsku 30 sierpnia 1840. Kształcił się w Wilnie pod Smuglewiczem i Rustemem. Uzyskawszy stopień magistra sztuk pięknych, był od r. 1809 — 1820 adjunktem przy katedrze malarstwa wileńskiego uniwersytetu. 1820 wywieziony na Sybir, odbywał dalekie podróże; 1822 ułaskawiony, powrócił na Litwę i osiadł w Mińsku. 1836 bawił czas jakiś w Petersburgu.

- 560. Portret ks. Golańskiego pijara, prof. uniw. wileń.** W malowanym owalu popiersie duchownego w starszym wieku, twarz nieco ku lewej zwrócona, włos siwy.

Olójny na płótnie, wys. 49 cm., szer. 38 cm.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu

Kornecki Jan

malarz religijny i portrecista, ur. w Krakowskim około 1780, zm. r. 1836. Datuje, począwszy od r. 1817. Był prawdopodobnie wnukiem malarza Piotra Korneckiego.

- 561. Św. Jan Ewangelista** Św. Jan, widziany po pas, z wyrazem uwielbienia na młodzieńczej twarzy, zdaje się

gestem prawej ręki zapewniać Zbawiciela o swej głębokiej miłości.

Oznacz. dołem po prawej »Kornecki«. Rysunek ołówkiem na żółtym papierze, wys. 28 cm., szer. 24 cm., zdaje się być studium do Wieczerzy pańskiej.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I Skrzydło XIXa.

- 562. Madonna, z Dzieciątkiem Jezus, w gloryi.** Matka Boska, trzymająca lewą ręką Dzieciątko Jezus, błogosławiące świat, podaje prawą pasek, po który zamiast św. Tomasa sięga skrzydlaty aniołek. Trzy inne aniołki z kwiatkami w ręku otaczają ją w symetrycznych pozach.

Oznacz. »I. Kornecki«. Rysunek tuszem i ołówkiem na szarym papierze, wys. 28·5 cm., szer. 23 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XIXa.

Urmowski Leon

rysownik i sztycharz, ur. około r. 1780, zm. około 1815 (?). Był porucznikiem w korpusie inżynierów wojska narodowego.

- 563. Dawny zamek lubelski.**

Oznacz. jak tytuł, i »Urmowski fec. 810«. Rysunek piórem, wys. 13 cm., szer. 21 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

- 564. Jenerał Dąbrowski na koniu w towarzystwie adjutanta.**

Oznacz. »Urmowski Lieut. du Génie«. Rysunek tuszem, wys. 12. cm, szer. 20 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II

Piåtkowski

portrecista, ur. w Galicyi około 1780, zm. — ?; datuje od 1807 poczynawszy do 1815.

565. Portret Wojciecha Prus Wiśniewskiego (1769 — 1827).

Mężczyzna w podeszłym wieku, widziany po pas, w granatowym surducie o wysokim kołnierzu i z żabotami. Twarz ogolona, na wprost.

Oznac. po odwrotnej stronie obcą ręką »10 Martii 1807«. Olejny na płótnie, wys. 58 cm., szer. 48 cm.

Własność Anieli z Wiśniewskich Krausowej w Kołomyi.
Sala II.

Przyłuski

portrecista i malarz rodzajowy, ur. około 1780, żył przeważnie w Żytomierzu. Malował portrety, sceny rodzajowe, karykatury i t. d.

566. Scena z I. pieśni Monachomachii Krasickiego. (Mnich spiący przy miodku).

Oznac. »inven. et fec. Przyłuski«. Gwasz, wys. 1 cm, szer. 27 cm.

Własność hr. Jerzego Borkowskiego we Lwowie.
Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XVIIa.

567. Scena z IV. pieśni Monachomachii. (Wejście pana Vicesgerenta).

Oznac. »Inv. et Fec. Przyłuski 1806 Żytomir (*sic!*)« Gwasz, wys. 19 cm., szer. 27 cm.

Własność hr. Jerzego Borkowskiego we Lwowie.
Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XVIIa.

Richter Józef

pejzażysta, ur. w Dreźnie 1780, zm. w Warszawie 22 maja 1837. Kształcił się w Dreźnie pod profesorem Zinggiem. W r. 1806 powołany został do Puław. 1811—1816 bawił w Sieniawie w Galicyi, później krótki czas w Dobromilu. 1820 osiadł w Warszawie; gdzie już do końca życia pozostał.

568. Widok Puław. W tle za stawkiem gęstwina drzew parkowych, z ponad których wygląda pałac puławski; po

prawej widnieje świątynia Sybilli. Na przodzie przed stawem pasące się bydło.

Rysunek sepią, wys 52 cm., szer. 73 cm.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala II.

569. Widok rynku w Starym Kazimierzu (w Królestwie).

Oznacz. »Richter« i »Vue de la place de l'ancienne ville de Kazimirz«. Rysunek ołówkiem na białym papierze, niedokończony, wys. 33 cm., szer. 41 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II.

570. Widok Troyzorza z Jelinem.

Oznacz. j. w. i »Richter fec.«. Rysunek tuszem na białym papierze, wys. 11 cm., szer. 16 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II.

571. Zamek w Ojcowie.

Oznacz. obcą ręką j. w. i »Richter Vars.« Rysunek sepią na białym kartonie, wys. 8·5 cm., szer. 12·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XIIIb.

572. Zamek w Krakowie.

Oznacz. obcą ręką j. w. i »Rychter 1830 w Warsz.« Rysunek sepią na białym kartonie, wys. 8·5 cm., szer. 12·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XIIIb.

573. Ruiny pałacu w Łobzowie.

Oznacz. obcą ręką j. w. i »Richter 1830 Vars.« Rysunek sepią na białym kartonie, wys. 8·5 cm., szer. 12·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XIIIb.

Bruder Franciszek

pejzażysta, ur. w Dreźnie około r. 1780, zm. tamże około r. 1823. Kształcił się w Dreźnie pod A. Zinggim;

sprowadzony do Polski przez ord. hr. Stanisława Zamoyskiego, bawił dłuższy czas w Warszawie. Krótko przed śmiercią wrócił do Dreżna.

574. Widok gaju z sarkofagiem i studnią.

Oznacz. obcą ręką (?) »Bruder profesor w Warszawie«. Rysunek węglem na białym papierze, wys. 20 cm., szer. 29 cm. Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.
Sala II. Wiatrak II. Skrzydło Ib.

Weixlbaum Michał

miniaturzysta, ur. w Wiedniu około 1780, zm. w Brodach 1842. Uczeń Akademii wiedeńskiej pod Fügerem, pracował najpierw w cesarskiej fabryce porcelany; 1812 przybył do Lwowa, gdzie się zupełnie oddał malowaniu miniatur, drobnych portretów i na porcelanie. Wedle T. Biehlera (Ueber Miniaturmalereien, 1861, str. 93) miał już 1805 być we Lwowie.

575. Popiersie mężczyzny około r. 1820. Popiersie mężczyzny w średnim wieku, z czarnym na czoło zaczesanym włosom i bokobrodami, ubranego w szafirowy surdut i żółtą kamizelkę; szyja podwiązana białą chustką.

Oznacz. prawym brzegiem »Weixlbaum«. Miniatura, owal wys. 5 cm., szer. 4 1/2 cm.
Własność Maurycego Nirensteina we Lwowie.
Sala II. Gabłota wisząca.

Płoński Michał

malarz rodzajowy i sławny sztycharz, ur. w Warszawie 15 stycznia 1782, zm. tamże 2 czerwca 1812. Kształcił się początkowo w Warszawie pod Norblinem; za jego radą wysłańo go za granicę. Najpierw zwiedził Kopenhagę, następnie w r. 1802 Amsterdam, gdzie kształcił się w rytownictwie. Stąd udał się do Paryża, powołany do tamtejszego muzeum rycin. Po kilkoletnim tamże pobyciu wrócił 1810 pieszo do Warszawy, z której się już więcej nie wydalal. Pod koniec życia popadł w obłąkanie.

- 576. Portret mężczyzny.** Na popielatem tle popiersie mężczyzny o energicznym wyrazie, skierowany ku prawej. Bystry wzrok obrócony na widza. Twarz ogolona. Ubrany w wiszniowy surdut z szerokim popielatym kołnierzem.

illustr.

Olejny na płótnie, wys. 42 cm., szer. 32 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II.

- 577. Ks. Antoni Radziwiłł.** Na tle zachmurzonego nieba w rysowanym owalu stoi postać młodego księcia w mundurze generała wojska polskiego, widziana po pas, w profilu ku lewej. Prawą ręką trzyma wielki miecz, który przechodzi po pod lewe ramię.

illustr.

Rysunek kredką, wys. 34 cm., szer. 29 cm

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II.

- 578. Ulica we wsi holenderskiej.**

Oznacz. »del. Płoński«. Rysunek ołówkiem i tuszem nieco, kolorowany, wys. 15 cm, szer. 20 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II.

- 579. Abraham Szmuyłowicz Karaim, furman z Łucka.** Popiersie młodego żyda, zwrócone ku lewej.

Oznacz, jak tytuł. Rysunek ołówkiem na białym papierze, wys. 21 cm., szer. 15 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II.

- 580. Portret tegoż na wprost.**

Oznacz dołem po prawej obcą ręką »Płoński«. Rysunek tuszem na białym papierze, wys. 25 cm., szer. 19.5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II.

- 581. Żołnierz z czasów Dyrektoryatu.** Cała postać, widziana z tyłu, z karabinem na ramieniu.

Rysunek piórkiem, wys. 19 cm., szer. 10 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II.

- 582. Żołnierz z czasów Dyrektoryatu.** Ta sama postać, widziana z przodu.

Rysunek piórkiem, wys. 20 cm., szer. 9·5 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II.

- 583. Fortuna (?).** Postać niewieścia mitologiczna, biegnąca ku lewej; opona falująca w powietrzu.

Oznacz. dołem po prawej »P. f.« Rysunek tuszem, wys. 19 cm., szer. 11 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II.

- 584. Studya do sztychu.** (Ręce, chłopak i dziewczynka, pies i karykatura jeźdca na świni).

Rysunki piórkiem, wys. 18 cm., szer. 15 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II.

- 585. Głowa staruszki.** Por. Rastaw. pag. 233, Nr. 2.

Oznacz. »M. Płoński, (sic!) Nr. 1«. Miedzioryt, wys. 5·2 cm., szer. 4·2 cm. Ze zbioru »Recueil de dixneuf études, gravés à l'eau forte«.

Własność ks. Adama Sapiehy w Krasiczynie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło Xb.

- 586. Chłopiec, czytający przy stoliku.** Por. Rastaw. pag. 243, Nr. 3.

Oznacz.: »M. Płoński, f. 1802, à Amsterdam 2«. Miedzioryt, wys. 8·5 cm., szer. 6·2 cm., ze zbioru j. w.

Własność ks. Adama Sapiehy w Krasiczynie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło Xb.

- 587. Głowa starca z brodą.** Por. Rastaw. pag. 243, Nr. 4.

Oznacz. »M. Płoński (sic!) f. 3«. Miedzioryt, wys. 5·2 cm., szer. 4·2 cm., ze zbioru j. w.

Własność ks. Adama Sapiehy w Krasiczynie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło Xb.

588. Żebrak bez nogi o kuli. Por. Rastaw. pag. 244, Nr. 5.

Oznacz. »M. P. f. 4«. Miedzioryt, wys. 10·4 cm., szer. 7·5 cm., ze zbioru j. w.

Własność ks. Adama Sapiehy w Krasiczynie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło Xb.

589. Wyrobnik w drewnianem obuwiu. Por. Rastaw. pag. 244, Nr. 6.

Oznacz. »M. Plonski (sic!) f. 5«. Miedzioryt, wys. 10·2 cm., szer. 5·5 cm., ze zbioru j. w.

Własność ks. Adama Sapiehy w Krasiczynie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło Xb.

590. Żebraczka w łachmanach z kijem w ręku. Por. Rastaw. pag. 244, Nr. 7.

Oznacz. »M. P. f. 6«. Miedzioryt, wys. 10·6 cm., szer. 7·5 cm., ze zbioru j. w.

Własność ks. Adama Sapiehy w Krasiczynie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło Xb.

591. Różne małe figurki w dwóch rzędach. Por. Rastaw. pag. 244, Nr. 8.

Oznacz. górą po lewej »M. Plonski (sic!) f. 1882«. Miedzioryt wys. 9·5 cm., szer. 18·6 cm., ze zbioru j. w.

Własność ks. Adama Sapiehy w Krasiczynie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło Xb.

592. Popiersie starca z brodą, zwrócone ku prawej. Por. Rastaw. pag. 244, Nr. 9.

Oznacz. »M. Plonski (sic!) 1802, 8«. Miedzioryt, wys. 13·2 cm., szer. 9·8 cm., ze zbioru j. w.

Własność ks. Adama Sapiehy w Krasiczynie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło Xb.

593. Popiersie starca z brodą, zwrócone ku lewej. Por. Rastaw. pag. 244, Nr. 10.

Oznacz. »M. Plonski f. 1802, 9«. Miedzioryt, wys. 13·2 cm., szer. 9·8 cm., ze zbioru j. w.

Własność ks. Adama Sapiehy w Krasiczynie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło Xb.

594. Juif d' Amsterdam. Por. Rastaw. pag. 244, Nr. 11.

Oznac.: »M. Plonski f. N° 10«. Miedzioryt, wys. 17 cm., szer. 13·6 cm., ze zbioru j. w

Własność ks. Adama Sapiehy w Krasiczynie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło Xa.

595. Dziecko przy klatce. Por. Rastaw. pag. 244, Nr. 13.

Oznac.: »M. Plonski f. 1802. 12«. Miedzioryt na żółtawym papierze, wys 7·2 cm, szer. 10·3 cm, ze zbioru j. w.

Własność ks. Adama Sapiehy w Krasiczynie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło Xa.

596. Suka siedząca. Por. Rastaw. pag. 244, Nr. 14.

Oznac.: »M. Plonski, f. 1802. 13«. Miedzioryt, wys. 6·3 cm., szer 7·9 cm, ze zbioru j. w.

Własność ks. Adama Sapiehy w Krasiczynie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło Xa.

597. Matka Rembrandta. Por. Rastaw. pag. 244, Nr. 15.

Miedzioryt, owal wys. 12 cm., szer. 9·2 cm. Podług Rembrandta, ze zbioru j. w.

Własność ks. Adama Sapiehy w Krasiczynie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło Xa.

598. Rycerz w zbroi. Por. Rastaw. pag. 245, Nr. 18.

Miedzioryt, wys. 17 cm., szer. 13 cm, ze zbioru j. w.

Własność ks. Adama Sapiehy w Krasiczynie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło Xa.

599. Koszykarz. Por. Rastaw. pag. 246, Nr. 33.

Oznac.: »M. Plonski (sic!) f. 1805«. Miedzioryt a. l. l., wys. całości 29 cm., szer. 22·5 cm. Rycina środkowa z koszykarzem wys. 16·8 cm, szer. 13 cm. Około ryciny środkowej kilkanaście głów, figurek i widoczków, które bujna fantazyja artysty kreśli na t. zw. épreuves d'artiste, t. j. na pierwszych odbiciach, mogących jeszcze uleść zmianie, a nie przeznaczonych do zbytu.

Własność ks. Adama Sapiehy w Krasiczynie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło Xa.

Beyerowa Henryka z Minterów

malarka przedmiotów rodzajowych, przeważnie kwiatów, ur. w Szczecinie 7 marca 1782, zm. w Chrzanowie

pod Warszawą 24 października 1855. Kształciła się początkowo w Berlinie pod kierunkiem Völkerja. Wyszła w r. 1813 w Warszawie za męża, owdowiała 1819. Pracując pod kierunkiem Ant. Brodowskiego, malowała kwiaty i owoce. W r. 1824 otworzyła w Warszawie szkołę malarstwa dla kobiet, która istniała do r. 1833.

600. Kwiaty w wazonie na stole marmurowym.

Oznacz. dołem na prawo »Hca Beyer pinxit 1810«. Olejny na płótnie, wys 60 cm., szer. 52 cm.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala II.

Hr. Tarnowska Walerya ze Stroynowskich, kasztelanowa

miniaturzystka-amatorka, ur. na Wołyniu 1782, zm. w Dzikowie w listopadzie 1849. Wyszedszy 1800 za męża za Jana Feliksa hr. Tarnowskiego, syna Jana Jacka i Rozalii z Czackich (por. ich miniatury przez Leseura Nr. 274 i 275), odbyła z nim 1803 i 1804 dwuletnią podróż po Włoszech, gdzie się blisko poznała z całym szeregiem najznakomitszych artystów współczesnych, jak Canova, Angelica Kaufmann, Camuccini i t. d. W Rzymie kształciła się w malarstwie miniaturowem pod kierunkiem francuza Mazona, a głównie jego żony (siostry Rafaela Mengsa). Wróciwszy do kraju, wykonała dużo miniatur, portretów osób współczesnych, lub też kopij ze starych obrazów, posługując się zasadami znakomitego de Leseur, od którego też wielki zbiór rysunków współczesnych artystów polskich nabyła. 1825 bawiła dla edukacyi syna, Jana Bogdana (por. jego portret przez pannę A. Leclerc), w Paryżu. Jej portret wykonał Leon Brzeziński (por. katalog pod r. 1809) w Krakowie w r. 1849.

601. Napoleon I. w r. 1803 (kopia z miniatury przez Isabey).

Oznacz. »V. T. 1804«. Miniatura, wys 6 cm., szer. 4 cm. Wykonała ją kasztelanowa Tarnowska w Rzymie 1804 z oryginału, pożyczonego jej przez Letycję Bonaparte, z którą w bliskich pozostawała stosunkach.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II. Gablota stojąca.

602. Joanna z Grudzińskich księżna Łowicka.

Oznac. »V. T. 1823«. Miniatura, owal wys. 6 7 cm., szer. 5·5 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II. Gablota stojąca.

603. Z Rakowskich hr. Bystra (kopia z portretu przez panią Vigée-Lebrun).

Miniatura, wys. 9 cm., szer. 7 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II. Gablota stojąca.

604. Izabella z Flemingów ks. Czartoryska, generałowa ziem podolskich (kopia z miniatury współczesnej).

Oznac. »V. T.«. Miniatura, owal wys. 7 cm., szer. 5·5 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II. Gablota stojąca.

605. Antonina z Czackich Krasińska, starościna opinogórska, babka Zygmunta Krasińskiego.

Miniatura, owal wys. 6 cm., szer. 4·5 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II. Gablota stojąca.

606. Książę Konstanty Ostrogski. Kopia z portretu z r. 1532.

Oznac. »V. T.«. Miniatura, owal wys. 4·3 cm., szer. 3·4 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II. Gablota stojąca.

607. Senator Waleryan Stroynowski, ojciec artystki.

Miniatura, wys. 11 cm., szer. 9 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II. Gablota stojąca.

608. Jan Feliks hr. Tarnowski, senator - kasztelan, mąż artystki.

Miniatura, wys. 11 cm., szer. 9 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II. Gablota stojąca.

609. Król Stefan Batory. Kopia z obrazu Bacciarelego.

Oznac. »V. T.« Miniatura, owal wys. 6 cm, szer. 4·8 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II. Gablota stojąca.

610. Kasztelan Jan Feliks hr. Tarnowski, mąż artystki.

Miniatura, owal wys. 5·3 cm., szer. 4·2 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II. Gablota stojąca.

611. Kasztelan Jan Feliks hr. Tarnowski, mąż artystki.

Miniatura, wys. 5·5 cm.; szer. 4·4 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II. Gablota stojąca.

Charczewska Anna z Krasickich

rysowała i sztychowała z amatorstwa. Ur. koło 1782, zm. — ? Wyszędłszy wcześniej za mąż, odbyła dłuższą podróż po Włoszech i tam się głównie wykształciła w sztycharstwie.

612. »Portret Stanisława ks. Poniatowskiego, generała gwardyi koronnej«.

Oznac., jak tytuł, ręką ks. biskupa warmińskiego, Ig. Krasickiego. Rysunek ołówkiem, wys. 20 cm., szer. 15 cm. Rysunek do sztychu. (Por. jego portret przez Bacciarellego na naszej wystawie Nr. 149 i katalog str. 24).

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XIXb.

de Lampi Franciszek

malarz krajobrazów, przeważnie morskich, portretów i obrazów rodzajowych, syn Jana Chrzeciela (1751—1830, por. Nr. 311—321), a brat Jana Chrzeciela II. (1775—1837, por. Nr. 480), ur. w Botzen (w Tyrolu) 1783, zm. w Warszawie 22 lipca 1852. Kształcił się w Wiedniu pod Casanovą. Około r. 1815 przybył do Warszawy i tu stale już osiadł, urządzając tylko raz po raz artystyczne wycieczki po Niemczech i Polsce. Zwiedził ko-

lejno: Kraków (1819), Lwów, Kalisz, Lublin i Wilno. 1836 bawił w Wrocławiu, 1840 w Dreźnie, Monachium i Berlinie. Zawsze jednak wracał do ulubionej swej Warszawy. (Portret jego przez Sonntaga Nr. 673).

- 613. Krajobraz fantastyczny.** Po lewej na wysokiej skale ruina wieżycy fortecznej, obrosnięta zielenią; poniżej stoi statua świętego Jana. Pod nią wielki akwadukt, z łukiem rozpiętym nad górskim potokiem. Na dole rodzina pasterska. Po prawej wysokie skały z wodospadem, na nich ruina zameczyska; w dolinie pasące się bydło, pasterze i osada, złożona z kilku domów. Lewa strona obrazu w cieniu, prawa silnie oświetlona czerwonym światłem zachodzącego słońca. W tle niebo z charakterystycznie czerwonym oświetleniem obrazów tego malarza. (Por. numer następny).

Olejny na płótnie, wys. 62 cm., szer. 82 cm.

Własność Tow. Przyjaciół Nauk w Poznaniu.

Sala II.

- 614. Krowy nad wodą.** Na tle burzliwego nieba, z charakterystycznie czerwonym oświetleniem, stoją dwie krowy i cielę nad strumykiem, zajmującym środek obrazu.

Oznacz.: »1824«. Olejny na płótnie, wys. 30 cm., szer. 36 cm.

Własność prywatna.

Sala II.

Sokołowski Jakób

malarz rodzajowy, karykaturzysta i sztycharz, ur. w Wyczółkach pod Warszawą 1784, zm. w Bukowie (w Lubelskiem) w r. 1837. Pochodząc z mającej rodziny, otrzymał nader staranne wykształcenie; w sztuce był raczej samoukiem, choć widocznym jest wpływ Orłowskiego, z którym w czasach petersburskich łączyły go bliższe stosunki. Po r. 1820 przeniósł się na wieś w Lubelskie, gdzie, odosobniony od świata, kilkanaście lat przeżył.

615. Śpiący tłuścioch.

Oznacz. po prawej u góry
 »Słodki śnie, co mnie twoją niebytnością smucisz,
 Izmenę zapewne niedługo porzucisz«.

Rysunek tuszem, wys. 17 cm., szer. 12 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XVIIa.

616. Stare konisko z sankami.

Oznacz. dołem po prawej »Sokołowski«. Rysunek **piórem** na papierze, wys. 12 cm., szer. 20 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XVIIa.

617. Dwaj żołnierze przy ognisku.

Rysunek tuszem i wodnymi farbami, wys. 33 cm., szer. 23 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XVIIa.

618. Orłowski na koniu.

Oznacz. po lewej u góry »A. Orłowski w chwale. J. S. f. 818 du memoire«. Akwarella, wys. 22 cm., szer. 26 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XVIa.

619. »Wycieczka do Wilanowa«. Sanki zaprzężone czwórką; w nich kilka postaci w strojach z 1830 r. Na koniach pocztyliony.

Oznacz., jak tytuł. Rysunek tuszem, wys. 25 cm., szer. 40 cm. Kopia z większej akwarelli tegoż artysty.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

620. Portret własny artysty. Z profilu ku lewej, z kółczykiem w uchu.

Rysunek węglem, wys. 17 cm., szer. 14 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

- 621. Sam artysta w roli służącego z komedyi »Dwie tajemnice«.** Postać stojąca z harcoppem, zwrócona ku lewej.

Rysunek piórkiem, wys. 14 cm., szer. 7 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

- 622. Stara wieśniaczka boso.**

Rysunek piórem, wys. 13 cm., szer. 4 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

- 623. Ułan prowadzący bułanego konia.**

Oznacz. monogramem »JS 8.9«. Rysunek akwarellą i piórkiem, wys. 15 cm., szer. 12.5 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

- 624. »Kupcowa z Chełma«.** Typ starej żydówki ogromnej tuszy.

Oznacz., jak tytuł. Rysunek piórkiem, wys. 14 cm., szer. 8 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

- 625. »Folwark w Wyczółkach pod Warszawą, własność niegdys Sokołowskich«.**

Oznacz., jak tytuł. Akwarella, wys. 15 cm., szer. 21 cm.
Dwór ten był miejscem urodzenia Sokołowskich.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

- 626. Słowak.**

Oznacz. »IS 804«. Rysunek piórkiem, wys. 10 cm., szer. 4.5 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

- 627. Profil czerńca ku lewej, z krótko strzyżoną brodą.**

Rysunek tuszem, wys. 6 cm., szer. 5 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

628. Profil kapucyna. Zwrócony ku lewej.

Rysunek tuszem, wys. 6·5 cm., szer. 5 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

629. Mieszczanin w cylindrze. Widziany z tyłu.

Rysunek piórkiem, wys. 10 cm., szer. 5·3 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

630. Krajobraz. Na pierwszym planie droga i rozłożyste drzewo, w głębi chata i wieża kościółka.

Rysunek piórkiem, wys. 18 cm., szer. 18·5 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

631. »Podróż do Włoch«. Staroświecka karetą, zaprzęgnięta czwórka, jedzie ku lewej.

Oznacz., jak tytuł. Rysunek piórkiem, wys. 11 cm., szer. 16 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

632. Luźne szkice. Małżeństwo na spacerze, zdobycie fortecy, walka kawalerii, kozak powożący parą koni, pies.

Oznacz. obcą ręką »J. Sokołowskiego«. Rysunki piórkiem, wys. 16 cm., szer. 11 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

633. Zakonnica klęcząca.

Rysunek piórkiem i tuszem, wys. 7 cm., szer. 4 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

634. Gęś.

Rysunek niebieskim atramentem. wys. 4 cm., szer. 6 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

- 635. »Białopiotrowicz«.** Stojąca postać mężczyzny w starszym wieku, zwrócona ku prawej, we fraku, z cylindrem w prawej ręce, nieco karykaturalnie pojęta.

Oznacz., jak tytuł. Rysunek tuszem, wys. 19 cm. szer. 13 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

- 636. »Ossoliński Stanisław, ojciec Józefowej Krasińskiej«.** Mężczyzna w starszym wieku, w szlafroku, zapalający fajkę.

Oznacz., jak tytuł. Rysunek tuszem, wys. 18 cm., szer. 12·5 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

- 637. Trzej mnisi idący ku lewej.**

Rysunek tuszem i piórkiem, wys. 17 cm., szer. 10 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

- 638. Mnich przed ołtarzem.**

Rysunek tuszem i piórkiem, wys. 15 cm., szer. 8 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

- 639. Dr. Czekierski na koniu.** W najtyczance, zaprzęgniętej jednym koniem, siedzi lekarz (karykaturalnie pojęty), ze zwieszonymi na zewnątrz powozu nogami.

Oznacz. u góry po prawej: »I. S. 818«. Akwarella, wys. 25 cm., szer. 28 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

- 640. Chart oglądający się.**

Akwarella, wys. 8 cm., szer. 11·5 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

641. Chart leżący.

Oznacz.: »IS (splecione) f 819«. Rysunek piórkiem, wys. 8 cm., szer. 11 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

642. Zając.

Rysunek piórkiem, wys. 3·3 cm., szer. 6·5 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

643. W deszcz. Młoda dziewczyna z miejska ubrana, bez kapelusza, idzie ulicą podczas deszczu, podnosząc spodnicę powyżej kostek.

Rysunek piórkiem, wys. 21 cm., szer. 12 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

644. Krowa na pastwisku. W głębi widać wieś z kościółkiem.

Rysunek piórkiem i tuszem, wys. 8 cm., szer. 15 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II

645. Wieśniaczka w krótkiej spodnicy. Widziana z tyłu.

Rysunek piórkiem i ołówkiem, wys. 11 cm., szer. 5 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

646. Mieszczanin idący ku prawej. Wysoka czerwona czapica i długi zielony żupan, czerwono podszyty.

Akwarella miniaturowa, wys. 4·2 cm., szer. 2·2 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

647. »Staśkowa pastuszyna«. Typ wieśniaczki.

Oznacz., jak tytuł, i górą po lewej monogramem: »I. S. (splecione) f. 1824«. Rysunek piórkiem, wys. 15 cm., szer. 6·5 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

648. Mieszczanin w szlafmocy.

Akwarelą i tuszem, wys. 10·5 cm., szer. 4·6 cm.
Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.
Sala II.

649. Chłopak w lokach i szerokim kołnierzu.

Akwarella, wys. 6·8 cm, szer. 2·8 cm.
Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.
Sala II.

650. Wieśniaczka w wysokim kołpaku.

Rysunek piórkiem, wys. 21 cm., szer. 12 cm.
Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie
Sala II.

651. Oficer austriacki z harcoppem na głowie i w stosownym kapeluszu, na galopującym koniu.

Akwarella, wys. 17 cm., szer. 16 cm.
Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.
Sala II.

652. Wieśniaczka w czerwonej sukni. Widziana z tyłu.

Akwarella, wys. 5·5 cm., szer. 2·7 cm.
Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.
Sala II.

653. Grabiński. Portret karykaturalny.

Akwarella, wys. 4·4 cm., szer. 4 cm.
Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.
Sala II.

654. Portret starego mężczyzny w niebieskim surducie. Widziany poniżej pasa, zwrócony ku lewej.

Akwarella, miniaturowo wykonana, owal wys. 4·2 cm., szer. 3 cm.
Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.
Sala II.

655. Pocztylion w czerwonym surducie na galopującym koniu. Widziany z tyłu.

ilustr.

Akwarella, wys. 17 cm., szer. 12·7 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II

656. Załoty na folwarku. Młody mężczyzna (ekonom), w popielatym długim surducie, daje do zażywania tabaczki otyłej bonie w czerwonym szalu, całując ją równocześnie w rękę. Z tyłu po prawej troje dzieci, bawiących się z wielkim psem. Po lewej folwark z chłopami.

Akwarella, wys. 23 cm., szer. 34 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

657. Na targu. Na tle zachmurzonego nieba grupa stojących i siedzących żebraków i bab, jedzących z drewnianych naczyń, lub odpoczywających.

Oznacz. na murze między sztachetami »IS 1895 après lub apris (?) AT 1798«. Rysunek tuszem, wys. 16·5 cm., szer. 22 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowin.

Sala II.

658. Żubr litewski. (Le Bison de Lithuanie).

Oznacz. tytułem francuskim j. w. i »JS (splecione) fecit 1822«. Miedzioryt, wys. 19·5 cm., szer. 19 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IIa.

659. »Cebuli, Czosnku, Koszałki, Sieci!« Por. Rastaw. pag. 270, Nr. 5.

Oznacz. jak tytuł, i »J Sokołowski f.« Miedzioryt, wys. 18 cm., szer. 12 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IIa.

Brodowski Antoni

malarz historyczny, ur. w Warszawie 1784, zm. tamże 31 marca 1832. Kształcił się początkowo w rodzinnem

mieście, następnie 1805 — 1808 w Paryżu pod Augustinem, a 1809 — 1814 na koszt rządu pod Davidem i Gerardem. 1819 uzyskawszy za obraz swój »Gniew Saula« najwyższą nagrodę, został mianowany nadzwyczajnym profesorem malarstwa przy uniwersytecie warszawskim, 1822 członkiem Towarzystwa Przyjaciół Nauk, a 29 października 1824 zwyczajnym profesorem, którą to posadę piastował do końca istnienia warszawskiego uniwersytetu.

- 660. Szczepan Hołowczyc, arcybiskup warszawski i prymas polski.** Postać prymasa naturalnej wielkości, siedząca ku prawej w purpurowym stroju »legati nati« ze złotym krzyżem, zawieszonym na łańcuchu; twarz otoczona długim siwym włosom, zwrócona ku widzowi. Ręce trzymają na kolanach książkę kościelną.

Oznacz. środkiem na prawo »AB (splcione) 1828«. Olejny na płótnie, wys. 128 cm., szer. 140 cm.

Prymas Hołowczyc, poprzednio biskup sandomierski, ur. 1740, zm. w Warszawie 27 sierpnia 1823.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala II.

Blank Antoni

malarz portretów i przedmiotów historycznych, ur. w Olsztynie (w Warmii) 6 maja 1785, zm. w Warszawie 20 lutego 1844. Kształcił się najpierw w Warszawie pod Kosińskim, następnie od r. 1808 w Dreźnie pod Grassim. Wróciwszy 1815 do Warszawy, został 1817 profesorem malarstwa przy uniwersytecie tamtejszym, którą to posadę piastował aż do zamknięcia tej szkoły.

- 661. Abraham Stern, żyd warszawski, wynalazca maszyny rachunkowej.** Na bledo zielonem tle postać starego żyda, siedzącego w żółtym fotelu, widziana po kolana, zwrócona nieco ku lewej. Twarz pełna, widziana na wprost, z ogromną siwą brodą i długimi włosami, spadającymi na ramiona. Ubrany w czarny jedwabny hałas; na głowie ma jarmurkę. Prawą ręką wprowadza w ruch obok na stole po lewej stojącą maszynę, której lewą ręką dotyka.

Olejny na płótnie, wys. 128 cm., szer. 99 cm. Abraham Stern, członek Tow. Przyjaciół Nauk, ur. 1779, zm. w Warszawie 3 lutego 1842. Por. sztych I. F. Piwarskiego.

Własność Tow. Przyjaciół Nauk w Poznaniu.

Sala II. Nad drzwiami.

Zabięło Henryk hr.

pejzażysta i sztycharz, ur. w Warszawie 1785, zm. tamże 17 stycznia 1850. Służąc od młodości w wojsku, został w r. 1812 podpułkownikiem sztabu, 1815 szambelanem, a 1819 koniuszym dworu polskiego. Był wielkim znawcą sztuki i malarzem-amatorem; kształcił się 1805 i 1806 w Dreźnie.

- 662. Krajobraz.** Na tle pogodnego nieba, oświeconego zachodzącym słońcem, gaj z drzewami liściastymi i szpilkowymi. Pośród drzew skały; pośrodku prowadzi szeroka droga, którą idzie wędrowiec z tłumokiem na ramieniu.

Oznacz. na odwrotnej stronie »Henry Zabięło, pinx. Dresde 1806«. Olejny na płótnie, wys. 25 cm., szer. 34 cm.

Własność Władysława Przybysławskiego w Uniżu.

Sala II.

- 663. Husarz na siwym koniu.**

Akwarella, wys. 41 cm., szer. 32 cm.

Własność Stanisława Chłapowskiego w Przylepkach.

Sala II.

- 664. Husarz na bułanym koniu.**

Akwarella, wys. 41 cm., szer. 32 cm.

Własność Stanisława Chłapowskiego w Przylepkach.

Sala II.

- 665. Rozłożyste drzewo.** W tle słomiana chata.

Oznacz. »HZ. Góra, 1806«. Miedzioryt, wys. 10.6 cm., szer. 13 cm. Miedzioryt ten jest nieznanym Rastawieckiemu.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IIa.

- 666. Stara wierzba, po prawej sieci rozpięte.** Por. Rastaw., pag. 303.

Oznaczn. »Gravé à l'eau forte p. Henri Z. à Dresde 1806 fevr. — Klass del: rad:«. Miedzioryt, wys. 8·5 cm., szer. 10 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IIa.

- 667. Waląca się chata.**

Oznaczn. »Dresde 1806«. Miedzioryt, wys. 11 cm., szer. 13 cm. Miedzioryt ten jest nieznanym Rastawieckiemu.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IIa.

- 668. Wnętrze mleczarni.** Por. Rastaw., pag. 303, Nr. 2.

Oznaczn. »Henri Z. fecit Dresde 1805 fevrier«. Miedzioryt, wys. 9 cm., szer. 12 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IIa

Lelewel Joachim

znakomity historyk, numizmatyk i sztycharz, ur. w Warszawie 22 marca 1786, zm. w Paryżu 29 maja 1861; uczeń (1801) konwiktu OO. Pijarów w Warszawie, później uniwersytetu wileńskiego, gdzie się uczył rysunków u Smuglewicza i Rustema. 1808—1810 bawił w Krzemieńcu, Łucku i Porycku. 1814—1818 był profesorem uniwersytetu w Wilnie, od 1818 — 1821 bibliotekarzem uniwersytetu warszawskiego, a 1821 — 1824 znów profesorem uniwersytetu wileńskiego. 1824—1831 bawił w Warszawie, od r. zaś 1832 stale osiadł w Brukseli.

- 669. Uspienie Jowisza, Iliady p. XIV.** Jowisz zasypia w objęciach Junony; strzegą ich orzeł i paw. Nad ich głowami bóg nocy, trzymający róg z ogniem, zapala gwiazdy i księżyc; rozsuwają się chmury i noc zapada.

Rysunek tuszem na białym papierze, wys. 12 cm., szer. 9 cm. Kompozycję tę wykonał Lelewel w Wilnie w r. 1822 do albumu panny Konstancji Grodeckówny, córki sławnego filologa.

Własność prywatna.

Sala II.

670. »Świątynia miasta Posidonji«.

Miedzioryt, wys. 8·5 cm., szer. 10 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło IXa.

671. Świątynia Zgody w Rzymie.

Miedzioryt, wys. 8·5 cm., szer. 10 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło IXa.

Sonntag Józef

miniaturzysta i portrecista, ur. w Dreźnie w r. 1786, zm. w Krakowie 1 lutego 1834. Kształcił się w Dreźnie u Klasa. W r. 1806 przybył do Warszawy, stąd zaś przesiedlił się do Krakowa, gdzie został 1825 profesorem rysunków przy liceum św. Barbary.

672. Portret własny. Siedząca postać artysty w starszym, wieku; prawe ramię na stole oparte. Twarz ogolona, na wprost.

Oznac. »den 10-ten April 1826« i obcą ręką »Sontag sam siebie«. Rysunek węglem na białym papierze, wys. 22·5 cm., szer. 16 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło Ib.

673. Portret Franciszka Lampiego, syna malarza Jana Chrzeciela. Większe popiersie artysty w średnim wieku; twarz ogolona na wprost z krętymi włosami, ma wybitny typ włoski; ubrany w wielki płaszcz.

Oznac. na odwrotnej stronie »Francois de Lampi«. Rysunek węglem na białym papierze, wys. 21 cm., szer. 16 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło Ib.

674. Klementyna z Tańskich Hoffmanowa.

Oznac. »I. Sonntag 1823«. Miniatura, owal wys. 7·3 cm, szer. 5·7 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II. Gablota stojąca.

- 675. Gabryela z hr. Małachowskich hr. Tarnowska (w r. 1832).** W stroju ślubnym z wiankiem na głowie.

Miniatura, owal wys. 9·3 cm., szer. 7·1 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II. Gablota stojąca

- 676. (??) Jan Bogdan hr. Tarnowski (1806—1850).**

Miniatura, owal wys. 5·2 cm, szer. 4·2 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II. Gablota stojąca

Laub Antoni

miniaturzysta, ur. we Lwowie 1788, zm. tamże 1842. Kształcił się pod Schweikartem we Lwowie, gdzie stale przebywał, udzielając lekcyj rysunków po prywatnych domach i wykonując liczne portrety miniaturowe.

- 677. Portret Jerzego Hoffmanna.** Popiersie mężczyzny, około pięćdziesięcioletniego, z ogoloną twarzą na wprost.

Oznacz. »Laub«. Rysunek ołówkiem na papierze, wys. 25 cm., szer. 19 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XIXb.

- 678. Portret mężczyzny w średnim wieku.** Popiersie mężczyzny w średnim wieku z ogoloną twarzą, z czarnymi włosami, ubranego w ciemnoszafirowy surdut.

Oznacz. brzegiem po prawej »Laub«. Miniatura, owal wys. 8 cm., szer. 6·8 cm.

Własność Maurycego Nirensteina we Lwowie.

Sala II. Gablota wisząca.

Sejdltitz Józef Narcyz Kajetan ojciec

pejzażysta, ur. w Warszawie 23 października 1789, zm. tamże w czerwcu 1845. Kształcił się najpierw przez dwa lata pod Z. Voglem w Warszawie, a od r. 1803 do r. 1809 w Akademii drezdeńskiej. Po krótkim pobycie

w Warszawie przeniósł się 1810 do Krzemieńca, gdzie pozostawał do r. 1834, poczem osiadł w Warszawie.

679. »Vue de la cascade du Jardyn de Matioyce appartenant a Mr. le Comte Orlovski dessinée par J. Seydlitz«.

Oznacz. dołem, jak tytuł. Rysunek piórem na białym papierze, wys. 48 cm, szer. 70 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II Skrzydło Ia.

680. Widok Krzemieńca.

Rysunek sepią, wys. 28 cm., szer 70 cm.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Marszałkiewicz

miniaturzysta, ur. w Warszawie około 1790, zm. po r. 1856.

681. Portret młodej damy. Ubrana w białą suknię wyciętą z szafirową szarfą.

Miniatura, owal wys. 14 cm., szer. 11 cm.

Własność prywatna.

Sala III.

682. Portret młodego mężczyzny. Twarz ogolona, zwrócona nieco ku lewej, czarne ubranie, czarny płaszcz, czerwona materyą podszyty, zarzucony na piersi.

Miniatura, owal wys 14 cm, szer. 11 cm. Pendant do poprzedniego.

Własność prywatna.

Sala III.

Miszewski Juljusz

sztyscharz, ur. w Wilnie około 1790, zm. we Włoszech w r. 1826. Kształcił się najpierw w Wilnie pod Rustemem, dalsze studia odbywał w Rzymie. Umarł nagle, spadłszy przez nieostrożność ze skały w Subiaco, gdzie rysował krajobraz.

683. Krajobraz skalisty. Por. Rastaw., pag. 192, Nr. 9.

Miedzioryt na zielonym papierze, wys. 13·7 cm., szer. 21 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XVb.

Czyszkowski Teofil

pejzażysta, ur. około r. 1790, zm. we Lwowie w r. 1848. Mieszkał stale we Lwowie, jako urzędnik rządowy, a następnie jako emeryt. Rysował krajobrazy.

684. Kaplica ogrojcowa przy kościele katedralnym we Lwowie.

Oznac. »Teofil z Czyszkowa Czyszkowski 1841«. Akwarella, wys. 43 cm., szer. 26 cm.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Byczkowski Tytus

malarz historyczny, ur. w Mińsku około r. 1790, zm. w Wenecji 1843. Kształcił się u Rustema w Wilnie, następnie od r. 1829 w Akademii drezdeńskiej. 1836 udał się do Monachium, a choć już siwiejący, odbył od początku nauki w tamtejszej Akademii, poczem powrócił do Drezna. 1842 wyjechał do Wenecji, gdzie następnego roku samobójstwem zakończył życie na wyspie Lido.

685. Pięć figur dekoracyjnych. Pięć niewiast w strojach greckich; trzy przyglądają się rozwiniętemu zwojowi pergaminu, czwarta stoi po prawej, piąta klęczy po lewej z nitką w ręku.

Szkic tuszem na żółtym papierze, wys. 21 cm., szer. 40 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło IIIb.

Romanowski von Wendorff Ignacy

rysownik amator, ur. około 1790, zmarł po r. 1850. Był uczniem Orłowskiego; jako wojskowy dosłużył się

rangi pułkownika. Nie jest identycznym ze współcześnie żyjącym sztycharzem Filipem lub A. (?) Romanowskim; por. Rastaw., 3. 378 i Kułaczkowski, pag. 52.

686. Wózek z dwoma chłopami, zaprzężony jednym koniem.

Oznacz. ołówkiem górą po prawej »Wendorf«, a dołem »Ignacy Romanoski v. Wendorff, pułk. uczeń Orłowskiego« i piórem »1850«. Szkic piórem na siwym papierze, wys. 19 cm., szer. 26 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

Pieńczykowska Karolina

miniaturzystka, ur. w Gałycyi wschodniej około 1790, zm. we Lwowie — ?

687. Portret młodego mężczyzny. Na popielatem kreskowanym tle popiersie młodego mężczyzny o płowych włosach i ogolonej twarzy, zwrócone nieco ku lewej. Ubrany w zielony surdut, pod szyją biała chusta.

Oznacz. brzegiem po prawej »Caroline Pieńczykowska le 8 avril 1816«. Miniatura na kartonie, wys. 17 cm., szer. 13·5 cm.

Własność Władysława Czaykowskiego we Lwowie.

Sala II.

Chrzczonowicz J.

sztycharz widoków i portretów, ur. w Wilnie 1792, zm. tamże 1833. Kształcił się w Wilnie najpierw pod Rustemem, a następnie pod sławnym sztycharzem Saundersem. Datuje od r. 1817.

688. »Błog. żywota Tomasz z Rupniewa Uieyski bis. kijo. i czernie.« Por. Rastaw., pag. 24, Nr. 1.

Oznacz., jak tytuł, i »J. Chrzczonowicz«. Miedzioryt, wys. 12 cm., szer. 9 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XVb.

Skarbek hr. Fryderyk

pejzażysta amator, ur. w Toruniu 1792, zm. w Warszawie 1866.

689. Brzoza pamiątkowa w Żelazowej Woli, miejscu urodzenia Fr. Chopina.

Olejny na płótnie, wys. 53 cm., szer. 38 cm. Malowany około 1825

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Maszkowski Jan, ojciec malarza Marcellego

malarz historyczny i portrecista, ur. w Chorostkowie 1793, zm. we Lwowie 1865. Kształcił się kosztem rodziny hr. Lewickich, najpierw 1815 we Wiedniu, później w Rzymie. Po powrocie do kraju bawił dłuższy czas na Wołyniu. Około 1840 osiadł na stałe we Lwowie, gdzie był kierownikiem szkoły rysunkowej, utrzymywanej kosztem Stanów galicyjskich przy ówczesnej akademii, a późniejszym uniwersytecie. Pod nim kształcili się Juliusz Kossak, syn jego, mistrzowski rysownik Marceli Maszkowski, i Artur Grottger, który 1860 wykonał akwarellą znakomity jego portret.

690. Portret własny. Na tle popielatej ściany postać artysty, siedzącego w zielonym fotelu przed sztalugą, widziana po kolana, zwrócona ku prawej. Ubrany w czarny surdut, na głowie czerwona konfederatka. Lewą ręką trzyma paletę, prawą pędzel. Wielkość naturalna.

illustr.

Olejny na płótnie, wys. 98 cm., szer. 71 cm.

Własność Rafała Maszkowskiego we Lwowie.

Sala II.

691. Psy. Dwa charty i dwa legawce. Wielkość naturalna.

Olejny na płótnie, wys. 74 cm., szer. 74 cm

Własność hr. Wilhelma Siemieńskiego - Lewickiego we Lwowie.

Sala II

692. Madonna. (Kopia z Karola Maratty.)

Oznacz. na ramie po stronie odwrotnej »1820«. Olejny na płótnie, wys. 104 cm., szer. 54 cm.

Własność hr. Wilhelma Siemieńskiego - Lewickiego we Lwowie.

Sala II.

693. Bolesław Chrobry, uderzający mieczem w Złotą bramę w Kijowie.

Olejny na płótnie, wys. 67 cm., szer. 58 cm.

Własność hr. Wilhelma Siemieńskiego - Lewickiego we Lwowie.

694. Rodzice, błogosławiący młodej parze. Po lewej siedzą rodzice, przed nimi klęczy panna młoda z wiankiem na głowie; za nią pan młody i goście ślubni. W rogu po prawej klęcząca postać starej chłopki, widocznie nianki. Mężczyźni w strojach polskich.

Rysunek konturowy piórkiem na białym papierze, wys. 35 cm., szer. 44 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło Ia.

Oleszczyński Antoni

szttycharz, ur. w Krasnymstawie (wojew. lubelskim) 24 stycznia 1794, zm. w Paryżu 28 lutego 1879. Za wstawieniem się Stan. hr. Grabowskiego został mianowany urzędnikiem Rady stanu, potem otrzymawszy stypendyum rządowe, kształcił się w Akademii petersburskiej 1817 — 1823, a 1824 w Paryżu pod Regnaultem i Richomme'm. Był także jakiś czas we Florencyi, Dreźnie i Hamburgu; ostatecznie osiadł w Paryżu.

695. Hugo Kottłataj. Popiersie na wprost.

Rysunek kredką, wys. 10 cm., szer. 7 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XIXb.

696. Hetman Rzewuski. Popiersie na wprost, nieco ku lewej.

Rysunek kredką na papierze, wys. 10 cm., szer. 8 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie

Sala II Wiatrak I. Skrzydło XIXb.

697. Marszałek Małachowski. Popiersie na wprost.

Rysunek kredką, wys. 10 cm., szer. 7 cm

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II Wiatrak I. Skrzydło XIXb.

698. Jędrzej Śniadecki. Por. Rastaw., pag. 227, Nr. 84.

Miedzioryt, wys. 32 cm., szer. 24 cm., (obcięty). Niedokończony.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I Skrzydło IVa.

699. Cztery obrazki religijne na jednej karcie. Por. Rastaw., pag. 230, Nr. 158 i nast.

Miedzioryt »avant la retouche«, płyty wys. 26·5 cm., szer. 25 cm., a pojedynczych obrazków wys. po 7·5 cm, szer. po 5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło VIIb.

700. Botanik Jundziłł. Na tle krajobrazu z lesistą górą siedząca postać botanika w podeszłym wieku, widziana po pas. W prawej ręce trzyma kwiatek, w lewej książkę. W głębi widać ogród botaniczny wileński. Por. Rastaw., pag. 226, Nr. 74.

Oznac. »AO« (splecione) i atramentem »przygotowane przed ukończeniem«. Miedzioryt a. l. l., wys. 35·5 cm., szer. 28 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IVa.

701. »Jeński, dyr. banku warsz. r. 1830«.

Oznac. ołówkiem, jak tytuł. Miedzioryt a. l. l., wys. 29 cm., szer. 20 cm. W rytowanej ramie. Miedzioryt ten nie był znany Rastawieckiemu.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IVa.

702. Staruszka z różgą, stojąca w oknie.

Oznac. »p. p. Dietrich gr. par Ant. Oleszczyński«. Miedzioryt, wys. 25 cm., szer 17·5 cm. Według obrazu Dietricha. Chr. W. E. Dietrich lub Dietricy, malarz drezdeński (1712—1774); por. miedzioryt Norblina Nr. 238.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie
Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IVb.

703. Dwa nagrobki.

Miedzioryt a. l. l., wys. 17 cm., szer. 38 cm. Nie podany przez Rastawieckiego.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.
Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IVb.

704. Grodzisko i pustynia św. Salomei pod Krakowem. Por. Rastaw., pag. 229, Nr. 125.

Miedzioryt, wys. 14 cm., szer. 21 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.
Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IVb.

Piwarski Jan Feliks

rysownik i sztycharz, ur. 20 listopada 1794, zm. w Warszawie 1859. Był 1818 konserwatorem gabinetu rycin w uniwersytecie warszawskim; na koszt rządu wysłany do Wiednia, kształcił się tam w sztycharstwie. Za powrotem do kraju został nauczycielem rysunków, a potem profesorem malarstwa w szkole sztuk pięknych. Gerson, Kostrzewski, Pilatti, Brodowski, są jego uczniami.

705. Adam i Ewa. Na tle krajobrazu z rzeką nagie postacie Adama i Ewy, trzymającej na łonie jednego z synów; drugi stoi obok na ziemi. Nad nimi w obłokach allegorya czasu z klepsydrą i kosą.

Oznac. dołem »Monsiau p.«. Rysunek kredką i sepią, wys. 25 cm., szer. 18·5 cm. Rysunek do sztychu, przeznaczonego do »Rodu ludzkiego« Staszycy; por. sztychy Krethlowa Nr. 393 i 394. Monsiau Nicolas André, rysownik i malarz 1754—1837.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.
Sala II.

706. »Mucius Scaevola«.

Oznac. »J. F. Piwarski inven. del. et sculp. Vars 1823«, a ołówkiem »Oto patrz nad nienawiść itd«. Miedzioryt, wys. 31 cm., szer. 21 cm. Do dzieła Staszyca »Ród ludzki«.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło IXa.

707. Portret Abrahama Sterna, wynalazcy maszyny rachunkowej. Por. Rastaw., pag. 239, Nr. 3.

Miedzioryt a. l. l., wys. 19 cm., szer. 14·5 cm., podług obrazu Blanka. Por. nasz oryginał, wystawiony w drugiej sali nad drzwiami Nr. 661.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło IXa.

708—711. Turek w zawoju. Por. Rastaw. pag. 239, Nr. 1. Cztery różne odbicia.

Oprócz pierwszego wszystkie oznacz »J. Piwarski f à Vienne 1819«. Miedzioryty a. l. l., wys. 16 cm., szer. 12 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II Wiatrak I Skrzydło IXa.

Haar Józef

miniaturzysta, ur. we Lwowie około 1795. zm. tamże 1838. Udzielał lekcyj rysunków i malował znakomite miniatury; pod koniec życia wziął się także do kompozycji religijnych, które wykonywał olejno, np. obraz w kościele OO. Dominikanów we Lwowie, dat. 1837.

712. Portret własny artysty w młodym wieku. Popiersie na wprost w szerokim, oliwkowym płaszczu, który lewą ręką przytrzymuje.

Oznac. po odwrotnej stronie »Haar sam siebie, Lwów 1835«. Olejny na drzewie dębowem, wys 23·5 cm., szer. 19 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II.

713. Portret młodzieńca. Popiersie (zwrócone nieco ku lewej) młodego człowieka o płowych włosach, wytwornie ubra-

nego w ciemnoszafirowy surdut, białą kamizelkę i sztywne żaboty.

Oznacz. brzegiem po prawej »Haar«. Miniatura, wys. 7 cm., szer. 5·7 cm.

Własność hr. Jerzego Borkowskiego we Lwowie.

Sala II. Gablota wisząca.

- 714. Portret młodzieńca.** Postać młodzieńca o długich włosach, z twarzą bez zarostu, w profilu ku lewej, widziana po kolana.

Oznacz. »I. Haar«. Rysunek ołówkiem, wys. 37 cm., szer. 25 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XIXb.

Chotomski Ferdynand

malarz rodzajowy i sztycharz, ur. w Kokoszyńcach w Galicyi w r. 1796, zm. w Piotrowie 22 października 1880. Wstąpiwszy bardzo młodo do wojska, odbył jako porucznik kampanie napoleońskie. 1831 był szefem sztabu przy jen. Rybińskim. Po r. 1831 przeniósł się do Paryża i tu, uczęszczając na wydział medyczny, oddawał się równocześnie malarstwu. 1857 wrócił do Warszawy, lecz już 1860 wyjechał za granicę, skąd po 1879 powrócił do Lwowa.

- 715. Pokój renesansowy.** Pod oknem siedzi przy stole rycerz w stroju z roku około 1650.

Akwarella, wys. 20 cm, szer. 17 cm.

Własność hr. Wawrzyńca Benzelsstjorny-Engeströma w Poznaniu.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IXa.

- 716. Chłop z furą drzewa, zaprzęzoną parą wołów.**

Szkic piórem i ołówkiem, wys. 8 cm., szer. 22 cm.

Własność hr. Wawrzyńca Benzelsstjorny-Engeströma w Poznaniu.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IXa.

717. Studya drzew.

Rysunek sępią, wys. 6 cm., szer. 3 cm.

Własność hr. Wawrzyńca Benzelstjerny-Engeströma w Poznaniu.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IXa.

Zaleski Marcin

pejzażysta, malarz wnętrz i architekt, ur. w Krakowie 1796, zm. w Warszawie we wrześniu 1877. Uczył się w Krakowie, potem w Warszawie, wreszcie został wysłany kosztem skarbu za granicę. Naśladował Canalettego. Malował (głównie farbami olejnymi) przeważnie same prawie widoki Warszawy i perspektywy.

718. Wnętrze krypty kościelnej.

Oznac. w prawym rogu: »Zaleski«. Olejny na płótnie, wys. 56 cm., szer. 50 cm.

Własność prywatna

Sala II

719. Pokój w pałacu willanowskim.

Oznac. dołem po prawej »M. Zaleski 1839« (lub 1830 ?). Olejny na płótnie, wys. 61 cm., szer. 77 cm.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala II.

720. Wnętrze pokoju br. E. Rastawieckiego w pałacu w Dołhobyczowie.

Olejny na płótnie, wys. 53 cm., szer. 67 cm.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala II.

Malarz architektów współczesny Marcinowi Zaleskiemu.**721. Widok placu bankowego w Warszawie. Postacie, ożywiające ten obraz, noszą stroje z roku około 1830.**

Olejny na płótnie, wys. 100 cm., szer. 132 cm.

Własność prywatna.

Westybul.

Suchodolski January

malarz historyczny, przeważnie batalista, ur. w Grodnie 19 września 1797, zm. w Boimiu 20 marca 1875. Już w szkole korpusu kadetów Ks. Warsz. uczył się r. rysunków, służył do 1816 wojskowo. Doznał opieki, pomocy i przyjaźni od gen. Wincentego i poety Zygmunta Krasińskiego. W latach 1832—1836 bawił w Rzymie, kształcąc się pod Horacym Vernetem do r. 1835. Około 1847 był dłuższy czas, równocześnie z Hoarcym Vernetem, zajęty malowaniem obrazów w rezydencji petersburskiej, (bitwy pod Araratem, pod Erzerum itd.). Znakomity malarz religijny, Zdzisław Suchodolski, jest jego synem.

- 722. Zdobycie Saragossy.** W środku obrazu wojsko polskie, wdzierające się przez wyłom warownego muru do środka miasta; po lewej i po prawej Hiszpanie, strzelający ze strzelnic i z okien. W głębi czerwone dachy domów, kopuła i wieżycy katedry. Niebo jasnoniebieskie.

Olejny na płótnie, wys. 125 cm., szer. 90 cm.

Własność hr. Andrzeja Potockiego w Krakowie.

Sala II.

- 723. Bitwa pod Raszynem.** Na przodzie artyleria polska, po prawej na wyżynie ks. Józef Poniatowski ze sztabem. W środku obrazu murowana kolumna ze świętą figurą, tuż obok umierający Cyprian Godebski, znany poeta legionów polskich, otoczony grupą towarzyszy.

Oznac. dołem na lewo »Janvier Suchodolski«. Olejny na płótnie, wys. 93 cm., szer. 127 cm.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu

- 724. Farys.** Na tle pustyni, ze sterczącymi skałami, pędzący Farys na czarnym rumaku, z łukiem w lewej ręce.

Oznac. dołem na prawo »Janvier Suchodolski Rome 1836«. Olejny na płótnie, wys. 55 cm., szer. 69 cm.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala II.

- 725. Na zwiadach.** W środku obrazu ułan polski na siwym koniu, w czerwonej konfederatce, białym mundurze z czerwonymi epoletami i czarnych rękawiczkach, pyta o drogę chłopki i chłopaka, pasących bydło. W tle obrazu widok na zabudowania z czerwonym dachem, po prawej zbliżająca się burza i błyskawice.

Olejny na płótnie, wys. 96 cm, szer 123 cm. Kompozycję tę artysta kilkakrotnie powtórzył.

Własność hr. Olizarowej.

Sala II.

- 726. Pikieta.** Dwaj wojskowi, jeden na bułanym, drugi na karym koniu, w czerwonych żupanach i pancerzach, a czarnych czapkach z kitkami, stanęli przy namiocie żydka szynkarza. Jeden pije z flaszki, drugiemu podaje żyd pełną szklanice.

Oznac. na odwrotnej stronie ręką prof. Łuszczkiewicza. »Obraz ten w mojej obecności został sprzedany przez Januarego Suchodolskiego, bawiącego podówczas w Krakowie, hrabiemu Eugeniuszowi Dzieduszyckiemu około r. 1854«. Olejny na płótnie, wys. 54 cm., szer. 67 cm.

Własność hr. Augusta Dzieduszyckiego w Jasionowie.

Sala II.

- 727. Wiosna we Włoszech.** Przy studni stoi dziewczyna w miejskim stroju z dzbankiem; przy niej dwaj ułani, jeden siedzi na koniu, drugi trzyma okulbaczzonego konia. W dali widnieje zamek i płynąca rzeczka.

illust

Oznac. »Suchodolski 1853«. Cykl »Legiony polskie« lub »Cztery pory roku«, składający się z czterech obrazów olejnych na płótnie, wys. po 34 cm., szer. po 47 cm.

Własność Jana Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II.

- 728. Lato na wyspie San Domingo.** U stóp wysokiej góry na puszczy siedzą czterej żołnierze, przy nich markietanka; południowe słońce oświeca jasno krajobraz, w dali widnieje jeziorko.

Por. uwagę do Nru 727.

- 729. Jesień nad Renem.** W dżdżystą noc księżycową dwaj ułani, otuleni w białe płaszcze, przyjeżdżają do grotty,

gdzie przy jasno gorejącem ognisku siedzi ranny żołnierz w towarzystwie dwóch wieśniaków. W dali na widnokręgu rysują się ruiny zamku.

Por. uwagę do Nru 727.

- 730. Zima w Rosyi 1813 r.** Wśród śnieżycy brną czterej żołnierze ku rozłożonemu ognisku, trzej pieszo, jeden z nich jedzie na objuczonym koniu. W dali widać cienie kozaków, do których jeden z idących żołnierzy mierzy.

Por. uwagę do Nru 727.

Minasowicz Jan Klemens

brat poety, Józefa Dyonizego, portrecista i literat, ur. w Warszawie 1797, zm. tamże 3 grudnia 1854. Uczeń wydziału sztuk pięknych warszawskiego uniwersytetu, kształcił się dalej w Paryżu i Rzymie, skąd 1835 powróciwszy, stałe osiadł w Warszawie.

- 731. Portret Kajetana Kamińskiego.** Popiersie mężczyzny w podeszłym bardzo wieku, bez zarostu. Głowa nieco pochylona, zwrócona ku prawej.

Oznac. na obciętym brzegu »Klemens Minas...«. Rysunek ołówkiem na żółtawym papierze, wys. 16 cm., szer. 11 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XIXb.

Rogoziński Antoni

miniaturzysta i portrecista, ur. w Warszawie 1797, zm. tamże 11 października 1835. Był uczniem profesora Blanka.

- 732. Portret własny.** Popiersie artysty w starszym wieku, z ołówkiem w ręku.

Oznac. obcą ręką »Antoni Rogoziński. malarz żyjący w Warszawie, sam siebie rysował«. Rysunek ołówkiem na brunatnym papierze, wys. 23 cm., szer. 19 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XIXb.

Smokowski Wincenty

malarz rodzajowy, sztycharz i literat, ur. 1797, zm.—? kształcił się w Warszawie, doznając naukowej i materalnej pomocy od artysty-amatora, Rafała Śliźnia. Illustrował Konrada Wallenroda, dzieła K. W. Wójcieckiego i t. d.

- 733. Portret K. W. Wójcieckiego.** Na zielonawem tle większe popiersie, prawie na wprost, młodego uczzonego, z ogoloną twarzą, małemi bokobrodami. Ubrany w czarny surdut; pod szyją czarna chusta.

Olejny na płótnie, wys 64 cm., szer. 58 cm.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu

- 734. Śmierć Czarnieckiego.**

Oznacz. »W. Smokowski«. Szkic tuszem na kartonie, wys. 22 cm., szer. 28 cm

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IIIb.

- 735. Dwaj chłopci i dziewczyna.**

Oznacz. »Smokowski«. Rysunek tuszem na białym papierze, wys. 22 cm, szer 18·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IIIb.

- 736. Krakowiak, tańczący z dziewczyną.**

Oznacz. »Smokowski«. Rysunek czarnym i czerwonym ołówkiem na białym papierze, wys. 20 cm., szer. 21·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IIIb.

Miniaturzysta B. (Balicki?)

Na miniaturze Nr. 737 na odwrotnej stronie ręką kasztelanowej hr. Waleryi Tarnowskiej dopisano słowo »Balicki«. Jeżeli to oznacza nazwisko artysty, to jest on skądinąd dotychczas nieznany. Możliwem atoli jest, że tę miniaturę, powstałą 1798 r., kopiował Karol Balicki (1820—1854).

737. Pani Cosway, żona słynnego angielskiego miniaturzysty.
(Kopia z miniatury przez Coswaya).

Oznacz. »B. 1798«. Miniatura. wys. 25 cm., szer. 10·7 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II. Gabłota stojąca

Miniaturzysta z końca XVIII. wieku.

738. Popiersie generała Kościuszki.

Miniatura na kości słoniowej. owal wys. 5·5 cm, szer. 4·5 cm. Na odwrotnej stronie pod szklaną przykrywką są przechowane włosy Kościuszki

Własność Serafinowej Zychlińskiej w Poznaniu; darowane Muzeum narodowemu w Rapperswyłu.

Sala II. Gabłota wisząca.

Jachimowicz Teodor

malarz historyczny i dekorator, ur. w Bełzie 15 marca 1800, zm. — ? Kształcił się w Akademii wiedeńskiej. 1827—36 był zajęty jako malarz dekoracyjny przy teatrze Carla, 1836—1851 zajmował także miejsce w teatrze na Josephstadt, 1851 został malarzem nadwornej opery we Wiedniu, a później w Warszawie.

739. Atak ułanów (z wojen kościuszkowskich lub napoleońskich).

Oznacz. »Th. Jachimowicz«. Akwarella na papierze, wys. 15 cm., szer. 24 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IIIb.

740. Prefektura i katedra św. Piotra w Beauvais.

Akwarella na siwym papierze, wys. 20 cm, szer. 28 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IIIb.

741. Pogrzeb. Dwaj ludzie w czarnych płaszczach ciągną trumnę, okrytą czarnym kirem, a złożoną na saniach.

Za nią postępuje wdowa, ubrana w płaszcz wojskowy nieboszczyka, z dzieckiem na ręku i chłopczyk płaczący.

Oznacz. »Th. Jachimowicz«. Akwarella na białym papierze, wys. 16 cm., szer. 22·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IIIb

742. Widok Niemirowa.

Oznacz. »Niemirow Th. Jachimowicz«. Akwarella na białym papierze, wys. 19 cm., szer. 27 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II Skrzydło IIIb.

Stattler-Stański Wojciech

malarz historyczny i portretowy, ur. w Krakowie w r. 1800, zm. w Warszawie 1882. Kształcił się na wydziale sztuk pięknych uniwersytetu Jagiellońskiego, następnie pod Brodowskim Józefem, Peszką i Lampim młodszym. Od r. 1823 był uczniem rzymskiej Akademii św. Łukasza. W Rzymie, gdzie z Mickiewiczem w bliskich pozostawał stosunkach, ożenił się; 1833 wrócił do Krakowa. W roku następnym został profesorem malarstwa w Szkole sztuk pięknych. Po powtórny, tym razem dwuletnim, pobycie w Rzymie (1853—1855) przeszedł 1857 na emeryturę i osiadł w Warszawie, gdzie już do śmierci pozostał.

743. Portret ks. Adama Czartoryskiego. Na ciemno-zielonem tle stojąca postać ks. generała w starszym wieku, widziana poniżej pasa, zwrócona na wprost. Głowa z rzadkimi, siwymi włosami i bokobrodami, zwrócona nieco ku lewej. Ubrany w czarny surdut z krzyżem »Virtuti militari«, pod szyją szeroka, czarna chusta. Prawa ręka przytrzymuje na piersi czerwony płaszcz, gronostajami podbity. Wielkość naturalna.

Olejny na płótnie, wys. 98 cm., szer. 68 cm.

Własność ks. Jerzego Czartoryskiego w Wiązownicy.

Sala II.

- 744. Portret ks. Aleksandra Czartoryskiego.** Na ciemnobrunatnem tle popiersie młodego księcia na wprost, w białym żupanie, futerkiem brązowanym. Na lewe ramię zarzucona ciemnozielona delja. Wielkość naturalna.

Oznac. na odwrotnej stronie »J. OX. Alx Czartoryskiego Krakowianin Stattler zwany Stański w Rzymie«. Olejny na płótnie, wys. 47 cm., szer. 37 cm. Obraz ten malowany około roku 1832.

Własność ks. Jerzego Czartoryskiego w Wiązownicy.

Sala II.

- 745. Portret Adama Mickiewicza.** Na szarozielonem tle popiersie poety na wprost; oczy ku widzowi zwrócone, usta zamknięte, bujny porost włosów i bokobrody, szyja otwarta. Ubrany w czarny surdut z wysokim i szerokim kołnierzem i ciemną koszulę bez kołnierza. Wielkość naturalna.

illustr.

Oznac. »WStattler Stański 30 maja 1830. w Rzymie malował«. Olejny na płótnie, wys. 47 cm., szer. 37 cm.

Własność ks. Jerzego Czartoryskiego w Wiązownicy.

Sala II.

- 746. Święta, czytająca w książce.**

Oznac. »pierwsza próba kompozycji Stattler Krakowiak«. Rysunek ołówkiem na białym papierze, wys. 17 cm., szer. 12.5 cm. Rysunek kratkowany.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IIIa.

- 747. Przenajświętsza Rodzina w stajence w Betlehem.**

Oznac. na odwrotnej stronie »Comp. e. dis. Alb: Cornelio Stattler Roma«. Szkic olejny na kartonie, wys. 13 cm., szer. 14 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II Wiatrak II. Skrzydło IIIa.

Klembowski Bolesław

rysownik i sztycharz, ur. około 1800, kształcił się w Rzymie. Pisał się także Klembowski.

- 748. Portret Macieja Skarbek Borowskiego.** Popiersie, zwrócone na wprost, młodzieńca z rzadkimi bokobrodami; oczy wzróżone ku lewej.

Oznac. u dołu brzegiem po lewej »rys. B. K. w Rzymie 1831 r.« Rysunek kredką, owal wys. 26 cm., szer. 20 cm.

Własność Józefa Skarbek Borowskiego w Drohomysłu.
Sala III.

Leclerc lub Lelerc Anna

miniaturzystka, ur. w Paryżu około 1800; jeżeli się na miniaturze Nr. 749 mylnie zamiast Leclerc podpisała Lelerc (a kasztelanowa Tarnowska pisze ją zawsze Leclerc), to była prawdopodobnie córką owego Leclerca miniaturzysty, który około r. 1824 nosił tytuł bawarskiego malarza nadwornego. Mieszkała i działała w Paryżu.

- 749. Portret Jana Bogdana hr. Tarnowskiego.** Na popielatem tle większe popiersie młodzieńca, zwrócone nieco ku prawej, głowa o krętych ciemnych włosach na wprost. Ubrany w szafirowy surdut i żółtą kamizelkę. Szyja podwiązana białą, batystową chustą.

Oznac. »Melle A. Lelerc (nie Leclerc) 1826«. Miniatura na wypukłym owalu z porcelany, wys. 13 cm., szer. 9.5 cm. Jan Bogdan hr. Tarnowski, ojciec ś. p. marszałka hr. Jana Tarnowskiego i prezesa Akad. Um. hr. Stanisława Tarnowskiego, ur. 1805, zm. 18. 0.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.
Sala II. Gablota stojąca.

Piwarski Adolf

rysownik i miniaturzysta, ur. około 1800. Wykonał wielki zbiór miniaturowych portretów współczesnych i dawniejszych malarzy polskich.

- 750. Portret malarza i szycharza Płońskiego.** Popiersie na wprost.

Oznac. »Adolf Piwarski 1836«. Rysunek kredką na białym papierze, wys. 15 cm., szer. 15 cm.

Własność Tow. Przyjaciół Nauk w Poznaniu.
Sala II.

751. Rośliny.

Oznacz. obcą ręką »Piwarski«. Rysunek tuszem na białym papierze, wys. 28 cm., szer. 18 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło IXb.

Prociński Jakób

portrecista, ur. około 1800. Wedle Wurzbacha prawdopodobnie czeskiego pochodzenia. Około r. 1830 przebywał we Wiedniu, gdzie 1835, 1836 i 1838 wystawiał swe dzieła.

752. Portret hr. Franciszka Dunin Borkowskiego. Popiersie sędziwego mężczyzny w mundurze stanowym Królestwa Polskiego, na wprost; twarz zwrócona ku lewej. W górze herb Łabędź. Wielkość naturalna.

Oznacz. »Prociński pinx.« Olejny na płótnie, wys. 47 cm., szer. 37 cm.

Własność hr. Jerzego Borkowskiego we Lwowie.

Radwański Jan Feliks

sztycharz, ur. w Krakowie 1800, zm. tamże 1860; był prawdopodobnie wnukiem malarza Andrzeja Radwańskiego (por. jego życiorys i obraz w tym katalogu str. 6, Nr. 18).

753. Rynek w Krakowie.

Oznacz. »M. Stachowicz del.«, a ołówkiem »Radwanski sculpsit« Miedzioryt, wys. 8·7 cm, szer. 15·2 cm. (Por. także Stachowicz, Nr. 399. Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XVb).

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IIa.

754. Sielanka. Pasterz i pasterka, przy nich owce, na drzewie dwa gołąbki. Por. Rastaw., pag. 242, Nr. 4.

Oznacz. piórem »Sztychował Felix Radwanski syn«. Miedzioryt a. l. l., wys. 11·5 cm., szer. 9·2 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XVb.

755. Ten sam przedmiot.

Oznac. »F. Radwanski rytował w Krakowie 1817«. Miezioryt, wys. 11·5 cm., szer. 9·2 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IIa.

Jabłoński Marcin

portrecista i malarz religijny, ur. w Głogowie (w Galicyi) 1801, zm. we Lwowie po r. 1852. Kształcił się w Warszawie, Krakowie i Wiedniu. Już od r. 1820 malował portrety i obrazy kościelne. 1850 założył we Lwowie zakład litograficzny, w którym reprodukował swe widoki z Galicyi. On to dostarczał Edwardowi Rastawieckiemu wiadomości o malarzach lwowskich i galicyjskich, umieszczonych w »Słowniku malarzów polskich«.

756. Portret p. z Zarebów Krzyżanowskiej. Na perłowym tle postać młodej damy, widzianej po pas, na wprost. Ubrana w białą, wyciętą suknię z krótkimi rękawami i koronkami; na szyi rząd pereł. Wielkość naturalna.

Oznac. środkiem po prawej »Jabłoński malował 1839«. Olejny na płótnie, wys. 65 cm., szer. 50 cm.

Własność Karola Kozłowskiego w Poznaniu.

Sala II.

757. Portret starszej damy z rodziny Jabłonowskich. Na popielatym tle postać damy w średnim wieku na wprost, widziana po pas. Ubrana w wiśniową suknię z szerokimi rękawami i w wielki czepiec; na lewe ramię zarzucony zielony szal z haftowanym brzegiem. Wielkość naturalna.

Olejny na płótnie, wys. 67 cm., szer. 53 cm. Portret malowany około r. 1836.

Własność Jerzego Jabłonowskiego we Lwowie.

758. Portret młodej damy z rodziny Jabłonowskich. Na popielatym tle postać młodej kobiety, widziana po pas, w białym woalu i szafirowej sukni, z perłami na szyi.

Na ramiona zarzucona futrzana »boa«. Prawa ręka oparta na stole. Wielkość naturalna.¹

Olejny na płótnie, wys. 77 cm, szer. 61 cm. Portret malowany około r. 1836.

Własność Jerzego Jabłonowskiego we Lwowie.

Sala II.

Michałowski Piotr

malarz rodzajowy, historyczny i portrecista, mąż stanu, znakomity obywatel i filantrop, ur. w Warszawie 1801, zm. w Krzysztoforzycach pod Krakowem 9 czerwca 1855. Zdradzając już jako chłopiec (por. Nr. 806) talent do rysunków, kształcił się w sztuce zawodowo dopiero po r. 1830. Już jako uczeń krakowskiego uniwersytetu zwracał uwagę wybitnymi pracami naukowymi, jak nie mniej działalnością artystyczną. Od r. 1820, był uczniem uniwersytetu w Gettyndze, który po czteroletnim pobycie (1824) opuścił, wyrobiwszy się na znakomitego filologa i znawcę literatur klasycznych i romańskich.

1825—1830 rozwija nadzwyczaj energiczną i zba-wienną działalność, jako kierownik oddziału górniczego w Kommissyi Skarbu przy boku ministra ks. Lubeckiego. Niepospolitą energię organizatorską rozwinął w powstaniu listopadowem. 1831 udaje się do Paryża, gdzie pod kierunkiem Charleta (1792—1845), ucznia i przyjaciela wówczas zmarłego już malarza Géricault, malując prze-ważnie konie, stał się najznakomitszym akwarellistą.

Wróciwszy po krótkim pobycie w Londynie do Krakowa 1835, przeszedł do malarstwa olejnego i zaczął tworzyć wielkie kompozycje (bitwę pod Somosierrą, konne postaci helmanów, huzarów powracających z rewii itd. i jako jedno z ostatnich dzieł swych cykl do »Mohorta« Wincentego Pola). Mieszkał naprzemian w Krakowie, w pobliskich Krzysztoforzycach, lub w Bolestrazycach pod Przemyślem.

Roku 1848 powołany zaufaniem rządu, stanął na czele Rady administracyjnej W. Ks. Krakowskiego i, piastując z największym poświęceniem przez lat trzy (do r. 1851) ten urząd, oddał w tych ciężkich chwilach kra-

jowi znakomite i nieobliczone usługi. W tych czasach założył własnym kosztem znany zakład Józefitów, »ogarniający niemal całą ludność«, poświęcony wychowaniu parobków i podniesieniu moralnemu i materialnemu ludu. Zmarł na chorobę sercową. Por. Paweł Popiel, Pisma (1893) II, 247 i nast.

a) Obrazy olejne:

- 759. Portret własny artysty.** Na żółto cieniowanym tle popiersie artysty w średnim wieku, zwrócone ku widzowi. ilustr. Włosy czarne, w twarz zaczesane, wąs czarny, krótki; krótki a rzadki, czarny zarost dokoła brody. Ubrany w oliwkowy surdut. Miękki wyłożony biały kołnierzyk, szyja obwiązana szerokim czarnym krawatem. Wielkość naturalna.

Olejny na płótnie, wys. 53 cm, szer. 43 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.

Sala II.

- 760. Portret Władysława Michałowskiego, brata artysty.** Na czerwono-brunatnym tle popiersie mężczyzny w średnim wieku, zwrócone na wprost. Włosy ciemne, twarz ogolona z małymi bokobrodami. Ubrany w ciemnozielony, pod szyją zapięty surdut. Nieco poniżej wielkości naturalnej.

Olejny na płótnie, wys. 77 cm., szer. 59 cm. Oprawiony w owal.

Własność hr. Romana Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

- 761. Jenerał austriacki Legeditsch bez ręki, na koniu.** Na tle różowego nieba jenerał z twarzą, zwróconą na widza, siedzi na siwym koniu, kłusującym ku prawej.

Olejny na płótnie, wys. 56 cm., szer. 41 cm.

Własność Adama Łempickiego w Krzysztoforzyczach.

Sala II.

- 762. Napoleon I. na siwym koniu.** Na siwym koniu, spinającym się ku prawej, siedzi cesarz z twarzą, na widza

zwróconą. W głębi maszerujące wojsko i zachmurzone niebo.

Oznacz. »P. Michałowski«. Szkic olejny na płótnie, wys. 84 cm. szer. 56 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.

Sala II.

- 763. Głowa starca z siwą brodą.** Na ciemnoczerwonym tle głowa starca (modelu) z długim, siwym włosiem, spadającym na ramiona, i takąż brodą, zwrócona nieco ku prawej. Ubrany w płaszcz czarny. Wielkość naturalna.

Szkic olejny na płótnie, wys. 50 cm., szer. 43 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.

Sala II.

- 764. Dwie głowy starych rusinek.** Na brązowym tle, czerwono podmalowanem, po lewej popiersie rusinki w czerwonej chuście na głowie i czarnem ubraniu; po prawej także popiersie, białe ubrane, z białą chustą na głowie. Wielkość naturalna.

Szkic olejny na płótnie, wys. 57 cm., szer. 74 cm.

Własność Adama Łempickiego w Krzysztoforzycach.

Sala II.

- 765. Popiersia pięciu żydów.** Na szarozielonym tle popiersie starego i młodego żyda w »śmiertelnych koszulach« na głowach. Między nimi widać trzeciego z głową, zwróconą ku prawej. Po prawej i lewej dwaj młodzi, zwróceniu na wprost. Wielkość naturalna.

illustr.

Szkic olejny na płótnie, wys. 73 cm., szer. 118 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.

Sala II.

- 766. Głowa rusina i rusinki.** Na bladezielonym, czerwono podmalowanem tle po lewej głowa starszego rusina z czarnymi włosami i czarną brodą, zwrócona ku lewej; po prawej głowa rusinki, okryta białą chustą, zwrócona na wprost. Wielkość naturalna.

Olejny na płótnie, wys. 58 cm., szer. 73 cm.

Własność Adama Łempickiego w Krzysztoforzycach.

Sala II.

- 767. Głowa młodzieńca.** Na czarnozielonem tle głowa młodego mężczyzny, zwrócona nieco ku lewej. Włosy i krótkie wąsy jasnopłowe. Szeroki, wyłożony biały kołnierz. Wielkość naturalna.

Szkic olejny na płótnie, wys. 52 cm., szer. 45 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.

Sala II.

- 768. Głowa robotnika.** Na żółtawem tle głowa starszego robotnika, zwrócona nieco ku lewej; twarz porwana zmarszczkami. Czarne włosy, niedbale na skroni i czole ułożone; krótka broda i wąsy. Koszula pod szyją rozpięta. Wielkość naturalna.

Szkic olejny na płótnie, wys. 43 cm., szer. 38 cm.

Własność Adama Łempickiego w Krzysztoforzycach.

Sala II.

- 769. Czerkies.** Czerkies z rudą brodą, we wielkim, czarnym futrzanym kołpaku, widziany po kolana, siedzi na karogniadym koniu, trzyma prawą ręką za trenzlę odwodowego karego konia. Konie widziane po piersi. W tle ciemne chmury. Wielkość naturalna.

Olejny na płótnie, wys. 90 cm., szer. 72 cm.

Własność hr. Jana Szeptyckiego w Przyłbicach.

Sala II.

- 770. Bitwa pod Somosierrą.** W środku obrazu konnica i artylerya polska, wdzierająca się z największem wysiłkiem pod górę przez wąski wąwóz; kilku rannych i zabitych leży na ziemi, lub spada z koni. Po lewej wysoka skała. Tło zakryte dymem z wystrzałów armatnich.

Szkic olejny na płótnie, wys. 105 cm., szer. 70 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.

Sala II.

- 771. Walka huzarów z piechotą austriacką.** Dwa huzary galopują ku prawej wśród zgiełku bitwy; lewy zamachnął się dobytym pałaszem na głowę austriackiego żołnierza, mierzącego z karabinu; drugiego cięciem pa-

łasza powalił już na ziemię, trup trzeciego leży pod koniem.

Szkic olejny na płótnie, wys. 63 cm., szer. 50 cm.

Własność Karola Kozłowskiego w Poznaniu.

Sala II.

- 772. Stajenny na siwym koniu.** Na siwym koniu, idącym stępą ku prawej, widzianym z boku, siedzi chłopak stajenny o długich włosach, w białej sukmanie, bez czapki.

Szkic olejny na płótnie, wys. 61 cm., szer. 45 cm.

Własność Adama Łempickiego w Krzysztoforzycach.

Sala II.

- 773. Oddział konnych krakusów.** Dwa szeregi konnych krakusów, w białych sukmanach i czerwonych krakuskach, trzymających lance pionowo, posuwają się krótkim kłusem ku prawej; przed nimi oficer (Kościuszko?), na skaczącym krasnym koniu, z dobytą szablą.

Oznacz. dołem ku prawej »P. Michałowski«. Szkic olejny na płótnie, wys. 60 cm., szer. 87 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.

Sala II.

- 774. Zaprząg artylerii, jadący przez wodę.** Na tle popielatych chmur armata z trzema żołnierzami, zaprzężona czwórką, wjeżdżającą galopem po spadzistości do wody. Prawy lejcowy do niej już wskoczył, lewy się wspina. W tle po prawej maszerujące wojsko.

Olejny na płótnie, wys. 69 cm., szer. 90 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.

Sala II.

- 775. Huzar na siwym koniu.** Na tle zachmurzonego nieba huzar polski (?), zwrócony na wprost, na siwym koniu, galopującym ku prawej. W prawej ręce trzyma dobytą szablą. W głębi zgiełk bitwy.

Olejny na płótnie, wys. 64 cm., szer. 52 cm.

Własność hr. Jana Szeptyckiego w Przylbicach.

Sala II.

- 776. Wojownik polski na siwym koniu.** Na tle nieba z jasnymi chmurami wojownik polski na galopującym siwym koniu, prawie na wprost. Ubrany w czerwone szarawary, żółty żupan i czerwony kontusz. Na głowie czarna czapka z białym piórem. W prawej ręce trzyma dobytą szablę. W głębi zgiełk bitwy.

Olejny na płótnie, wys. 64 cm., szer. 52 cm. Pendant do Nr. 779.

Własność hr. Jana Szeptyckiego w Przyłbicach.

Sala II.

- 777. Dwie poczty angielskie.** Dwie karety pocztowe, zapelnione w środku i na imperyale pasażerami, — każda zaprzężona czwórką koni, — jadą wyciągniętym kłusem ku prawej. Na drzwiczkach napis: »Dover«.

Olejny na płótnie, wys. 66 cm., szer. 105 cm.

Własność Karola Kozłowskiego w Poznaniu.

Sala II.

- 778. Rycerz w zbroi na siwym koniu.** Na tle jasnoniebieskiego nieba rycerz z długimi, płowymi włosami, w pełnej zbroi i czerwonym płaszczu, z głową nie nakrytą, siedzi na koniu skaczącym, na wprost.

Szkic olejny na płótnie, wys. 66 cm., szer. 54 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.

Sala II.

- 779. Huzar austriacki na siwym koniu w galopie.** W ręce trzyma dobytą szablę; koń galopuje ku prawej.

Szkic olejny na płótnie, wys. 63 cm., szer. 49 cm.

Własność Adama Łempickiego w Krzysztoforzycach.

Sala II.

- 780. Wóz amunicyjny z przewróconym koniem.** Na tle pochmurnego nieba czwórka, ciągnąca wyciągniętym kłusem wóz amunicyjny; prawy koń dyszlowy upadł, a jeździec, siedzący na lewym koniu, bije go nahajką.

Szkic olejny na płótnie, wys. 54 cm., szer. 69 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.

Sala II.

- 781. Łeb siwosza, po lewej stojenny.** Łeb siwosza, zwrócony ku lewej; młody stojenny w opiętym granatowym spencerku trzyma go lewą ręką za trenzlę. Wielkość naturalna.

illustr.

Olejny na płótnie, wys. 96 cm., szer. 72 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.

Sala II.

- 782. Łeb siwosza.** Na popielatem tle łeb, szyja i piersi siwego araba, zwróconego ku prawej. Wielkość naturalna.

illustr.

Olejny na płótnie, wys. 96 cm., szer. 72 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.

Sala II.

- 783. Łeb siwosza, po prawej stojenny.** Na ciemnopopielatem tle łeb, szyja i piersi siwego araba, zwróconego ku prawej. W głębi stojenny, trzymający go prawą ręką za trenzlę. Wielkość naturalna.

Olejny na płótnie, wys. 96 cm., szer. 72 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.

Sala II.

- 784. Łeb karogniadego konia.** Na ciemnozielonem tle łeb, szyja i piersi karogniadego konia z białymi nozdrzami, zwróconego ku prawej. Wielkość naturalna.

Olejny na płótnie, wys. 96 cm., szer. 72 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie

Sala II.

b) Akwarelle.

- 785. Ks. Leon Sapieha na koniu.** Książę, ubrany w zieloną czamare i futrzany płaszcz, czerwono lamowany, z zieloną czapką na głowie, siedzi na spinającym się ku prawej gniadym koniu. Twarz młoda z wąsami, zwrócona na widza.

Akwarella niedokończona, wys. 41 cm., szer. 28 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.

Sala II.

- 786. Ks. Leon Sapieha na koniu, w zbroi starożytnej.** Siwy koń w lansadach ku lewej, widziany z boku. Głowa księcia zwrócona nieco na wprost. Na lewym ramieniu niesie tarczę.

Oznacz. dołem po prawej piórem »Piotr Michałowski«.
Akwarella, wys. 51 cm., szer. 41 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.

Sala II.

- 787. Siedząca dama.** Młoda dama (model), ubrana w wyciętą białą suknię z szerokimi rękawami, siedzi (w pracowni Charleta) w wysokim fotelu, zwrócona nieco ku lewej.

Oznacz. »1833«. Szkic akwarellą na białym papierze, wys. 34 cm., szer. 24 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.

Sala II.

- 788. Głowa ogorzonego chłopca z ciemną brodą.** Patrząca na wprost.

Szkic akwarellowy, wys. 19 cm., szer. 14 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.

Sala II

- 789. Kowal, kujący siwego konia.** Kowal w szerokiej brązowej czapce kuje tylną nogę siwosza, stojącego ku prawej, a widzianego z boku, którą parobek w niebieskiej bluzie podtrzymuje.

Akwarella niewykończona na białym papierze, wys. 29 cm., szer. 41 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.

Sala II.

- 790. Scena ludowa.** Pijany chłopak krakowski w kożuchu spadł z konia, który po prawej spokojnie się pasie. Podnosi go drugi chłopak w niebieskiej sukmanie; po lewej szczeka na niego buldog, należący do obywatela, który, stojąc w głębi na najtyczance, przypatruje się scenie.

Akwarella, wys. 24 cm., szer. 33 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.

Sala II.

- 791. Dylizans francuski, zaprzężony czwórką.** Z góry zjeżdża stromą drogą zaprzężony w cztery perszerony żółty dylizans, na którym widnieje napis: »Montes-St.-Germain.« Pocztylion i dwaj podróżni siedzą na t. zw. imperyale, czyli na wierzchu powozu. W tle drzewa i domek.

Akwarella, wys. 37 cm, szer. 48 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.

Sala II.

- 792. Dwa wozy krakowskie.** Na pierwszym planie czwórka dziarskich koni w krakowskich chomątach, jadąca ku lewej; na wozie młody fornał w krakusce, trzaskający z biczem. Dwa parobczaki siedzą w głębi woza. Z tyłu ścigający się z nimi drugi parobczak na wozie, zaprzężonym parą koni. W głębi chata.

Akwarella, wys. 45 cm., szer. 69 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.

Sala II.

- 793. Dwa perszerony, ciągnące wóz ciężarowy.** Z przodu kary, z tyłu siwy, zaprzężone w szydło, ciągną wózek o dwóch kołach w kierunku ku lewej.

Akwarella na papierze, wys. 40 cm, szer. 60 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.

Sala II.

- 794. Dwa konie przy żłobie.** Siwy, zwrócony ku prawej, widziany z boku; kasztan, stojący po prawej, widziany z tyłu.

Akwarella na białym papierze, wys. 44 cm., szer. 56 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.

Sala II.

- 795. Łeb gniadego konia.** W trenzli, widziany z boku ku prawej.

Akwarella, oprawiona w owal, wys. 16 cm, szer. 12.5 cm.

Własność Kourada Wentzla w Krakowie.

Sala II.

- 796. Tył gniadego konia, trzy razy powtórzony.** Widziany z boku ku prawej.

Akwarella, wys 40 cm., szer. 53 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.

Sala II.

- 797. Huzar francuski na gniadym koniu.** Huzar w niebieskim kubraku i wysokim kołpaku, wojenno ekwipowany, na gniadym koniu, stojącym ku lewej. W tle różowe obłoki.

Oznacz. dołem po prawej »P. Michałowski«. Akwarella, wys. 44 cm., szer. 34 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.

Sala II.

- 798. Trzy perszerony, na pierwszym jeździec.** Trzy perszerony, idące ku lewej, widziane z boku.

Szkic akwarellą na szarym papierze, wys. 23 cm., szer. 50 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.

Sala II.

- 799. Polski ułan na gniadym koniu, zapalający fajkę.**

Oznacz. dołem po lewej »P. M.«. Akwarella, wys. 46.5 cm., szer. 36 cm.

Własność J. Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

- 800. Trzy perszerony, zaprzężone w sztydło do wozu ze słomą.** W tle pochmurne niebo.

Oznacz. dołem po lewej »P. Michałowski (sic!)«. Akwarella, wys. 40 cm, szer. 54 cm.

Własność Adama Łempickiego w Krzysztoforzyczach.

Sala II.

- 801. Wół gniady.** Zwrócony ku lewej, widziany z boku.

Akwarella na szarym papierze, wys. 40 cm, szer. 52 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.

Sala II.

802. Wół biały w czarne płaty. Stojący ku lewej, widziany z boku.

Szkic akwarellą na białym papierze, wys. 42 cm., szer. 55 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.

Sala II.

803. Dwa woły. Gniady, stojący ku lewej, kary z białymi plamami w kierunku przeciwnym.

Akwarella na białym papierze, wys. 40 cm., szer. 53 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.

Sala II.

804. Wół gniady z białym łbem. Stojący ku lewej. Po lewej widać brzeg słomianej chaty.

Akwarella na białym papierze, wys. 45 cm., szer. 53 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.

Sala II.

805. Siwy wół, którego wieśniak ze stajni wyprowadza.

Akwarella, wys. 48 cm., szer. 60 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.

Sala II.

*c) Rysunki tuszem lub sepią.***806. Konik, zaprzężony do dwukołowej biedy.** Widziany z boku ku lewej.

Oznacz. dołem po prawej atramentem »Pierre Michałowski 1821«.

Rysunek tuszem, wys. 14 cm., szer. 15 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.

Sala II.

807. Bitwa. Na pierwszym planie Napoleon, otoczony generałami; z tyłu oddziały piechoty, idące do boju, i szlak artylerji.

Oznacz. dołem po lewej »Piotr Michałowski rys.«.

Szkic tuszem na białym papierze, wys. 35 cm., szer. 47 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IIb.

- 808. Poczytylion francuski na stojącym koniu.** Poczytylion w wysokiej czapce dzokiejskiej z daszkiem, w krótkim ku-braczkui wysokihsztylpach, siedzi na koniu, zwróconym ku lewej, oparłszy lewą rękę na podogoniui.

Oznac. dołem ołówkiem »P. Michałowski«. Szkic ołówkiem i tuszem na żółtawym papierze, wys. 35 cm., szer. 25 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.

Sala II.

- 809. Jeździec z fajeczką.** Na koniu, idącym stępem, siedzi jeździec w długim surducie, z czapeczką na głowie, trzymający w prawej ręce fajeczkę.

Szkic tuszem i sepią, wys. 33 cm., szer. 26 cm.

Własność Adama Łempickiego w Krzysztoforzycach.

Sala II.

- 810. Starzec i chłopiec.** Starzec z długą, siwą brodą, siedzący na krześle; po prawej postać stojącego chłopaka w długiej bluzie.

Szkice sepią, wys. 28 cm., szer. 43 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.

Sala II

d) Rysunki piórem.

- 811. Cesarz Franciszek Józef I. na koniu.** Na koniu w lansadach ku prawej siedzi cesarz, z głową zwróconą nieco ku prawej.

Oznac. dołem ku prawej ołówkiem »Cesarz Fr. Józef za pierwszą bytnością w Krakowie«. Szkic piórem na białym papierze, wys. 41 cm., szer. 35 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.

Sala II.

- 812. Cesarz Franciszek Józef I. na koniu.** Na koniu w lansadach ku prawej siedzi cesarz, z głową i piersią zwró-

coną na wprost. W głębi naszkicowane postacie świty i maszerujących żołnierzy.

Oznacz. dołem po prawej ołówkiem »Cesarz Fr. Józef za pierwszą bytnością w Krakowie«. Szkic piórem na białym papierze, wys. 40 cm., szer. 32 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie
Sala II.

e) Rysunki ołówkiem.

- 813. Paweł Popiel na koniu.** Jeździec w średnim wieku, ubrany w długi surdut z szerokim kołnierzem i czapkę z daszkiem, widziany w profilu ku prawej; siedzi na koniu, idącym stępo ku prawej.

Szkic ołówkiem na siwym papierze, wys. 46 cm., szer. 29 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie
Sala II Wiatrak I. Skrzydło XVIa.

- 814. a) Napoleon I. na koniu; b) skaczący koń z naszkicowanym jeźdźcem.** Napoleon siedzi na skaczącym koniu; prawa ręka z gestem rozkazującym wyciągnięta ku ziemi. (Por. odlew bronzowy Nr. 830).

Dwa szkice ołówkiem na jednej karcie, wys. 20 cm., szer. 28 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.
Sala II.

- 815. Pozzo di Borgo, ambasador rosyjski w Paryżu.** Szkic stojącej postaci dyplomaty, we fraku, na wprost; lewa ręka w kieszeni.

Oznacz. dołem po lewej »Pozzo di Borgo«. Szkic ołówkiem na siwym papierze, wys. 30 cm, szer. 14 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.
Sala II

- 816. Stojący koń.** Zwrócony ku lewej.

Rysunek ołówkiem, wys. 34·5 cm., szer. 34·5 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie
Sala II.

817. Żołnierz francuski na koniu. Widziany z tyłu.

Szkic ołówkiem na szarym papierze, wys. 55 cm., szer. 42 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.

Sala II.

818. Para koni, zaprzężona do karety. Konie stoją ku prawej. Furman rozmawia z kozła z dwoma liberyjnymi służącymi, stojącymi na dole.

Rysunek ołówkiem, wys. 38 cm., szer. 46 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.

819. Bolesław Chrobry w Złotej Bramie. Król, wjeżdżający na wprost przez szerokie, otwierające się bramy miasta, uderza mieczem w lewe wrota. Po lewej lud i rycerze, klęczący przed królem; po prawej i w głębi kilku jeźdźców orszaku królewskiego.

Szkic ołówkiem, wys. 28 cm., szer. 42 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XVIa.

820. Dwie karety, wymijające się. W tle kareta, zaprzężona parą koni, cwałujących ku lewej; z prawej strony wysuwa się druga, jadąca w tym samym kierunku.

Szkic ołówkiem na szarym papierze, wys. 35 cm., szer. 55 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.

Sala II.

821. Kirasyerzy francuscy na koniach. Kirasyer, siedzący na stojącym koniu, widzianym z boku, ku prawej. W górnej części szkice, po prawej dwóch kirasyerów, widzianych z tyłu, a po lewej dwóch innych, widzianych z przodu.

Szkice ołówkiem na szarym papierze, wys. 57 cm., szer. 44 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.

Sala II.

- 822. Czterej dżokeje na koniach.** Jadąc po dwóch ku lewej, widziani z boku.

Szkic ołówkiem na siwym papierze, wys. 25 cm., szer. 40 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.

Sala II.

- 823. Napoleon I. z grenadyerami.** Napoleon, stojący po prawej, zwrócony ku lewej. Za nim dwa szeregi grenadyerów, prezentujących broń.

Szkic ołówkiem na białym papierze, wys. 30 cm., szer. 22 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.

Sala II.

- 824. Szkic do bitwy pod Somosierrą.** Por. opisanie Nr. 770.

Oznacz. dołem w środku »Samosierra«. Szkic ołówkiem na siwym papierze, wys. 40 cm., szer. 25 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.

Sala II.

- 825. Ułan francuski, stojący przy koniu, i dwa studia.** Ułan trzyma prawą ręką lancę pionowo, lewą zaś za cugle stojącego obok konia; koń i ułan widziani z tyłu. Górą po prawej i lewej dwa dalsze studia tej samej kompozycji, jedno widziane z tyłu, drugie z przodu.

Szkice ołówkiem na szarym papierze, wys. 42 cm., szer. 54 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.

Sala II.

- 826. Kirasyer francuski na koniu i sześć mniejszych studyów do tej samej postaci.** Na koniu, widzianym z boku, nieco w tył zwróconym, a stojącym ku lewej, siedzi kirasyer, lewą ręką w bok podparty. Dołem po prawej dwa, a górą jedno studium, tej samej postaci, widziane z przodu; górą po lewej trzy dalsze studia tej samej postaci, zwróconej w lewo.

Szkice ołówkiem na szarym papierze, wys. 42 cm., szer. 55 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.

Sala II.

- 827. Strzelec (szaser) francuski na koniu.** Koń, widziany z boku, stoi zwrócony ku lewej.

Rysunek ołówkiem na szarym papierze, wys. 54 cm., szer. 42 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.
Sala II.

- 828. Ułan francuski i dwie mniejsze figurki ułanów; studium ramienia.** W środku karty ułan francuski z lancą pochyloną, siedzący na koniu, stojącym ku prawej. Poniżej i powyżej ta sama postać, dwa razy w zmniejszonych rozmiarach powtórzona. U góry studium ramienia ułana, trzymającego lancę.

Szkic ołówkiem na białym papierze, wys. 55 cm., szer. 42 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.
Sala II.

- 829. Dwaj kirasyerzy francuscy konno.** Lewy obrócony tyłem, prawy zwrócony nieco ku lewej.

Rysunek ołówkiem na szarym papierze, wys. 42 cm., szer. 55 cm.

Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie.
Sala II.

f) Rzeźba.

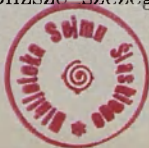
- 830. Napoleon I. na koniu.** Napoleon na wspinającym się koniu ręką prawą wskazuje przed siebie, patrząc ku lewej.

Oznacz. na podstawie »Michałowski«. Odlew z brązu, wys. 45 5 cm., podstawa długa 45 cm., szer. 16 5 cm. Odlew ten zrobiony we Francji jako projekt do pomnika, stawiać się mającego w dziedzińcu Luwru, do czego jednak podczas monarchii lipcowej nie przyszło.

Własność Adama Łempickiego w Krzysztoforzyczach.
Sala II

Żwan

malarz rodzajowy, ur. około 1802. Był pułkownikiem wojska polskiego. Bliższe szczegóły nieznane.

- 831. Krajobraz, ożywiony krowami.** Na tle nieco chmurnego nieba pasą się na łące dwie krowy i jagnięta, pośród nich leży pastuch. W głębi krajobraz górski.

Oznacz. dołem na lewo „Żwan fc. 1824“. Olejny na płótnie, wys. 26 cm., szer. 30 cm.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala III.

Rusiecki Kanuty

portrecista, ur. na Litwie 1801, zm. w Wilnie 2 czerwca 1860. Kształcił się od r. 1821 w Paryżu pod Letierem, a następnie w Rzymie pod Camuccinim. W r. 1831 powrócił do Wilna, gdzie już do śmierci przebywał.

- 832. Portret własny artysty.** Na zielonawem tle popiersie artysty w młodym wieku, zwrócone ku lewej; twarz przez ramię patrząca na widza. Prawa ręka, z pierścionkami na drugim palcu, spoczywa na piersi. Ubrany w niebieski surdut; szyja obwiązana wzorzystym szalem. Wielkość naturalna.

Oznacz. w środku po lewej »1852«. Olejny na płótnie, wys. 46 cm., szer. 37 cm.

Własność hr. Ignacego Korwin Milewskiego.

Sala III.

Głowacki Jan Nepomucen

pejzażysta, ur. w Krakowie 1802, zm. tamże 28 lipca 1847. Kształcił się najpierw w Krakowie pod Peszką i Brodowskim, następnie w Pradze czeskiej i Wiedniu pod profesorem Steinfeldem. Wróciwszy do Krakowa, był przez krótki czas nauczycielem rysunków w liceum św. Anny, poczem wysłany na koszt rządu krakowskiego za granicę, przebywał w Wiedniu, w Monachium, a przez dwa lata w Rzymie. 1835 wrócił do Krakowa, gdzie został stałym profesorem rysunków w liceum św. Anny.

- 833. Pułkownik Paszić.** Na zielonawem tle biust pułkownika w średnim wieku, zwrócony nieco ku lewej, w okularach; czarny surdut z szerokim kołnierzem.

Olejny na płótnie, wys. 43 cm., szer. 33 cm.

Własność prywatna.

Sala II.

- 834. Widok doliny Ojcowa.**

Olejny na tekturze, wys. 56 cm., szer. 44 cm.

Własność Tow. Przyjaciół Nauk w Poznaniu.

- 835. Studium.** Głowa młodej dziewczyny, naturalnej wielkości; pół-profil ku lewej.

Oznacz. »J. N. Głowacki«. Szkic olejny na siwym papierze, wys. 43 cm., szer. 33 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło Vb.

- 836. Widok Muszyny.**

Rysunek sepią na białym papierze, wys. 21 cm., szer. 33 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II.

- 837. Portret mężczyzny.** Głowa na wprost nieznanego mężczyzny w średnim wieku, z bokobrodami; wąs ogolony.

Oznacz. »J. N. Głowacki«. Rysunek ołówkiem na białym papierze, wys. 19 cm, szer. 13.5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IIb

- 838. Portret mężczyzny.** Głowa mężczyzny prawie na wprost, z małym wąsikiem.

Oznacz. »J. N. Głowacki«. Rysunek ołówkiem na białym papierze, wys. 16 cm, szer. 13 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IIb.

839. Prometeusz w okowach i inne postacie alegoryczne.

Oznacz. »J. N. Głowacki«. Rysunek ołówkiem i tuszem na białym papierze, wys. 38 cm., szer. 24 cm. Szkice do kompozycji z czasów studyów w Akademii wiedeńskiej

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło Va.

840. Przed Rondlem w Krakowie. Środek obrazu zajmuje Rondel, po prawej brama Floryańska, po lewej dom, obecnie Akademia sztuk pięknych. Na pierwszym planie liczne grupy mazurów i górali.

Rysunek ołówkiem na białym papierze, wys. 18 cm., szer. 25 cm. Architektury i typy chłopskie oznaczone numerami.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło Vb.

841. Przed burzą. Krajobraz morski z daleką perspektywą, z wyspami i żaglowymi okrętami; drzewa miotane wichrem.

Oznacz. »J. N. Głowacki. Galerie du Musée du (sic!) Napoleon«. Rysunek czarną kredą z białymi światłami na siwym papierze, wys. 29 cm., szer. 46 cm. Rysunek ten jest kopią.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II Wiatrak II. Skrzydło Vb.

842. »Kościoł św. Stanisława na Skałce«.

Oznacz. »d'apres nature par J. N. Głowacki«. Rysunek ołówkiem na białym papierze, wys. 21 cm., szer. 29 cm. Architektury i postacie oznaczone numerami.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XVb.

Grottger Józef

rysownik i malarz historyczny, ur. w Galicyi w r. 1802 lub 1798, zm. w Bukaczowcach 1853. Kształcił się w Akademii wiedeńskiej. Na odgłos powstania listopadowego pospieszył 1830 do Królestwa i walczył jako porucznik I. pułku ułanów pod Grochowem i Ostrołęką. W kilka lat później ożenił się, a osiadłszy w Ottyniowicach pod Bukaczowcami, majątku Siemianowskich, od-

dał się gospodarstwu. W r. 1851 pokąsany przez wściekłego konia, w dwa lata później życie zakończył. Dwa pobieżne szkice portretowe przez Artura Grottgera, robione 1855 z pamięci, są umieszczone w Sali V. Wiatraku III.

843. Portret ks. Stefanowicza, arcyb. obrz. orm. Popiersie zwrócone ku lewej, a oczy na widza.

Rysunek ołówkiem i retuszowany wodnemi farbami na białym papierze, wys. 25 cm., szer. 19 cm. Wykonany we Wróblewicach około r. 1843. Na odwrotnej stronie konturowany rysunek: dolna część twarzy i biust młodej kobiety w rzymskim stroju; na sprzączce napis »III sierpnia 1817 Lucia Siemianowska«.

Własność hr. Stan. Tarnowskiego w Śniatynie.

Sala II. Wiatrak II Skrzydło Va.

 844. Portret Hilarego Siemianowskiego, właściciela Ottyniowiec i radcy sądów szlacheckich tarnowskich. Popiersie starca z żywym i inteligentnym wyrazem twarzy, zwrócone ku lewej.

Rysunek ołówkiem, wys. 24 cm., szer. 19 cm. Rysowany we Wróblewicach około 1843.

Własność hr. Stan. Tarnowskiego w Śniatynie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło Va.

845. Trupia główka.

Oznacz. dołem po prawej »Józef Grotger 825« Rysunek tuszem i farbami wodnemi na białym papierze, wys. 20 cm., szer. 16 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło Va.

846. Ojciec Kościoła. Postać świętego, widziana z profilu. Święty (Hieronim?), lub Ojciec kościoła o długim, krętym włosie i wielkiej brodzie, odziany płaszczem, spadającym w fałdach po ziemi; w prawej trzyma krzyż, w lewej księgę.

Oznacz. na odwrotnej stronie »Józefa Grotgera 826«. Rysunek konturowy ołówkiem na białym papierze, wys. 22 cm., szer. 15 cm. Numery 846-848 w jednej ramie.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II.

847. Koń. Skaczący ku prawej.

Oznac. »J. Grotger 825«. Rysunek konturowy sangwiną na białym papierze, wys. 23 cm., szer. 12 cm. Por. uwagę do Nr. 846.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II.

848. Scena grecka. Pięć postaci w stroju greckim w żywej akcji. Mężczyzna, będący główną postacią, zdaje się być nieprzystępnym namowom towarzyszy i jakgdyby odsuwał od siebie prawą ręką krótki miecz, który mu podaje mężczyzna o długiej brodzie, stojący po lewej.

Oznac. u dołu po prawej »J. Grotgera 825«. Rysunek konturowy ołówkiem na białym papierze, wys. 21 cm., szer. 15 cm. Por. uwagę do Nr. 846.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II.

Niewiarowicz-Tysiewicz Alojzy Ligenza

malarz historyczny, inżynier i literat, ur. na Litwie 1802, zm. w Peszcie 1888. Kształcił się w Wilnie; 1831 wyjechał do Francji, gdzie zawarł bliższą znajomość z Mickiewiczem i Towiańskim. 1869 przybył do Pesztu, lecz po dwuletnim tamże pobycie osiedlił się we Lwowie, gdzie pozostawał do r. 1885, poczem znowu do Pesztu się przeniósł. Wydał »Wspomnienia o Adamie Mickiewiczu«.

849. Magdalena.

Oznac. środkiem na głazie »I. Tysiewicz M: w Wiedniu 1843«. Olejny na płótnie, wys. 100 cm., szer. 78 cm.

Własność Anieli Paparowej we Lwowie.

Lewicki Jan

sztycharz, ur. w Osieku (w Sandomierskiem) 1802 (lub 1795), zm. w Paryżu 26 maja 1871. Kształcił się najpierw w Krakowie pod Brodowskim, doznając opieki ks. kan. Seb. Sierakowskiego, od r. 1825 w Warszawie pod Krethlowem, wreszcie po dłuższym pobycie w Warszawie w litografii Mintera, za radą i wsparciem Bi-

zańskiego i Głowackiego, ukończył nauki w Wiedniu. Po powstaniu listopadowem, w którym dostał się do więzienia, opuścił kraj; pracował trzy lata w Strassburgu i w Nancy, wreszcie osiadł na stałe w Paryżu, doznając opieki, pomocy i zachęty naukowej od ks. Wład. Czartoryskiego, bibliotekarza Rutkowskiego i sławnego zbieracza starożytności, Adolfa Cichowskiego. 1851—1857 był dyrektorem rządowej szkoły typograficznej w Lizbonie. 1860 przybył do Warszawy i był po Piwarskim kierownikiem drzeworytni Tyg. Illustr. 1865 powrócił do Paryża, gdzie ciężko na utrzymanie pracował. Przebywszy oblężenie Paryża, został najniewinniej za wrzekomy udział w komunie doraźnym sądem 25 maja 1871 rozstrzelany. Por. Wł. Bartynowski, Krótkie wspomnienie o życiu i pracach artystycznych J. L., Poznań 1880 i Czas z 12 września 1871.

850. Cztery szkice do »Nowych miotełek«. 1) Para małżeńska, spacerująca po ulicy. Na górze wierszyk: »Któż to, co ledwo technię«. i t. d.

Oznac. »Szkice Lewickiego do Miotełek, które nie wyszły«. Akwarella, wys. 29 cm., szer. 21 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło VIIIb.

851. 2) Elegant. W zielonym surducie, z siekierką w ręku.

Oznac. »Robił J. Lewicki w 1831 r.« i »Szkic do Miotełek niewyszłych«. Akwarella, wys. 20 cm., szer. 16 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło VIIIb.

852. 3) Elegant. W długim granatowym surducie.

Oznac. »Robił J. Lewicki w 1831 r.« i »Szkic Miotełki II. niewydanej«. Akwarella, wys. 14 cm., szer. 10·5 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło VIIIb.

853. 4) »Kucharka«.

Oznac. jak tytuł, »Szkic II do Miotełki« i »Lewicki rys.«. Akwarella, wys. 18·5 cm., szer. 16 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło VIIIb.

- 854. Adolf Cichowski w swoim apartamencie w Paryżu, otoczony starożytnościami.** Por. Rastaw., pag. 174, Nr. 191 i Bartynowski, pag. 10, Nr. 10.

Oznacz. »J. Lewicki pinx. et sc«. Aqua tinta i mezzo tinta, wys. 36 cm., szer. 27 5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło VIIb.

- 855. Portret inżyniera Wiktora Zienkowicza.** Por. Bartynowski, pag. 10, Nr. 11.

Oznacz. »Gravé par J. Lewicki«. Miedzioryt, wys. 13 cm., szer. 9 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło VIIa.

- 856. Z pamiętników J. Chr. Paska tablica IV.** Por. Rast., pag. 174., Nr. 6 i Bartynowski, pag. 16., Nr. 47.

Oznacz. »J. Lewicki 1850 Drouart impr. à Paris«. Miedzioryt, wys. 49 5 cm., szer. 35 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło VIIa.

Kasprzycki Wincenty

malarz rodzajowy, ur. w Warszawie w r. 1802, zm. tamże 27 maja 1849. Kształcił się w Warszawie pod Villanim, a następnie na wydziale sztuk pięknych tamtejszego uniwersytetu. 1821—1828 przebywał w Wilnie, poczem stałe osiadł w Warszawie.

- 857. Dzieci z figurkami.** W pracowni rzeźbiarza figlarna dziewczynka i chłopczyk przypatrują się przy świecy rzeźbom i odlewom gipsowym.

Olejny na drzewie dębowem, wys. 23 cm., szer. 19 cm. Kopia z Schalckena.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala III.

Ślizień Rafał

portrecista, karykaturzysta, medalier i architekt z amatorstwa, ur. w Bartnikach (gub. mińska) 27 czerwca

1803, zm. w Łubowie (gub. wileńska) 20 maja 1881. Kształcił się jako artysta od 1824 w Wilnie pod Rustemem, później w Petersburgu, gdzie kilka lat służył w ministerstwie spraw wewnętrznych, będąc w bliskiej zażyłości z Orłowskim i W. Smokowskim. Por. Wspomnienie pośmiertne (bez tytułu). Warszawa 1890, str. 8.

- 858. Szkic postaci teologa Neandra.** Teolog w wysokim cylindrze, z ogromnymi brwiami, idący ku lewej.

Oznac. »Neander, robił Rafał Ślizień«. Szkic ołówkiem i piórem, wys. 18 cm., szer. 12 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XIIIa.

- 859. Portret szkicowy teologa Neandra.** Oczy z ogromnymi brwiami, spuszczone w dół; na tyle głowy ogromny cylinder.

Oznac. »Neander, uczony teolog ewangelicki i Professor z Berlina w Kalizbadzie (*sic!*) z widzenia robiony przez Rafała Ślizienia 1843«. Rysunek ołówkiem na białym papierze, wys. 21 cm., szer. 175 cm Neander Jan August Wilhelm, sławny teolog protestancki (1789—1850).

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II Skrzydło XIIIa.

Hadziewicz Rafał

malarz historyczny i portrecista, ur. we wsi Głuchej, w pow. hrubieszowskim (wedle innych w Zamchu, gub. lubelskiej), 13 października 1803 lub 1806, zm. w Kielcach (lub w Warszawie) 8 września 1886. Kształcił się najpierw w warszawskim uniwersytecie pod Blankiem i Brodowskim, następnie (doznawszy opieki i pomocy od Staszyca i Bentkowskiego) 1829—1831 w Akademii drezdeńskiej i paryskiej i w pracowni barona Grosa. Przez lata 1832 i 1833 studiował w Rzymie, następnie przez trzy miesiące w Florencyi. Od r. 1834 do 1839 działał w Krakowie, gdzie się ze Stattlerem współubięgał o uniwersytecką katedrę malarstwa (por. Nr. 868). Od r. 1839 był profesorem malarstwa przy uniwersytecie w Moskwie, od r. 1844 profesorem rysunków przy uniwersytecie warszawskim aż do zamknięcia 1866,

od 1866—1871 kierownikiem pozostałej szkoły rysunkowej; po ustąpieniu 1871 osiadł w Kielcach, czynny aż do lat ostatnich.

- 860. Portret Brodowskiego.** Popiersie artysty w młodym wieku, zwrócone nieco ku prawej. Ubrany w ceglasty surdut o szerokim czarnym kołnierzu. Szyja podwiązana szeroką, białą chustą

Olejny na płótnie, wys. 57 cm., szer 45 cm. Por. miniaturę z tego oryginału w wiszącej gablotce Nr 876.

Własność M Pawlikowskiego we Lwowie

Sala II.

- 861. Ludwik br. Rastawiecki, ojciec Edwarda, znanego historyka sztuki polskiej.** Na zielonawem tle popiersie starca na wprost, z twarzą lekko ku lewej zwróconą, z siwymi faworytami. Czarny surdut z futrzanym wyłożonym kołnierzem. Szyja obwiązana białą chustą.

Oznacz. środkiem na prawo »R. Hadziewicz mal. 1838«.

Olejny na płótnie, wys 63 cm., szer. 51 cm.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala II.

- 862. Portret matematyka Józefa Bełzy (ojca poety).** Popiersie młodego uczonego, wytwornie ubranego, bez zarostu, na wprost nieco ku lewej. Czarny surdut, żółta kamizelka, białe rękawiczki. Popielaty płaszcz zarzucony na lewe ramię.

Olejny na płótnie, wys. 68 cm., szer. 48·5 cm. Józef Bełza, znakomity przyrodnik i fizyk, prof gimn. warszawskiego, później komisarz fabryk w Królestwie, ur. 1803, zm. 1888.

Własność Władysława Bełzy we Lwowie.

Sala II

- 863. Portret własny artysty.** Popiersie młodego artysty; głowa na wprost ku prawej stronie nieco zwrócona. W czerwonej czapce i jasnoniebieskim ubraniu o wysokim kołnierzu.

Olejny na kartonie, wys. 19 cm., szer. 16 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie

Sala II.

864. Głowa młodej niewiasty. Zwrócona przez ramię na widza.

Oznac. na białej podkładce »R. Hadz. 1834 w Krak. Studium do Obrazu Judythy.« Szkic olejny na białym kartonie, wys 20 cm., szer. 16·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IIIa.

865. Głowa starej kobiety. Zwrócona przez ramię ku widzowi.

Oznac. na białej podkładce »R. Hadziewicz w Krakowie 1834. Studium Starej Niewiasty do Obrazu Judythy.« Szkic olejny na białym papierze, wys. 15 cm., szer. 10 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IIIa.

866. »Ruiny Bursy na ulicy Wiślniej w Krakowie«.

Oznac. na białej podkładce jak tytuł i »R Hadziewicz«. Szkic olejny na żółtym papierze, wys. 30 cm., szer. 24 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IIIa.

867. Herkules i Achelous. Herkules, powaliwszy Achelousa o ziemię, dusi go lewem ramieniem. W prawem rękę trzyma łeb byka; prawą nogą nastąpił na węża. Dołem w prawym rogu waza z wylewającą się wodą, symbol rzeki Achelous.

illustr.

Rysunek piórem i tuszem na siwym papierze, wys. 23 cm., szer. 22 cm. Próba do zadania konkursowego 1834 w Krakowie.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IIIa.

868. Herkules i Achelous. Kompozycja identyczna z poprzedzającą z tą zmianą, że Herkules zamiast łba byka trzyma w prawej ręce maczugę.

Szkic olejny na białym papierze, wys. 24 cm., szer. 22 cm. Próba do zadania konkursowego o katedrę malarstwa w Krakowie r. 1834, o którą ubiegali się także Stattler i Bizański.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IIIa.

- 869. Ofiara Abrahama.** Abraham, stojący po lewej, w chwili, gdy synowi chce zadać cios śmiertelny, spostrzega anioła, zstępującego z niebios po prawej.

Oznaczn. »R. Hadziewicz Roma 1833«. Rysunek tuszem i sepią na białym papierze, wys. 23 cm., szer. 18 cm. W półkołu.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IIIa.

- 870. »Święty Walenty, uleczający opętanego«.** Święty, wychodzący z świątyni po prawej, dotyka lewą ręką ramienia opętanego, którego trzyma brodaty mężczyzna. Po lewej grupa kobiet.

Oznaczn. »Rafał Hadziewicz w 29 r. życia w Krakowie R. 1836«. Rysunek tuszem i sepią na białym papierze, wys. 37 cm., szer. 23 cm. Późniejszy dopisek artysty »Oryginał olejno malowany znajduje się w kościele P. M. w Krakowie: ma wys. 7 łok, szer. 5.«

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IIb.

Bizański Jan Nepomucen

rysownik, ur. w Wadowicach 18 maja 1804, zm. w Krakowie 12 listopada 1878. Kształcił się początkowo w Krakowie, później 1825—1828 w Akademii wiedeńskiej pod Redlem. Po powrocie do Krakowa został profesorem rysunków w szkole sztuk pięknych. 1834 współubiegał się wraz z Stattlerem i Hadziewiczem o katedrę malarstwa. Działał także czas jakiś w Warszawie, a 1850 przeszedł na emeryturę.

- 871. Pomnik Kopernika.** Na wysokim cokole po lewej postać alegoryczna, wieńcząca lewą ręką popiersie astronoma.

Oznaczn. »Bizański rysował r. 1824«. Rysunek węglem z białymi światłami na siwym papierze, wys. 35 cm., szer. 25 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XIb.

Mielżyński hr. Seweryn

pejzażysta i portrecista, ur. w Poznaniu 1804, zm. w Miłosławiu 7 grudnia 1872. Kształcił się w Berlinie, we Florencji i u Lugardona w Genewie. Wróciwszy

do kraju, osiadł w swym majątku pod Miłosławiem i oddał się malarstwu. 1831 postradawszy majątek, poszedł na emigrację. Odziedziczywszy później znaczny majątek, zajmował się sztuką już tylko teoretycznie, wspierając artystów i gromadząc znakomite zbiory dzieł sztuki, zapisane przez niego Towarzystwu Przyjaciół Nauk w Poznaniu, którego był honorowym prezesem. Por. na naszej wystawie portret jego przez Kaplińskiego, a medalion przez Dmuchowskiego.

- 872. Krajobraz z mostem »Pont du Gard«.** W głębi obrazu most i akwadukt o dwóch rzędach łuków większych, a trzecim rzędzie mniejszych, na sobie się wspierających, które łączą strome brzegi lesistego jaru. Na przodzie spokojnie płynąca woda.

Oznacz. dołem na prawo »S. Mielżyński 1856«. Olejny na płótnie, wys. 27 cm., szer. 37 cm.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala III.

- 873. Portret Wilkxyckiego.** Popiersie mężczyzny w starszym wieku z ogoloną twarzą, na wprost.

Rysunek ołówkiem z białymi światłami na szarym papierze, wys. 22·5 cm., szer. 17·5 cm.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala III.

Gorczyński Adam (Jadam z Zatora)

znany poeta, pisarz i pejzażysta, ur. 1805, zm. w Brzeźnicy 24 maja 1876. Dążył wspólnie z J. N. Głowackim do obudzenia zamiłowania do krajobrazu polskiego, wskazał malarzom drogę do Tatr i zostawił poważny zbiór szkiców krajobrazowych, z całej Polski zebranych.

- 874. Ruiny zamku w Odrzykoniu.** Na tle niebieskiego nieba ruiny zamczyska; na przodzie szeroki jar zielony.

Olejny na płótnie, wys. 19 cm., szer. 25 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala III.

Dmochowski Wincenty

pejzażysta, ur. w Nahodorowicach na Litwie około 1805, zm. — ? Kształcił się najpierw w Wilnie, potem dłuższy czas za granicą; choć mało znany, należał do rzędu najlepszych naszych pejzażystów.

- 875. Widok dworku i dziedzińca w Nahorodowicach koło Zdziecioła, majątku Dmochowskich.** W tle obrazu drewniany dworek szlachecki, po lewej drzewa, kopuła cerkiewki i wozownia. Na przodzie rozpięte sieci rybackie; pośrodku rodzina Dmochowskich z dziećmi, bawiącymi się na trawie. Dalej po prawej rozpięta bielizna; w głębi kościółek pokalwiński.

Oznacz. »R 1843. W. Dmochowski«. Olejny na płótnie, wys. 32 cm., szer. 44 cm.

Własność hr. Ignacego Korwin Milewskiego.

Sala II.

Dąbrowski Bonawentura

portrecista i miniaturzysta, syn Antoniego Samela D., malarza, ur. około 1805, zm. w Warszawie 1861. Kształcił się na wydziale sztuk pięknych uniwersytetu warszawskiego pod Blankiem, poczem wstąpił do wojska. Po kilkuletniej niewoli wrócił do Warszawy i poświęcił się wyłącznie sztuce.

- 876. Portret malarza Antoniego Brodowskiego.**

Miniatura olejnymi farbami, wys. 12 cm., szer. 10 cm. Wedle portretu przez Hadziewiczza; por. Nr. 860.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala II. Gablota wisząca.

- 877. Akwareliści.** Młody artysta (sam Dąbrowski?) maluje na karcie, położonej na wielkiej księdze; drugi, na wprost, zaciera farby.

Oznacz. po prawej u dołu »DB (splecione) $\frac{2}{9}$ 1830«. Rysunek kredką z białymi świałłami na szarym papierze, wys. 23 cm., szer. 25 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XIa.

- 878. Akt męski.** Mężczyzna obnażony siedzi na wprost, lewą ręką wsparty na krawędzi siedzenia; prawą wskazuje w lewą stronę.

Oznac. u dołu atramentem »DB (splecione) 21. listopada 1829 ułożył Blank«. Rysunek kredką na szarym papierze, wys. 52 cm., szer. 42 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XIa.

Gaszyński Maciej

rysownik i miniaturzysta, ur. w Królestwie około 1805, zm. po r. 1868. Brał udział w powstaniu listopadowym potem żył czas dłuższy na emigracji we Francji, prze-ważnie w Nancy. 1849 wrócił do kraju i osiadł był czas jakiś we Lwowie, potem bawił na prowincyi, n. p. dłuższy czas w Podmuchałowcach. Próbował sił także w kompozycjach olejnych.

- 879. Portrecik dziecka.** Dziecko, z krótko strzyżonymi włosami i złożonemi rączkami, patrzy na wprost.

Oznac. dołem »Gaszyński 1831 (1811 ?) w Nancy«. Rysunek ołówkiem na białym kartonie, wys. 14 cm., szer. 12 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XIIb.

- 880. Krajobraz.** Wśród kępy drzew wieża w stylu francusko-gotyckim.

Oznac. dołem po lewej »Gaszyński«. Rysunek ołówkiem, wys. 75 cm., szer. 10 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XIIb.

- 881. Dwie głowy męskie w stylu rembrandtowskim.** Górna twarz na wprost, z wyrazem wesołej brawury; na głowie aksamitna rembrandtowska czapka z kolorową kitką. Druga głowa, wykonana tylko czarnym ołówkiem, okazuje twarz starca z profilu ku lewej.

Oznac. dołem po lewej »Gaszyński«. Rysunki kolorowymi ołówkami, wys. 135 cm., szer. 8 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XIIb.

- 882. Portret jener. Ziemięckiego.** Popiersie mężczyzny w podeszłym wieku, w surducie o szerokim kołnierzu i wielkich wylogach; na wprost.

Oznacz. dołem po prawej »Gaszyński rysow.«. Rysunek ołówkiem na białym kartonie, wys. 16 cm., szer. 12·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XIIb.

Karczewski Julian

malarz rodzajowy, ur. w Oszmianie w r. 1806, zm. w Rzymie w r. 1833. Kształcił się w Wilnie pod Rustemem. 1824 przebywał w Petersburgu. 1826 udał się na Holandję i Belgię do Paryża, gdzie kształcił się pod Grosem i Vernetem. 1828 bawił we Florencyi, a w r. 1829 przybył do Rzymu, gdzie do śmierci pozostał.

- 883. Furman żydowski przed karczmą litewską.**

Olejny na drzewie, wys. 38 cm., szer. 46 cm. Niewykończony.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala III.

Orlikowski Feliks

portrecista, ur. we Lwowie 1806, zm. tamże 1840. Kształcił się w Rzymie przez lat kilka. Powróciwszy do Lwowa, zgębiony niepowodzeniem, popadł w chorobę piersiową, która rychłą jego śmierć spowodowała.

- 884. Portret papieża Grzegorza XVI.** Na tle czerwonej kotary siedząca postać Ojca Świętego, widziana po kolana, zwrócona ku lewej. W prawem rękę trzyma dokument, lewa oparta o poręcz fotelu. W głębi po prawej obraz religijny.

Olejny na płótnie, wys. 140 cm., szer. 102 cm.

Własność Najprzewielebniejszej kapituły katedralnej we Lwowie.

Kielisiński Kajetan Wincenty

ur. w Mieronicach (w województwie krakowskim) 1808, zm. w Kórniku 2 stycznia 1849. Kształcił się w Pińczowie, później w Warszawie pod Piwarskim. Odbywszy kampanię r. 1831, wyjechał 1832 do Krakowa. Od r. 1834—39 przebywał w Medyce u Gwalberta Pawlikowskiego, pomagając sławnemu znawcy i zbieraczowi w zakładaniu jego znakomitych zbiorów. 1839 przeniósł się do Kórnika w Poznańskim i tu został dyrektorem sławnych zbiorów Tytusa Działyńskiego.

885. »Ciemna bramka« w Poznaniu.

Oznacz., jak tytuł. Akwarella na żółtym kartonie, wys. 19·5 cm., szer. 23·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IXb.

886. »Psalteryja w Poznaniu«.

Oznacz., jak tytuł. Akwarella na żółtym kartonie, wys. 19 cm, szer. 24 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II Wiatrak II. Skrzydło IXb.

887—903. Siedmnaście typów ludowych.

Akwarelle, wys. po 9 cm., szer. po 6 cm.

Własność hr. Jana Zamojskiego w Kórniku.

887. »Żmudzin«.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IXb.

888. »Wieśniak z Dachnowa od Oleszyc«.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IXb.

889. »Żmudzinka«.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IXb.

890. »Z Andrychowa«. Chłop sprzedający drelich.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IXb.

891. »Gospodyni z Barchowa od Oleszyc«.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IXb.

892. »Mieszczanin z Oleszyc«.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IXb.

893. »Od Sieniawy«. Stary wieśniak w butach.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IXb.

894. »Andrychowianka z drelichem«.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IXb.

895. »Od Sieniawy«. Młody chłop w kierpcach.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IXb.

896. »Od Szkła«. Młoda wieśniaczka.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IXb.

897. »Mieszczka z Oleszyc«.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IXb.

898. »Z Boryń od Turki«. Młody wieśniak.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IXb.

899. Wieśniak z okolic Krakowa z garnkami.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IXa.

900. »Wieśniaczka od Oleszyc w lecie«.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IXa.

901. »Dziewczę wiejskie od Wodzisławia«.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IXa.

902. »Gospodarz z Futar pod Oleszycami«.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IXa.

903. »Hucul z Pinogórska z kasztanami we Lwowie«.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IXa.

904. Mazepa.

Oznac. »Norblin inv. et fec. K. W. K. f. 1836 M.«. Miedzioryt, épreuve d'artiste, wys. 22·8 cm., szer. 11 cm. Podług Norblina (por. Nr. 236), w przeciwnym kierunku.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło Xa.

905. Mazepa.

Miedzioryt, épreuve d'artiste, wys. 22·8 cm., szer. 11 cm.
Przeciwnie odbicie poprzedniego t. zw. Contradruck.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło Xa.

906. Portret mężczyzny.

Oznaczn. »Hadziewicz del. 1835. 18 KWK37«. Miedzioryt,
13ta próba, wys. 10·5 cm., szer. 9·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło Xa.

907. Portret M. Orłowskiego. (Orłowski à son ami Oborski).

Oznaczn. »KWK. 1837 4° listopada« i »ze zbioru M. Oborskiego«. Miedzioryt, pierwszy odcisk, wys. 25 cm., szer. 19 cm.
Por. oryginał Nr. 493.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło Xa.

908. Dwie głowy w profilu ku lewej.

Oznaczn. »KWK. 1838«. Miedzioryt a. l. l., wys. 5·5 cm.,
szer. 4·2 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło Xa.

909. Portret malarza Wojniakowskiego.

Oznaczn. górą po lewej »Kazim. Wojniakowski, Krakowianin 1783 † 1809« i »7ma próba portr. 1835 w Medyce«. Miedzioryt, wys. 10·2 cm., szer. 8·8 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło Xa.

910. Portret Troschla, nadwornego malarza Zygmunta III.

Oznaczn. »P. Troschel f. KWK. (spłecione) 1838 3. lutego«. Miedzioryt, wys. 9·8 cm., szer. 7·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło Xb.

911. Odciski pieczęci z pomysłami, jako to: typy ludowe, widok Bnina (?) itd.

Oznac. »K. W. K. 24 lut. 1842 w Kurniku« i łacińską dedykacją kanonikowi Gładyszewiczowi Miedzioryt, épreuve d'artiste, wys. 35 cm., szer. 21·5 cm

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło Xb.

912. Młoda wieśniaczka.

Oznac. »1839 24 p. w Oleszycach«. Miedzioryt a. l. l., wys. 4·5 cm., szer. 4·5 cm. Głowa ta i Nry 913—914 na jednej karcie.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło Xb.

913. Staruszka z kądzielą.

Oznac. »od Potoku KWK (spłecione) 1830 23. wrze. w Oleszycach«. Miedzioryt a. l. l., wys. 4·5 cm., szer. 4·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło Xb.

914. Popiersie starej baby w kożuchu.

Oznac. »w Medyce 1838«. Miedzioryt a. l. l., wys. 5 cm., szer. 3·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło Xb.

915. Dwie głowy męskie w futrzanych czapkach. W profilu ku lewej, w rytowanych owalach.

Miedzioryt a. l. l., wys. 10 cm., szer. 14·7 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło Xb.

Oleszczyński Władysław

rzeźbiarz i sztycharz, brat sztycharza Antoniego (por. Nr. 695—704), ur. w Lubelskiem 1808, zmarł w Rzymie 1866. Był uczniem wydziału sztuk pięknych uniwersytetu warszawskiego. 1826 kosztem rządu wysłany do Paryża, doskonalił się tam pod kierunkiem Dawida d'Angers. 1830 wrócił do Warszawy, lecz już od r. 1831 stale osiadł w Paryżu.

916. Król Sobieski na koniu.

Oznacz. po prawej w rogu podstawy »Vienne 1683«. Odlew z brązu, wys. 40 cm., w podstawie szer. 13 cm, długości 35 cm.

Własność hr. Jerzego Dunin Borkowskiego we Lwowie.

Sala II.

917. Książę Berry każe stracić sześciuset mieszkańców Montpellier.

Oznacz. obcą ręką ołówkiem »Wład. Oleszczyński« i tytułem francuskim. Miedzioryt, wys. 12 cm. szer. 16 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IVb.

918. Portret »Antoniego Oleszczyńskiego«. Profil młodego artysty, zwrócony w lewo.

Oznacz. jak tytuł i »z natury rysował Władysław Oleszczyński, brat Antoniego, w Paryżu 830«. Rysunek ołówkiem na papierze, wys. 14 cm., szer. 12 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XIXb.

Orlikowski Paweł

malarz rodzajowy, ur. we Lwowie w r. 1808, zm. tamże w r. 1881. Przebywał stale we Lwowie, gdzie jako amator oddawał się malarstwu; wykształcił się we Włoszech.

919. Krajobraz. Po lewej kępa drzew, po prawej dwa krzyżujące się drzewa.

Oznacz. na odwrotnej stronie: »Paulus Orlikowski pinx.« Olejny na desce z włoskiej topoli, wys. 15 cm., szer. 14 cm.

Własność Józefa Schreibera we Lwowie.

Sala II.

920. Krajobraz. Na tle gór zielony pagórek, po lewej wielkie, rozłożyste drzewo.

Oznacz. na odwrotnej stronie »Paulus Orlikowski pinx. 1865«. Olejny na desce z włoskiej topoli, wys. 15 cm., szer. 14 cm.

Własność Józefa Schreibera we Lwowie.

Sala II.

Postempski Roman

malarz historyczny i portrecista, ur. we wsi Perchonnówce na Ukrainie 1808, zm. w Rzymie 4 kwietnia 1878. Po skończeniu szkół w Humaniu kształcił się na uniwersytecie w Wilnie pod Rustemem. Później w Paryżu miał 6 lat uczyć się w pracowni Cognet'a. 1842 przybył do Rzymu, gdzie już aż do śmierci pozostał. Por. portret jego, wykonany przez Kornelego Szlegla. (Sala II., Wiatrak II., Skrzydło XIIa.)

- 921. Portret pułkownika Różyckiego.** Na popielatym tle popiersie pułkownika w starszym wieku, zwrócone nieco ku lewej. Ubrany w czarny surdut z wysokim wyłożonym kołnierzem, pod szyją zapiętym.

Oznacz. dołem na prawo »Roman Postempski«. Olejny na płótnie, oprawiony w owal, wys. 70 cm., szer. 50 cm.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala III.

Rybkowski Jan

ur. w Tarłowie (Król. Polskie) 1808, zm. w Warszawie 1853. Odebrawszy wykształcenie w Krakowie, przebywał w Sandomierskiem, a następnie w Kielcach. W r. 1850 został profesorem rysunków w warszawskiej szkole realnej.

- 922. Portret własny artysty.** Na brunatnym tle popiersie mężczyzny w średnim wieku, zwrócone nieco ku prawej; oczy skierowane na widza. Ubrany w zielony surdut z wielkimi czarnymi pętlcami, szyja owiązana czarną chustką. W lewej ręce paleta, w prawej pędzle, na trzecim palcu czerwony sygnet.

Oznacz. na odwrotnej stronie obcą ręką »Malowany w Kielcach 1847«. Olejny na płótnie, wys. 64 cm. szer. 51 cm.

Własność Tadeusza Rybkowskiego we Lwowie.

Sala II.

Brzeziński Leon

miniaturzysta, ur. w Brzozowie (w wojew. kaliskiem) 11 kwietnia 1809, zm. w Caën (we Francji) 12 sierpnia

1865. Brał udział w powstaniu i został kapitanem 14 p. p. l. 1831; na emigracyi we Francyi uczył się malarstwa i oddał się prawie wyłącznie malowaniu portretów miniaturowych.

923. Kasztelanowa Walerya ze Stroynowskich hr. Tarnowska w 67 roku życia (r. 1849).

Miniatura, wys. 83 cm., szer. 7 cm.

Własność hr. Tarnowskich w Dzikowie.

Sala II. Gablota stojąca.

924. Portret własny artysty. Popiersie na wprost artysty w średnim wieku.

Oznacz. obcą ręką »Leon Brzeziński miniaturzysta żyjący w Paryżu, sam siebie«. Rysunek ołówkiem na żółtawem tle, wys. 22·3 cm., szer. 14 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XIIb.

Rejchan Alojzy

portrecista, wnuk architektki Macieja (Por. Nr. 363), syn malarza Józef R. (Por. biografię str. 71 i Nry 362—367), ojciec żyjącego w Paryżu rysownika Stanisława R., ur. we Lwowie 1808, zm. tamże 6 paźdz. 1861. Kształcił się u ojca, potem wraz z Laubem u Józefa Klimesa (por. str. 86, Nr. 481), następnie w Akademii wiedeńskiej, wreszcie podczas trzyletniego pobytu (1832—1835) we Włoszech. Od r. 1835 stale osiadł we Lwowie. Wykonał tu znaczną ilość portretów, z których zwłaszcza wykonane akwarelle odznaczają się świetnym kolorytem i rysunkiem.

925. Dzieci artysty. Na foteliku skórzanym stoi dziewczynka w różowej sukience, przed nią siedzi chłopczyk, ubrany w zieloną sukienkę, przezierając książeczkę z obrazkami; po prawej za fotelem drugi chłopczyk, ubrany czarno i niebiesko, spogląda ku prawej na płótno, rozpięte na

illust.

sztaludze. Na szarej ścianie zawieszony obraz. Pół wielkości naturalnej.

Olejny na płótnie, wys. 87 cm., szer. 71 cm.

Własność pani Rejchanowej we Lwowie.

Sala III.

- 926. Bandyta włoski.** Pod drzewem siedzi bandyta, ubrany w wysoki kapelusz, brunatną aksamitną kapotę i ciemnoniebieskie spodnie; zajęty liczeniem pieniędzy. Przy nim stoi otwarty kufer, zdala znoszą mu towarzysze zrabowane paki.

Oznac. »L. Reichan f. in Roma«. Olejny na płótnie, wys. 63 cm., szer. 50 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala III.

- 927. Portret Wilhelma Perrellego.** Popiersie młodego mężczyzny o płowych włosach, zwrócone nieco ku lewej. Ubrany w piaskowy surdut o szerokim aksamitnym kołnierzu.

Oznac. »L. Reichan Napoli 1831«. Akwarella, oprawna w owal, wys. 17 cm., szer. 13 cm.

Własność Józefa Perrellego w Stanisławowie.

Sala III.

- 928. Portret Macieja Skarbek Borowskiego.** Popiersie młodego mężczyzny ubranego w popielatą czamareę. Na piersi zarzucony brunatny płaszcz podbity czerwonym aksamitem.

Oznac. po lewej »A. Rejchan f. MDCCCXXXVI«. Akwarella, wys. 25 cm., szer. 22 cm. Por. portret tegoż przez Klembowskiego Nr. 748.

Własność Józefa Skarbek Borowskiego w Drohobyczu.

Sala III.

- 929. Widok Neapolu.** Na pierwszym planie rozłożyste drzewo.

Oznac. »L. Reichan«. Akwarella, wys. 13 cm., szer. 24 cm.

Własność Jerzego Jabłonowskiego we Lwowie.

Sala III.

- 930. Portret mężczyzny.** Profil mężczyzny w podeszłym wieku, o siwych włosach, zwrócony ku lewej.

Akwarella na kartonie, wys. 23 cm., szer. 18 cm.

Własność Stanisława Rejchana w Paryżu.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XXa.

- 931. Portret mężczyzny.** Młody mężczyzna, widziany po pas, prawie na wprost; ubrany w czarną czamarrę i takąż kamizelkę z czerwonymi wypustkami.

Akwarella na kartonie, wys. 25 cm., szer. 19·5 cm.

Własność Stanisława Rejchana w Paryżu.

Sala XI. Wiatrak I. Skrzydło XXa.

- 932. Portret Aleksandra hr. Fredry.** Popiersie młodego mężczyzny prawie na wprost, nieco ku lewej; oczy zwrócone na widza.

Akwarella na kartonie, wys. 24 cm., szer. 20·5 cm.

Własność Stanisława Rejchana w Paryżu.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XXa.

- 933. Portret Ludwika Nabelaka.** Popiersie historyka w średnim wieku, prawie na wprost z głową, nieco ku lewej pochyloną; lewa ręka oparta na wyłódze surduta.

Oznacz. dołem »Nabelak«. Akwarella na kartonie, wys. 27 cm., szer. 18 cm. Ludwik Nabelak historyk, ur 1805.

Własność Stanisława Rejchana w Paryżu.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XXa.

- 934. Portret damy.** Dama w starszym wieku, we fioletowej sukni o szerokich rękawach i w białym czepcu, siedzi, zwrócona nieco ku lewej. Głowa ubrana loczkami.

Akwarella na kartonie, wys. 18 cm., szer. 15 cm.

Własność Stanisława Rejchana w Paryżu.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XXa.

- 935. Wnętrze pokoju włoskiego.** W pokoju, po staroświecku urządzonej, siedzi na niebiesko obitej kanapie młoda kobieta, zajęta robótką. Po prawej widać sypialnię, po lewej i w głębi wchód do dalszych pokoi.

Akwarella na kartonie, wys. 21 cm., szer. 26 cm.

Własność Stanisława Rejchana w Paryżu.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XXa.

- 936. Golarz włoski.** Pokój po staroświecku urządzony. W głębi służący goli młodego mężczyznę (samegoż artystę).

Akwarella na kartonie, wys. 18 cm., szer. 22 cm

Własność Stanisława Rejchana w Paryżu.

Sala II. Wiatrak I Skrzydło XXa.

Kwiatkowski Antoni Teofil

malarz rodzajowy, ur. w Pułtusk 1809, zm. w Avallon (w Burgonii) 14 sierpnia 1891. Służył w wojsku; po powstaniu r. 1831 emigrował do Francji, gdzie do śmierci pozostał. Bywalec, znany z dowcipu, zapoznał i zaprzyjaźnił się z Chopinem, którego kilka portretów wykonał.

- 937. Fantazya.** Niewiasta w bladuróżowej, długiej sukni, wznosząca się na obłokach ku niebu, za nią druga, skrzydlata ze wzniesionemi rękoma. Dokoła nich aniołki.

Oznacz. po prawej »T. Kwiatkowski«. Akwarella wys. 15 cm., szer. 11·5 cm.

Własność prywatna.

Sala III.

Kaniewski Ksawery Jan

malarz historyczny, przeważnie portretowy, ur. 1809, zm. w Warszawie 1870. Kształcił się na wydziale sztuk pięknych warszawskiego uniwersytetu; otrzymawszy złoty medal za obraz »Filip macedoński z synem Aleksandrem«, został na koszt rządu dla dalszego kształcenia się wysłany do Włoch. Pracował dłuższy czas w Rzymie, gdzie wykonał portret lady Seymour i obraz »Papież Grzegorz XVI. odprowadzający mszę«. Wróciwszy do Warszawy, został jednym z najbieglejszych, najbardziej wziętych portrecistów. Kompozycje historyczne czerpał przeważnie ze Starego Testamentu.

- 938. Baronowa Rastawiecka, żona Edwarda.** Na tle marmurowych słupów stojąca postać młodej damy, w profilu

ku lewej, widziana po kolana. Ubrana w białą, wyciętą suknię balową; ręce oparte o fotel.

Olejny na płótnie, wys. 40 cm., szer. 32 cm.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala II.

Piliński Adam

rysownik, sztycharz i paleograf, ur. w Maciejowicach 24 grudnia 1810, zmarł po r. 1875. Opuściwszy kraj w młodym wieku, przeniósł się do Francji, gdzie się wykształcił na znakomitego sztycharza. Pracował dla rządowego wydawnictwa »Dzieła Galeryi wersalskiej«. 1840 założył w Clermont-Ferrand znakomity zakład litograficzny, w którym reprodukował sposobem przez siebie wynalezionym, t. zw. homografią, dawne druki i sztychy.

- 939. Hetman Stefan Czarnecki.** W zbroi, popiersie na wprost; głowa podgolona, na prawe ramię zarzucony futrzany płaszcz.

Miedzioryt obcięty, wys. 28 cm., szer. 21 cm. Nie podany przez Rastawieckiego.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło IVb.

- 940. Wzięcie Gertruydenbergu.** Por. Rastaw., pag. 236, Nr. 2 z Galeryi wersalskiej.

Oznac. »Prise de Gertruydenberg. Peint par Hipp. Lecomte, gravé par A. Pilinski«. Miedzioryt, wys. 21 cm., szer. 32 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XVIa.

Hruzik Maksymilian

miniaturzysta i pejzażysta, ur. we Lwowie około 1810 zm. tamże. Kształcił się w Akademii wiedeńskiej, następnie we Włoszech; wróciwszy do kraju, zaczął malować widoki krajowe (Tatry, Bielany i t. d.).

- 941. Portret panny Laskiewiczówny, późniejszej pani Dąb-
czańskiej.** Postać siedząca młodej panny, widziana po-
kolana, ubrana w białą suknię z niebieskimi szarfami.
W oddali widać kościół P. Maryi i kopiec Kościuszki.

Oznacz. po prawej ołówkiem »Hruzik pinx. 847«. Akwa-
rella w owalu, wys. 27 cm., szer. 21 cm.

Własność Maryi Gryzieckiej we Lwowie.

Sala III.

Kondratowicz Józef

miniaturzysta, syn malarza Daniela, dyrektora galerii
hr. J. Ossolińskiego (1765—1844), ur. w Warszawie
około 1810. Mieszkał prawie wyłącznie w Warszawie,
gdzie wykonał wielką ilość małych portretów i rysun-
ków portretowych.

- 942. Portret własny artysty.** Popiersie artysty w średnim
wieku, z wąsami i hiszpańską bródką, na wprost, nieco-
ku lewey zwrócone.

Oznacz »JK« (splecione) i na białej podkładce »Józef
Kondratowicz rys. sam siebie 1849«. Rysunek ołówkiem na sza-
rym papierze, wys. 14 cm., szer. 10·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XIVb.

Kukiewicz Konstanty

malarz rodzajowy, ur. około 1810, zm. w Werkach pod
Wilnem 1842. Kształcił się najpierw w Wilnie, a na-
stępnie w petersburskiej Akademii sztuk pięknych, którą
ukończywszy z pierwszą nagrodą, wrócił do Wilna. Tu
zapałdłszy na zdrowiu, zmarł przedwcześnie.

- 943. Żydzi, przemysłowcy z okolic Wilna, popasają przed kar-
czmą w lesie.**

Oznacz. po prawej u dołu »K. Kukiewicz 1839«. Olejny na
płótnie, wys. 36 cm., szer. 45 cm.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala III.

Minheymer Jan

medalier i rzeźbiarz, ur. koło 1810, zm. w Warszawie około 1860; był (przed Mejnertem) medalierem dawnej mennicy polskiej w Warszawie.

- 944. Portret hr. Feliksa Łubińskiego.** Popiersie ministra w sędziwym wieku, w profilu ku lewej. Twarz ogolona, z małemi faworytami. W około napis »FELIX POMIAN HRABIA ŁUBIEŃSKI MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI ZA XIĘSTWA WARSZAWSKIEGO«, po prawej »urodzony · XXII · listo: · MDCCLVII · † · 11 · kwie. MDCCC · XXXX · VIII«.

Oznacz. pod popiersiem »Jan Minheimer. F. 1852«. Medalion w bronzie, wys. 17·5 cm., szer. 17·5 cm.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala III.

- 945. Portret hr. Ireny Łubińskiej.** Biust młodej kobiety w profilu ku prawej, z lokami na skroniach i w warkoczu, w kształcie wieńca otaczającym głowę. Prawym brzegiem napis »IRÈNE COMTESSE ŁUBIEŃSKA«, po lewej »née le XXI · mai · MDCCC · III. M^{TE} le · IV · Septembre · MDCCCXXXV«.

Oznacz. pod biustem »1837. J. Minheimer Paris«. Medalion w bronzie, średnica 22 cm.

Własność Dra Chłapowskiego w Poznaniu.

Sala III.

Molinari Aleksander Ludwik, syn

malarz rodzajowy, syn A. L. Molinarego, portrecisty (Por. ten katalog str. 82 i Nry 412—414), ur. około 1810. Kształcił się najpierw w Akademii wiedeńskiej, następnie w Paryżu, gdzie przebywał 1843—1846.

- 946. Wesele chłopskie na Mazowszu.** Po prawej hasająca para młodych, w środku dwaj chłopci, grający na skrzypcach i na basetli. Po lewej grupa starszych wieśniaków.

Oznacz. na drewnianej ścianie po prawej u góry »A. L. Molinari, malował. oryg. w Czarnogłowie«. Olejny na płótnie, wys. 27 cm., szer. 33 cm.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala III.

947. Wnętrze chaty.

Szkic ołówkiem na białym papierze, wys. 16 cm., szer. 17 cm. Po stronie odwrotnej szkic »Druciarza«. Znaki wodne na tym papierze mają datę 1827.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XIIb.

948. »Kościół w Szydłowie«.

Oznacz. jak tytuł i po lewej u dołu »ALMolinariy rysował«. Rysunek ołówkiem i akwarellą na białym papierze, wys. 17 cm., szer. 23 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XIIb.

949. »Pietruś Krakowiak«. Postać młodego chłopaka w stroju krakowskim, opartego o ciosowy kamień.

Oznacz. jak tytuł i »Warszawa stud. z natu. 1830«, a obcą ręką »Molinari«. Rysunek ołówkiem na białym papierze, wys. 21 cm., szer. 17 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XIIb.

EPOKA TRZECIA.

a) Starsza generacya.

Dmochowski Henryk

rzeźbiarz, ur. w Wilnie 14 października 1810, zm. 1863 pod Wilnem. Uczęszczał na uniwersytet wileński, gdzie otrzymał tytuł doktora praw. Wyjechał około r. 1846 do Paryża, poświęcił się tam rzeźbie. Stąd przeniósł się 1851 do Londynu, a 1852 do Stanów Zjednoczonych. W Filadelfii zasłynął jako znakomity rzeźbiarz, pod imieniem Henryka D. Saundersa. Wykonał między innymi dwa sławne pomniki, w Waszyngtonie pomnik dla Pułaskiego, a później, straciwszy żonę i dziecko, jej pomnik z dziecięciem na ręku. 1861 wrócił do Poznania.

950. Seweryn hr. Mielżyński i jego żona. Profil znakomitego mecenasa i artysty w średnim wieku, zwrócony ku prawej. Za nim także profil żony jego w czepcu koronkowym.

Oznac. »Sewerynowie 30 kw. 1849 Miłosław« i »HD« (spłecione). Płaskorzeźba wypukła, odlew w gipsie, osk. w średnicy 45 cm. Hr. Seweryn Mielżyński, którego drugi portret, pędzla Kaplińskiego wystawa nasza posiada, ur. 1804, zm. 7 grudnia 1872 — znakomity mecenas sztuk i nauk, zwłaszcza Tow. Przyjaciół Nauk. Żona jego Elżbieta była z domu Wilicka (z Wabeża). Por. Nr. 873.

Własność Józefa Mielżyńskiego w Miłosławiu.
Sala II.

Siemianowscy bracia:

Siemianowski Franciszek Ksawery

akwarelista rodzajowy, ur. w Galicyi 1811, zm. we Lwowie 1753. Skończył we Lwowie studia prawnicze, poczem otrzymał posadę komisarza okręgowego. Malował wspólnie z bratem liczne akwarelle.

Siemianowski Maksymilian

malarz rodzajowy i akwarelista, ur. około r. 1812 w Galicyi, zm. po r. 1860. Ukończył we Lwowie studia prawnicze. 1853 przebywał we Wiedniu, 1860 żył jeszcze we Węgrzech, jako konserwator dzieł sztuki i budowli.

- 951. Turek w zawoju, prowadzący siwego ogiera, ku lewej.**
W tle chmurne nieba płaski krajobraz i wielbłądy.

Oznacz. dołem »F. X. et M. de Siemianowski 831«, a w prawym rogu na skale »F. M. S. 1831«. Akwarella, wys. 42 cm., szer. 58 cm.

Własność Jana Bożoz Antoniewicza w Skomorochach.
Sala III.

- 952. Turek w fezie, prowadzący bułanego konia, ku prawej.**
W tle lesisty krajobraz, wielka altana i wieża meczetu.

Oznacz. »F. X. et M. de Siemianowski 1831«. Akwarella, wys. 42 cm., szer. 58 cm. Pendant do poprzedniego.

Własność Jana Bożoz Antoniewicza w Skomorochach.
Sala III.

Kraszewski Józef Ignacy

znakomity powieściopisarz, poeta i pejzażysta-amator, ur. w Warszawie 1812, zm. w San Remo 19 marca 1887. Od r. 1829 był uczniem uniwersytetu wileńskiego, gdzie się także kształcił w malarstwie i sztycharstwie; od r. 1833 mieszkał na wsi, dopiero 1853 przeniósł się do Żytomierza, a 1860 do Warszawy, gdzie objął kierownictwo »Gazety codziennej« (później »polskiej«).

1870 i 1871 był redaktorem Tygodnika illustr. Wreszcie osiadł w Dreźnie.

- 953. Dwór Ossowie na Polesiu.** W środku obrazu za dwoma drzewami skromny dworek szlachecki z gankiem o czterech słupach; z przodu obszerna łąka. Niebo zachmurzone.

Oznacz. dołem po prawej (ledwo czytelne) »J. I. K«. Olejny na drzewie lipowym, wys. 24 5 cm, szer. 32 5 cm.

Własność Ksawery Pobóg Gurskiej w Rożwienicy.

Sala III.

Schouppé Alfred

pejzażysta, ur. w Sanockiem (w Galicyi) w r. 1812. Przeniósłszy się do Warszawy, oddał się malarstwu i był jednym z założycieli Tow. zachęty sztuk pięknych. Żyje w Warszawie jako dyrektor Towarz. kredytowego miejskiego.

- 954. Góra Pyszna w Tatrach.**

Oznacz na głazie po prawej »G. PYSZNA W TATRACH« i »18 AS (splecione) 65«. Olejny na płótnie, wys. 65 cm., szer. 58 5 cm.

Własność prywatna.

Sala III.

- 955. Giewont w Tatrach.**

Oznacz. dołem po lewej na głazie »G. GEWONT. W TATRACH«: »18 AS (splecione) 65«. Olejny na płótnie, wys. 65 cm., szer. 58 5 cm.

Własność prywatna

Sala III.

- 956. Warszawa w nocy.** Nad brzegiem Wisły stoją w przystani małe żaglowce, na brzegu siedzi przy budzie kilkoro ludzi koło ogniska. Po przeciwnej stronie widać gmachy Warszawy jasno oświetlone. Księżyc w pełni wychodzi z za chmur i odbija się w Wiśle.

Olejny na płótnie, wys. 101 cm., szer. 77 cm.

Własność ks. Adama Sapięhy we Lwowie.

Piotrowski Maksymilian Antoni

malarz historyczny, ur. w Bydgoszczy 8 czerwca 1813, zm. w Królewcu 29 listopada 1875. Był profesorem Akademii sztuk pięknych w Królewcu.

- 957. Portret własny artysty.** Na brunatnożółtem tle stojąca, czarno ubrana postać artysty w średnim wieku, widziana po pas, na wprost. Prawa ręka, oparta na stole, trzyma ołówek. Wielkość naturalna.

Olejny na płótnie, wys. 80 cm., szer. 70 cm. Ofiarowany galerii przez rodzinę.

Własność Towarz. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala III.

- 958. Marya Antonina, idąc na rusztowanie, żegna się z rodziną.** Królowa w ciemnofioletowej sukni, z rozpuszczonym włosom, tuli do piersi chłopczyka w koszulce; po lewej siostra, Madame Elisabeth, tak samo ubrana, klęczy przed republikaninem w czapce frygijskiej, trzymającym latarnię, która cały obraz oświeca. Po prawej grupa sześciu republikanów w strojach »incroyable«. Jeden z nich siedzi przy okrągłym stoliku, a przed nim klęczy z błagającym gościem infantka.

Olejny na płótnie, wys. 155 cm., szer. 195 cm.

Własność Towarz. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala II.

- 959. Archimedes.** Archimedes, siedząc po lewej na ławie pod murem ciosowym, rysuje w piasku figury matematyczne; lewą robi gest wzbraniający dwu żołnierzom, którzy z prawej i z głębi w pełnej zbroi, jednego z mieczem, drugi z dzidą, groźnie ku niemu się zbliżają. Wielkość naturalna.

Rysunek węglem na białym kartonie, wys. 226 cm., szer. 188 cm.

Własność Towarz. Przyj. Nauk w Poznaniu.

- 960. Allegorya prawa Archimedesesa.** Trzy nagie chłopczyki robią doświadczenia fizykałne prawa Archimedesesa i soczewki skupiającej. Wielkość naturalna.

Rysunek węglem na białym kartonie. Górna część poprzedniego obrazu w formacie półkola, wys. 88 cm., szer. 188 cm.

Własność Towarz Przyj. Nauk w Poznaniu.

Lesser Aleksander

malarz historyczny, ur. w Warszawie 13. maja 1814, zm. w Krakowie 7 marca 1884. Kształcił się w r. 1830 na wydziale sztuk pięknych uniwersytetu warszawskiego pod Blankiem, Malińskim i Oleszczyńskim, a po tegoż zniesieniu 1832—1835 w Akademii drezdeńskiej, wreszcie w Akademii monachijskiej pod Schnorrem. W licznych podróżach zwiedził Paryż, Londyn i miasta włoskie, studiując historję sztuki. 1846 wrócił do Warszawy i tam stałe osiadł.

- 961. Kadłubek, piszący kronikę w klasztorze jędrzejowskim.** Kadłubek, stojąc boso na tle romańskiego okna, zasłoniętego zieloną firanką, w habicie zakonnym, trzyma lewą ręką kronikę, opartą na prawej nodze. W głębi po prawej infuła i pastorał biskupi.

Olejny na drzewie, wys. 69 cm., szer. 39 cm.

Własność Julii Lesser-Blatteisowej w Krakowie.

Sala III.

- 962. Koronacya Leszka Białego.** Po prawej przed ołtarzem arcybiskup, wkładający koronę na stojące przed nim królewskie dziecko, przed którym matka uklęka. Po lewej dworzanie, przysięgający wierność, po prawej uciekają przeciwnicy odgrażając się pięściami. Po prawej środkiem na ciosowym słupie rok »1434«.

Oznacz. »A. Lesser 1882«. Akwarella na papierze, wys. 38 cm., szer. 50 cm.

Własność Julii Lesser-Blatteisowej w Krakowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XVIIa.

- 963. Hołd pruski.** Przed królem, tronuującym po lewej, klęczy mistrz z prawicą, do przysięgi wzniesioną, trzymając

lewą ręką chorągiew z orłem niemieckim. Dokoła dworzanie i rycerze niemieccy, w głębi po prawej Sukienice, widziane od ulicy św. Jana.

Oznacz. »ALesser r. 1865«. Rysunek ołówkiem, wys. 38 cm., szer. 50 cm.

Własność Julii Lesser-Blatteisowej w Krakowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło VIa.

- 964. Ucieczka Przemysławy z Bolesławem Wstydlwym.** Po prawej królowa z królewskim dzieckiem, szybko uchodząca nocą z klasztoru; mnich oświeca jej drogę. Po prawej spiąca straż. Na ciosie ballustrady »1229«.

Oznacz. dołem »Lesser 1855«. Rysunek ołówkiem, wys. 36 cm., szer. 29 cm.

Własność Julii Lesser-Blatteisowej w Krakowie.

Boratyński Karol Emil hr. (?)

w rozmaitych kierunkach malarstwa czynny, ur. około 1815; kształcił się przeważnie we Włoszech, gdzie przez dłuższy czas mieszkał we Florencji. W latach 1850—1856 przebywał w Warszawie, doznając pomocy i poparcia od hr. Aleksandra Przeździeckiego.

- 965. Uwięzienie Ugolina.** Na przodzie dwaj zbrojni rycerze prowadzą starca z odkrytą głową; za nim postępują synowie. Po prawej mnich na mule. Po obu stronach dokoła nich niezliczona ilość ludności, biorącej żywy udział w tej scenie. W tle po lewej trzy wieże wielkiego zamku, a po prawej pałac lub ratusz z arkadami, z których się cisną żywo poruszone masy ludu.

Oznacz. dołem na lewo »E. Boratyński 1848«. Rysunek sepią i tuszem z białymi światłami na kartonie, wys. 73 cm., szer. 122 cm. Za pracę tę miał autor uzyskać złoty medal w Akademii sztuk pięknych we Florencji.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala III.

- 966. Portret Maryi z Tyzenhauzów hr. Przeździeckiej.** Na perłowym tle popiersie młodej kobiety w profilu ku pra-

wej, we fioletowej sukni, z perłami na szyi. Piers otoczona białym woalem. Oczy wzniesione ku górze.

Olejny na tekturze, owal wys. 38 cm., szer. 33 cm.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala III.

- 967. Głowa starego robotnika.** Popiersie starca (modelu) na wprost. Tło bładoniebieskie.

Oznac. »E. Boratyński 1856«. Olejny na płótnie, owal wys. 38 cm., szer. 32 cm.

Własność Towarz. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Kolasiński Antoni

malarz rodzajowy, syn malarza Wawrzyńca Kolasińskiego (1777—1843), ur. około 1815, zm. — ?. Malował przeważnie kwiaty; obrazy datuje począwszy od 1840.

- 968. Kwiaty w wazonie.** Na tle ciemnoszarej nyzы umieszczone w szerokim wazonie o jaskrawych barwach: róże, georginie, bzy, kaktusy i tulipany.

Oznac. dołem na lewo »A. Kolasiński mal. 1844«. Olejny na płótnie, wys. 86 cm., szer 68 cm.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala II.

Kossak Leon, brat starszy Juliusza

malarz rodzajowo-historyczny (batalista), syn Michała i Antoniny z Sobolewskich, urodz. 20 marca 1815, zm. 18 czerwca 1877. Służył po ukończeniu uniwersytetu w ułanach austriackich. Na wiadomość o powstaniu węgierskiem wystąpił i bił się w legionach pod Villagos; wyjechał do Australii i wstąpił do armii angielskiej. Na pierwszą wiadomość o powstaniu 1863 r. wrócił do Europy; pod Kobylanką ciężko ranny, wzięty do niewoli i wysłany na Sybir, wrócił złamanym na duchu i ciele i umarł 1877. Pozostawił wiele drobnych szkiców i obrazków, sceny wojskowe i rodzajowe, prace amatora i samouka z niepospolitym talentem.

969. Ułarczka ułanów polskich z wojskiem rosyjskiem. Scena z powstania węgierskiego.

Oznacz. dołem po prawej na podkładce »malował Leon Kossak«. Akwarella, wys. 19·5 cm., szer. 29·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XIVa.

970. Atak konnicy na biwak. Scena nocna.

Akwarella, wys. 14·5 cm., szer. 19·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XIVa.

Łobeski Felicyan

historyk i malarz, ur. w Wiśniczu 1815, zm. we Lwowie 1859. Kształcił się w Akademii wiedeńskiej; wróciwszy do Lwowa, był skryptorem biblioteki Ossolińskich.

971. Popiersie starca (portret). Na stalowozielonem tle popiersie starca z długimi siwymi włosami i brodą, na wprost. Ubrany w ciemnoszary płaszcz, pod szyją zapięty. Pół naturalnej wielkości.

Olejny na płótnie, wys. 48 cm, szer. 36 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala III.

Łuczyński Jan Piotr

malarz rodzajowy, przeważnie kwiatów, ur. w Czerniowcach 1816, zm. we Lwowie 25 grudnia 1855. Uczył się we Lwowie rysunków w szkole realnej, następnie przez dwa lata malarstwa pod Jabłońskim. Odtąd kształcił się dalej sam, kierując się tylko poczuciem własnem i wrodzonymi zdolnościami.

972. Portret własny artysty w stroju myśliwskim. Popiersie na jasnobronzowem tle. Twarz nieco ku prawej. Ubrany w zielony surdut i kapelusz myśliwski z gałązką przetkniętą za wstążkę. Przez plecy przewieszona strzelba. Wielkość naturalna.

Olejny na płótnie, wys. 60 cm, szer. 46 cm.

Własność Józefa Schreibera we Lwowie.

Sala III.

- 973. Portret własny artysty.** Popiersie na zielonawem tle. Twarz młodzieńca z długimi włosami, na wprost. W lewej ręce paleta z pędzlami.

Olejny na płótnie, wys. 30 cm., szer. 22 cm.

Własność Józefa Schreibera we Lwowie.

Sala III.

- 974. Matka Boska w kwiatach.** W pośrodku obrazu malowany obraz w ramach, przedstawiający Matkę Boską z dzieckiem, otoczony dokoła szerokim festonem lilij, róż, bzu, piwonij, dzwonków, powoju, winogron, śliw, gruszek, a na nich rozmaite ptaszki i owady.

Olejny na płótnie, wys. 112 cm., szer. 82 cm.

Własność Teresy Orlikowskiej we Lwowie.

Sala II.

- 975. Kucharka.** Młoda dziewczyna w białym czepeczku, czerwonym staniku i niebieskiej sukni, obiera kartofle; do koła niej warzywa.

Olejny na drzewie bukowem, wys. 25 cm., szer. 29 cm.

Własność Józefa Schreibera we Lwowie.

Sala III.

- 976. Krajobraz rzeczny.** Brzegi rzeki; po stronie przeciwnej wysoka skała i dwie chaty. Na przodzie owce i chłop, wiozący drzewo w taczkach.

Akwarella na kartonie, wys. 22·5 cm., szer. 34 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XXb

- 977. Krajobraz z kościołem.** Po lewej kilka domów wśród gęstych drzew; po prawej w oddali dach i wieżyczka kościoła z dwoma domami. Z przodu szeroka droga z drobnymi figurami.

Akwarella, wys. 25 cm., szer. 35 cm. Pendant do poprzedniego.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XXb.

978. Wodospad górski.

Oznacz. po prawej u dołu »Łuczyński Turze 13/7 847.«
Rysunek ołówkiem i wodnymi farbami na kartonie, wys. 26 cm.,
szer. 36 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XXb.

Czarników

ur. w Poznaniu 1816, zm. w Berlinie 1891. Był malarzem-restauratorem galeryi hr. A. Raczyńskiego, z którym odbywał liczne podróże.

979. Landsknecht niemiecki z r. około 1500.

Oznacz. środkiem »deutscher Bauer im Jahre 1500«, po lewej »nach Kolbe«, po prawej »Czarników.« Rysunek piórkiem na żółtawym papierze, wys. 21 cm., szer. 15 cm.

Własność hr. Wawrzyńca Benzelstjerny-Engeströma w Poznaniu.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XIXa.

Żygliński Franciszek

portrecista i poeta (autor zbioru »Dumki i poezye,« Poznań, Żupański 1844), ur. w Krakowie 1816, zm. tamże 1849. Jako słuchacz filozofii uniwersytetu Jagiellońskiego, kształcił się równocześnie w sztuce pod Stattlerem, a 1846 krótki czas w Wiedniu. Choroba i nędza nie dały mu dostać się do Rzymu, dokąd się już był z Łęskim i Zielińskim w drogę puścił.

980. Portret malarza Strzegockiego. Na zielonawem tle popiersie młodego artysty o płowych włosach, zwrócone nieco ku prawej. Twarz bez zarostu; ubrany w ciemnozielony surdut. W czarnym krawacie, szpilka z trupią główką. Wielkość naturalna.

Olejny na płótnie, wys. 43 cm., szer. 34 cm. Por. portret tegoż przez Tepe.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Bukwiczka Ludwik

rysownik, ur. we Lwowie około 1817, zm. tamże 1853. Kształcił się w rodzinnem mieście, głównie pod swym przyjacielem Łuczyńskim. We Lwowie, gdzie stale przebywał, był nauczycielem rysunków.

981. Krajobraz leśny.

Oznacz. »L. B. 1845«. Rysunek ołówkiem na białym papierze, wys. 43 cm., szer. 33 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło IXb.

Dietrich Adolf Fryderyk

sztycharz, syn Fryderyka Krzysztofa (por. str. 102 i Nry 548—550), ur. w Amsterdamie 4 czerwca 1817, zm. w Warszawie 20 marca 1860. Małym dzieckiem przybył do Warszawy, gdzie kształcił się na wydziale sztuk pięknych uniwersytetu. Pracował bardzo wiele, pozostawił rycin i litografij nie mało. Zmarł przedwcześnie na suchotę.

982. Tabor kozaków w odpoczynku.

Oznacz. ołówkiem »A. Orłowski rysow., Dietrich rytow.« Miedzioryt a. l. l., wys. 17 cm., szer. 24,5 cm. Podług rysunku Orłowskiego. Miedzioryt ten nie był znany Rastawieckiemu.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło VIIa.

Bartels Artur

znany kompozytor, autor ulotnych piosenek i malarz-amator, ur. w Wilnie 1818, zm. w Krakowie 23 grudnia 1885. Rysował wiele scen rodzajowych na drzewie, stosując z wielką zgrabnością kompozycje do sęków i kręgów drzewa.

- 983. Polowanie na niedźwiedzia.** Myśliwy i nagonka stoją dokoła zabitego niedźwiedzia.

Rysunek tuszem na drzewie sosnowem, wys. 48 cm., szer. 10 cm.

Własność hr. Andrzeja Potockiego w Krakowie.

Sala III.

Cercha Maksymilian

malarz i rysownik karykatur, ur. w Krakowie 1818. Uczeń prof. Statlera i Bizańskiego w Krakowie; miał litografię artystyczną Towarzystwa naukowego.

- 984. Ołtarz Wita Stwosza w kościele P. Maryi.**

Oznacz. dołem po prawej »M. Cercha 1854.« Rysunek ołówkiem na żółtem tle, wys. 66 cm., szer. 51 cm.

Własność Cerchy (syna) w Krakowie.

Sala III.

- 985. Pomnik Fryderyka Jagiellończyka.**

Rysunek ołówkiem na żółtawym papierze, wys. 63 cm., szer. 44 cm. Pomnik znajduje się w katedrze na Wawelu przed głównym ołtarzem.

Własność Cerchy (syna) w Krakowie.

Sala III.

Morawski Szczęśny

artysta-malarz i znakomity publicysta, (autor Sądeczyzny itd.) ur. w Rzeszowie 1818. Pobierał pierwsze nauki we Lwowie pod Janem Maszkowskim, potem przez trzy lata w Akademii wiedeńskiej. Przebywał dłuższy czas w Środopolu u ks. Dębickiego, następnie u znanych mecenasów i znawców sztuki, Aleksandra Batowskiego i Gwalberta Pawlikowskiego; był od 1847 kustoszem biblioteki Ossolińskich; zamieszkał po kilku latach w Kamionce pod Nowym Sączem, mieszka obecnie w Starym Sączu.

- 986. Józef Kapuściński.** Stojąca postać znanego patryoty w sile wieku z długą brodą, z głową podniesioną ku górze, zwrócona ku lewej. Ręce i nogi okute kajdanami.

Oznacz. po stronie odwrotnej »rys. S. M. z natury d.... lipca 1847.« Rysunek konturowy piórem na białym papierze, wys. 34 cm., szer. 22 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XVb.

- 987. Teofil Wiszniewski.** Stojąca postać patryoty w sile wieku, zwrócona ku lewej. Ręce i nogi okute kajdanami.

Oznacz. po stronie odwrotnej »Rys. S. M. z natury d.... lipca 1847.« Rysunek konturowy piórem na białym papierze, wys. 34 cm., szer. 21 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XVb.

Jaroczyński Maryan Jakób Ignacy

malarz i sztycharz, ur. w Poznaniu 1819. Wykonał liczne znakomite sztychy. Żyje w Poznaniu, gdzie jest profesorem rysunków w gimnazjum.

- 988. Głowa kobieca i dwie głowy żebraków.**

Oznacz. »MJ (splecione) w Kurniku 42 r.« Miedzioryt a. 1 l., wys. 8·5 cm., szer. 6 cm. Wedle sztychów Płóńskiego.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło Xa.

- 989. Pięć głów wieśniaków i popiersie wieśniaczki.**

Oznacz. »r. MJ (splecione) 42 r. w Kurniku.« Miedzioryt a. 1. l., wys. 11·5 cm., szer. 9·7 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło Xa.

Ruśkiewicz

pejzażysta i malarz rodzajowy, ur. w Warszawie 1819, zm. tamże około r. 1880. Był urzędnikiem b. Banku Polskiego w Warszawie i jako amator malował krajobrazy.

990. Spiące dziecko.

Olejny na płótnie, wys. 64 cm, szer. 52 cm.

Własność dra Władysława Harajewicza w Krakowie.

Sala III.

Szlegel Korneli

malarz historyczny i literat, ur. w Stanisławowie 29 marca 1819, zm. we Lwowie 1870. Po skończeniu gimnazjum kształcił się w sztuce najpierw pod Schweikartem (Por. ten katalog str. 81, Nry 407—409), następnie od 1836 w Akademii wiedeńskiej. Po jej ukończeniu bawił trzy lata w Monachium, skąd wyjechał na sześciolatekni pobyt do Włoch; 1847 odbył wielką podróż do Paryża, Londynu i Kopenhagi, następnie zwiedził Multany, Turcję i Grecję. Wrócił do Lwowa 1847 i tu, ożeniwszy się, stale osiadł.

- 991. Polonez na toku.** Przy stogu zboża trzy pary tańczące, panowie w kontuszach, panie w francuskich strojach; po prawej pod drzewem para w stroju francuskim: mężczyzna grający na flecie, pani na arfie — za nimi mężczyzna w kontuszu i żupanie, z karabelą u boku. W głębi dwaj szlachcice w strojach polskich.

Oznacz. po stronie odwrotnej »Korneli Szlegel«. Olejny na drzewie lipowym, wys. 32 cm., szer. 40 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala III.

- 992. Krajobraz nocny nad stawem.** Po lewej chata tatrzańska (lub alpejska), z dachem obciążonym kamieniami, po prawej skała, a z przodu łódka, kołysząca się u brzegu ezióra. Pełnia.

Olejny na płótnie, wys. 60 cm., szer. 55 cm.

Własność Maryi Gryzieckiej we Lwowie.

- 993. Portret malarza Romana Postempskiego.** Popiersie siedzącego artysty w średnim wieku, w profilu ku lewej.

Oznacz. »K. Szlegel« i »Roman Postemski Roma Marca 6. 1845 r.«. Akwarella na białym kartonie, wys. 28 cm., szer. 22·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XIIa.

- 994. Portret malarza Leopolda Nowotnego.** Popiersie młodego artysty, zwrócone nieco ku lewej.

Oznacz. obcą ręką »Malarz Leopold Nowotny w Rzymie 1844 rys. K. S.« Szkic akwarellowy na białym kartonie, wys. 20 cm., szer. 16 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XIIa.

- 995. Dawid, błagający o odwrócenie dżumy.** Dawid, przykłonawszy po prawej stronie obrazu, wyciąga błagalnie ręce ku Bogu Ojcu, który równocześnie wstrzymuje anioła, sprawiającego zarazę, a zjawiającego się w obłokach. Po lewej prorok Gad z długą brodą i inne postacie klęczące. W głębi trupy i umierający na dżumę.

Oznacz. »Dawid«, a po prawej »K. Szlegel, München 1841«. Rysunek ołówkiem na białym papierze, wys. 68 cm., szer. 49·5 cm. Pod wpływem Schnorra von Carolsfeld i Kaulbacha.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XIIa.

- 996. Polonez z »Pana Tadeusza«.** Na tle trzypiętrowego zameczyska i baszty z wykurzem porusza się z głębi ku prawej polonez z postaciami, poematem wskazaniem. Po prawej pod piętrowym szpichlerzem Jankiel i trzech wiejscy muzykanci. W głębi cerkiew.

Oznacz. dołem po prawej obcą ręką »Kornel Szlegel«. Rysunek ołówkiem z białymi światłami na siwym papierze, wys. 58 cm, szer. 76 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala III.

Giecewicz

rzeźbiarz, ur. w Warszawie(?) około 1820(?). Bliższe szczegóły nieznane.

- 997. Chłopak z papierosem.** Popiersie na wprost młodego chłopca bez zarostu, z koszulą rozpiętą pod szyją.

Biust z terrakotty, wys. 45 cm., podstawa szer. 15 cm., długa 9 cm.

Własność prywatna.

Sala IV.

Krasieńska Eliza z Branickich

ur. w Tomaszpolu na Wołyniu 1820, zm. 1876. Była córką Władysława Branickiego i Róży z Potockich, a żoną znakomitego poety Zygmunta Krasieńskiego (1812—1859). Por. St. Tarnowski, Zygmunt Krasieński (w Krakowie 1892) str. 296 i nast.

- 998. Wachlarz z trzema obrazkami.** 1) Po lewej Amorek z kastanietami, tańczący na obłokach. 2) W środku Amorek przywiązany do drzewa; Psyche, trzymając złamany jego łuk, ukłękła przed nim. 3) Po prawej Amorek, kreślący strzałą słowo greckie »AEI« (zawsze).

Oznacz. na lewym brzegu »malowała Elżbieta z Branickich Krasieńska«. Akwarella na białej skórcie, półkole o promieniu 25 cm.

Własność hr. Stanisławowej Tarnowskiej w Krakowie.

Sala II. Gabłota wisząca.

Rostowski Oskar

malarz rodzajowy, ur. około 1820, zm. 1861. Był uczniem Akademii w Monachium, gdzie też dłuższy czas pracował.

- 999. Koń.** Koń stojący, w lewo zwrócony, maści karogniadej, bez uprzęży, w trzęzli. Tło popielate.

Olejny na tekturze, wys. 33 cm., szer. 42 cm.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala III.

Świerzyński Saturnin

portrecista i malarz wnętrz i architektur, ur. w Krakowie 1820, zm. tamże 1884 lub 1885. Sierotą opiekował się ks. kanonik Pawłowski; czas jakiś był uwiecznionym za przestępstwa polityczne. 1838 wypuszczony na wolność, kształcił się w szkole sztuk pięknych pod Stattem. Dopiero od r. 1856 wszedł na właściwe sobie tory i ówczas jako malarz wnętrz, w rodzaju (młodszego znacznie) Gryglewskiego, pozyskał zasłużony rozgłos. Później był bibliotekarzem i konserwatorem zbiorów hr. Piotra Moszyńskiego, a zarazem nauczycielem rysunków w gimnazyum św. Anny.

1000. Portret własny. Artysta w postaci siedzącej przy stole, oparty na prawej ręce; lewa zwieszona na kolanie. Na stole paleta, na niej rozłarte farby i pędzle.

Oznacz. na stronie odwrotnej »Saturnin Świerzyński malował sam siebie 1851 w Krakowie«. Olejny na płótnie, wys. 74 cm., szer. 55 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala III.

Żamett Albert

pejzażysta, ur. w Wilnie koło 1820, zm. tamże 1875. Był uczniem petersburskiej Akademii sztuk pięknych, którą opuścił, odszczególniony złotym medalem. Pracował czas jakiś w Wilnie (także dla Albumu wileńskiego). 1852 udał się kosztem hr. Benedykta Tyszkiewicza na kilkoletni pobyt do Rzymu, gdzie się wyrobił na wybitnego malarza obrazów rodzajowych i pejzażów.

1001. »Arco Scuro pod Rzymem«. Po prawej ruiny i rozłożyste pinie; środkową drogą postępuje mnich. Wzdłuż drogi wysoki mur, za nim drzewa. W oddali widać kopułę św. Piotra.

Oznacz. dołem po prawej »A. ŻAMETT. Rzym 1853«, a po odwrotnej stronie »mł. Albert Żamett z Wilna Rzym 1855«.

Olejny na płótnie, oprawiony w okrągłe ramy, wys. 47 cm., szer. 47 cm., średnica ramy 43 cm.

Własność hr. Franciszka Mycielskiego w Wiśniowej.
Sala III.

Bartus Stanisław

portrecista, ur. 1821 w Rzeszowskim, zm. we Lwowie 1859. Po skończeniu studiów filozoficznych na uniwersytecie lwowskim udał się 1844, dzięki wsparciu marszałka Wasilewskiego, do Wiednia, skąd atoli już 1845 dla braku środków powrócił do Lwowa, gdzie aż do śmierci pozostał.

- 1002. Portret własny artysty.** Na popielatym tle popiersie artysty w młodym wieku. Ubrany w biały żupan; na ramiona zarzucony szary płaszcz, czerwono podszyty. Prawa ręka, trzymająca gryfel, oparta na wielkiej księdze.

Olejny na płótnie, wys. 80 cm, szer. 60 cm.
Własność p. Bartusowej we Lwowie.

- 1003. Portret Franciszka Tepy.** Stojąca postać artysty w młodziutkim wieku, widziana po kolana. Ubrany w białą koszulę, na biodra zarzucony czerwony szal; lewa ręka oparta na wielkiej księdze, prawa trzyma ołówek.

Oznacz. ołówkiem »Franciszek Teppa«, a na odwrotnej stronie »Stanisław Bartus malował podług natury dnia 21 Grudnia roku 1846 we Lwowie«. Akwarella na białym kartonie, wys. 26 cm., szer. 21 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.
Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XIa.

- 1004. Portret Rozalii z hr. Dzieduszyckich hr. Duninowej Borkowskiej.** Popiersie w profilu ku prawej kobiety w starszym wieku, w czepcu.

Oznacz. dołem na prawo »S. Bartus rys. 1852«. Rysunek ołówkiem w owalu, wys. 25 cm., szer. 20 cm. Zmarła (jak podpis) 18 marca 1852.

Własność hr. Jerzego Dunin Borkowskiego we Lwowie.
Sala III.

Brodowski Tadeusz

malarz rodzajowy, syn malarza Antoniego B. (por. str. 124, Nr. 660), ur. w Warszawie 2 września 1821, zm. w Paryżu 31 marca 1848. Kształcił się najpierw w Warszawie pod Blankiem (por. str. 125, Nr. 661) i Kokułarem do r. 1836, następnie 1839 w Akademii monachijskiej. 1841 wysłany kosztem rządowym dla dalszych studyów za granicę, udał się najpierw na dwuletni pobyt do Rzymu, następnie ponownie do Monachium, wreszcie do Paryża, gdzie pracował w Wersalu pod okiem Horacego Verneta. Nabawiwszy się wskutek hulastycznego życia choroby piersiowej, zmarł przedwcześnie.

1005. Łeb brytana i konia arabskiego.

Oznacz. »TB (splecione) 1839« i obcą ręką »Brodowski«. Akwarella na białym papierze, wys. 18 cm., szer. 15 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XIIb.

1006. Koń, tarzający się na ziemi.

Oznacz. obcą ręką »Brodowski« i ręką artysty »TB (splecione)«. Szkic ołówkiem na białym papierze, wys. 8 cm., szer. 13 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XIIb.

1007. Józef Simler (karykatura).

Oznacz. dołem po prawej »Joseph Simler, Brodowski«, a na górze obcą ręką »rys. Brodowski Tadeusz«. Szkic ołówkiem na białym papierze, wys. 17 cm., szer. 10·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XIIb.

1008. Profil starego mężczyzny, palącego fajkę.

Oznacz. obcą ręką »przez Brodowskiego w München«. Szkic ołówkiem na białym papierze, wys. 16·5 cm., szer. 10·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XIIb.

Lenartowicz Teofil

poeta i rzeźbiarz, ur. w Warszawie 27 lutego 1822, zm. we Florencji 1893. Służył najpierw w Warszawie w sądownictwie. 1848—1851 przepędził częścią w Krakowie, częścią w Wielkopolsce; wyjechawszy za granicę, mieszkał trzy lata (do końca 1854) we Fontainebleau pod Paryżem. Udał się następnie do Rzymu, a wreszcie do Florencji, gdzie stale osiadł.

1009. Drzwi do grobowca hr. Cieszkowskich w Wierzenicy.

A) *Lewe skrzydło*. U góry anioł, widziany na wprost, z długimi skrzydłami, wznoszący się ku niebu; nad nim gałązka wawrzynu i dziecko. Poniżej promieniste półkole wschodzącego słońca. Na dole zbawieni, powstający z grobów.

B) *Prawe skrzydło*. U góry symbole wiary (z krzyżem), nadziei (ze spuszczoną kotwicą), miłości (z otwartą piersią), unoszące się w obłokach; poniżej anioł w profilu ku lewej z długimi spuszczołymi skrzydłami, spoglądający z litością i przebaczeniem na »świat mogił i krzyżów«, zniszczony występkami.

C) *Na listwie*, łączącej oba skrzydła, ośm płasko-rzeźb, symbolizujących słowa Modlitwy Pańskiej. Idąc z dołu do góry: a) »Ojcze nasz, który jesteś w niebie«. Rodzina, modląca się do Boga, pojawiającego się w obłokach. b) »Święć się imię Twoje«. Aniołowie śpiewający. c) »Bądź wola Twoja, jako w niebie«. Ofiara Abrahama. c) »Tak i na ziemi«. Rycerz z mieczem, klęczący przed Pismem św. d) »Chleba naszego...«. Ziemianie, orzący i siejący. e) »Odpuść nam nasze winy«. Ojciec, przyjmujący marnotrawnego syna. f) »Nie wódz nas na pokuszenie«. Chrystus, kuszony przez czarta. g) »Ale zbaw nas od złego«. Archanioł, stojący nad zwyciężonym szatanem, a na górze Baranek boży w nimbie.

Oznacz. dołem w prawym rogu »T. Lenartowicz fecit«, w lewym rogu »G Pellas fuse 1872 Firenze«. Odlew z brązu, wys. 175 cm., szer. 82 cm.

Własność hr. Cieszkowskich w Wierzenicy.

Sala III.

- 1010. Portret Maryi Bartusównej.** Głowa młodej poetki w profilu ku lewej; we włosach róża, warkocz spada na szyję.

Oznacz. »T L f. Fl. 1887« i »Przez łązy i męki sierot polskich wybaw nas Panie«. Odlew gipsowy o średnicy 35 cm. Marya Bartusówna, córka malarza Stanisława Bartusa (por. Nry 1002—1004) ur. 1859, zm. we Lwowie 1885.

Własność Antoniny Machczyńskiej we Lwowie.

Sala III.

Nowotny Leopold

malarz religijny, ur. w Tulczynie 1822, zm. w Rzymie około 1875. Kształcił się 1838 i 1839 w Akademii wiekańskiej pod Józefem Fürichem (wspólnie ze Szczęsnym Morawskim), później w Akademii monachijskiej pod Kaulbachem i Schnorrem, a wreszcie od 1845 (?) w Rzymie pod Flätzem. Tu oddał się wyłącznie malarstwu religijnemu, tworząc przeważnie tryptyki w stylu Giotto i Prerafaelitów. Był także kustoszem galeryi księżnej Odescalchi. Koło r. 1860 bawił czas jakiś w kraju.

- 1011. Chrystus w domu Marty.** Zbawiciel, siedzący po lewej z obiema rękoma, wyciągniętymi ku Maryi, przed nim klęczącej. Za nią stoi Marta z koszykiem. W głębi trzech uczniowie z nimbami; za Zbawicielem męska postać, oparta o plecy kamiennego siedzenia. W tle po prawej otwarte drzwi ze sługą, wynoszącym potrawy z kuchni.

Oznacz. »LN« (splecione), a po odwrotnej stronie »Leopold Nowotny z Tulczyna 844 Rzym«. Rysunek kredką na kartonie, wys. 45 cm., szer. 32 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie

Sala II Wiatrak II. Skrzydło XVa.

- 1012. Kain i Abel.**

Oznacz. kilkakrotnie »I. N«, a dołem po prawej obcą ręką »Nowotny«. Szkic piórem i akwarellą, wys. 21 cm., szer. 21 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XVb.

Płończyński Aleksander

pejzażysta, ur. w Krakowie 1822, zm. tamże około 1857. Kształcił się w Krakowie pod Głowackim, z którym odbywał częste wycieczki w Tatry. W r. 1847 został profesorem rysunków w gimnazjum krakowskim, a później profesorem pejzażu w Szkole sztuk pięknych. Za granicą nigdy nie był.

- 1013. Widok na kopiec Krakusa.** Na pierwszym planie brzeg, porośły trawą; po prawej stronie grupa drzew. Na drugim planie koryto starej Wisły, porośnięte szuwarem, dalej błonie, a w głębi kopiec.

Oznacz. dołem po lewej »Aleksander Płończyński 1844 r.« Olejny na tekturze, wys. 22,5 cm., szer. 31,5 cm.

Własność Konrada Wentzla w Krakowie.

Sala III.

- 1014. Skała Kmity pod Zabierzowem.** Po prawej skała Kmity; u jej stóp płynie potok. Po lewej stok sośniną pokrytej góry; w tle rysują się lesiste pagórki.

Oznacz. na odwrotnej stronie »Alexander Płończyński malował z natury w roku 1844.« Olejny na płótnie, wys. 16 cm., szer. 18 cm.

Własność Maryi Gryzieckiej we Lwowie.

Sala III.

Raczyński Aleksander

portrecista, ur. we Lwowie 1822, zm. tamże 16 grudnia 1889. Był we Lwowie uczniem Jana Maszkowskiego, 1843 Akademii wiedeńskiej, 1845—1846 szkoły monachijskiej, 1856—7 bawił w Paryżu.

- 1015. Portret Bohdana Zaleskiego.** Na tle zieleni stojąca postać poety w starszym wieku na wprost, widziana po kolana; oparty o ciosową balustradę. Wielkość naturalna.

Oznacz. dołem po lewej »A. Raczyński 1864.« Olejny na płótnie, owal wys. 143 cm., szer. 111 cm.

Własność prof. dra W. Ochenkowskiego we Lwowie.

Sala III.

- 1016. Stary pasterz włoski.** Na murawie wśród skał stojąca postać pasterza z siwą brodą, opartego prawą ręką na długim, grubym kiju.

Oznaczn. »Raczyński 1857.« Olejny na płótnie, wys. 91 cm., szer. 72 cm.

Własność dra Jana Czaykowskiego we Lwowie
Sala III.

- 1017. Widok morski.**

Rysunek tuszem z białymi światłami na kartonie, wys. 6,5 cm., szer. 8 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.
Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XIIIa.

- 1018. Widok nocny z Wenecyi.**

Rysunek tuszem z białymi światłami na kartonie, wys. 11 cm., szer. 14 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.
Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XIIIa.

- 1019. Uciechy ojcowskie lwowskiego urzędnika.** Chudy, wiekowy urzędnik, Niemiec, prowadzi pod rękę młodą żonę, przesadnie ubraną i ciągnie sznurkiem saneczki, w których siedzi jego synek.

Oznaczn. »Alex. Raczyński 846« i podpisane »Zarte Vaterfreuden eines Lemberger Beamten.« Akwarellą i ołówkiem na białym kartonie, wys. 39 cm., szer. 47 cm

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.
Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XIIIb.

- 1020. Szlachcic w wysokiej konfederatce.** Postać stojąca.

Oznaczn. »A. Raczyński«. Rysunek piórem na białym papierze, wys. 23 cm., szer. 13 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.
Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XIIIa.

- 1021. Karykatura polityczna z 1848 r.** Policyant lwowski obcina wielkimi nożycami płaczącemu sztubakowi jego wysoką konfederatkę.

Oznaczn. »AR« (splecione) i podpisane »Die Beschneidung.« Szkic piórem na białym papierze, wys. 23 cm., szer. 15 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie
Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XIIIa.

1022. W westybulu Starej Pinakoteki w Monachium. Karykatura malutkiego Raczyńskiego, rozmawiającego z ogromnym portyerem Pinakoteki monachijskiej.

Oznac. »A. Raczyński 1841 in München«, poniżej »Ist heute die Pinacothek offen?« Szkic piórem na białym papierze, wys. 28 cm., szer. 18 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XIIIa.

1023. Karykatura samego artysty, J. Kossaka i Szczęsnego Morawskiego.

Oznac. »AR« (splecione). Szkic piórem na białym papierze, wys. 23 cm., szer. 15 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XIIIa.

1024. Z czasów akademickich w Monachium.

Oznac. »Raczynski 1844«. Rysunek piórem na białym papierze, wys. 23·5 cm., szer. 18 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XIIIa.

1025. Pan mandataryusz.

Szkic ołówkiem na białym papierze, wys. 51 cm., szer. 33 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XIIIb.

Dzbański Konstanty

malarz rodzajowy i historyczny, ur. w Łomnie w r. 1823. Kształcił się najpierw we Lwowie pod Janem Maszkowskim, a następnie przez cztery lata w Akademii wiedeńskiej. Wróciwszy do kraju, bawił najpierw w Żółkwi, a następnie od r. 1855 we Lwowie, gdzie przez lat jedenaście (1867—1877) był sekretarzem Towarzystwa Przyj. Sztuk pięknych. Żyje w Ożydowie.

1026. Portret własny artysty. Popiersie artysty w średnim wieku, na wprost, w granatowym surducie i czarnej kamizelce.

Oznacz. dołem na prawo »D. K«. Akwarella, wys. 39 cm., szer. 32 cm.

Własność artysty w Ożydowie.

Sala III

1027. Pastuszki przy ognisku W środku stoi oparta o starą wierzbę pastuszek, otulona w białą chustkę. Po prawej siedzi pastuch w białej siermiedze i brunatnym kapełuszu, zadumany. U stóp jego kosz z kartoflami i rozłożony ogień. W tle krajobraz jesienny z wiatrakami.

Olejny na płótnie, wys. 59 cm., szer. 46 cm.

Własność p. Skwarczyńskiej we Lwowie.

Sala III.

1028. Pera i Cymon. W wielkim, sklepieniem więzieniu siedzi starzec Cymon, okuty w kajdany; córka jego Pera, przyklekawszy prawą nogą na kamiennej ławie, podaje mu pierś.

Oznacz. »Dzbański inv. et delin. 1843.« Rysunek ołówkiem na szarym papierze, wys. 54 cm, szer. 45 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XIIb.

Kamiński Aleksander

malarz rodzajowy, ur. w Warszawie 3 stycznia 1823, zm. tamże 26 lutego 1886. Kształcił się najpierw przez 7 lat w Warszawie pod Kokularem, a od r. 1843 w petersburskiej Akademii sztuk pięknych. Od r. 1847 przebywał dłuższy czas w Rzymie. Po powrocie do kraju został profesorem rysunków warszawskiej szkoły sztuk pięknych i na tem stanowisku do śmierci pozostał. Por. J. A. Kamiński, Materiały do monografii historii rodzin Kamińskich i Kamińskich, Lwów 1854, I. 98. (Nie jest pewnem, czy jest identycznym z tym Aleks. Kamińskim, który 1852 otrzymał w Akademii petersburskiej dwa srebrne medale za utwory architektoniczne,

o czym donosi B. Podczaszyński w Pamiętniku 1854. I, 144.)

- 1029. Z rzymskiej Kampanii.** Pod sklepieniem altany, odsłaniającej widok na daleki krajobraz, siedzi po prawej rybak, grający na gitarze. Po lewej kobieta i trzy dziewczyny, przysłuchujące się muzyce. Po lewej staruszka, opuściwszy kądziel, usnęła. Dziecko sięga do kosza z owocami.

Oznacz. dołem po prawej »Kamiński«. Olejny na płótnie, wys. 52 cm., szer. 65 cm.

Własność dra Ludwika Kastorego w Woli Justowskiej.
Sala III.

- 1030. Rzymianka.** Postać młodej rzymianki, zwrócona ku lewej, w czerwonym płaszczu; twarz na wprost.

Oznacz. dołem po lewej »Kamiński, Roma«. Akwarella, wys. 35 cm., szer. 23 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.
Sala II. Wiatrak II. Skrzydło VIa.

Przeddziecka Marya hr. z hr. Tyzenhauzów

malarka przedmiotów historycznych i religijnych, ur. w Postawach 1823, zm. w Warszawie 3 maja 1890. Wyszła za mąż za hr. Aleksandra Przeddzieckiego w r. 1842. Spędziła pierwsze lata małżeńskiego pożycia we Włoszech, a mianowicie w Rzymie, i tam wykształciła swój niepospolity talent malarski.

- 1031. Portret Katarzyny z hr. Branickich Adamowej Potockiej.** Na tle jasnego nieba i zieleni postać młodej damy na wprost, widziana po pas. Ubrana w białą suknię, pod szyją otwartą, z koronkami; na lewe ramię zarzucona czarna koronkowa okrywka, którą prawa ręka z przodu przytrzymuje. Na głowie szeroki brązowy, słomkowy kapelusz ze strusim piórem i szerokimi brązowymi wstążkami, pod szyją spiętymi w fontaż. Wielkość naturalna.

Akwarella, owal wys. 110 cm., szer. 68 cm. Kopia z obrazu Winterhaltera.

Własność prywatna.
Sala III.

Rodakowski Henryk

malarz portretów i przedmiotów historycznych, ur. we Lwowie 9 lipca 1823; żyje w Krakowie.

Po skończeniu praw na uniwersytecie wiedeńskim wstąpił 1846 w Paryżu do pracowni Cognieta. Osiadł potem stale w Paryżu, gdzie wykonał szereg znakomitych dzieł sztuki (1852 otrzymał medal 1-szej klasy, 1855 na wystawie międzynarodowej złoty medal honorowy, 1857 od ks. Napoleona złoty medal pamiątkowy). 1867 wrócił do kraju i mieszkał naprzemian we Lwowie, lub w majątku swym Bortnikach. (1873 otrzymał krzyż belgijski Leopolda na wystawie brukselskiej, tegoż roku był członkiem jury na wiedeńskiej wystawie). 1893 przeniósł się do Krakowa, gdzie został wybrany prezesem Towarzystwa Przyjaciół Sztuk pięknych.

- 1032. Wojna kokosza 25 sierpnia — 25 września 1537.** Zygmunt Stary, otoczony dworzanami, usiadł na wyniosłym balkonie lwowskiego zamku. Za nim stoi oparta o krzesło królowa Bona, której legat papieski (w głębi po prawej) hołd oddaje. Za królem arcybiskup lwowski. Hetman Tarnowski, położywszy kółpak i buławę na kamienną balustradę, odczytuje szlachcie edykt królewski, dający jej znaczne przywileje. W tle fantastyczna architektura zamku lwowskiego.

Olejny na płótnie, wys. 196 cm., szer. 270 cm.

Własność artysty w Krakowie.

Sala V.

- 1033. Portret żony artysty.** Na tle czerwonej kotary, odsłaniającej po lewej jasne niebo i ciosową balustradę, stojąca postać młodej damy, widziana po kolana, w profilu ku lewej. Ubrana w czarną aksamitną, wyciętą suknię z krótkimi rękawami; ramiona obnażone. Na prawe ramię zarzucona czarna koronkowa chustka, którą prawa ręka przytrzymuje. Lewe ramię spuszczone w dół. Wielkość naturalna.

Oznac. po prawej na czerwonej kotarze »H. Rodakowski 1865«. Olejny na płótnie, wys. 167 cm, szer. 125 cm.

Własność artysty w Krakowie.

Sala V.

- 1034. Portret pani B. Singer (ciotki artysty).** Na stalowo-zielonem tle siedząca postać wiekowej damy, widziana na wprost poniżej kolan. Ubrana w wiśniowobronzową, aksamitną suknię z długą mantylą, bramowaną futerkiem. W lewej ręce trzyma na kolanach nieoprawioną książkę, na której spoczywa prawa ręka, trzymająca okulary. Głowa nieco ku prawej pochylona, ubrana w biały czepiec, czarną koronką upięty. Wielkość naturalna.

Oznacz środkiem po prawej »H. Rodakowski 1863«. Olejny na płótnie, wys. 164 cm., szer. 134 cm

Własność artysty w Krakowie.

Sala V.

- 1035. Portret matki artysty.** Na ciemnooliwkowem tle stojąca postać damy w starszym wieku, widziana na wprost poniżej kolan. Ubrana w czarną, aksamitną suknię z szerokimi rękawami, czarnym jedwabiem podszytymi, i w długą takąż mantylką. Szyja i rękawy ubrane w białe koronki. Głowa z lekko uśmiechniętym wyrazem twarzy nieco ku lewej pochylona, ubrana w czarne koronkowe upięcie. Wielkość naturalna.

Oznacz po prawej »H. RODAKOWSKI 1853.« Olejny na płótnie, wys. 169 cm., szer. 128 cm.

Własność artysty w Krakowie.

Sala V.

- 1036. Portret idealny kazącego kardynała.** Na tle historyowanej makaty, lub fresków, stojąca postać kardynała, widziana na wprost po kolana. Ubrany w jasną jedwabną purpurę i w aksamitną ciemniejszą mantylę, sięgającą prawie po pas. Lewą ręką trzyma otwarty foliak, oparty o marmurową balustradę kazalnicy; prawa ręka z wymownym gięciem do wysokości piersi wzniesiona. Twarz otoczona długimi, białymi włosami. W głębi po lewej nawa i dwa okna w stylu francuskiego gotyku. Wielkość naturalna.

Oznacz. dołem po lewym rogu »H. Rodakowski 1865.« Olejny na płótnie, wys. 174 cm., szer. 140 cm.

Własność artysty w Krakowie.

Sala V.

1037. Portret wicehrabiny de Romanet (panny Blühdorn).

 ilustr.

Na oliwkowym tle stojąca postać młodej damy na wprost. widziana prawie po kolana. Ubrana w białą, batystową suknię z koronką pod szyją i z szerokimi, koronkowymi rękawami. Na ramiona zarzucone czarne aksamitne okrycie, czerwonym jedwabiem podszyte, które lewa ręka u pasa przytrzymuje. Prawa ręka spoczywa na lewym ramieniu. Ciemne włosy, w dwóch lokach spadające, przetkane złotym łańcuszkiem. Wielkość naturalna.

Oznacz. środkiem po prawej »H. Rodakowski 1871.« Olejny na płótnie, wys. 147 cm., szer. 120 cm.

Własność artysty w Krakowie.

Sala V.

1038. Wizya w więzieniu. Sędziwy zakonnik, otoczony kilkunastu postaciami uwięzionych obrońców ojczyzny, wskazuje im zjawiające się na obłokach postacie bohaterów i innych sławnych mężów Polski, otaczających półkolem grupę trzech niewiast, symbolów: Polski, Siły orężnej i Sprawiedliwości.

Olejny na płótnie, wys. 74 cm., szer. 100 cm.

Własność artysty w Krakowie.

Sala IV.

1039. Allegorya pracy. Rozmaite postacie allegoryczne.

Akwarella, wys. 20 cm., szer. 30 cm.

Własność artysty w Krakowie.

1040. Miłość. Postacie allegoryczne, przechadzające się parami, matki, pieszczące dzieci, żołnierz, trzymający sztandar z napisem »Patria« itd.

Akwarella, wys. 20 cm., szer. 30 cm.

Własność artysty w Krakowie.

1041. Diomedes i Ulisses, idący na zwiady do obozu trojańskiego. (»Iliada« ks. X.) Objaśnienie artysty po fran-

cusku »Syn Tydeusza i Ulisses jak lwy stąpają wśród ciemnej nocy po trupach poległych«.

Akwarella, wys. 15 cm., szer. 20 cm.

Własność artysty w Krakowie.

Sala IV.

1042. Uczta bogów. («Iliada» ks. I.) Objasnienie artysty po francusku »I wszyscy bogowie radowali się dźwiękami liry Apolina i pięknymi głosami Muz«.

Akwarella, wys. 15 cm., szer. 20 cm.

Własność artysty w Krakowie.

Sala IV.

1043. Ulisses, wywołujący ducha Terezyasza. («Odysseja» ks. IX.) Objasnienie artysty po francusku jak tytuł.

Akwarella, wys. 21·5 cm., szer. 29 cm.

Własność artysty w Krakowie.

Sala IV

1044. Helena opowiada Telemakowi dzieje Ulissesa. («Odysseja» ks. IV.) Objasnienie artysty po francusku jak tytuł.

Akwarella, wys. 15 cm., szer. 20 cm.

Własność artysty w Krakowie.

Sala IV.

1045. Zdobycie Troi. Objasnienie artysty po francusku »Rozwarła się brama, wszyscy do niej się cisną, piechota i jeźdźcy, w strasznym tłoku«.

Akwarella, wys. 15 cm., szer. 20 cm.

Własność artysty w Krakowie.

Sala IV.

1046. Dama na koniu. Młoda dama, ubrana w góralski serdak i czarną amazonkę, ze spuszczoną woalką siedzi na stojącym ku prawej, siwym koniu. W głębi krajo-braz z Podola galicyjskiego.

Oznacz. dołem po prawej »HRod 1868«. Akwarella, wys. 72 cm., szer. 64 cm.

Własność artysty w Krakowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XIIb

1047—1054. Ośm typów ludowych z Galicyi na dwóch tablicach.

Akwarelle, wys. po 33 cm., szer. po 24 cm.

Własność artysty w Krakowie.

Sala IV.

- 1047. I. Iwan Bezuś gumienny.** Stojąca postać gumienego w białym kożuchu, z wielką futrzaną czapicą w rękę; w tle zimowy krajobraz

Oznacz. »⁴/₁ 1868«.

- 1048. II. Rzeźbiarz z Pałahicz.** W izbie z ogromnym piecem stoi rzeźbiarz, obrabiający dłutem kłoc drzewa.

Oznacz. »¹²/₁₀ 1867«.

- 1049. III. Nykoła wójt.** Na tle pochmurnego nieba stoi w profilu ku lewej chłop w wielkim słomianym kapeluszu i kożuchu, opierając się na kiju; u pasa wisi klucz.

Oznacz. »¹⁵/₁₁ 1867«.

- 1050. IV. Żydek z depeszą.** Na tle zimowego krajobrazu zezowaty żydek w podartym chałacie, zdjawszy czapkę, podaje prawą ręką depeszę.

Oznacz »¹/₁. 68«.

- 1051. V. Iwan stajenny.** Młody stajenny z krótkim wąsem, w białej czapce i długim brązowym kożuchu, trzyma prawą ręką za trzylęgniadego konia.

Oznacz. »¹⁸/₃ 68«.

- 1052. VI. Gregorcio pobereźnik.** Młody gajowy z długim wąsem, w kożuchu po kolana i kierpciach, stoi pod drzewem, mierząc strzelbą ku lewej.

Oznacz. »¹⁷/₁₁ 1867«.

- 1053. VII. Josio karczmarz.** Ubrany w czarny chałat i czerwony szal, nabiera wódki z baniaka do miarki. W głębi stara karczmarka z dzieckiem.

Oznacz. »²⁰/₁₂ 1867«.

- 1054. VIII. Kuc »Myszka« ze stajennym.** Stajenny, w długim białym kożuchu, wyprowadza ze stajni ku lewej gniazdo kuca.

Oznacz. »¹⁰/₁₂ 1867«.

Simmler Józef

malarz historyczny, ur. w Warszawie 1823, zm. w Krakowie 1868. Uczeń prof. J. F. Piwarskiego i Bonawentury Dąbrowskiego, następnie Akademii drezdeńskiej i monachijskiej (1848) pod Kaulbachem i Schnorrem von Carolsfeld.

- 1055. Przysięga Jadwigi.** Królowa w koronie i długim, czarnym aksamitnym płaszczu, gronostajem lamowanym, uklęka w profilu ku lewej i, położywszy prawą rękę na ewangelii, którą stojący przed nią dostojnik trzyma, oczyszcza się przysięgą z niecnej potwarzy. Po prawej Jagiełło w zielonym aksamitnym płaszczu, sobolami lamowanym, spogląda na nią z wyteżoną uwagą. Za nim po lewej stoi sędziwy arcybiskup ze wzniesionymi rękoma i zdaje się dziękować Bogu. Za dostojnikiem po lewej Gniewosz z Dalewic z prawą pięścią, przyciśniętą do piersi, wychodzi gniewny. W tle architektura romańskiego kościoła, rycerze i dostojnicy z żywymi oznakami radości.

Oznacz. dołem po prawej »J. Simler 1867 Varsovie«.
Olejny na płótnie, wys. 295 cm., szer. 230 cm.

Własność Leona Adama Humnickiego.

Sala III.

- 1056. Portret śp. p. Bobra.** Siedząca postać starszego mężczyzny, widziana po kolana, na popielatym tle; zwrócona

ku prawej. Ubrany czarno i w szeroki czarny krawat lewa ręka spoczywa na prawej poręczy fotelu, prawa oparta na lewej.

Olejny na płótnie, wys. 107 cm., szer. 82 cm.

Własność hr. Zofii Juliuszowej Dzieduszyckiej we Lwowie.
Sala IV.

1057. Pożegnanie Wacława z Maryą.

Oznacz. »J. Simmler 1847«. Rysunek piórem na białym papierze, wys. 25·5 cm., szer. 20 cm. Nry 1057—1059, na jednej tablicy.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.
Sala III.

1058. Ten sam temat, podobnie wykonany, w mniejszym formacie.

Rysunek piórem na białym papierze, wys. 16 cm., szer. 12 cm. Jak wyżej Nr. 1057.

1059. Miecznik i Marya.

Oznacz. »Józef Simmler«. Rysunek piórem na białym papierze, wys. 18 cm., szer. 13 cm. Jak wyżej Nr. 1057.

Kossak Juliusz

znakomity akwarelista, malarz przedmiotów rodzajowo-historycznych, młodszy brat malarza Leona K. (por. Nry 969 i 970), i ojciec batalisty Wojciecha K., ur. w Wiśniczu (w Galicyi) 1824, żyje w Krakowie. Już jako słuchacz praw na uniwersytecie lwowskim, uczył się rysunków u Jana Maszkowskiego. Lat kilka następnych spędził po rozmaitych dworach, malując bitwy, stada, portrety koni, obrazy rodzajowe, piórkem lub akwarellą. Zaprzyjaźniony ze Szczęsnym Morawskim (por. str. 206 Nry 986 i 987), wszedł w bliższe stosunki z Gwalbertem Pawlikowskim, Rozwadowskim, Borowskim, a zwłaszcza z hr. Juliuszem Dzieduszyckim, który z nim odbył podróż na wschód. Zwiedził Wołyn, Połdole, Ukrainę, gdzie wiele malował dla hr. Branickiego.

Lata 1850 i 1851 spędził w Warszawie. 1852 zwiedził Wiedeń i Węgry. Czas jakiś pracował w Warszawie. Sześć lat (1853—1859) spędził w Paryżu, gdzie się pod wpływem Horacego Verneta na pierwszorzędnego artystę wyrobił. 1862—1868 był kierownikiem artystycznego działu Tygodnika ilustrowanego. 1869 pracował wspólnie z przyjacielem swym Józefem Brandtem u znakomitego batalisty Franza Adama w Monachium. Od r. 1870 osiadł stale w Krakowie.

1060. Ogier arabski. Siwy ogier, w lewo zwrócony, stojący w stajni.

Oznacz. dołem po prawej »Juliusz Kossak 1844«. Akwarella, wys. 16·5 cm., szer. 21 cm.

Własność p. Kruszeńskiego w Chorobrowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XVb.

1061. Ogier arabski. Siwy ogier bez uprząży, którego idący przodem arab na trzętli prowadzi.

Oznacz. dołem po prawej »Juliusz Kossak 1844«. Akwarella, wys. 27·5 cm., szer. 37 cm.

Własność p. Kruszeńskiego w Chorobrowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XVb.

1062. Ogier »Kobeihan«. Koń stojący, maści złotogniadej, widziany z boku ku prawej; arab trzyma go za niebieską trzętlę.

Akwarella, wys. 35 cm., szer. 46 cm.

Własność p. Kruszeńskiego w Chorobrowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XIVb.

1063. Koń arabski przed wyścigami. Masztalerz z butelką w ręku zastrzykuje koniowi w nozdrza płyn wzmacniający. Dżokiej z siodłem nadchodzi w głębi.

Rysunek piórką na szarym papierze, wys. 25 cm., szer. 40 cm.

Własność Wandy Czechowiczowej.

Sala IV.

1064. Podpułkownik Gawroński (z V. pułku ułanów), odbity z niewoli kozackiej 1831.

Oznacz. dołem po lewej »I. K. 1845«. Akwarella, wys. 43 cm., szer. 72 cm.

Własność Józefa Skarbek Borowskiego w Drohomysłu.
Sala IV.

1065. »Le bon vieux temps.« Trzej panowie konno, w oddali inni jeźdźcy. (Portrety hr. Leona Rzewuskiego i hr. Władysława Dzieduszyckiego).

Oznacz. jak tytuł i »1845«. Piórkiem i akwarellą, wys. 32 cm., szer. 43 cm.

Własność Józefa Skarbek Borowskiego w Drohomysłu.
Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XIVb.

1066. Koń w stajni. Kasztan przywiązany stoi w stajni przed żłobem, w profilu ku lewej; masztalerz w niebieskiej czapce, stojący po lewej, czyści go zgrzeblętem. Pod żłobem leżą dwa psy, u góry napis »Amato«.

Oznacz. po prawej »J. K. 1845«. Akwarella, wys. 26 cm., szer. 39 cm.

Własność Wandy Czechowiczowej.
Sala IV.

1067. Jenerał Skrzynecki na koniu, otoczony sztabem. Portrety współczesne Skrzyneckiego, Maurycego Potockiego, hr. Leona Rzewuskiego, ks. Leona Sapiehy, hr. Tytusa Działyńskiego, jen. Prądzyńskiego i hr. Władysława Rozwadowskiego.

Oznacz. dołem po prawej »Juljusz Kossak 1846«. Rysunek konturowy piórem, wys. 52 cm., szer. 80 cm. Wedle tego rysunku został wykonany sztych.

Własność Józefa Skarbek Borowskiego w Drohomysłu.
Sala III.

1068. Stadnina hr. Stanisława Dunin Borkowskiego. W pośrodku stadniny stoi jej właściciel w butach, siwym surducie i dzokiejce na głowie, z rejtpejczem w ręku. Po lewej siwa arabka z ssącym źrebięciem, dalej dokoła kasztany,

srokacze i gniadosze. Po lewej luzak, oczekujący pana, trzyma dwa osiodłane konie. Ciemnozielona murawa.

Oznac. czerwoną farbą na kamieniu »J. Kossak 1846«. Akwarella, wys. 50 cm., szer. 86 cm.

Własność hr. Jerzego Dunin Borkowskiego.

Sala IV.

1069. Czwórka Wózek, zaprzężony czwórką w krakowskich chomatach, powożoną przez krakusa, trzaskającego z bicia, wjeżdża ku prawej przed ganek szlacheckiego dworku. Po lewej topolowa alea.

Oznac. dołem po prawej »Juliusz Kossak malo. 1847«. Akwarella, wys. 47 cm., szer. 75 cm.

Własność hr. Zofii Juliuszowej Dzieduszyckiej we Lwowie.

Sala IV.

1070. Panowie w sankach, zaprzężonych trójką. Czterej panowie: hr. Wilhelm Siemiński, hr. Wład. Rozwadowski, hr. Włodzimierz Baworowski i hr. Juliusz Dzieduszycki, odjeżdżają sankami z przed teatru lwowskiego.

Oznac. »Juliusz Kossak 850«. Akwarella, wys. 24 cm., szer. 33 cm.

Własność Józefa Skarbek Borowskiego w Drohomyślu.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XIVb.

1071. Chłopi pod Grochowem. W środku nieco po lewej generał na karym koniu, który pada, raniony pękającym kartaczem; po prawej nadjeżdża młody oficer, hr. Władysław Rozwadowski. Generał otoczony spieszącym mu na pomoc sztabem. W głębi zgiełk bitwy. Krajobraz zimowy.

Oznac. dołem po lewej na przewróconym wozie amunicyjnym »Juliusz Kossak 1850«. Akwarella, wys. 42 cm., szer. 62 cm.

Własność Józefa Skarbek Borowskiego w Drohomyślu.

Sala III

072. Chłop ruski na sania ch.

Oznacz. u góry »Steckt in Koth und denkt an Gott«, a dołem po lewej »J. Kossak«. Szkic ołówkiem na białym papierze, wys. 25 cm., szer. 31 cm. Nry 1072 i 1073 na jednej tablicy

Własność M Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala IV.

1073. Malarz Al. Raczyński na koniu. Karykatura.

Oznacz. dołem po prawej »Juliusz Kossak«. Szkic ołówkiem na papierze, wys. 14 cm., szer. 23 cm. Z Nrem 1072 na jednej tablicy.

1074. Kościuszek na galopującym koniu.

Oznacz. po prawej u dołu »Kossak«. Szkic ołówkiem na białym papierze, wys. 18 cm., szer. 31 cm

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala IV

1075. Mohort drzemiący. Mohort drzemie na swym drewnianym koniu, trzymając w lewej ręce rękojeść szabli, a w prawej pistolet.

Oznacz. dołem po lewej »Juliusz Kossak 1853 w Paryżu« Akwarella, wys. 35 cm., szer. 26 cm

Własność hr. Andrzeja Potockiego w Krakowie.

Sala IV.

1076. Przeprowa przez Dn'estr. Na promie, przeprowiającym się przez spokojny Dniestr, stoi wóz zaprężony czterema końmi. Chorąży w pancerzu stoi oparty o wóz; przed nim sędziwy szlachcic w płaszczu. Za wozem trzy okulbaczne konie; na wozie, wysoko opakowanym, siedzi luzak, trzymający charty. W głębi pogodny krajobraz i niebo z jasnymi chmurami.

illustr.

Oznacz. dołem po lewej »Juliusz Kossak w Paryżu 56«. Akwarella, wys. 26 cm., szer. 44 cm.

Własność hr. Jerzego Dunin Borkowskiego we Lwowie.

Sala IV.

1077. Stado Mohorta. Mohort na siwym koniu, stojąc na wprost, pokazuje prawą ręką księciu Józefowi, pani Poupardowej i towarzyszącym im konno damom i panom, swe stado. Na przodzie grupa gniadych i bułanych koni nad wodą, obrośniętą bodiakami; dalej w głębi mnóstwo koni, które trzej kozacy konno spędzają. Po prawej kępa drzew, w głębi dom piętrowy i kopuły.

Oznac. dołem po prawej »Juliusz Kossak, Monachium 1869«. Akwarella, wys. 54 cm, szer. 134 cm.

Własność Konstantego Popiela w Krakowie.

Sala IV.

1078. Jenerał Kruszewski. Jenerał w starszym wieku, w stosowanym kapeluszu, z orderami na piersi, siedzi na karym koniu, stąpającym w profilu ku lewej; głowa jenerała zwrócona prawie na wprost. Po prawej kawaleria w pochodzie, po lewej stojące w szyku oddziały konnicy. Jasnoniebieskie niebo.

Oznac. dołem po lewej »JK (splecione) 1871«. Akwarella, wys. 75 cm., szer. 65 cm.

Własność p. Sadowskiej w Krakowie.

Sala IV.

1079. Rewera Potocki. Czerwona karetą, z herbem Pilawa, wioząca Rewerę Potockiego i mnicha, zaprzężona sześcioma tarantami, jadąca ku prawej, zatrzymała się. Sędziwy wieśniak podaje późniejszemu hetmanowi buławę, którą dopiero co, obok po lewej stojącym pługiem, w parę wołów zaprzężonym, wyorał. Za kareta pancerny na siwym koniu, kilku luzaków, świta, furgony i chorałowie. W głębi po lewej wśród kępy drzew cerkiew, a w oddali po prawej widok na Lwów.

Oznac. dołem po prawej »Juliusz Kossak, Monachium 1873«. Akwarella, wys. 71 cm., szer. 160 cm.

Własność hr. Andrzeja Potockiego w Krakowie.

Sala IV.

1080. Stadnina taurowska. Na tle podolskiego krajobrazu po żniwach, arabska stadnina, złożona z trzydziestu kilku

koni, matek i źrebiąt, pasąca się spokojnie; po lewej pod odwróconą kamienną figurą Matki Boskiej przypatrzuje się jej właściciel, stojący w profilu ku prawej, w wysokich butach, popielatej czamarze, szerokim kapeluszu, paląc fajkę z długiego cybucha. Przed nim zdjął czapkę »ataman« w długim brązowym serdaku.

Oznacz. dołem po prawej »Juliusz Kossak 1879«. Olejny na płótnie, wys 90 cm., szer. 175 cm

Własność Dionizego Trzeciaka w Taurowie.

Sala IV.

- 1081. Konie hetmańskie.** Trzej kozacy konno ze strzelbami, lub grający na teorbanie, jadą stępą ku prawej, prowadząc luzem hetmańskie wierzchowce. Z przodu charty, w głębi bryka, zaprzężona trójka.

Oznacz. dołem po prawej »J (splecione z K) Kossak 1881«. Akwarella, wys. 38 cm., szer. 55 cm.

Własność dra Henryka Jordana w Krakowie.

Sala IV.

- 1082. Floryan Szary w bitwie pod Połowcami 1333.** Floryan Szary (protoplasta rodu Łażnińskich i Zamoyskich), przebrany dwoma dzidziurami, kona ze słowami na ustach: »To mniej boli«. Po prawej sędziwy król Łokietek, otoczony chorągwiami polskimi, wskazuje na niego prawą ręką; dalej ku prawej krzyżacy, wzięci w niewolę, otoczeni polskimi rycerzami. W głębi po lewej wre bitwa.

Oznacz. dołem po prawej »Juliusz Kossak 1883«. Akwarella, wys. 75 cm., szer. 130 cm.

Własność p. Mańkowskiej w Krakowie.

Sala IV.

Lunda Floryan

malarz historyczny, ur. we Lwowie 1824, zm. tamże 1888. Kształcił się początkowo we Lwowie pod Maszkowskim, następnie w Wiedniu. Po kilkuletnim pobycie w Paryżu w pracowni Cognieta, zamieszkał w Rzymie. Już ówczes odznaczał się ekscentrycznością. Zło-

żywszy świetne dowody niezwykłego talentu, popadł niestety szybko po powrocie do Lwowa w obłąkanie, licząc zaledwie lat 30.

- 1083. Portret własny artysty.** Na tle popielatych, pod kątem zbiegających się ścian, siedząca przy stole postać młodego artysty, widziana po pas, na wprost. Na głowie o długich włosach miękkiej popielatej kapelusz, na bok zasunięty; koszula o szerokim, wyłożonym kołnierzu, pod szyją rozpięta; na niej czarny aksamitny żakiet. Prawa ręka, trzymająca fajkę, oparta na plecach krzesła; lewa obraca kartki książki, na stole leżącej.

Oznacz. środkiem po prawej »Floryan Lunda malował 1847«. Olejny na płótnie, wys. 43 cm., szer. 35 cm.

Własność Jędrzeja Lundy we Wiedniu.

Sala III.

- 1084. Śmierć powstańca.** W nocy księżycowej leży śmiertelnie ranny młodzieniec z obnażoną pierśią u stóp rozłożystego drzewa. Towarzysz broni, w mundurze powstańca, ranny w głowę, tuli go do siebie. Za nimi hucał, oparty o drzewo w zadumie. Na pierwszym planie trupy dwóch żołnierzy nieprzyjacielskich. Z tyłu luna.

ilustr.

Oznacz. dołem po lewej »Floryan Lunda composuit (sic!) anno 1849«. Rysunek ołówkiem z białymi światłami na siwym papierze, wys. 28 cm., szer. 36 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XIa.

Norwid Cyprian

poeta, rysownik i rytownik, ur. w Warszawie 1824, zm. 20 stycznia 1882. Kształcił się w Warszawie pod Kokularem; 1846 wyemigrował do Paryża, gdzie długie lata mieszkał.

1085. Chrystus, stąpający po falach jeziora. Po prawej uczniowie, wypuściwszy sieć, sterują ku lewej; zbliża się ku nim stąpająca po wodzie postać Zbawiciela.

Oznacz dołem po prawej »Cypryan Norwid invenit 1852«. Rysunek piórkim na białym papierze, wys. 14 cm. szer. 24·5 cm.

Własność W. hr. Benzelstjerna-Engeströma w Poznaniu.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XIXa.

1086. »La confiance«. Djabeł, we fraku i cylindrze, podaje lewą rękę mężczyźnie, kłaniającemu się mu nisko. Po prawej afisz z napisem »La confiance«.

Oznacz. środkiem po prawej »C. Norwid f.« Rysunek piórkim, wys. 21 cm., szer. 23 cm.

Własność Jerzego Kieszkowskiego w Krakowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XVIIb.

1087. Chrystus przed kościołem. Zbawiciel, wypędziwszy przepiórników ze świątyni, stoi, witany przez lud; po prawej niewiasty i dzieci wyciągają ku niemu ręce. (Wedle Matth. XXI, 15—17).

Oznacz. »Komponował i rysował według tekstu Cypryan Norwid 1855 w Paryżu«. Rysunek sepią na papierze, wys. 45 cm., szer. 42 cm.

Własność dra Ludwika Kastorego w Woli Justowskiej.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XIIb.

1088. Pompei. Postać męska w rzymskiej todze oparta o słup u jej stóp leży cios.

Oznacz. środkiem po prawej »Norwid 1855«, a dołem po lewej na kamieniu »POMPEI«. Rysunek piórem, wys. 19 cm., szer. 25 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XVIIb

Stankiewicz Aleksander

malarz rodzajowy, ur. w Warszawie 1824, zm. w Rzymie 1892. Był uczniem Akademii sztuk pięknych w Petersburgu. 1850 wysłany do Rzymu dla dalszych studiów, bawił tam do końca r. 1851; przez rok następny

pracował w Warszawie. 1853 powrócił do Rzymu, gdzie stale osiadł.

1089. Rzymianka. Ubrana w różową suknię, stoi w profilu ku prawej.

Oznacz. dołem po prawej na podkładce obcą ręką »Stankiewicz Aleksander«. Akwarella, wys. 32 cm, szer. 20 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło VIa.

1090. Portret hr. Fr. Mycielskiego. Popiersie młodego mężczyzny z małym wąsikiem, zwrócone ku lewej; głowa przez lewe ramię na wprost. Na lewe ramię zarzucony szal.

Oznacz. »A (wplecione w S) Stankiewicz«. Rysunek kredką na żółtawym papierze, wys. 35·6 cm., szer. 27 cm.

Własność hr. Franciszka Mycielskiego w Wiszniowej

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XIa.

Brodzki Wiktor

rzeźbiarz, ur. w Oleksinku (w gub. wołyńskiej) 1825. Ukończywszy nauki gimnazjalne, rozpoczął praktykę sądowniczą, lecz pociągnięty zamiłowaniem do sztuki, oddał się później rzeźbie. Ukończywszy Akademią sztuk pięknych w Petersburgu 1855 ze złotym medalem za »Adonisa spoczywającego«, wyjechał na koszt rządowy do Rzymu dla dalszych studyów i tam stale osiadł.

1091. Spiący amerek. W muszli, spoczywającej na trzech pionowo splecionych, fantastycznych zwierzętach, pokrytych łuską, spi skrzydlaty amerek, leżąc na plecach, z głową ku prawej wzniesioną. Na trójkątnej podstawie, pomiędzy pyskami fantastycznych zwierząt, trzy gniazdzka ptasie z piskletami.

Oznacz. na muszli przy lewej nóżce »W. Brodzki«. Rzeźba w marmurze, wys. 58 cm., boki trójkątnej podstawy szer. po 30 cm.

Własność Anny z hr. Mycielskich Lisickiej w Kalinowie.

Sala IV.

- 092. Amorek, budzący się.** W muszli, na trzech pionowo splecionych delfinach, amorek, wsparty na prawem ramieniu, przeciera oczka lewą ręką. Muszle, do której delfiny wypływają wodę, wspierają się na trzech żółwiach.

Wymiary i własność jak Nr. 1091.

Gorecki Tadeusz

malarz portretowy i rodzajowy, syn znakomitego bajkopisarza Antoniego (1787—1861), ur. we wsi Dusiematy pod Wilnem 5 maja 1825, zm. w Paryżu 31 stycznia 1868. Od r. 1839 kształcił się w Akademii sztuk pięknych w Petersburgu pod Brülowem (por. Nr. 1093). Otrzymałszy I. złoty medal, udał się kosztem rządu do Francji, a 1853 do Hiszpanii; po dwóch latach wrócił do Petersburga. 1854 wyjechał do Rzymu; pracował następnie czas jakiś w Bolonii, poczem osiadł stale w Paryżu, gdzie się ożenił z córką Adama Mickiewicza. (Por. Nr. 1094).

- 1093. Portret profesora Brülowa.** Popiersie na wprost artysty w średnim wieku, o płowych włosach, ze schorzałym wyrazem twarzy. Oparty o tył szerokiego czerwonego fotelu. Ubrany w czarny płaszcz z szerokim, położonym białym kołnierzem. Wielkość naturalna.

Olejny na płótnie, wys. 64 cm., szer. 55 cm. Karol Brülów, profesor Akademii petersburskiej, sławny autor obrazu »Ostatnie dni Pompei« ur. 12 grudnia 1799, zm. w Rzymie 11 czerwca 1852. Ten sam portret u Muthera, *Gesch. d. Malerei III*, 334

Własność Maryi Góreckiej w Paryżu.

Sala IV.

- 1094. Portret żony artysty.** Na zielonawem tle stojąca postać młodej damy o czarnych włosach, widziana po kolana, na wprost. Ubrana w czarną jedwabną, wyciętą suknię, z zarzuconą na niej czarną koronkową chustką. Wielkość naturalna.

 illustr.

Olejny na płótnie, wys. 102 cm., szer. 75 cm.

Własność Leonowej Faucherowej w Paryżu.

Sala III.

Lenartowiczowa Zofia z Szymanowskich

portrecistka, przyrodnia siostra żony Adama Mickiewicza, żona poety i rzeźbiarza Teofila Lenartowicza, ur. w Otwocku 1825, zm. w Miłosławiu 1870.

- 1095. Własny portret artystki.** Na popielatym tle popiersie młodej nadobnej kobiety na wprost, z krótkimi włosami, ułożonymi w pukle, okalające twarz. Suknia aksamitna wiszniowego koloru, drapowana na ramionach, nieco wycięta.

Oznacz. splecionymi literami »S [ophie] L. 1860«. Olejny na płótnie, wys. 53 cm., szer. 42 cm.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala III.

Marszewski Józef

pejzażysta, ur. w Warszawie koło 1825, zm. tamże 1883. Kształcił się najpierw w Warszawie w prywatnej szkole malarstwa Aleksandra Kokulara (1793—1846), następnie 1853—1856 w petersburskiej Akademii sztuk pięknych, gdzie już w r. 1853 jako uczeń pejzażysty prof. Worobjewa otrzymał dwa srebrne medale. 1857 udał się do Paryża; po kilkoletnim pobycie w Rzymie osiadł w Warszawie. (Por. Podczaszyński, Pamiętnik (1854) I, 174).

- 1096. Krajobraz nocny z wiatrakami.** Po prawej na wzgórzu dwa wiatraki; w środku obrazu spokojnie płynąca rzeka, w której się pełny księżyc odzwierciedla. Po lewej na przeciwnym brzegu lesisty pagórek z cerkwią i dzwonnica.

Olejny na płótnie, wys. 26·5 cm., szer. 37·5 cm.

Własność hr. Jerzego Mycielskiego w Krakowie.

Sala III.

Szynalewski Feliks

malarz historyczny, przeważnie religijny, ur. w Krakowie 1825, zm. tamże w połowie marca 1892. Kształcił

się najpierw w krakowskiej szkole sztuk pięknych pod Stattlerem, następnie, wysłany kosztem rządu, w Akademii wiedeńskiej pod Fürichem. Przez 35 lat był profesorem krakowskiej szkoły sztuk pięknych.

- 1097. Chrystus, płaczący nad Jerozolimą.** Pod drzewem oliwnem siedzi Chrystus w czerwonej sukni, z niebieskim płaszczem, zarzuconym na nogi, w profilu ku lewej, opierając się lewą ręką o ziemię. Głowa o długich płowych kędziorach, w smutku zwieszona. W tle Jerozolima i zachmurzone niebo.

Olejny na płótnie, wys. 135 cm., szer. 166 cm.

Własność Bolesława A. Baranowskiego we Lwowie.

Sala III.

- 1098. Muczkowski.** Popiersie sławnego bibliografa w starszym wieku w półprofilu ku lewej.

Oznacz. środkiem po prawej »F. Szynalewski«, a dołem »Muczkowski Bibliograf rys. z natury Szynalewski«. Rysunek ołówkiem na papierze, wys. 23 cm., szer. 18 cm. Józef Muczkowski, ur. 1795, zm. 1858.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło VIa.

- 1099. Portret pułkownika Karola Różyckiego.** Popiersie na wprost.

Oznacz. środkiem po prawej »F (spiecione z S) Szynalewski 864/3«, a dołem »Jenerał Karol Różycki rys. z natury w marcu 1864 Szynalewski«. Rysunek ołówkiem na papierze, wys. 24.5 cm., szer. 17.5 cm. Por. portret Postempskiego Nr. 921.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XVIIb.

Żukowski Rudolf

malarz rodzajowy, przeważnie rysownik-karykaturzysta, ur. w Warszawie około 1825, zm. tamże — ? Kształcił się najpierw w Warszawie, a od r. 1850 w petersburskiej Akademii sztuk pięknych. 1852 uzyskał stopień »artysty«, a 1853 otrzymał następną i najwyższą nagrodę tytułową, stopień »akademika«.

- 1100. Apoteoza Kąckiego.** W pośrodku bijącej fontanny stoi na podwyższeniu młody Kącki, koncertujący na skrzypcach. Dołem banie z płomieniami gazowymi, niżej alegoryczne postacie, dźwigające estradę, a pod niemi cztery żółwie.

Oznacz. dołem po prawej »Rudolf Żukowski 1853« Rysunek ołówkiem, wys. 25 cm., szer. 18 cm. Apolinary Kącki, sławny skrzypek, ur. w Warszawie 1825, zm. tamże 1879.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XVIIb.

Fabijański Erazm Rudolf

malarz rodzajowy i dekorator, ur. w Żytomierzu 1826, zm. w Krakowie 1891. Rysował jeszcze jako słuchacz medycyny do anatomicznego atlasu prof. Pirogowa; udał się następnie do Akademii sztuk pięknych w Petersburgu. Po powstaniu emigrował 1864 do Paryża. 1870 służył w »legion étrangère« i był rannym pod Orléans. 1871 wrócił do kraju. Był także dekoratorem teatralnym.

- 1101. W kościele.** Kobieta, siedząca na krześle, w profilu ku prawej; ubrana w futerko orzechowe, trzyma na kolanach zarekawek, a na nim książkę do modlitwy.

Olejny na kartonie, wys. 40 cm., szer. 32 cm.

Własność hr. Jerzego Dunin Borkowskiego we Lwowie.

Sala IV.

Gierdziejewski Ignacy

malarz historyczny, ur. w Warszawie 10 listopada 1826, zm. tamże 26 listopada 1860. Kształcił się początkowo w warszawskiej szkole sztuk pięknych, potem w Dreźnie i Monachium, a w r. 1857 w Rzymie.

- 1102. »Strachów się żadnych nie lękaj«.** Zrujnowany szlachcic z Bydgoszczy udał się za radą Twardowskiego, by odzyskać majątek, zmierzchem do pustej chaty i tam liczy dziewięć pieniążków od 1 do 9 i naodwrot aż do wschodu słońca, nie zważając wedle rozkazu

czarnoksiężnika, na strachy i pokusy, ze wszystkich stron ku niemu się cisnące, jak n. p. muzykujące djabły po prawej, półnagie dziewice, sowę, szczekającego psa, lub latającą gęś.

Olejny na płótnie, wys. 42 cm., szer. 33 cm. Por. obszerną legendę w Tyg. ilustr. Nr. 94 z 13 paźdz. 1877.

Własność Maryana Gorzkowskiego w Krakowie.

Sala III

- 1103. Dante i furye.** Dantemu, stojącemu w profilu ku lewej, a odzianemu w długi czerwony płaszcz, wskazuje Wergiliusz, ubrany w rzymską togę i z wieńcem wawrzynu na głowie, furye, unoszące się po lewej nad urwiskami skał.

Oznac. »JG (splecione Roma 59«. Olejny na płótnie, wys. 36 cm., szer. 47 cm.

Własność prywatna.

Sala III.

- 1104. Dżuma i topielec.** Na spokojnie płynących falach rzeki topielec, trzymający obiema rękoma za suknię unoszącą się nad nim w powietrzu kobietę półnagą, wyobrażającą dżumę. W głębi wiejski krajobraz z cmentarzem.

illustr.

Oznac. »JG (splecione) 56«. Olejny na płótnie, wys. 48 cm., szer. 41 cm.

Własność prywatna.

Sala III.

- 1105. Bolesław Śmiały i duch św. Stanisława.** Na drodze leśnej ukląkł król Bolesław, ubrany w brązowy płaszcz, i wyciąga w przerażeniu ramiona, widząc ducha św. Stanisława, w sukni kościelnej i infule nadlatującego ku niemu z wyciągniętymi ramionami. W dwóch górnych trójkątach Bolesław jako pokutnik i ciało św. Stanisława, leżące przed ołtarzem.

Oznac. »JG (splecione)«. Olejny na płótnie, wys. 40 cm., szer. 30 cm.

Własność prywatna.

Sala III.

- 1106. Twardowski, rozmawiający z djabełem.** Rudy djabeł w długim czarnym talarze stoi przy stole, z prawą ręką wzniesioną, jak gdyby pouczał młodego Twardowskiego, który czapkę i karabełę powiesiwszy na kołku, usiadł po prawej nad foliantami.

Oznacz. »JG (splecione) 58 Roma«. Olejny na płótnie, wys. 72 cm., szer. 60·5 cm.

Własność prywatna.

Sala III.

- 1107. Śmierć Baryczki.** Kilku ludzi wynosi Baryczkę, trzymając go za ręce i nogi. Jeden z nich oświeca scenę latarką. W głębi zamek.

Akwarella, wys. 36 cm., szer. 28 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XIb.

Kapliński Leon

portrecista i literat, ur. w Lisowie 1826, zm. Miłosławiu 1873. Oddawał się w warszawskim uniwersytecie studyum prawniczym, we Wrocławiu (od r. 1844) filozoficznym. Jako artysta kształcił się najpierw pod kierunkiem hr. Seweryna Mielżyńskiego. Za udział w poznańskich rozruchach politycznych 1846 uwięziony w Berlinie, a 1848 puszczony na wolność, udał się na kilkoletni pobyt do Paryża, gdzie się dalej kształcił pod Ary Schefferem i Albertem Fleuryem. Pod koniec życia osiadł w Krakowie.

- 1108. Portret hr. Jana Działyńskiego.** Na tle ponurego nieba stojąca postać na wprost, widziana po kolana. Ubrany w wiszniowy żupan i takiż kołpak z czarną kitą, oraz czarną delię z szerokim, futrzanym kołnierzem. Prawa ręka w bok podparta, lewa trzyma karabełę. Wielkość naturalna.

illustr.

Oznacz. dołem po lewej »Leon KAPLIŃSKI 1864.« Olejny na płótnie, wys. 146 cm., szer. 100 cm. Hr. Jan Działyński, ostatni swego rodu, syn Tytusa, ur. 1832, zm. w Kórniku 30 marca 1880.

Własność hr. Izabelli Działyńskiej w Paryżu.

Sala IV.

- 1109. Portret hr. Seweryna Mielżyńskiego.** Na tle nieba i ciosowej balustrady siedząca postać starszego mężczyzny z ogoloną twarzą, siwym włosiem i takimże, zakręconym wąsem. Szare ubranie i czarna czamara; prawa ręka spoczywa na wielkiej zielonej tece, lewa wsparta na udzie. Wielkość naturalna.

Oznacz. dołem na lewo »Sewerynowi Mielżyńskiemu uczeń Leon Kapliński 1871«. Olejny na płótnie, wys. 115 cm., szer. 89 cm. Por. str. 176 Nry 872 i 873.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala IV.

- 1110. Portret Stefana Czarnieckiego.** Postać hetmana stojąca, po kolana. Głowa podgolona z długą szpakowatą brodą. Prawa ręka w bok podparta, lewa trzyma buławę. Na wiszniowym żupanie pancerz i naramienniki, na piersiach ryngraf; na ramionach zarzucona skóra rysia, spięta agrafą. Wielkość naturalna.

ilustr.

Oznacz. dołem po prawej »Leon KAPLIŃSKI«. Olejny na płótnie, wys. 131 cm., szer. 95 cm.

Własność hr. Stanisława Tarnowskiego w Krakowie.

Sala IV.

- 1111. Portret pułkownika Mikołaja Kamińskiego w stroju polskim.** Na tle ciosowego muru i kolorowego okna stojąca postać na wprost, o energicznym wyrazie twarzy. Ubrany w złotożółty żupan, czarny kontusz z czerwonymi wylotami, jasnoniebieskie szarawary i czerwone buty. Po lewej na stole karabela, otwarta ewangelia i krucyfiks; po prawej czerwona kotara.

Oznacz. dołem po prawej »Leon Kapliński 1859«. Olejny na płótnie, wys. 103 cm., szer. 86 cm. M. Kamiński, b. pułkownik wojska polskiego, żył od 1833 w Paryżu na pensji (por. J. A. Kamiński, Materiały do monografii i historii rodzin Kamin-skich i Kamińskich, Lwów, 1856. III, 93).

Własność Dra Ludwika Kastorego w Woli Justowskiej.

Sala IV.

- III2. »Krajobraz z krowami«.** Na tle zielonego szuwaru dwie krowy, biała i gniada, pijące u brzegu stawku. W głębi wierzby, płaski krajobraz i chmurne niebo.

Olejny na bukowym drzewie, wys. 48 cm., szer. 60 cm.

Własność Dra Ludwika Kastorego w Woli Justowskiej.

Sala IV.

- III3. Kurd.** Popiersie Kurda z długą brodą, w żółtym za-woju, na wprost.

Oznacz. dołem po lewej »Kurda« (*sic!*), a po prawej »LK« (splicione). Szkic węglem i gwaszem na siwym papierze, wys. 32 cm., szer. 24 cm.

Własność hr. Franciszka Mycielskiego w Wiszniowej.

Kostrzewski Franciszek

malarz rodzajowy, przeważnie rysownik-karykaturzysta, ur. w Warszawie 19 kwietnia 1826, żyje tamże. Od r. 1844 uczeń Hadziewicza, Kaniewskiego i J. Piwarskiego w warszawskiej szkole sztuk pięknych. 1849 odbył dłuższą podróż artystyczną po kraju, zbierając liczne typy ludowe.

- III4. Noc świętojańska.** Po prawej chłopaki wiejskie, skaczące przez ogień, po lewej starzy włościanie i grajek.

Oznacz. »1878«. Olejny na płótnie, wys. 70 cm., szer. 122 cm.

Własność prywatna.

- III5. Chata wiejska.** Przed nią siedzą włościanie, w tle kępa drzew i wiejski krajobraz.

Oznacz. dołem po prawej »F. Kostrz. 1859«. Olejny na płótnie wys. 58 cm., szer. 71 cm.

Własność hr. Jerzego Mycielskiego w Krakowie.

Sala III.

Strzegocki Mikołaj

malarz religijny i sztycharz, ur. w Gromniku (w Tarnowskiem) 4 maja 1826, zm. w Brodach 29 czerwca 1891. Był uczniem Akademii wiedeńskiej, później profesorem rysunków w realnej szkole w Brodach.

- III6. Zbawiciel z św. Piotrem i św. Pawłem.** Zbawiciel w siedzącej postaci, w żółtym płaszczu, podaje prawą rękę św. Piotrowi, który klęcząc po lewej, z uniesieniem ją całuje. Po prawej przykląk na lewe kolano św. Paweł i trzyma oburącz wielką księgę, podając ją Zbawicielowi, na którego z uwielbieniem spogląda.

Oznacz. »m. Mikołaj Strzegocki 848.« Olejny na kartonie, wys. 40 cm., szer. 26 cm. Według oryginału włoskiego.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XVa.

- III7. »Anna-Kapelle in Dornbach«.**

Oznacz. jak tytuł i »M. Strzegocki, 1845«. Miedzioryt, wys. 25 cm., szer. 16·8 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło VIa.

Dziewoński Józef

malarz, rzeźbiarz i inżynier, ur. w Świątnikach pod Krakowem 17 marca 1827, żyje w Jarosławiu. Pobierał początkowo naukę rysunków u Hanusza w Tarnowie. 1845 i 1846 był na filozofii we Lwowie, 1847 w szkole technicznej w Krakowie, 1848—1851 bibliotekarzem śp. Gwalberta Pawlikowskiego, gdzie zostawał pod kierunkiem artystycznym Łobeskiego i Strzegockiego. 1853 i 1854 był uczniem Akademii sztuk pięknych w Wiedniu; 1864—1869 pracował w Tyflisie i na Kaukazie przy rządowym biurze technicznym; od 1870 jest profesorem rysunków przy szkole realnej (obecnie wyższem gimnazjum) w Jarosławiu.

- III8. Widok z okolic Rożnowa.** Na wzgórzu ruiny zameczyska, na pierwszym planie wesele chłopskie, przeprawiające się przez rzekę.

Oznacz. po stronie odwrotnej jak tytuł i »mal. Dziewoński«. Olejny na płótnie, wys. 33 cm., szer. 49 cm.

Własność Anieli Paparowej we Lwowie.

- III9. Portret własny.** Siedząca postać młodego artysty, o słabowitym wyrazie twarzy, widziana po pas, prawie na wprost; w prawej ręce trzyma węgiel rysunkowy.

Oznacz. dołem »1848 Dziewoński sam siebie«. Rysunek węglem, wys. 29 cm, szer. 23·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XIVa.

- II20. »Utarczka pod Franciszkanami w Krakowie«.** Epizod z rozruchów w r. 1848.

Oznacz. jak tytuł i »Dzewoński w Medyce dnia 20/5 1848«. Rysunek piórem, wys. 21·5 cm., szer. 25 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XIVa

Brodowski Józef II.

pejzażysta i malarz rodzajowy, ur. w Warszawie 17 stycznia 1828, żyje tamże. Kształcił się początkowo w Warszawie pod Hadziewiczem i Januarem Suchodolskim, a następnie w Akademii petersburskiej pod Willewaldem. Studya te uzupełnił jeszcze w Paryżu pod Horacym Vernetem.

- II21. Dawne drogi.** Staroświecka czerwona kolasa, ciągniona ku prawej przez cztery woły, ugrzęzła u brzegu lasu na błotnistej drodze. Sługi i chłopci wydobywają ją drogami z kałuży. Podróżni w strojach z r. około 1700.

Oznacz. po stronie odwrotnej »Józef Brodowski 1874«. Olejny na płótnie, wys. 37 cm., szer. 18 cm.

Własność prywatna.

Sala IV.

- II22. Bydło, przepławiające się przez rzekę.** Przez spokojnie płynącą, płytką rzekę, zataczającą się półkolem ku prawej, przepławia się stado kilkudziesięciu krów, przeważnie srokatych. Na pierwszym planie stoi w wodzie wielki, kary byk. Po prawej w łódce wiosłarz i pastuch,

zwołujący bydło długą drewnianą trąbą. Po prawej i lewej lesiste brzegi.

Oznacz. dołem po środku »Józef Brodowski 1885«. Olejny na płótnie, wys. 80 cm., szer. 145 cm.

Własność prywatna.

Sala VI.

Łuszczkiewicz Władysław

malarz historyczny i znakomity historyk sztuki, ur. w Krakowie 3 września 1828. Kształcił się 1838—1848 w krakowskiej szkole sztuk pięknych (wówczas jeszcze instytucie technicznym) pod Głowackim i Wojciechem Stattlerem, a 1849—1850 w Akademii paryskiej. Wróciwszy do Krakowa, został 1850 mianowany nauczycielem, a 1877 zwyczajnym profesorem rysunków w tamtejszej szkole sztuk pięknych i zastępcą dyrektora tej instytucji, którą teraz po śmierci Matejki kieruje. Pod jego okiem i kierunkiem dojrzewał cały szereg artystów polskich, pomiędzy nimi najświetniejsze imiona, jak Grottger i Matejko.

- 1123. Kazimierz Wielki, odwiedzający Esterkę.** Na tle górzystego krajobrazu król w myśliwskim ubraniu, w czerwonym kapturze na głowie, z rogiem w ręku, wchodzi ku prawej po ciosowych schodach na ganek gotyckiego domu; Esterka w żółtej sukni, fioletową materią upiętej, przypatruje się mu bacznie. Ojciec jej, starzec z długą siwą brodą, wita go w drzwiach. Przy nim stoi dziewczynka, a w głębi po lewej czworo dzieci żydowskich i sługa. Na pierwszym planie beczka i cynowe dzbany.

Olejny na płótnie, wys. 105 cm., szer. 82 cm.

Własność Muzeum im. Ossolińskich we Lwowie.

Sala III.

Rycerski Aleksander

malarz rodzajowy, ur. w Kielcach 1828, zm. w Paryżu w ostatnich dniach listopada 1866. Po powstaniu 1863

wyemigrował do Francyi. (Por. Rocznik Tow. hist.-liter. w Paryżu 1866, str. 356).

- 1124. Staruszka nad książką.** Na czerwono-brunatnem tle postać staruszki, widziana prawie po pas, w brązowej sukni i takimże czepcu z białą szlarką. Przed nią leży na stole otwarta książka, którą prawa ręka przytrzymuje.

Oznacz. dołem po prawej »A (spiecione z R) Rycerski 1850«. Olejny na płótnie, wys. 56 cm., szer. 46 cm.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala III.

Straszyński Leonard

malarz historyczny, ur. 1828, zm. w Żytomierzu 4 lutego 1879. Kształcił się w Akademii petersburskiej 1847—1855. Uzyskawszy złoty medal I klasy, wyjechał jako stypendysta dla dalszych studyów do Paryża; następnie przeniósł się na dłuższy pobyt do Brukselli. Po licznych większych podróżach powrócił do kraju.

- 1125. Błazen włoski.** Młody mężczyzna, stojący w profilu ku prawej, z prawą ręką, na stole opartą. Ubrany w czerwony spencer, sięgający prawie po kolana, z czerwoną mantylą i kapturem, na głowę zaciągniętym.

Oznacz. na obrusie »Na pamiątkę przyjaźni kochanemu rodakowi M. Gorzkowskiemu«, dołem po prawej »L. Straszyński«, a dołem po lewej »Rzym 1862«. Akwarella, wys. 34 cm., szer. 22 cm.

Własność Maryana Gorzkowskiego w Krakowie.

Sala VII.

- 1126. Artysta w pracowni.** Artysta w średnim wieku, z paletą w lewej, a pędzlem w prawej ręce, widziany po kolana, siedzi w fotelu na wprost.

Oznacz. »à l'atelier« i środkiem po prawej »L. Straszyński 1861«. Rysunek ołówkiem, wys. 33 cm., szer. 24 cm.

Własność hr. Wawrzyńca Benzelstjerny-Engeströma w Poznaniu.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XIXb.

- 1127. Artysta na balu.** Artysta w średnim wieku, widziany po kolana, w stroju balowym, z uśmiechniętą twarzą, siedzi na wprost, trzymając w prawej ręce cylinder, oparty o kolano.

Oznacz. »dans le monde« i środkiem po prawej »L. Straszyński 1861«.

Rysunek, własność i miejsce jak Nr. 1126.

Tępa (Teppa) Franciszek

malarz portretowy i rodzajowy, ur. we Lwowie 1828, zm. tamże w grudniu 1889. Kształcił się najpierw we Lwowie pod Janem Maszkowskim, od r. 1828 w Akademii wiedeńskiej pod Waldmüllerem, wreszcie w Akademii monachijskiej pod Kaulbachem. 1852 i 1853 odbył w towarzystwie hr. Adama Potockiego i Maurycego Manna podróż do Grecyi, Egiptu i Ziemi Świętej. 1855 udał się do Paryża, 1856—7 kształcił się dalej w pracowni Cognieta i Ary Scheffera. Od r. 1858 stale osiadł we Lwowie.

- 1128. Portret malarza M. Strzegockiego.** Na szarem tle młody artysta w konfederatce, siedzący nieco ku prawej.

Oznacz. po lewej »rys Tępa«, a ręką Strzegockiego »Mikołaj Strzegocki«. Akwarella, wys. 21 cm., szer. 13 cm. Nry 1128—1133 na wspólnej tablicy.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala IV.

- 1129. Portret malarza Lundy.** Na szarem tle popiersie młodego artysty na wprost, w niebieskim płaszczu z podniesionym kołnierzem.

Oznacz po prawej »Tępa 847«, a ręką Lundy atramentem »Florian Lunda«. Akwarella, wys. 15 cm., szer. 11 cm.

Własność i miejsce jak Nr. 1128.

- 1130. Portret malarza Szczęsnego Tabińskiego** Popiersie młodego artysty w ciemnym surducie na wprost.

Oznacz. po prawej »Tępa 847«, a ręką Tabińskiego »Szczęsny (sic!) Tabiński«. Akwarella, wys. 19 cm., szer. 30 cm.

Własność i miejsce jak Nr. 1123.

- 1131. Portret Józefa Zaliwskiego.** Popiersie starszego mężczyzny na wprost w surducie, pod szyją zapiętym.

Oznac. atramentem »r. Franciszek ze Lwowa 1848 Józef Zaliwski«, a ołówkiem »rysowane podług natury p. F T (spiecione) 15go kwietnia w roku 1848 po 15tu latach ciężkiego (sic!) więzienia w wierzy (sic!) Kufsztein«. Rysunek piórkiem, wys. 18 cm., szer. 14 cm.

Własność i miejsce jak Nr. 1128.

- 1132. Portret malarza Felicjana Łobeskiego.** Popiersie historyka w średnim wieku, w profilu ku lewej.

Oznac. »29tego listopada 847 w Wiedniu Fr. Teppa«, a ręką Łobeskiego »Felicjan Łobeski«. Akwarella, wys. 16 cm., szer. 11 cm. Por. str. 202, Nr. 971.

Własność i miejsce jak Nr. 1128.

- 1133. Malarz Mikołaj Strzegocki w piwiarni wiedeńskiej.** Młody artysta w wysokim kapeluszu siedzi na wprost przy stole. Jedna ręka oparta o kolano, druga leży na stole, na którym stoi kufel piwa.

Oznac. na kolanie »Franciszek Teppa rysował w kawiarni we Wiedniu Sofienbad 21 lipca 847«, a ręką Strzegockiego »Mikołaj Strzegocki«. Rysunek ołówkiem, wys. 34 cm., szer. 27 cm. Por. str. 244, Nry 1116 i 1117.

Własność i miejsce jak Nr. 1128.

- 1134. Portret poety Jarosiewicza.** Młody poeta, siedzący na murawie, z konfederatką na głowie, zwrócony w prawo; w prawej ręce trzyma fajkę, w lewej książkę. Po prawej stoi obrócony tyłem, zadumany młodzieniec. W głębi po lewej ruiny zamku.

Oznac. dołem po lewej »10° marca roku 848«. Akwarella, wys. 34 cm., szer. 27 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XVIIb.

- 1135. Portret własny.** Na szarem tle popiersie młodego artysty, w profilu ku lewej, o długich czarnych włosach. Zielony surdut, szyja podwiązana czerwoną chustą.

Oznac. dołem po lewej »29° Listopada 848«. Akwarella, wys. 28 cm., szer. 25 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala IV.

- 1136. Portret własny artysty.** Na popielatym tle popiersie młodego artysty na wprost, o długich, czarnych włosach. Ubrany w granatową czamare i białą kamizelkę. Przez prawe ramię przewieszony rzemyk (od torby podróżnej).

illustr.

Oznacz. dołem po lewej »Tepa F.« Akwarella, wys. 17 cm., szer. 15 cm.

Własność Władysława Rygiera w Zimnejwodzie.

Sala IV.

- 1137. Portret malarza Leopolda Loefflera.** Na szarym tle siedząca postać artysty, zwrócona ku prawej, — młoda twarz na wprost. Lewa ręka trzyma pędzel. Ubrany w zielony surdut i granatową kamizelkę.

Oznacz. dołem po lewej »17 października 848 w Wiedniu« i podpisem własnoręcznym artysty »Leopold Loeffler, motyl uniwersalny«. Akwarella, wys. 34·5 cm, szer. 27 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala IV.

- 1138. Portret malarza Leopolskiego.** Młodzieniec, siedzący w fotelu, trzyma w prawej ręce paletę. Głowa zwrócona w prawo; włosy w długich kędziarach spadają na ramiona.

Oznacz. »fr. 17 października 848 w Wiedniu«. Akwarella, wys. 34 cm., szer. 27 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

- 1139. Portret mężczyzny w stroju polskim.** Popiersie na wprost mężczyzny o energicznym wyrazie twarzy, z siwymi włosami i wąsami. Ubrany w ciemny żupan i wiszniowy kontusz.

Oznacz. środkiem po prawej »F. Tepa 1852«. Akwarella, owal wys. 27 cm., szer. 23·5 cm.

Własność hr. Władysława Mycielskiego w Krakowie.

Sala IV.

- 1140. Portret Maurycego Manna.** Stojąca postać znakomitego publicysty w młodym wieku, w profilu ku prawej wi-

dziana po pas. Na ramiona zarzucony brunatny płaszcz, na głowie czerwony fez.

Oznacz. dołem po lewej »Tepa Jerusalem 853.« Akwarella, wys. 14 cm., szer. 18 cm.

Własność Konstantego Popiela w Krakowie.

Sala VI.

- 1141. Adam Mickiewicz.** Na żółtawem tle popiersie poety w profilu ku lewej. Twarz ogolona, długie siwe włosy, spadające na szyję. Biały, miękki wyłożony kołnierz, rozpięty brązowy surdut z szerokim kołnierzem, szyja obwiązana ciemną chustą. Wielkość naturalna.

Akwarella, owal wys. 53 cm., szer. 42 cm. Wykonany z natury w Paryżu w r. 1855.

Własność hr. Władysława Mycielskiego w Krakowie.

Sala IV.

- 1142. Portret ojca artysty.** Popiersie starca zwrócone w prawo, włosy siwe; ubrany w granatową czamarrę i takąż kamizelkę, czerwonym jedwabiem podszytą, ze złotymi guzikami. Przez lewe ramię przewieszzone futro. Prawa ręka założona w czamarrę. Wielkość naturalna.

Oznacz. środkiem po prawej »Fr. Tepa Lwów«. Akwarella, owal wys. 58 cm., szer. 48 cm.

Własność hr. Michała Baworowskiego w Sorocku.

Sala IV.

- 1143. Portret Artura Grottgera.** Na ciemnem tle popiersie artysty na wprost. Ubrany w brązowy kontusz i takiż płaszcz, na lewe ramię zarzucony. Głowa w popielatej czapeczce, nieco ku lewej zwrócona; nad głową data »1863«. Wielkość naturalna.

Oznacz. dołem po lewej »F. Tepa 1868«. Akwarella, owal wys. 55 cm., szer. 48 cm.

Własność hr. Włodzimierza Dzieduszyckiego we Lwowie.

Sala IV.

- 1143 a. Portret młodej panienki.** Na popielatem tle popiersie młodej panienki, w białej wyciętej sukni, z długimi lokami. Półprofil ku lewej.

Oznacz. dołem po lewej »Tepa«. Miniatura, wys. 5·5 cm., szer. 4·5 cm.

Własność hr. Jerzego Dunin Borkowskiego we Lwowie.

Sala II. Gablota wisząca.

Maleszewski Tytus

malarz rodzajowy i portrecista, ur. w Sieradzu 4 stycznia 1829, żyje w Warszawie. Był przez pięć lat uczniem warszawskiej szkoły sztuk pięknych, 1855—1858 kształcił się w Paryżu pod prof. Leonem Cognietem, wreszcie w Rzymie pod prof. Podestim.

- 1144. Portret pani Młodnickiej.** Na jasno popiela'em tle postać młodej damy, widziana po pas, zwrócona ku prawej; głowa na wprost. Ubrana w jasnoniebieską suknię, na prawe ramię zarzucona biała koronkowa chustka. We włosach niebieska wstążka i róża. Wielkość naturalna.

Oznacz. środkiem po prawej »T (splecione z M) Maleszewski 1876 r.« Pastel, owal wys. 85 cm., szer. 62 cm.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Sala III.

Domaniewski Edward

malarz rodzajowy, przeważnie akwarellista, ur. w Łahodyncach (na Wołyniu) około 1830, zm. 1877. Był uczniem Juliusza Kossaka.

- 1145. Czwórka w saniach.** Na tle krajobrazu zimowego sanie, zaprężone czterema końmi, a na nich furman, trzaskający z bicia.

Oznacz. monogramem z liter »ED«. Akwarella, wys. 36 cm., szer. 57 cm.

Własność hr. Zofii Juliuszowej Dzieduszyckiej w

Sala III.

1146. Targ na konie w Tulczynach.

Rysunek sepia z białymi światłami na siwym papierze,
wys. 30 cm., szer. 56 cm.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala III.

Guyski Marceli

rzeźbiarz, ur. w Krzywoszyńcach (w gub. kijowskiej)
1830, zm. w Krakowie 6 maja 1893. Kształcił się w Bo-
lonii, Florencyi, a głównie w Rzymie pod prof. Ami-
cim; potem żył czas dłuższy w Paryżu. Ostatnie lat
kilkanaście pracował w Krakowie.

1147. Portret hr. Izy z Czartoryskich Działyńskiej. Głowa
młodej damy z włosami, splecionymi w warkocz, w pro-
filu ku lewej.

illutr.

Płaskorzeźba z wosku w formie medalionu o średnicy
28 cm

Własność hr. Władysława Zamoyskiego w Kórniku.

Sala IV.

1148. Akt męski. Stojąca postać młodego, nagiego mężczyzny
na wprost z lewą ręką, założoną na głowę.

Oznac. dołem po lewej »Marcin Guyski rys«. Rysunek
ołówkiem, wys. 43 cm., szer. 26·5 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XVIa.

1149. Portret Henryki Lewenhard, z domu Pustowojtownej. Gło-
wa słynnej patriotki w średnim wieku, w profilu ku pra-
wej; włosy w puklach spadające na ramiona. Wielkość
naturalna.

Odlew z bronzu we formie medalionu o średnicy 40 cm.
Henryka Lewenhard, z domu Postowojtow, ur. 1843, zm. 1881.

Własność dr. Stanisława Lewenharda w Paryżu.

Sala III.

(Postel de) Leopolski Wilhelm

malarz historyczny i portrecista, ur. w Drohobyczu
1830, zm. w Wiedniu w grudniu 1892. Przez cztery

lata był uczniem wydziału prawniczego na uniwersytecie lwowskim. Od 1852 kształcił się w krakowskiej szkole sztuk pięknych, a później (po kilkoletnim pobyciu u brata w Brodach) ukończył studia w Akademii wiedeńskiej, wsparty hojną ręką muzyka-poety Władysława hr. Tarnowskiego (Ernesta Buławy).

- 1150. Przy nabożeństwie.** We wnętrzu kościoła osoby, modlące się, widziane w profilu ku lewej, w postawie klęczącej, stojącej lub siedzącej w ławkach.

Olejny na płótnie, wys. 45 cm., szer. 60 cm. Obraz niedokończony.

Własność Maryi Markowej we Lwowie.

Sala V.

- 1151. Portret śp. pani Hoffmannowej.** Na podmalowanem tle siedząca postać starej damy, widziana po kolana na wprost. Ubrana w brunatną suknię, mantylę i takiż czepek; w złożonych na krzyż rękach trzyma białoniebieską chusteczkę. Wielkość naturalna.

illustr.

Olejny na płótnie, wys. 87 cm., szer. 75 cm. Ramy owalne, obraz niedokończony.

Własność Maryi Hoffmannowej we Lwowie.

Sala V.

- 1152. Klucznik Gerwazy.** Postać stojąca, prawie po kolana, zwrócona ku lewej; twarz z dużymi obwisłymi wąsami na wprost. Ciemnożółty żupan i ciemnoniebieski pas. W prawej ręce trzyma wielki klucz, lewa założona za pas. Wielkość naturalna.

Olejny na płótnie, wys. 164 cm., szer. 111 cm.

Własność p. Maryi Markowej we Lwowie.

- 1153. Zgon Acerna.** Na tle sklepionej komnaty leży ku lewej na tapczanie umierający poeta, wsparty lewą ręką na brunatnej poduszce; po lewej siedzi jezuita z otwartą biblią na kolanach. Pomiedzy nimi w głębi lekarz w czerwonej czapeczce i ciemnofioletowym żupanie,

patrzący przez ramię na wprost. Po prawej księgi, manuskrypty i gitara. Postacie naturalnej wielkości.

Olejny na płótnie, wys. 185 cm., szer. 225 cm.

Własność Maryi Markowej we Lwowie.

Sala IV.

- 1154. Zgon Acerna.** Szkic olejny do poprzedniego obrazu z małemi zmianami: poeta trzyma pióro w ręku, a postać lekarza zwrócona na wprost.

Szkic olejny na płótnie, wys. 45 cm., szer. 55 cm.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Löffler - Radymno Leopold

ur. w Rzeszowie 1830, żyje w Krakowie. Kształcił się początkowo we Lwowie, a od r. 1846 we Wiedniu: najpierw w Akademii, następnie zaś pod prof. Waldmüllerem, wreszcie przez cztery lata w Monachium i Paryżu. 1864 został mianowany członkiem Akademii wiedeńskiej, a od 1877 profesorem szkoły sztuk pięknych w Krakowie, na którejto posadzie do dziś pozostaje.

- 1155. Śmierć Czarnieckiego.** W niskiej, drewnianej izbie włościańskiej leży ku lewej konający hetman; na życzenie jego przyprowadzono mu ulubionego białego wierzchowca. Dokoła łoża śmiertelnego stoją rycerze.

Oznacz. dołem po prawej »Leopold Loeffler 1860«. Olejny na płótnie, wys. 125 cm., szer. 168 cm.

Własność hr. Włodzimierza Dzieduszyckiego we Lwowie.

Sala IV.

- 1156. Karol Śmiały w niebezpieczeństwie życia pod Murten.** Karol, stojąc w wodzie po kolana, broni się mieczem przeciwko nacierającym nieprzyjaciołom.

Oznacz. dołem po prawej »L. Loeffler-Radymno 1878«. wys. 143 cm., szer. 200 cm.

Własność Muzeów Cesarskich we Wiedniu.

Sala V.

- 1157. Powrót z wyprawy wojennej.** W staroszlacheckiej izbie siedzi otoczony rodziną, młody wojownik polski w po-

szarpanem ubraniu, przez wszystkich witany radośnie. Dalej ku lewej stoi stary szlachcic, któremu trynitarz przygody wyprawy i powrotu opowiada. Po prawej, przez otwarte drzwi, przysłuchuje się z ciekawością służąca.

Oznacz. dołem po prawej »Leopold Löffler 863«. Olejny na płótnie, wys. 103 cm., szer. 137 cm.

Własność Akademii sztuk pięknych we Wiedniu.

Sala V.

Gerson Wojciech

malarz historyczny, pejzażysta i historyk sztuki, ur. w Warszawie 1 lipca 1831, żyje w Warszawie. Studya artystyczne rozpoczął 1845 w warszawskiej szkole sztuk pięknych pod Piwarskim i Breslauerem. Od r. 1853 do 1855 kształcił się w Akademii petersburskiej, a w r. 1856 w Paryżu pod Cognietem. Osiedł potem w Warszawie, gdzie działając jako profesor szkoły sztuk pięknych i jako wybitny historyk sztuki, położył wielkie zasługi około rozwoju, zamięłowania i znawstwa sztuk pięknych.

II58. Kazimierz Odnowiciel.

Olejny na płótnie, wys. 230 cm., szer. 290 cm.

Własność prywatna.

II59. Krajobraz z okolic Szczawnicy. Po lewej stromy, lesisty pagórek, u którego stóp wije się przez zielone łąki górski strumyk.

Oznacz. dołem po prawej »W. Gerson 1884«. Olejny na tekturze, wys. 21 cm., szer. 35 cm.

Własność Stanisława Papéeego w Brodach.

Sala VI.

Pillati Henryk

malarz historyczny i rodzajowy, ur. w Warszawie 1832, zm. tamże 14 kwietnia 1894. Kształcił się najpierw

w warszawskiej szkole sztuk pięknych, następnie w Monachium pod Kaulbachem, wreszcie w Rzymie. Wróciwszy do kraju, osiadł stale w Warszawie. Od r. 1878, kiedy to został tknięty paraliżem, musiał zaprzestać artystycznej czynności.

- 1160. Zdobycie Stawiszcz.** W środku hetman Czarniecki, ciężko ranny, spada ze siwego konia, stojącego dęba. Rycerz przybiega mu z pomocą. W głębi wojsko polskie, przedzierające się przez palisady.

Oznacz. dołem po prawej »H. Pillati«. Olejny na płótnie, wys. 80 cm., szer. 100 cm.

Własność ks. Adama Sapiehy we Lwowie.

- 1161. Turniej artystów.** W pośrodku, z toporem, w czerwonym szlafroku, Gierdziejewski (na karym koniu) uderza na Brodowskiego (na białym koniu), który przywdział pancerz na frak; pod nim leży w piasku Adam Lerne, poza nimi spada z konia W. Gerson. Na prawo (żółte rękawy) M. Olszyński spotyka się na szpadzie z H. Pillatim (autorem). Dalej na prawo E. Petzold, ze skarpetką na kopii, przyprowadza za sobą szeregi germanów; na trybunie J. Kenig, jako sędzia turnieju, każe wydać Petzoldowi jako zwycięzcy turnieju piwo, które podaje mu Wnorowski, jego przyjaciel. Poniżej F. Sypniewski i L. Kuliński wnoszą Franciszka Kostrzewskiego, który z drewnianym pałaszykiem wybrał się na turnieje, zgubił po drodze papierowy stosowany kapelusz, a na widok krwi zemdlał. Na prawo ówczesny krawiec Bielicki, jako płatnerz, wdziewa Kaczorowskiemu pancerz, który narzeka, że za ciasny. Po lewej W. Święcki rzeźbiarz, z kulami bilardowymi, z których zrobił Morgensterny, bije na J. Majewskiego, który mu kordelas podstawia; po nad nimi z siatką na motyle wybrał się poeta Włodzimierz Wolski. Poniżej ułomny kolega E. Dąbski zabija szpachlą kuzyna swego B. Wośńskiego. Po lewej Gumiński w czapce, którą jakoby był dostał na pamiątkę od pewnego wieśniaka w Pirenejach, wpada jako pejzażysta z gałęzią na Dąbskiego; rannego E. Simińskiego opatruje posługacz. W górze po

lewej profesorowie warszawskiej szkoły sztuk pięknych walczą ze sobą. Pierwszy od lewej Marcin Zaleski, perspektywista, ubrany w galowy mundur, tak się ręką zamachnął, że aż mu surdut pod pachą pękł; na przeciw niego J. Suchodolski, A. Lesser i K. Kaniewski. W trybunach publiczność. na sztandarach herby Petzolda, obwarzanki i piwo z wystrzelanymi korkami. W oddali widać Warszawę.

Oznacz. dołem po prawej »H. Pillati 1353«. Olejny na płótnie, wys. 85 cm., szer. 118 cm. Obraz ten, będący może satyrą t. zw. »malarstwa programowego«, — powstał niewątpliwie pod wpływem fresku Kaulbacha (na Nowej Pinakotece monachijskiej) »Der Kampf gegen den Zopf«.

Własność prywatna.

Sala IV.

1162. Rozejście się narodów. Tak, jak poprzedni obraz przedstawiał w postaci turnieju rywalizacją szkolną, tak ten uzmysławia dalszy ciąg kształcenia się, tj. wyjazd za granicę. Na prawo więc pod skwarnem niebem Italii ci, którzy dążą w stronę Rzymu, gdzie w oddali widać kopułę kościoła św. Piotra, na lewo zaś ci, którzy dążą do Paryża, gdzie widać wieżę Nôtre Dame.

illustr.

Kostrzewski prowadzi osiołka, na którym jedzie żona jego z synkiem Stasiem na rękę; obok Marysia służąca niesie ich piękną serwetę, w koszu samowar, butelkę piwa i trzech królów z piernika. Cała ta rodzina ucieka do Egiptu; po nad nią anioł opiekuńczy, Karol Kucz, redaktor Kurjera warszawskiego, unosi się na piersiach z Kuryerem, w którym ciągle pisał o Kostrzewskim. Drugi anioł wypędza z raju E. Petzolda, który znowu w jednej skarpetce, okrywszy się koldrą, uprowadza z sobą Ewę. Po nad nim Józef Brodowski na koniu (jako malarz koni), prowadzonym za lejce przez Jana Zakrzewskiego, który dla niego wystarał się o stypendyum do Paryża. W pośrodku pod trybuną M. Olszyński w czerwonej myśliwskiej kurtce, w otoczeniu dwóch przyrodnych braci pozostaje w kraju. Na prawo na drzwiach Twardowskiego szatani unoszą J. Gierdziewskiego do Rzymu (por. Nr. 1106); pod drzwiami

widać obrazy J. Kossaka z napisaną ceną złp. 100.000, które już do Warszawy zwożą. Poeta Wolski Włodzimierz, z flaszką wódki w rękę i z »czarną wstążką« przy piersi (tytuł powieści, którą wtedy napisał), żegna Gierdziejewskiego. Przy Wolskim klęczy malarz Kołos, wielbiciel Gierdziejewskiego. Obok Wolskiego sztycharz Adolf Dietrych z blachami miedzianymi w rękę. Poniżej W. Gerson siedzi zadumany nad dołem, z którego powykopywał różne archeologiczne pamiątki; obok niego teka z rysunkami. Dalej na prawo W. Gumiński ze szpadą w rękę, przezwany Szpadnikiem, umyka z zapasami marchwi i buraków na plecach, z powodu że się w tym roku ożenił i piwnicę zaopatrzył na zimę. Na prawo czwórka: J. Szermętowski, W. Święcki rzeźbiarz, H. Pillati (autor tego obrazu) i F. Grajnert. Po nad nimi na niebie gwiazda się unosi i prowadzi czterech mędrców na bilard, obok stojący. Pod nogami bilardu biust rzeźbiarza Święckiego, po nad bilardem lublinianie, F. Sypniewski i Adam Lerne, odjeżdżają do Lublina.

Na trybunie prasa peryodyczna ówczesna, która o sztuce pisała. Więc na prawo Antoni Lesznowski, Józef Kenig i Konstanty Patie, redaktorowie »Gazety warszawskiej«. Na nich uderza piórem Wacław Szymanowski, współredaktor »Kroniki«, wychodzącej wówczas pod redakcją Henryka Rzewuskiego. Po za nim w czerwonej czapce Lucyan Siemieński, obok małej gwiazdy Aleksander Niewiarowski, (który wówczas w Gazecie warszawskiej pisywał fejletony pod znakiem gwiazdy). Na trybunę wdziiera się malarz Jaroczyński z Poznania, który pisywał o sztuce; na prawo pod trybuną siedzi zadumany na stosie książ J. I. Kraszewski.

W powietrzu doktor Teodor Tripplin spuszcza się na ziemię spadochronem, trzymając w objęciach pewną angiolkę. Odbywał z nią podróż balonem, a gdy ten mu się nagle zapalił w powietrzu (jak to widać na obrazie), musiał użyć spadochronu (wydał był właśnie wtedy powieść podobnej treści pod tytułem »Maskarada w obłokach«).

Tak, jak na pierwszym obrazie starsze pokolenie walczy bronią ognistą, tutaj znowu następcy kielkują z ziemi; na dole obrazu więc na lewo wyrasta kapusta i szparagi, młodzi uczniowie szkoły sztuk pięknych w Warszawie: Rudzki, Paprocki, Biedroński, Brzozowski i inni.

Oznacz. dołem po prawej »H. Pillati 1857«. Olejny na płótnie, wys. 85 cm., szer. 118 cm. Ciekawy ten obraz jest równocześnie satyrą i karykaturą wielkiego płótna Kaulbacha »Zburzenie Jerozolimy«; podział całego obrazu i układ pojedynczych grup jest identyczny.

Własność prywatna.

Sala V.

1163. Faust i Małgorzata.

Szkic olejny, wys. 40 cm., szer. 28 cm.

Własność prywatna

Sala IV.

1164. Wnętrze szynku na Starem Mieście.

Oznacz. dołem po prawej »H. Pillati 1879«. Olejny na płótnie, wys. 45 cm., szer. 55 cm.

Własność prywatna.

Sala III.

1165. Przynęta. W otwartych drzwiach słomianej chaty stoi dziewczynka wiejska, wabiąca srokate ciele liściem kapusty.

Oznacz. dołem po prawej »H. Pillati«. Olejny na płótnie, wys. 23 cm., szer. 19 cm.

Własność Emanuela Rońskiego we Lwowie.

Sala IV.

1166. Stara przekupka przy latarce.

Oznacz. dołem po lewej obcą ręką »rys. H. Pillati«. Rysunek tuszem z czerwonymi światłami, wys. 21 cm., szer. 16,5 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XVIIa.

1167. W szynku.

Oznacz. dołem po lewej obcą ręką »rys. Henryk Pilatti (starszy)«. Rysunek tuszem z czerwonymi świałłami, wys. 21·5 cm., szer. 29 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło VIa.

1168—1171. Ilustracye do »Portugalii« Tripplina.

1168. Fernanda Solis, wys. 13 cm., szer. 10 cm.

1169. Karliści, wys. 13·2 cm., szer. 9·8 cm.

1170. Padre Silvas, wys. 13·5 cm., szer. 10 cm.

1171. Altana w plebanii ayamonckiej, wys. 9·5 cm., szer. 11·3 cm.

Oznacz. jak tytuły i obcą ręką »H. Pilatti«. Cztery rysunki piórkiem na jednej tablicy.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło VIa.

Bakałowicz Władysław

portrecista i malarz historyczny, ur. w Chrzanowie 1833. Uczeń szkoły sztuk pięknych w Warszawie, żyje w Paryżu.

1172. Portret ś. p. hr. Augustowej Cieszkowskiej. Na bladzielonem tle popiersie młodej damy, zwrócone ku prawej, w czarnej aksamitnej sukni ze złotymi brzegami i białemi koronkami. Włosy płowe, na głowie czarne koronkowe upięcie. Wielkość naturalna.

Pastel, owal wys. 60 cm., szer. 50 cm.

Własność hr. Cieszkowskich w Wierzenicy.

Sala III.

b) Młodsza generacya.**Grabowski Andrzej**

portrecista, ur. na Zwierzyńcu pod Krakowem 29 listopada 1833, zm. we Lwowie 2 września 1886. Kształcił

się najpierw w krakowskiej szkole sztuk pięknych, następnie, dzięki pomocy Władysława hr. Tarnowskiego, w Akademii wiedeńskiej. Po dłuższej podróży po Włoszech osiadł stale we Lwowie.

- 1173. Portret rzeźbiarza hr. Brzostowskiego.** Na ciemno podmalowanym tle popiersie pięknego mężczyzny z długim, ciemnym zarostem włosów i brody. Czarny płaszcz, biały wyłożony kołnierz. Wielkość naturalna.

illust.

Oznacz. dołem po prawej »JeGrabowski 1865«. Olejny na płótnie, wys. 65 cm., szer. 35 cm.

Własność hr. Stanisława Tarnowskiego w Śniatynce.

Sala V.

- 1174. Mieszczanin krakowski, pijący wino.** Na popielatym tle siedzi przy stole szpakowaty mieszczanin, widziany po pas. Ubrany w zieloną lisiurę, żupan w czerwone i niebieskie paski i granatową konfederatkę. Lewą ręką podnosi do ust szklaneczkę, którą z omszonej butelki napełnił; prawa trzyma fajeczkę. Wielkość naturalna.

Oznacz. dołem po lewej »AGrabowski«. Olejny na płótnie, wys. 97 cm., szer. 70 cm

Własność hr. Andrzeja Potockiego w Krakowie.

Sala V.

- 1175. Portret matki artysty.** Na popielatym tle siedząca postać kobiety w średnim wieku, widziana po kolana, nieco ku prawej, w stroju ludowym. Obiema rękoma trzyma na kolanach książkę do nabożeństwa. Wielkość naturalna.

Olejny na płótnie, wys. 93 cm, szer. 81 cm.

Własność hr. Andrzeja Potockiego w Krakowie.

Sala V.

- 1176. Portret pani R.** Na kwiecistym tle stojąca postać młodej damy, widziana po pas, w profilu ku prawej. Ubrana w białą atlasową, wyciętą suknię; lewa ręka przytrzymuje na piersi białą koronkową chustkę, zarzuconą na ramiona. Wielkość naturalna.

Olejny na płótnie, wys. 73 cm., szer. 55 cm.

Własność Emanuela Rońskiego we Lwowie.

- 1177. Wieśniaczka z dzieckiem.** Kobieta wiejska, z włosami, na ramiona rozpuszczonymi, ubrana w zielony kaftan, trzyma dziecko u piersi. Po lewej chałupa i brzozy.

Oznacz. dołem po prawej »JGrabowski«. Olejny na płótnie, wys. 62 cm., szer. 47 cm.

Własność Maryi Markowej we Lwowie.

- 1178. Stary góral z fajeczką.** W głębi górski krajobraz.

Oznacz. dołem po prawej »JęGrabowski 1859«. Akwarella, wys. 30 cm., szer. 23 cm.

Własność Przemysława Kotarskiego w Krakowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło XIIb.

Gryglewski Aleksander

malarz wewnątrz i architekt, ur. w Brzostku (w Galicyi) 1833, zm. w Gdańsku 4 października 1879. Kształcił się początkowo w krakowskiej szkole sztuk pięknych, później w Monachium pod prof. Seebergerem. Malując wnętrze ratusza w Gdańsku, a cierpiąc na manię prześladowczą, wyskoczył z okna i zabił się na miejscu. Jan Matejko, z którym był zaprzyjaźniony, malował w jego obrazach często stafaże i małe figurki.

- 1179. Środkowa nawa kościoła N. P. Maryi w Krakowie.** Po lewej i w głębi po prawej liczne, modlące się postacie ludowe.

Oznacz. dołem po prawej »A. Gryglewski ²⁸/₂ 1858«. Olejny na płótnie, wys. 82 cm., szer. 64 cm.

Własność hr. Andrzeja Potockiego w Krakowie.

Sala III.

- 1180. Sala w pałacu wilanowskim.** Po lewej okno i trzy dalsze sale w perspektywie.

Oznacz. dołem po lewej »A. Gryglewski 1873 w Wilanowie«. Olejny na płótnie, wys. 65 cm., szer. 90 cm.

Własność hr. Andrzeja Potockiego w Krakowie.

Sala III.

- 1181. Sala w pałacu wilanowskim.** Po prawej okno i dwie wielkie wazy japońskie na konsolach przed lustrami; w głębi dwie dalsze sale w perspektywie.

Oznacz. dołem po lewej »A. Gryglewski w Wilanowie r. p. 1874.« Olejny na płótnie, wys. 68 cm., szer. 93 cm.

Własność hr. Andrzeja Potockiego w Krakowie.

Sala III

- 1182. Ołtarz główny w katedrze na Wawelu.** Widziany nieco ku prawej.

Olejny na tekturze, wys. 31 cm., szer. 24 cm.

Własność prywatna.

Sala III.

- 1183. Wielki ołtarz i stałe w kościele N. P. Maryi w Krakowie.** W stalach po lewej kanonik, czytający w wielkiej księdze kościelnej, po prawej matka (królowa?) z dwoma synami w strojach około r. 1600.

Olejny na płótnie, wys. 130 cm., szer. 100 cm.

Własność Tow. Przyjaciół Nauk w Poznaniu.

Sala III.

- 1184. Sukiennice i kościół N. P. Maryi w Krakowie.** Fasada kościoła N. P. Maryi, pierzej domów przy linii A — B od ulicy św. Jana i część Sukiennic, oświetlona jaskrawym słońcem.

illustr.

Olejny na płótnie, wys. 64 cm., szer. 79 cm.

Własność ks. Adama Sapiehy we Lwowie.

Sala III.

- 1185. Wnętrze sali w pałacu prymasowskim w Warszawie.**

Oznacz. dołem po lewej »Warszawa d. 16 lipca 1875. AG« (splecione). Rysunek ołówkiem, wys. 30 cm., szer. 47 cm.

Własność Przemysława Kotarskiego w Krakowie.

Sala III.

- 1186. Stare Sukiennice.** Widziane od ulicy Brackiej.

Akwarella, wys. 33 cm., szer. 27 cm.

Własność Przemysława Kotarskiego w Krakowie.

Sala III.

1187. Ratusz na Kazimierzu.

Akwarella, wys. 32 cm., szer. 25 cm.

Własność Przemysława Kotarskiego w Krakowie.

1188. Organy w kościele parafialnym w Krośnie.

Oznac. dołem po lewej »Krosno d. 12 (Sierp. przekreślone) Czerwca 876. A. Gryglewski«. Rysunek ołówkiem, wys. 44·5 cm., szer. 32·5 cm.

Własność Przemysława Kotarskiego w Krakowie.

Szermętowski Józef

pejzażysta, ur. 1833 w Bodzentynie (w gub. kieleckiej), zm. w Paryżu 6 września 1876. Dzięki opiece znanego mecenasa sztuk, Tomasza Zielińskiego w Kielcach, kształcił się w warszawskiej szkole sztuk pięknych, a zarazem także pod Juliuszem Kossakiem. 1858 jako stypendysta wyjechał do Paryża, gdzie do śmierci pozostał. Obrazy, powstałe w Paryżu, znaczył »Szermentowski.«

1189. Zwaliska zamku biskupiego w Bodzentynie. Na płaskim wzgórzu, okolonem strumykiem, stoją po lewej ruiny piętrowego zameczyska; w głębi po prawej kościółek, otoczony drzewami.

Oznac. dołem po lewej »Szer«. Szkic olejny na tekturze, wys. 18 cm., szer. 27 cm.

Własność prywatna

Sala III.

1190. Zamek i katedra w Sandomierzu. Na wyniosłym wzgórzu, okolonem murem, stoi po prawej katedra, po lewej zamek. W głębi po lewej kilka domów.

Szkic olejny na tekturze, wys. 18 cm., szer. 27 cm.

Własność prywatna.

Sala III.

1191. Kościółek wiejski w Krakowskim. Na pagórku, okolonym strumykiem, stoi drewniany budynek, napół rozwa-

lony; po lewej wśród kępy drzew kilka chat. W głębi płaski krajobraz.

Oznacz. dołem »JSzermętowski 1855«. Olejny na tekturze, wys. 27 cm., szer. 34 cm.

Własność prywatna.

Sala III.

- 1192. Pod górą Świętokrzyską.** Wśród kępy drzew stoi kapliczka, poniżej droga, prowadząca półkołem ku lewej; w głębi po prawej krajobraz ze wzgórzami i klasztorem.

Oznacz. dołem po prawej »J. Szermętowski 1857«. Olejny na tekturze, wys. 27 cm., szer. 34 cm.

Własność prywatna.

Sala III.

- 1193. Spowiedź.** Po lewej grupa włościan, stojących po obu stronach konfesyonału. Na pulcie przed konfesyonałem leżą biała kartka i czerwona chustka.

Oznacz. dołem po prawej »J. Szermentowski 1858«. Olejny na płótnie, wys. 52 cm., szer. 45 cm.

Własność prywatna.

Sala III.

- 1194. Komunia.** Po prawej ołtarz; na jego stopniach stoi sędziwy kapłan w profilu ku lewej, udzielający św. komunii włościanom i włościankom, klęczącym dookoła. Po prawej sędziwy kościelny.

Oznacz. dołem po prawej »J. Szermentowski 1859«. Olejny na płótnie, wys. 52 cm., szer. 45 cm. Pendant do poprzedniego.

Własność prywatna.

Sala III.

- 1195. Las dębowy.** Po prawej wśród głązów, mchem porośłych, gaj dębowy; na przodzie dwie wiejskie dziewczyny. Po lewej w głębi daleki płaski krajobraz.

Oznacz. »J. Szermentowski à Paris 1861«. Olejny na płótnie, wys. 52 cm., szer. 52,5 cm.

Własność prywatna.

Sala III.

II96. Brzozy.

Oznacz. dołem po prawej »Szerment«. Akwarella, wys. 28 cm., szer. 44 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala III.

Chlebowski Poraj Stanisław

malarz rodzajowy i historyczny, przeważnie przedmiotów ze świata wschodniego, ur. w Pohutyńcach (w gub. podolskiej) 1835, zm. w Kowanowicach pod Poznaniem 14 czerwca 1884. Kształcił się 1853 — 1859 w Akademii petersburskiej; ukończywszy ją (z wielkim złotym medalem), udał się jako stypendysta rządowy do Paryża. Tam osiadł, robiąc częste wycieczki do Hiszpanii. 1865 udał się do Konstantynopola, gdzie wnet potem został malarzem sułtana. Już chory przebywał od r. 1873 w Kairze, doznając przez lat kilka opieki i pomocy ze strony JE. Sefera Paszy Kościelskiego. 1876 przeniósł się na stałe do Paryża, a 1880 osiadł w Krakowie.

- II97. Portret JE. Sefera Paszy Kościelskiego.** Na oliwkowym tle stojąca postać dyplomaty w średnim wieku, po pas, na wprost. Ubrany w mundur wojskowego dygnitarza tureckiego; na piersi kilkanaście orderów, prawica na rękojeści szabli. Wielkość naturalna.

Oznacz. po prawej »St. Chlebowski«. Olejny na płótnie, wys. 125 cm., szer. 100 cm.

Własność Heleny Potworowskiej w Poznaniu.

Sala IV.

- II98 Portret Sułtana Abdul - Aziza.** Popiersie na wprost.

Miniatura na kości słoniowej, wys. 26 cm, szer. 20 cm. Z monogramem sułtana.

Własność JE Sefera Paszy w Bertholdsteinie.

- II99. Śmierć Warneńczyka.** W pośrodku obrazu płowowłosy Warneńczyk leży z przebitą piersią na wznak. Za nim wielki wezyr na koniu z orszakiem; po lewej zdobyta chorągiew polska, po prawej hufce tureckie, odprowa-

dzające jeńców polskich. W tle góra z zamkiem, spokojne morze i niebo, pokryte chmurami.

Olejny na płótnie, wys. 110 cm., szer. 188 cm. Pendant do poprzedniego. Ten obraz z następnym uzupełniają się wzajemnie, jako początek i koniec potęgi tureckiej.

Własność JF. Sefera Paszy w Bertholdsteinie.

Sala IV.

1200. Odsiecz Wiednia. Po lewej na wzgórzu król Jan konno, otoczony świtą, przypatruje się atakowi husarzy polskich, którzy z dwóch stron (w środku obrazu i w głębi po prawej od namiotu W. wezyra) naciskają na pierzchające po prawej zastępy tureckie. W tyle Wiedeń z kościołem św. Szczepana i niebieskie niebo.

Olejny na płótnie, wys. 110 cm., szer. 188 cm. Por. uwagę do Nru 1199.

Własność JE. Sefera Paszy w Bertholdsteinie.

Sala IV.

1201. Sułtan Achmet III. na łowach. Sułtan Achmet III., zwany Awdża (myśliwy), polujący w okolicy Brussy, na siwym koniu przypatruje się zwierzynie na rozkładzie. Po prawej i lewej konni sokolnicy, dalej po lewej dojeżdżacze z chartami na sforach, po prawej strumyk. W tle niebo, częściowo zachmurzone.

Oznacz. dołem po prawej »St. Chlebowski 1873.« Olejny na płótnie, wys. 110 cm., szer. 185 cm.

Własność JE. Sefera Paszy w Bertholdsteinie.

Sala IV.

1202. Sułtan Abduł-Aziz na siwym koniu.

Szkic olejny, wys. 49 cm., szer. 59 cm.

Własność Heleny Biechońskiej w Krakowie.

Sala IV.

1203. Tamerlan i Bajazet. Tamerlan leży po prawej na niskim tapczanie; w głębi wchodzi Bajazet i jego świta.

Oznacz. dołem po lewej »St. Chlebowski 1878« Szkic olejny na płótnie, wys. 22 cm., szer. 38 cm.

Własność Heleny Biechońskiej w Krakowie.

Sala IV.

I204. Główka chłopca arabskiego. W profilu ku prawej.

Oznacz. po prawej »St. Ch. Caire 1873«. Szkic olejny na płótnie, wys. 35 cm., szer. 26 cm.

Własność Heleny Biechońskiej w Krakowie.

Sala IV.

I205. Arab na koniu.

Szkic olejny na płótnie, niewykończony, wys. 32 cm., szer. 26 cm.

Własność Heleny Biechońskiej w Krakowie.

Sala IV.

I206. Bitwa. Epizod z wojen greckich.

Szkic olejny na tekturze, wys. 16 cm., szer. 30 cm.

Własność Heleny Biechońskiej w Krakowie.

Sala IV.

I207. Scena z r. 1863. Szlachcic w kontuszu i kołpaku (Podlewski, rozstrzelany później z rozkazu generała Sylwestrowa) stoi przed stołem w karczmie i namawia chłopów do powstania. Na pierwszym planie chłop, wyjmujący chorągiew ze skrzyni.

Szkic olejny na płótnie, wys. 44 cm., szer. 73 cm.

Własność Heleny Biechońskiej w Krakowie.

Sala IV.

I208. Bazar dywanów w Kairze.

Dołem po prawej »St. Chlebowski Caire«. Akwarella, wys. 33 cm., szer. 27,5 cm. Nry 1208—1211 malował Chlebowski w Kairze, będąc już chorym.

Własność JE. Sefera Paszy w Bertholdsteinie.

Sala IV.

I209. Turczynki nad Bosforem.

illustr.

Oznacz. dołem po prawej »St. Chlebowski«. Akwarella, wys. 30 cm., szer. 23 cm.

Własność JE. Sefera Paszy w Bertholdsteinie.

Sala IV.

1210. Bazar w Kairze.

Oznacz. dołem po lewej »St. Chlebowski Caire«. Akwarella, wys. 42 cm., szer. 28 cm.

Własność JE Sefera Paszy w Bertholdsteinie.

Sala IV.

1211. Sułtanka przypływa kaikiem do kiosku.

Oznacz. dołem po lewej »St. Chlebowski 1873«. Akwarella, wys. 23 cm., szer. 42 cm.

Własność JE. Sefera Paszy w Bertholdsteinie.

Sala IV.

1212. Modlący się turek.

Oznacz. dołem po lewej »Mollah«. Rysunek kredką, wys. 34 cm., szer. 15 cm.

Własność Heleny Biechońskiej w Krakowie.

Sala IV.

1213. Dwór Piotra Wielkiego.

Oznacz. dołem »С. Хлебовский. — 1857« i »première esquisse faite en deux heures, enfermé dans la loge«. Szkic sepią na płótnie, wys. 39 cm., szer. 57 cm.

Własność Heleny Biechońskiej w Krakowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło VIb.

1214. Mahomet II. na koniu.

Rysunek ołówkiem na kalce, wys. 29 cm., szer. 20 cm.

Własność Heleny Biechońskiej w Krakowie.

Sala II. Wiatrak I. Skrzydło VIb.

Godebski Cyprian

rzeźbiarz, ur. w Mery sur Cher (we Francyi) 1835, żyje w Passy pod Paryżem. Batynioleczyk, wstąpił do pracowni rzeźbiarza Jouffroy; 1857 udał się z ojcem (bibliotekarzem zakł. Ossol.) do Lwowa, gdzie doznał poparcia ze strony namiestnika hr. Gołuchowskiego. Po ponownym dłuższym pobycie w Paryżu przesiedlił się do Petersburga, zostawszy członkiem tamtejszej Akademii. Od 1888 zamieszkał stale w Paryżu.

1215. Popiersie Kraszewskiego.

Rzeźba z terrakotty, wys. 34 cm., podstawa szer. 12 cm.,
długa 11 cm.

Własność prywatna.

Sala IV.

Kozakiewicz Piotr

rzeźbiarz, ur. w Krakowie 1835, zm. tamże 8 września 1893. Studya rozpoczął 1862 w krakowskiej szkole sztuk pięknych pod kierunkiem ś.p. prof. Kossowskiego i tam je ukończył. Samodzielnie pracował nietylko w Krakowie, ale także w Wiedniu, Lwowie i Warszawie, po krótkim jednak pobycie w tych miastach zawsze powracał do Krakowa. Rzeźbił przeważnie w drzewie.

1216. Kościuszko pod Maciejowicami. Naczelnik, w profilu ku prawej, upadając z koniem, daje wyciągniętą prawicą rozkazy; z prawej spieszy z pomocą oficer.

Oznacz. po stronie odwrotnej »Lwów 1872« i monogramem artysty »PK«. Płaskorzeźba w marmurze, wys. 35 cm., szer. 30 cm.

Własność Sali Bergerowej we Lwowie.

Sala III.

Dylczyński Cypryan

malarz historyczny, ur. w Warszawie 1836, żyje w Warszawie. Kształcił się w warszawskiej szkole sztuk pięknych, następnie w Dreźnie i w Monachium pod Kaulbachem. Przez lat kilka bawił w Paryżu, poczem osiedlił się w Warszawie.

1217. Modlitwa Jana Kazimierza. Król Jan Kazimierz, w czarnej sutannie z koronkowymi rękawkami i w peruce z długimi lokami, klęczy ku prawej przed ołtarzem; oczy wzniesione ku figurze Matki Boskiej, lewa ręka spoczywa na piersi, prawa z gestem modlącym spuszczone

ku ziemi. W głębi wchodzi duchowny z listem, zawierającym wiadomość o zdobyciu Kamieńca.

Oznacz. dołem na lewo »C. Dylczyński«. Olejny na płótnie, wys. 93 cm., szer. 72 cm.

Własność Dr. Bron. Kaczorowskiego we Lwowie.

Sala III.

Filippi Parys

rzeźbiarz, ur. w Krakowie 1836, zm. w Warszawie 1874. Kształcił się najpierw u ojca, włocho, rzeźbiarza, osiadłego w Krakowie, a 1858 w Akademii monachijskiej. Otworzył potem w Krakowie własną pracownię. 1866 osiadł stale we Lwowie. Zakończył życie samobójstwem.

1218. Portret pani Młodnickiej. Głowa młodej damy w lokach, w profilu ku prawej. Wielkość naturalna.

Płaskorzeźba w marmurze, wys. 46 cm., szer. 33 cm.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Sala IV.

Kotsis Aleksander

malarz rodzajowy, ur. we wsi Ludwinowie (pod Krakowem) 3 maja 1836, zm. (na rozmiękczenie mózgu) w Podgórzu 7 sierpnia 1877. Od r. 1853 kształcił się w krakowskiej szkole sztuk pięknych pod Stattlerem, a 1860 — 1862 jako stypendysta w wiedeńskiej Akademii. 1866 bawił w Warszawie, 1867 w Brukseli. 1868 osiadł w Krakowie, skąd jednakże często w dalekie puszczał się podróże.

1219. Pogrzeb górala. Na tle dalekich wierzchołków tatrzańskich składają pod krzyżem zmarłego górala; w koło zgromadzona rodzina opłakuje jego stratę.

Oznacz. »AKotsis 1869«. Olejny na płótnie, wys. 75 cm., szer. 91 cm.

Własność hr. Stanisława Tarnowskiego w Śniatynce..

Sala IV.

- 1220. Wnętrze lasu tatrzańskiego.** Mały widoczek, malowany z natury; po stromej ścieżce schodzi góral w cieniu lasu świerkowego.

Szkic olejny na kartonie, wys. 37 cm., szer. 33 cm.
Własność hr. Stanisława Tarnowskiego w Śniatynce.
Sala IV.

- 1221. Psoty.** Chłopiec i dziewczynka, stojący u brzegu spokojnej rzeczulki, chcą bryznąć wodą z dzbanka na spiącego w łodzi wiosłarza. W tle chata wiejska, wierzby i uroczy krajobraz.

Oznac. dołem po lewej »A (splecione z K) Kot.« Olejny na drzewie bukowem, wys. 16 cm., szer. 24 cm.
Własność prywatna.
Sala IV.

- 1222. Skąpiec.** Starzec z siwym, rzadkim zarostem, w wysokiej czapicy i ciemnopopielatym płaszczu, w profilu ku prawej, liczy pieniądze, trzymając w lewej ręce woreczek.

illustr.

Olejny na płótnie, wys. 65 cm., szer. 56 cm.
Własność Dra Henryka Jordana w Krakowie.
Sala IV.

- 1223. Pogrzeb i wesele, spotykające się za bramą Floryańską.**

illustr.

Po lewej wysuwa się z poza muru orszak pogrzebowy: włościanie, niosący na barkach trumnę (młodego powstańca?), na której leży krakuska z kitą. Dokoła trumny dziewice w bieli i czarnych woalach. Orszak weselny ludu krakowskiego z młoda parą na czele zatrzymał się i spogląda ze wzruszeniem na pogrzeb.

Szkic olejny na płótnie, wys. 118 cm., szer. 150 cm.
Własność Zygmunta Kowalskiego w Krakowie.
Sala IV.

- 1224. Wieczorna modlitwa kosyniera.**

Olejny na tekturze, wys. 72 cm., szer. 77 cm. Szkic do obrazu, malowanego później na płótnie.
Własność hr. Stanisława Tarnowskiego w Śniatynce.
Sala IV.

- 1225. Popiersie młodej blondynki.** W profilu ku prawej, z niebieską wstążką we włosach. Wielkość naturalna.

Oznacz. po odwrotnej stronie obcą ręką »A. KOTSIS«.
Szkic olejny na płótnie, wys 47 cm, szer. 38·5 cm.

Własność Maryi Lisowieckiej w Chłopicach.

Sala IV.

- 1226. Starzec.** Popiersie starca wieśniaka, nieco ku lewej zwrócone, z brodą siwą, krótko strzyżoną, i długimi włosami. Wielkość naturalna.

Olejny na tekturze, wys. 45 cm., szer. 37 cm. Po drugiej stronie kartonu szkic olejny starego żebraka.

Własność Dra Wursta w Kałuszu.

Sala IV.

- 1227. Litościwy Samarytanin.** Samarytanin podtrzymuje kalekę, którego posadził na osła. Przed nim po lewej pośtępuje mężczyzna, oglądający się z pogardą.

Rysunek tuszem z białymi światłami, wys. 44 cm., szer. 52 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

- 1228. Przewrócona maślnica.** Przed dziewczynką, opartą o piec, leży wywrócona maślniczka; na to wchodzi matka, a młodsza siostra ucieka pod piec, skąd przestraszone króliki umykają.

Oznacz. środkiem na klocu »AK (splecione) 70« Akwarella, wys. 23 cm., szer. 29 cm.

Własność Dra Wursta w Kałuszu.

Sala IV.

Mirecki Kazimierz

malarz rodzajowy i portrecista, ur. w Genui 16 maja 1836, żyje w Warszawie Kształcił się najpierw krótko w Wenecji, później w Krakowie pod Stattlerem, wreszcie w Brukseli pod prof. Portailsem. Pracował długo we Włoszech.

- 1229. Młoda dama w stroju z r. około 1600.** Na tle ciemnej kotary siedząca postać młodej damy, w półprofilu ku

prawej, widziana prawie po kolana. Ubrana w żółtą jedwabną suknię i szeroki, miękki, koronkowy kołnierz. W czarnych włosach, ujętych w żółtą siatkę, biała astra. Wielkość naturalna.

Olejący na płótnie, wys. 79 cm., szer. 64 cm.

Własność Dra Karola Wągrowskiego w Czortkowie.

Młodnicki Karol

malarz rodzajowy i rysownik, ur. w Galicyi 1836, żyje we Lwowie. Kształcił się najpierw we Lwowie pod Janem Maszkowskim, następnie 1857 — 1861 w Monachium pod Pilotym i Schwindem, wspólnie z Matejką, Grottgerem, Filippim, Marc. Maszkowskim i Gryglewskim; 1861 — 1863 pracował w Paryżu, poczem stale osiadł we Lwowie. Od r. 1871 jest profesorem rysunków rozmaitych wyższych zakładów naukowych.

1230. Wieśniak z okolic Dynowa. Cała postać na wprost, siedząca przy stole.

illust.

Oznacz. po prawej »K. Młodnicki 874« i »Dyniska 27. Sierpnia 874«. Rysunek ołówkiem, wys. 32 cm., szer. 24 cm.

Własność artysty we Lwowie.

Sala IV.

1231. Stary wieśniak z okolic Dynowa. Siedzący na ławie na wprost.

illust.

Oznacz. dołem po lewej »K. Młodnicki«, po prawej »Dyniska 20 Sierpnia 874«. Rysunek ołówkiem, wys. 32 cm., szer. 24 cm.

Własność artysty we Lwowie.

Sala IV.

1232. Stary żyd w futrzanej czapce. Popiersie na wprost.

Oznacz. dołem po prawej »K. Młodnicki 878«. Rysunek kredką na żółtym papierze, wys. 33 cm., szer. 26 cm.

Własność artysty we Lwowie.

Sala IV.

Andriolli Michał Elwiro

rysownik, ur. w Wilnie 1837, zm. w Nałęczowie 1893. Wstąpił najpierw do Akademii medycznej w Moskwie, a wkrótce potem do tamtejszej Szkoły sztuk pięknych, którą ukończył 1857. Ostateczny egzamin zdał w Petersburgu. Przez lat kilka następnych odbywał artystyczne wędrówki po Litwie. 1860 udał się do rzymskiej Akademii św. Łukasza, następnie zaś do Paryża. W r. 1862 powrócił do kraju, lecz wkrótce puścił się w wędrówkę po całej prawie Europie, z której wróciwszy 1871 osiadł na wsi pod Warszawą. Powołany przez wydawcę Didota do illustrowania dzieł klasycznych, pracował w Paryżu lat kilka; 1890 ponownie osiadł w Warszawie.

- 1233. Porwanie dziewczęcia.** Na tle burzliwego nieba i spienionych fal niesie kozak przez wodę w ramionach młode dziewczę w bieli, z kwiatami we włosach, wołające o pomoc. Po lewej w łodzi oczekuje go drugi, trzymając wiosła.

Oznacz. dołem po prawej »Andriolli 1880«. Akwarella, wys. 48 cm., szer 36 cm.

Własność hr. Jerzego Dunin Borkowskiego we Lwowie.

- 1234. Stary mężczyzna z fajeczką.** Popiersie ku lewej, oczy na wprost; ubrany w czamare.

Oznacz. po prawej »1885 Andriolli 25 Listop. Panu Michałowskiemu w upominku«. Rysunek ołówkiem, wys. 25 cm., szer. 15 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XVIa.

- 1235—1238. Fotografie czterech dzieł Andriollego.**

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XXa i b.

- 1235) Utarczka w lesie,
- 1236) Koncert nad koncertami,
- 1237) Skąd Litwini wracają? 1892.
- 1238) Pieśń Wajdeloty.

Grottger Artur

malarz historyczny i rysownik, syn Józefa Grottgera i Krystyny z domu Blaháo de Chodietów, ur. w Ottyniowicach (pod Bukaczowcami w Galicyi wschodniej) 11 listopada 1837, zm. w Amélie-les-Bains (we Francyi) 13 grudnia 1867. Pierwszymi krokami tak wcześniej i szybko rozwijającego się artysty kierował jego ojciec, sam artysta i były uczeń Akademii wiedeńskiej (por. str. 168, Nry 843—848), następnie we Lwowie Jan Mazkowski (por. str. 133 i Nry 690—694) i Juliusz Koszak. 1852 uczył się w Stryju. Już we Lwowie, jak i przez całe dalsze życie, otaczał go iście ojcowską opieką generał-major hr. Aleksander Pappenheim. Od października 1852 do lata 1854 t. j. przez dwa lata szkolne kształcił się (z krótką przerwą w lecie 1853) w krakowskiej szkole sztuk pięknych pod kierunkiem W. Stattlera, a głównie prof. Wład. Łuszczkiewicza, który od razu poznawszy genialne jego zdolności, otoczył go szczególną opieką.

Bywał i pracował także w Mogilanach u br. Konopków i w Śledziejowicach u Larysz-Niedzielskich. Lato i jesień 1854 spędził we Lwowie, w grudniu wyjechał do Wiednia. Dzięki stypendyum, które łasce Najjaśniejszego Pana zawdzięczał, wstąpił (w połowie stycznia 1855) do Akademii, gdzie się kształcił przez trzy i pół lat (do maja 1858) pod prof. Karolem Mayerem (1810—1876), Karolem Blaasem (1815—1892), Karolem Geigerem (ur. 1822), a w szczególności w »Meisterschule« pod Krystyanem Rubenem (1805—1875).

W czerwcu 1858 bawił krótki czas w Krakowie, a następnie udał się na kilkomiesięczny pobyt (do połowy grudnia 1858) do Monachium. Tą bytnością w Monachium, uwydatniającą się wpływem Schwinda (1804—1871), kończy się pierwsza epoka jego działalności artystycznej.

Osiadł ponownie w Wiedniu, zostając przez rok 1859 jeszcze pod kierunkiem Rubena. Z wyjątkiem podróży po Węgrzech w lecie 1860 i dwóch kilkomie-

sięcznych pobytów w Galicyi, został tu aż do lipca 1864, kiedy to z hr. Jánosem Pálffy'm udał się na jednomiesięczny pobyt do Wenecyi. Pobyt ten krótki, ale niezmiernie ważny z powodu wpływu, jaki sztuka włoska, specyalnie wenecka, na jego malarstwo olejne pod względem technicznym, a zwłaszcza kolorystycznym wywarła, stanowi granicę między jego epoką drugą a trzecią.

Po krótkim pobyciu we Wiedniu, podążył do Galicyi; bawił przeważnie u hr. Stanisława Tarnowskiego w Śniatynce, z którym i z którego bratem śp. Władysławem (patrz poniżej) jeszcze w Krakowie był się serdecznie zaprzyjaźnił. 13 stycznia 1866 poznał pannę Monné, z którą w miesiąc później się zaręczył. Odtąd bywał na przemian w Śniatynce, we Lwowie, w Grybowie, w Dyniskach itd. 6 grudnia 1866 wyjechał do Paryża; tu podupadając coraz bardziej na zdrowiu, udał się 11 listopada 1867 do Amélie-les-Bains, — gdzie w miesiąc potem umarł. Pochowany we Lwowie ¹⁾.

Epoka pierwsza.

Od 1847 do końca 1858.

- 1239. Egzekucya.** Scena z powstania 1831 r. Na placu ze spalonymi domami wisi na związanych drabinach szpieg (moskal?) w zielonem futrze; dokoła oficerowie ułanów, a po lewej uszeregowani ułani polscy.

Oznacz. dołem po lewej »Art. Grottger 1847.« Akwarella, wys. 21 cm., szer. 33.5 cm. Pochodzi ze zbiorów ks. kan. Ignacego Polkowskiego.

Własność Karola Kozłowskiego w Poznaniu.

¹⁾ Wszystkie dzieła Grottgera są umieszczone w sali V. na ścianach lub w wiatraku III, w tej sali ustawionym, a zawierającym wyłącznie dzieła tego mistrza, w większej połowie publiczności nieznane. Podane w tym kata-

- 1240. Ekwipaż, zaprzężony czwórką.** Na placu lwowskim stoi niebieska, staroświecka karetka na pasach; w niej siedzi dama, widocznie oczekująca kogoś z pałacu, stanowiącego tło obrazu. Na koniach dwaj dzokieje w czerwonych kubrakach; kilku przechodniów i oficerów.

Oznacz dołem po prawej »Arthur Grottger, grudzień 1849.«
Akwarella, wys. 45 cm., szer. 60 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Skrzydło Ia.

- 1241. Wyjazd na polowanie.** Józef Grottger (ojciec artysty) i hr. Edmund Dzieduszycki, powożący parą koni, jadą na kozłach dorożki na polowanie. W powozie siedzi strzelec.

Oznacz. dołem po prawej »Arthur Grottger 1849 w Zagóreczku«. Akwarella, wys. 47 cm., szer. 62 cm.

Własność hr. Stanisława Tarnowskiego w Śniatynce.

Skrzydło XIVb.

- * 1242. Walka czerkiesów z moskalami.** Na pierwszym planie dwie grupy czerkiesów konno, sadzących przez potok i spieszących do boju. W głębi u stóp wielkiej, nagiej góry wre walka.

Akwarella, wys. 41 cm., szer. 55 cm. Akwarella ta, zdradzająca jeszcze wpływ figur i kolorytu Orłowskiego, wedle którego dużo rysował w Krakowie, powstała prawdopodobnie w pierwszym roku pobytu w Krakowie.

Własność hr. Wandy z hr. Rozwadowskich Czechowiczowej.

- * 1243. Szkoci, pojmاني w niewolę.** Rysunek do ilustracji z Waltera Scotta. Na tle wysokiej skały żołdacy w stro-

logu przy dziełach jego numery skrzydeł, odnoszą się więc wyłącznie do tego wiatraku, ustawionego w sali V.

Dzieła niedatowane, a niedające się jeszcze pod względem daty dokładnie zdeterminować oznaczono gwiazdką (*).

jach XVII w., w półkolu ku prawej, prowadzą dwóch szkotów ze związanymi rękami.

Rysunek ołówkiem, wys. 21 cm., szer. 28·5 cm. Współczesny z Nrem 1242.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Skrzydło IIb.

- * **1244. Dwie młode damy.** Blondynka w białej, brunetka w ciemnej sukni, z krótkimi rękawami, stojące w profilu ku lewej.

Oznacz. dołem we środku »Grotger (sic!)«. Rysunek ołówkiem i tuszem na kartonie, wys. 10·5 cm., szer. 9 cm. Ze rysunek ten powstał w Krakowie, nie może ze względu na osoby portretowane ulegać wątpliwości. Drobnostkowa zaś, prawie trwożliwa technika rysunku i charakter pisma podpisu każe go odnosić do dość wczesnych lat.

Własność Maryi Lubiczowej we Wiedniu.

Skrzydło IIIa.

- 1245. Na czatach.** Na krasym koniu, stojącym ku lewej, jeździec w fantastycznym stroju, ze strzelbą, spogląda w prawo.

Oznacz. dołem po lewej ołówkiem »854«. Akwarella na papierze tonowym, wys. 19·5 cm., szer. 26 cm.

Własność hr. Stanisława Tarnowskiego w Śniatynce.

Skrzydło XIIIb.

- 1246. Pielgrzymka do Chodowic.** Na tle wzgórz z wiatrakami i cerkwią, odpoczywa towarzystwo, złożone z dwóch dam (hr. Filipina Potocka i hr. Chołoniewska) i kilku młodych chłopców (na kucyku po lewej hr. Oskar Potocki, stojący przy nim hr. Chołoniewski, rysujący po prawej — sam artysta, a za nim hr. Artur Potocki [Pilawa]).

Oznacz. dołem po lewej »Arthur Grottger«. Rysunek ołówkiem z białymi światłami na tonowym papierze, wys. 30 cm., szer. 37 cm.

Własność hr. Emila Potockiego we Lwowie.

- * **1247. Trzy typy karykaturalne.** Po lewej mnich z rudą brodą i oczami wzniesionymi; w środku otyły mężczy-

zna w długiej białej peruce (allongé) na wprost; po prawej mężczyzna z długą czarną brodą w profilu ku lewej, patrzący przez ramię na wprost, ubrany w niebieski płaszcz z białym wyłożonym kołnierzem.

Akwarella, wys. 22·5 cm., szer. 20·5 cm.

Własność hr. Emila Potockiego we Lwowie.

1248. Atak ułanów polskich na artylerję rosyjską w r. 1831.

Po prawej oddział ułanów, sadzących przez palisady na artylerję rosyjską, zaczynającą się cofać.

Oznacz. dołem po prawej »Arthur Grottger 1854«. Akwarella, wys. 8 cm., szer. 14·5 cm.

Własność prywatna.

*** 1249. Szlachcic i fireyk.** Stary szlachcic przechodzi ulicą, za nim spieszący fireyk z harcopfem, następuje mu na pięty.

Rysunek ołówkiem, wys. 25 cm., szer. 21 cm.

Własność hr. Stanisława Tarnowskiego w Śniatynce.

Skrzydło IIIa.

*** 1250. Ośm główek charakterystycznych, wszystkie w profilu ku lewej.** Główka młodej pаниenki, trzy razy powtórzona; głowa męska bez zarostu (ten sam typ, co fireyk na Nrze 1249); głowa księdza (?); głowa starego mężczyzny z wielkim orlim nosem, dwa razy powtórzona; głowa młodego mężczyzny z długim cienkim wąsem, pochylona na wprost

Szkice sepią, wys. 28 cm., szer. 36 cm.

Własność hr. Stanisława Tarnowskiego w Śniatynce.

Skrzydło IIIa.

1251—1262. Ilustracje do Anny Oświecimówny.

Dwanaście rysunków (z tych 11 sepią i piórkiem, a 12-sty tuszem), wykonanych we Wiedniu dla autora tego dramatu, Mikołaja Bołoz Antoniewicza, w r. 1855.

Nry 1251, 1254, 1257, 1262, wys. po 25 cm., szer. po 15·5 cm.; Nry 1252, 1253, 1255, 1256, 1258, 1259, 1260, 1261, wys. po 15·5 cm., szer. po 25 cm.

Własność Jana Bołoz Antoniewicza we Lwowie.

Skrzydło Ib.

Wyszły litografowane przy pierwszym wydaniu tego dramatu we Wiedniu 1856. Mikołaj Bołoz Antoniewicz, poeta ur. 1801, zm. 1887 (Anna Oświecimówna, Dziewczę z Martigues, Dwa obrazy itd.)

1251. **Karta tytułowa.** Wśród napisu ręką autora »Anna Oświecimówna poemat dramatyczny w pięciu oddziałach przez M. B. Antoniewicza« widok zamku w Odrzykoniu.

1252. **Szerszeń i młody Dacko;** robią przygotowania na przyjazd Stanisława.

Oznac. górą »Akt I-y Scena I-a«, a dołem »Na takim haku stoi lat by tu został«.

1253. **Anna z Zuzanną u pustelnika;** po lewej zbliża się niepostrzeżony Stanisław.

Oznac. górą »Akt I. S: 7.« a dołem »Kto to jest?... spojrzij! — Kto ten rycerz w zbroi?!«

1254. **Anna wita przyrodniego brata w zamku;** między nimi stoi Łaszcz, w głębi Zuzanna.

Oznac. górą »Akt 2-i Sce: 2-a«, a dołem

»Cóż tak stoisz, jak ten w strachu
Do kulbaki kozak spięty«.

1255. **Włościanie witają Stanisława.**

Oznac. górą »Akt 2. Sce: 8.«, a dołem

»Przyszlim witać miłość waszą
Sercem prostem i pocziwem.«

1256. **Anna i Zuzanna oczekują powrotu Stanisława z pod Kamieńca.**

Oznac. u góry »Akt 3-i. Sce: 1-a«, a dołem

»Coraz bliżej konie lecą
Już i jeźdźców widać w dali«.

1257. Anna i Stanisław.

Oznacz. dołem (Akt III, Scena 4)

»Może zginąć należało

A ja wracam tutaj z życiem.«

1258. Łaszcz podburza szlachtę przeciw Stanisławowi.

Oznacz. górą (obcą ręką) ołówkiem »Akt 4-y Sc. 4-a«, a dołem »Niemożna! — Na zamek!«

1259. Łaszcz na czele szlachty opuszcza pustelnika i rusza na zamek.

Oznacz. górą »Akt 4. Sce: 7.«, a dołem »Na zamek! — Za mną! — Niech ten ród przepadnie.«

1260. Szerszeń ostrzega Annę przed zbliżającym się napadem szlachty.

Oznacz. górą »Akt 5. Sce: 3.« a dołem »Obrony nie jestem już pewnym! — Uchodźcie!«

1261. Anna, umierająca u stóp pustelnika.

Oznacz. dołem »Umarła!«

1262. Karta końcowa. Ruiny zamku w Odrzykoniu przy świetle księżyca.**1263. Portret poety Lenaua.** Popiersie poety w średnim wieku. W ręce trzyma zwinięty papier z napisem »Abschied aus Galizien« (tytuł poematu Mikołaja Bołoz Antoniewicza, przetłumaczonego przez Lenaua z polskiego na język niemiecki; por. Lenaus Werke, hrsgg. v. Prof. Dr. Max Koch (Spemann) I, 20—22. Jest to jedyne tłumaczenie, jakiego się Lenau kiedykolwiek podjął).

Rysunek kredką z białemi światłami w owalu, wys. 24·5 cm., szer. 20·5 cm. Mikołaj Lenau, sławny autor Don Juana, Savonaroli i Albigenów (ur. 1801, zm. 1850), żył 1835—1846 w ścisłej przyjaźni z Mikołajem Bołoz Antoniewiczem.

Własność Jana Bołoz Antoniewicza we Lwowie.

Skrzydło Ia.

- 1264. Wygnaniec polski.** Pod palmą po lewej upadł ze znużenia wygnaniec polski; arab zbliża się ku niemu ze współczuciem. (Wedle poematu Lenaua »Der Polenflüchtling«. Por. wydanie prof. Kocha I, 24—26).

Rysunek kredką z białymi światłami na szarym papierze, wys. 28·7 cm., szer. 23·5 cm.

Własność i miejsce jak Nr. 1263.

- 1265. Dwa portreciki ojca artysty.** Postać mężczyzny w średnim wieku z fajką na długim cybuchu, w profilu ku lewej, dwa razy powtórzona. Portret robiony z pamięci w dwa lata po śmierci ojca.

Oznacz. dołem po prawej »Arthur Grottger rys. 1855«. Szkice ołówkiem na białym papierze, wys. 21·2 cm., szer. 17·8 cm.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Skrzydło VIIb.

1857.

- 1266 — 1273. Wspólne przygody Artura Grottgera i Rafała Maszkowskiego w latach akademickich we Wiedniu 1857.**

Ośm szkiców ołówkowych, wys. po 28 cm., szer. po 21 cm.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

- 1266. Na balu.** Przyjaciele w balowym ubraniu stoją w symetrycznych, ceremonialnych pozach, w drzwiach salonu.

Oznacz. dołem po prawej »A. Grottger 1857«. Rafał Maszkowski, znakomity muzyk, obecnie dyrektor cesarskich koncertów, żyjący w Wrocławiu, syn malarza Jana (por. str. 133, Nry 690—694) i brat znakomitego rysownika Marcellego M. (por. niżej pod r. 1837).

Skrzydło VIIla.

- 1267. Po balu.** Obaj, już ubrani do wyjścia, kłaniają się nisko pani domu.

Oznacz. dołem po prawej »Arthur Grottger 1857«.

Skrzydło VIIla.

1268. **Powrót z balu.** Obaj pędzą bez parasoli podczas deszczu ulewnego, nie widząc, że właśnie wbiegają pod strugi wody, lejącej się z rynny.

Oznacz. dołem po prawej »Arthur Grottger 1857«.

Skrzydło VIIa.

1269. **W kawiarni.** Artysta i muzyk nadskakują kasyerce, siedzącej za bufetem.

Oznacz. dołem po prawej »Arthur Grottger 1857«.

Skrzydło VIIa.

1270. **Fensterpromenade.** Trzymając się popod rękę, przechodzą koło parterowego okna, ciekawie zazierając.

Oznacz. dołem po prawej »A. Grottger 1857«.

Skrzydło VIIa.

1271. **Scena uliczna.** Spiesząc ulicą, zaczepił artysta przypadkiem o przechodzącego grubego Niemca tak, że mu zegarek wyleciał z kieszeni, co było powodem ostrych przemówek.

Oznacz. dołem po prawej »Arthur Grottger 1857«.

Skrzydło VIIa.

1272. **Śniadanie w kawiarni.** Przyjaciele piją kawę przy stole; po prawej bawiący ich kelner.

Oznacz. dołem po prawej »Arthur Grottger 1857«.

Skrzydło VIIb.

1273. **Sny młodzieńcze.** Artysta po prawej, muzyk po lewej, obaj śnią, leżąc na wznak, z głowami do siebie zwróconymi — Artur o żydzie Aningerze, od którego pożyczał, o listach miłosnych, o nowej czararce, o przyjacielu Marcellim (w kształcie lisa itd.), a Rafał o domu rodzinnym, o wygranym wielkim losie itd.

Oznacz. dołem po prawej »A. Grottger 1857«.

Skrzydło VIIb.

- 1274. Brzegi Wisły.** Widok, malowany z natury w okolicach Krakowa (na Dębiu).

Akwarella oprawiona w owal, wys. 22 cm., szer. 29 cm.
Własność hr. Stanisława Tarnowskiego w Śniatynce.
Skrzydło IIb.

- 1275. W pracowni.** W środku młody artysta przy sztaludze, po lewej młody skrzypek (prawdopodobnie Kalaj lub Rafał Maszkowski), po prawej trzeci młodzieniec z długim włosiem, malarz z kredką w ręku (Leon Ostrowski).

Szkic ołówkiem, wys. 30 cm., szer. 23·5 cm. Rysowany w Wiedniu prawdopodobnie około 1857.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie
Skrzydło Ia.

1858.

1276—1279. Szkoła szlachecka polskiego.

Cykl, złożony z czterech akwarell, wys. po 32 cm., szer. po 27 cm., znaczonych dołem po prawej lub po lewej »18 AG (monogram) 58«.

Własność Leona Adama Humnickiego.

- 1276. Strzelanie z łuku** W parku czarnowłosego chłopak w stroju polskim, z przewieszonym sajdakiem, tyłem obrócony, mierzy z łuku do tarczy; młodszy, blondynek, z karabelką u boku, pilnie mu się przygląda.
- 1277. Reprimenda.** W izbie starszszlacheckiej, o dyłowanej powale, stary szlachecc, w zielonym futrze, zdaje się rozkazującym ruchem lewej ręki ostro karcić młodzieńca, w niebieskim żupanie kornie stojącego w głębi izby; po prawej leży chart. Przez otwarte drzwi widać w tylnym pokoju dwie postacie kobiece.
- 1278. Przed bitwą.** Ojciec w pełnym rynsztunku, jadąc na gniadym koniu ku prawej, daje przed atakiem towarzyszącemu mu na siwym koniu synowi raz jeszcze

przestrogi i wskazówki. W głębi zgiełk bitwy, w tle jasnoniebieskie niebo z białymi chmurkami.

1279. Błogosławieństwo ojcowskie. Pod rozłożystym drzewem ojciec, ciężko ranny, podtrzymywany przez młodego chłopaka, ujął prawicą lewą rękę syna, który w głębokim wzruszeniu twarz ręką zakrywając, przed nim po lewej ukląkł. W głębi po prawej stoi rycerz z chorągwią.

1280. Popiersie mężczyzny. Popiersie mężczyzny z długimi włosami i bródką, zwrócone ku lewej, ze spuszczonej oczami. Głowa pochylona przez ramię na wprost.

Oznacz. dołem po prawej »1858«. Rysunek ołówkiem na białym papierze, wys. 24 cm., szer. 18,5 cm.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Skrzydło VIIIb.

* **1281. Portret p. Jakubowiczowej.** Popiersie młodej damy w profilu ku lewej, z długimi rozpuszczonymi włosami.

Rysunek ołówkiem na białym papierze, wys. 29 cm., szer. 22,5 cm. P. J. siostra Rafała Maszkowskiego. Portret jej wykonał także olejno jako popiersie na wprost.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Skrzydło IXb.

1282. Krajobraz ze stawem. Na tle nieba z jaskrawo zachodzącym słońcem kępa drzew, a na pierwszym planie kilka kobiet idących do wody; suknie ich leżą na brzegu. W prawym rogu sylwetka artysty, ciekawie się przypatrującego.

Oznacz. dołem po lewej »AG (monogram) 1858«. Akwarella, wys. 22 cm., szer. 28 cm.

Własność Karola Kozłowskiego w Poznaniu.

1283. Portret własny z lat szkolnych. Stojąca postać młodego artysty, w wysokich butach, z fezem na głowie, na wprost. Ręce założone w kieszenie, w ustach cygaro; w głębi sztaluga.

Oznacz. dołem po prawej »AG (monogram) 1858«. Akwarella, wys. 22 cm., szer. 15 cm. Kartka z albumu hr. Stanisława Tarnowskiego, malowana w Krakowie.

Własność hr. Stanisława Tarnowskiego w Śniatynce.

Skrzydło XIIIb.

Epoka druga.

(Od stycznia 1859 do lipca 1864).

1859.

- 1284. Portret panny Hornung jako Ofelii.** Stojąca postać młodej panny z długimi, rozpuszczonymi, płowymi włosami, w bieli, w profilu ku lewej. Na piersi róża.

Oznacz. dołem po prawej »Arthur Grottger 1859 r«. Akwarella, wys. 32 cm., szer. 22·5 cm.

Własność hr. Jerzego Dunin Borkowskiego we Lwowie.

1860.

- 1285. Chłopak wiejski (na wprost).** Na zielonem tle popiersie młodego chłopaka wiejskiego na wprost. Główka nieco spuszczone. Biała koszula i żółtawa sukmana.

Oznacz. dołem po lewej »Barszczowice ¹¹/₁₀ 860«, a po prawej »AG (monogram)«. Olejny na tekturze, wys. 32 cm., szer. 26 cm. Oprawiony w owal.

Własność hr. Stanisława Tarnowskiego w Śniatynce.

- 1286. Chłopak wiejski (w profilu ku lewej).** Na jasnozielonem tle popiersie młodego chłopca, w lewo zwrócone. Głowa o długich, płowych włosach, w półprofilu ku lewej. Biała koszula, żółtawa kamizelka, popielata sukmana.

Oznacz. dołem po lewej »Barszczowice ¹¹/₁₀ 860«, a po prawej »AG (monogram)«. Olejny na tekturze, wys. 32 cm., szer. 26 cm. Oprawny w owal, pendant do poprzedniego.

Własność hr. Stanisława Tarnowskiego w Śniatynce.

- 1287. Portret malarza Maszkowskiego (ojca).** Malowany jako studyum do obrazu »Modlitwy konfederatów« i w tym obrazie naczelne miejsce zajmujący. Na podmalowa-

nem tle popiersie sędziwego artysty, z krótkim siwym wąsem. Głowa i oczy wzniesione ku prawej.

Oznac. dołem po lewej »Barszczowice $23/8$ (poprawione ołówkiem na 9) 860 AG (monogram)«. Szkic olejny na kartonie, wys. 32 cm., szer. 24 cm.

Własność hr. Stanisława Tarnowskiego w Śniatynce.

- 1288. Modlitwa wieczorna rolnika.** Po zachodzie słońca młody rolnik nad pługiem poleca pracę swoją Opatrzności. Obrócony od widza, wznosił głowę ku jasnemu niebu i ręce złożył do modlitwy.

Olejny na płótnie, wys. 44 cm., szer. 56 cm.

Własność hr. Stanisława Tarnowskiego w Śniatynce.

1861.

1289—1295. Warszawa.

Cykl, złożony z siedmiu rysunków kredką na kartonie, wys. po 35 cm., szer. po 26 cm.

Własność hr. Włodzimierza Dzieduszyckiego we Lwowie.

- 1289. Grupa żydów z procesyjnego pogrzebu arcybiskupa Fijałkowskiego.** Rabin, trzymając w lewej modlitewnik i opierając się prawicą na towarzyszu, postępuje zwolna z trzema współwyznawcami, w profilu ku lewej.

Oznac. dołem po lewej »AG (monogram) 1861«.

- 1290. Włościanin i dwaj szlachcice, grupa z tegoż pogrzebu.** W środku postępuje ku lewej włościanin białowłosy, w siermiędze, z rozwiniętym sztandarem; dwaj ze szlachty w strojach narodowych podtrzymują go.

Oznac. dołem po lewej »AG (monogram)«.

- 1291. Kapłan, błogosławiący Najświętszym Sakramentem.** Kapłan z głową, w dół pochyloną, stoi ku prawej przed ołtarzem. Na stopniach po prawej chłopak o długich

płowych włosach, trzymający kadzielnicę, a po lewej drugi, odwrócony tyłem. W głębi kilka głów.

Oznac. dołem »18 AG (monogram) 61«.

1292. **Pierwsza ofiara.** Młodzieniec w czamarze wali się w tył, trafiony kulą w piersi. Prawa ręka upuściła książkę do nabożeństwa, zestrzelona konfederatka leci w powietrzu.

Oznac. dołem po lewej »AG (monogram)«.

1293. **Modlitwa wdowy.** Młoda kobieta w ciężkiej żałobie, prowadząc dwóch chłopczyków, weszła do kościoła, by się pomodlić za duszę zabitego.

Oznac. dołem po lewej na chrzcielnicy »AG (monogram)«.

1294. **Nieszpory.** W ławce kobiety młode i stare, stojąc i siedząc, modlą się za dusze poległych. Inne znowu siedzą na ziemi u stóp ławki: między nimi matka, dająca piersi dziecku, i dziewczynka, składająca chłopczykowi rączki do modlitwy.

Oznac. dołem po lewej »AG (monogram)«.

1295. **Zamknięcie kościołów.** Mnich (bernardyn) z głową zranioną, obwiązaną chustą, zamyka na klucz drzwi kościoła; drugi, za nim stojący, trzyma księgę kościelną.

Oznac. dołem na lewym skrzydle drzwi »AG (monogram)«.

- * 1296. **Główka kobieca.** Popiersie młodej damy (Szarłotty, cesarzowej meksykańskiej?) w półprofilu ku lewej, w kapeluszu.

Szkic kredką na żółtym kartonie, wys. 9·5 cm., szer. 9·7 cm.
Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Skrzydło IIb.

1297. **Powstaniec na koniu.** Na koniu, galopującym ku lewej, siedzi powstaniec z piką, zmierzając do ataku.

Szkic kredką, wys. 23 cm., szer. 29 cm.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Skrzydło IIb.

- 1298. Przyjście na świat i śmierć dziecka.** Po lewej w alko-
wie podaje stara kobieta matce nowonarodzone dziecko;
młody mąż usiadł u jej stóp na łożku. Podpisane »Mein
Kind!«. Po prawej matka z wyrazem rozpaczki klęczy
przed próżną kolebką; za nią mąż pogrążony w smutku.
Podpisane »Leer!«

Szkice ołówkiem na białym papierze, wys. 29 cm., szer.
39·5 cm.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Skrzydło VIIIb.

1862.

- 1299. Wyrodna córka.** Młoda kobieta, z niemowlęciem na
ręku, wydalona z rodzicielskiego domu, obraca się ze
zgrozą ku otwartym drzwiom rodzicielskiego domu,
skąd wychylająca się ręka podaje jej zawiniątko.

Oznacz. dołem na drzwiach »AG (monogram) 1862«. Rysu-
nek kredką, wys. 53·5 cm., szer. 42·8 cm.

Własność barona Dobrzenskyego w Choletowie (Czechy).

- 1300. W saskim ogrodzie.** W lewej grupie młoda matka, po-
dająca pałasz synkowi, prowadzącemu pieska; po
lewej drugi, po polsku ubrany, trzyma »Historią pol-
ską«. Za nią młoda kobieta zwraca uwagę starca
w polskim stroju na zbliżającego się w głębi alei jene-
rała moskiewskiego. Po prawej na ławce i za nią trzech
młodzi ludzie, w płaszczach lub po polsku ubrani, z wy-
razem rezygnacyi, lub wyzywającej odwagi.

Oznacz. dołem po prawej »18 AG (monogram) 62«. Rysu-
nek kredką z białymi światłami, wys. 46·5 cm., szer. 38 cm.

Własność Władysława Czajkowskiego w Medwedowcach.

1862—1864.

- * **1301. Portret własny.** Na brunatnem tle popiersie około
25-letniego artysty w profilu ku lewej, oświetlone z le-
wej strony. Twarz, ze wzniesionemi nieco oczyma, pra-
wie na wprost. Wielkość naturalna.

Olejny na płótnie, wys. 54 cm., szer. 45 cm.

Własność Jarosława Grottgera w Krakowie

- * **1302. Portret p. Wasilewskiego.** Na popielatym tle popiersie młodego bruneta, z wąsikami i »muszką«, w półprofilu ku lewej, ubranego w czarny surdut i takiż krawat. Wielkość naturalna.

Olejny na płótnie, wys. 44 cm., szer. 37 cm.

Własność Jarosława Grottgera w Krakowie.

- * **1303. Portret p. Sawiczewskiej, siostry artysty.** Na bladoniebieskim tle popiersie młodej damy na wprost. Włosy gładko zaczesane. Ubrana w czarną suknię o kroju, używanym około 1863—4; biały wyłożony kołnierzyk i czerwona spinka. Wielkość naturalna.

Oznacz. dołem po lewej »Arthur — Muni«. Olejny na płótnie, wys. 61 cm., szer. 51 cm. Por. Nr. 1331.

Własność Jarosława Grottgera w Krakowie.

- * **1304. Dziewczyna z czarnymi włosami.** Na brunatno podmalowanym tle popiersie młodej dziewczyny (modelu?), o kruczonych włosach, zwrócone nieco ku prawej. Ubrana w wolny kaftanik. Wielkość naturalna.

Oznacz. na medalionie »AG (monogram)«. Olejny na płótnie, wys. 54 cm., szer. 44 cm. Tylko twarz wykończona.

Własność Jarosława Grottgera w Krakowie.

- * **1305. Głowa starca.** Na popielatym tle popiersie dziada z bujnym siwym włosem i takąż brodą, czarno ubranego, w profilu ku lewej. Wielkość naturalna.

Olejny na płótnie, wys. 64 cm., szer. 51 cm. Studium to malowane z natury w Śniatynce około 1864; mdły koloryt wskazuje atoli, że jeszcze przed bytnością w Wenecji.

Własność hr. Stanisława Tarnowskiego w Śniatynce.

1863.

- 1306. Młody Borejsza.** Przed słomianą chatą stanął młody powstaniec Borejsza, odwodząc cyngiel od strzelby i mierząc wzrokiem nieprzyjaciela (nie przedstawionego). Z chaty wychyla się drugi powstaniec. W głębi grupa czterech powstańców na tle zimowego krajobrazu.

Oznacz. dołem po lewej »AG (monogram) 1863«. Rysunek kredką z białymi światłami, wys. 39 cm., szer. 31 cm.

Własność dra Henryka Jordana w Krakowie.

- 1307. Młody Borejsza.** Szkic do poprzedzającego rysunku, z tą nieznaczną odmianą, że za chatą rysuje się jeszcze wieża kościoła.

Szkic ołówkiem na białym kartonie, wys. 36 cm., szer. 29 cm.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Skrzydło IIa.

- 1308. Hipolit Osiecimski.** Strzeżony w młynie przez trzech moskiewskich żołnierzy, wyrывa jednemu z nich strzelbę i uwalnia się.

Oznacz. dołem po prawej »18 AG (monogram) 63«. Rysunek kredką, wys 21 cm., szer. 26·5 cm.

Własność pani M. O. w Krakowie.

- 1309. Po wojnie.** Kilkunastoletni chłopak idzie ku lewej, wsparty na dwóch kulach. Towarzyszy mu siostrzyczka i po prawej starsza dama z książką do nabożeństwa.

Szkic ołówkiem na żółtawym kartonie, wys. 24 cm., szer. 20 cm. Wykończony według tego szkicu rysunek kredką z białymi światłami znajduje się w prywatnem posiadaniu we Wiedniu.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Skrzydło IIa.

1310—1318. Fotografie »Polonii« (1863),

cyklu, złożonego z dziewięciu rysunków kredkowych na kartonie, będących własnością hr. Jánosza Pálffyego w Preszburgu.

- 1310. Karta tytułowa.**

Skrzydło XVb.

- 1311. W kuźni.**

Skrzydło XVb.

- 1312. Moskale!**

Skrzydło XVb.

- 1313. Walka.**

Skrzydło XVa

1314. Straszne wieści.

Skrzydło XVa.

1315. Napad.

Skrzydło XVa.

1316. Wywiezienie na Sybir.

Skrzydło XIVb.

1317. Śmierć i pożoga.

Skrzydło XIVb

1318. Grzebanie zmarłych.

Skrzydło XIVb.

1319. W bitwie. Mężczyzna z otwartą piersią, z rewolwerem w lewej ręce, szuka prawą ręką naboju w ładownicy powalonego na ziemię towarzysza.

Szkic ołówkiem na białym kartonie, wys. 36·5 cm., szer. 49 cm. Studium do »walki« z »Polonii« (Nr. 1313).

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie

Skrzydło IIa.

*** 1320. Szkic do nieznaney kompozycji.** Dwie wykończone główki, damy i młodej panienki, po prawej konturowa postać mężczyzny w wysokim kapeluszu; wszystkie trzy z wyteżoną uwagą spoglądają ku prawej. Po lewej konturowy profil artysty.

Szkic kredką z białymi światłami na żółtawym kartonie, wys. 24 cm., szer. 29 cm.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Skrzydło IIb.

*** 1321. Pożar dworu pod Miechowem.** Młoda kobieta w bieli, z rozpuszczonymi długimi włosami, klęczy z wyciągniętymi ramionami, wołając o pomoc; ranny w głowę powstaniec nadbiega, wynosząc nagie dziecko z dworu, stojącego w płomieniach (po lewej); pomiędzy nimi stara niańka. W głębi po prawej zsuwa się w ra-

miona towarzyszy śmiertelnie ranny powstaniec. Po lewej i na przodzie leżą wyniesione sprzęty domowe, kolebka, zegar, obraz M. Boskiej itd. W głębi oddział powstańców, spieszący do boju.

Olejny na płótnie, wys. 127 cm., szer. 173 cm.

Własność Józefa Wiktora w Czudeu.

Epoka trzecia.

(Od lipca 1864 do śmierci w styczniu 1867).

1322—1328. Studya kolorystyczne, wykonane olejno w Wenecyi (w lipcu 1864) wedle Giovanna Belliniego, Tycyana i Paola Veronesego.

Nr. 1322 własność Karola Młodnickiego we Lwowie, 1323—1328 hr. Stanisława Tarnowskiego w Śniatynie.

1322. Popiersie Madonny z dzieciątkiem Jezus. Na zielonem tle popiersie Madonny, trzyma prawą ręką nagie dzieciątko Jezus i na nie spogląda; na głowie niebieska opona.

Oznacz. dołem po lewej «Venezia Lipiec 864». Olejny na drzewie, wys. 48 cm., szer. 35 cm. Kopia z Belliniego.

1323. Mnich. Cała postać z długą brodą, w profilu ku lewej, w żółtym habicie i długim purpurowym płaszczu z taką mantylą.

Olejny na tekturze, wys. 24 cm., szer. 15 cm.

1324. Popiersie niewiasty. Popiersie jasnowłosej, młodej wenejanki w niebieskiej sukni i żółtym płaszczu, w profilu ku prawej; dolna część twarzy zasłonięta kotarą. Tło popielate.

Oznacz. »Venezia Lipiec 864«. Szkic olejny na tekturze, wys. 34 cm., szer. 21 cm.

1325. **Madonna z dzieciątkiem.** Na szarozielonem tle Matka Boska, widziana po pas, w czerwonej sukni i białej oponie na głowie, dotyka palcami prawej ręki (naszkicowanego zaledwie) dzieciątka Jezus, siedzącego ku prawej na jej lewem kolanie.

Oznacz. »Venezia Lipiec 864«. Olejny na tekturze, wys. 36 cm., szer. 30 cm.

1326. **Niewiasta z perłami we włosach.** Święta (?), widziana po pas, w różowej sukni, na wprost: głowa, z perłami w złotoblond włosach, zwrócona przez ramię ku lewej.

Olejny na tekturze, wys. 35 cm., szer. 21 cm.

1327. **Wenecyanin.** Na tle filaru popiersie młodego mężczyzny o typie weneckim, o smągłej twarzy, z kruczymi włosami i takąż bródką. Profil ku lewej. Ubrany w zieloną suknię i zarzuconą, czerwoną jedwabną materyą, spiętą na ramieniu.

Olejny na tekturze, wys. 38 cm., szer. 31 cm

1328. **Dostojnik kościelny w adoracyi.** Na jasnem tle profil ku prawej popiersia łysogo, otyłego mężczyzny z ogoloną twarzą, w purpurowym (ledwie naszkicowanym) płaszczu, lamowanym popielatym jedwabiem (lub futrem).

Oznacz. dołem po prawej »AG (monogram)«. Olejny na tekturze, wys. 40 cm., szer. 32 cm

1329. **Walka.** Na śniegu, krwią zboczonym, atakuje bagnetem ilustr. czerwono ubrany powstaniec, obrócony tyłem, rosyjskiego żołnierza, opuszczającego broń; z głębi po lewej pada strzał, wymierzony na powstańca. Zawierucha śnieżna.

Nry 1329 i 1330 oznacz. dołem po lewej »AG (monogram) 1864«. Olejne na płótnie, wys. po 21 cm., szer. po 26.5 cm.

Własność ks. Jerzego Czartoryskiego w Wiązownicy.

1330. **Pojednanie.** Na śniegu, oświeconym przedzierającym się przez chmury słońcem, leżą dwa trupy — powstaniec na wznak, moskal twarzą do ziemi. W głębi lasek świerkowy, trupy poległych i kruki. ilustr.

Por uwagę do Nru 1329 Pendant do poprzedniego.

1331—1336. Lituania (1864—1866).

Cykl, złożony z sześciu rysunków kredką, wys. po 59 cm., szer. 45·5 cm.

Własność Towarzystwa Przyjaciół Sztuk pięknych w Krakowie.

1331. **Puszcza.** Pomiedzy gałeziami puszczy litewskiej przesuwają się ku lewej duch zniszczenia, okryty przeźroczystą pajęczyną, spływającą w mglistych fałdach ku ziemi, z kosą na ramieniu. Na dole w środku obrazu nad jeziorkiem rys z najeżoną siercią i »oczyma, iskrzącemi się od strachu«.

Oznacz. dołem po prawej »AG (monogram) 1864«.

1332. **Znak.** Młody gajowy o długich włosach, siedząc na łożu pod obrazem Matki Boskiej, usnął; żona, przestraszona pukaniem (widocznej za oknem ręki), zasłaniając nagą pierś, budzi lewą ręką śpiącego męża. W koszyku na podłodze spi niemowlę.

Oznacz. dołem po prawej »18 AG (monogram) 65«.

1333. **Przysięga.** Przed sędziwym, brodatym kapucynem, stojącym na pagórku ku lewej i trzymającym krucyfiks, przykląkł na prawe kolano gajowy i wysoko wzniesioną prawicą składa przysięgę. W głębi liczne postacie klęczących powstańców; za nimi gęsty bór sosnowy, oświetlony księżycem.

Oznacz. dołem po prawej »1865 AG (monogram)«.

1334. **Bitwa.** Gajowy, depcąc moskala, otoczony towarzyszami broni, pędzi do boju z rozwiniętą chorągwią; przed nim młodzieniec (o profilu artysty) atakuje bagnetem; na pierwszym planie Litwin, szczujący dwa psy na nieprzyjaciół, w głębi czwarty, przywołujący towarzyszy; wszyscy spieszą w kierunku ku lewej.

Oznacz. dołem po prawej »AG (monogram) 1866«. Por. Nr. 1379.

1335. **Duch.** Żona gajowego (portret narzeczonej artysty) stała przy kominku, gdzie lała kule, i tuląc niemowlę

do piersi, miotana złowrogiem przeczuciem, wzniosła oczy, jak gdyby oczami duszy szukała nieobecnego męża. Za nią w otwartych drzwiach zjawia się w cieńnię postać zmarłego męża, wskazująca ręką ranę śmiertelną na obnażonej piersi. Kudłaty pies, leżący w środku izby, zaniepokojony tem zjawiskiem, podnosi łeb warcząc.

Oznacz. dołem po lewej »18 AG (monogram) 66«.

1336. **Widzenie.** W kopalniach sybirskich wdowa gajowego w sukmanie areosztanckiej, z kajdanami u nóg, uklęka przed zjawiającą się jej po lewej, cudowną Matką z Ostrej Bramy. Po lewej taczki z rudą, pika i latarka.

Oznacz. dołem po lewej »18 AG (monogram) 66«.

1865.

1337. **Portret brunetki w żółtej draperyi.** Na popielatem tle popiersie młodej nadobnej damy, siedzącej w profilu ku prawej; długie czarne włosy rozpuszczone. Ubrana w jasnożółtą draperyę; oparta o zieloną poduszkę.

Oznacz. po prawej »AG (monogram) 13/5 65«. Olejny na płótnie, owal wys. 62 cm., szer. 55.5 cm. Malowany w Wiedniu jako studium kolorystyczne.

Własność hr. Stanisława Tarnowskiego w Śniatynce.

1338. **Dziewczę, przeprowadzające powstańców przez granicę.** Na tle zieleni młode, piękne dziewczę w czerwonej spodnicy i niebieskim fartuszu, z koralami na szyi i z koszykiem jagód w ręku, przedarło się przez gęstwinę do słupa granicznego i spogląda badawczym wzrokiem ku prawej, dając równocześnie lewą ręką znak dwu zaczajonym w krzakach powstańcom.

Oznacz. dołem w środku »18 AG (monogram) 65«. Olejny na płótnie, wys. 54 cm., szer. 43 cm. Malowany w Wiedniu.

Własność hr. Stanisława Tarnowskiego w Śniatynce.

- * 1339. **W pracowni malarza.** Na tle wzorzystej makaty stoi piękny, wysmukły mężczyzna z długą blond brodą w pro-

filu ku lewej, w długim czarnym płaszczu, podziwiając obraz na sztaludze i rzeźbę, stojącą na ziemi.

Olejny na drzewie (bukowem?), wys. 31 cm., szer. 27 cm. Portretowanym jest prawdopodobnie śp. hr. Władysław Tarnowski ze Śniatynki. Por. poniżej »Portret dwóch braci«, Nr. 1415.

Własność Józefa Skupniewicza w Kołomyi.

- 1340. Portret własny.** Na brunatno podmalowanym tle popiersie artysty w profilu ku lewej. Głowa z nieco zmarszczonem czołem i niezwykle energicznym wyrazem twarzy, prawie na wprost. Obraz malowany tylko białą i brunatną farbą.

Oznacz. dołem po lewej »Stasiowi memu na pamiątkę 10/11 65. Arth«. Olejny na drzewie dębowem (palecie), wys. 32 cm., szer. 26 cm. Malowany w Śniatynce przez artystę dla przyjaciela St. T.

Własność hr. Stanisława Tarnowskiego w Śniatynce.

- 1341. Panna młoda (z Wróblewic w pow. drohobyckim).** Na zielonawem tle popiersie młodej dziewczyny w białej koszuli i żółtawej sukmanie, z koralami na piersi, z wiankiem i wzorzystą konką na głowie. Półprofil ku lewej. Wielkość naturalna

Oznacz. dołem po prawej monogram »AG«, a nad nim »65«. Olejny na tekturze, wys. 65 cm., szer. 50 cm. Malowany »alla prima« w przeciągu pięciu godzin.

Własność hr. Stanisława Tarnowskiego w Śniatynce.

- 1342. Powitanie powstańca.** Na tle drzew parkowych stoi w świetle księżycowem ubrana w bieli, piękna blondynka; powracający z powstania młodzieniec, z odjętą prawą ręką, ukląkł przed nią i całuje jej rękę z uniesieniem. W głębi po lewej w świetle księżyca dworek, jasno wewnątrz oświetlony.

Oznacz. dołem po lewej »AG (monogram) 1865«. Nry 1342 i 1343 olejne na płótnie, oprawione w jedne ramy, wys. po 54 cm., szer. po 42 cm.

Własność dra Teodora Jendla we Lwowie.

1866.

1343. Pożegnanie. Na ganku o ciosowych filarach blondynka, stojąca ku lewej, ubrana w żałobę narodową, przypina młodemu powstańcowi czerwoną kokardkę do konfederatki. On, ubrany w kożuszek i brązową guńkę, stanął prawą nogą na stopniu ganku i wsparł obie ręce o prawe kolano. W głębi drugi powstaniec w białej guńce trzyma okulbaczzonego konia.

Oznacz. dołem po lewej »18 AG (monogram) 66«. Por. uwagę do Nru 1342.

1344. Szkoła wiejska. Młody nauczyciel, prawe ramię oparłszy na tablicy, spogląda głębokim i badawczym wzrokiem na stojącą przed nim dziatwę szkolną w białych sukmanach. Na ścianie wielki obraz: na złotem tle Matka Boska z ciałem Ukrzyżowanego na łonie (Pietà).

Olejny na płótnie, naklejonem na tekturę, wys. 25 cm., szer. 30 cm. Jestto szkic do większej kompozycji olejnej, którą artysta atoli ledwo kilkoma konturami na płótnie naszkicował.

Własność hr. Stanisława Tarnowskiego w Śniatynce.

* **1345. Sen.** Na szarych obłokach leży na plecach naga, spiąca dziewczica o długich rozwianych włosach. Około prawego jej ramienia, założonego pod głowę, wije się spadający feston czerwonych maków, z których czerwone kwiaty lecą ku ziemi na roztrzaskującym się dołem fantastyczny krajobraz z szeroką rzeką, skalistymi brzegami i ruinami starożytniej świątyni.

Olejny na płótnie, wys. 35 cm., szer. 77.5 cm.

Własność Jarosława Grottgera w Krakowie.

1346. Psyche. W jasną noc księżycową schodzi potajemnie z piedestału Psyche i zbliża się powoli, z lewą ręką do ust przyłożoną, ku (nieprzedstawionemu na tym szkicu) posagowi Amora. W tle gęstwina drzew.

Szkic olejny na płótnie, wys. 50 cm., szer. 40 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

- 1347. Pochód na Sybir (I).** Na śniegu stoi nieskończenie długi, ku głębi obrazu wyciągnięty szereg skazańców, strzeżony tu i owdzie przez żołnierzy z bagnetami. Na pierwszym planie, oświeconym promykiem słonecznym, kohnający młodzieniec; przed nim drugi (odwrócony tyłem) ukląkł i zdaje się wyciągniętymi ramionami błagać o litość.

Oznacz. dołem po prawej »AG (monogram) 66«. Olejny na płótnie, wys. 41·5 cm., szer. 54 cm.

Własność hr. Andrzeja Fredry w Rudkach.

- 1348. Portret ks. Jerzego Lubomirskiego.** Na tle żółtawej kotary postać księcia w starszym wieku, w profilu ku prawej, z krótkimi szpakowatymi włosami i długą czarną brodą. Ubrany w czarny żupan i takiż płaszcz.

Oznacz. dołem po prawej »AG (splecione) 1866«. Olejny na płótnie, wys. 74 cm., szer. 61 cm. Malowany w Krakowie w lipcu i sierpniu 1866.

Własność ks. Andrzeja Lubomirskiego w Przeworsku.

- 1349. Córka Popiela u źródła.** Piękna, naga dziewczica o długim, płowym włosie, osłonięta przezroczystą tkaniną, zbliża się nocą z zamkniętymi oczyma do źródła, bijącego po lewej ze skały.

Rysunek kredką na białym papierze, wys. 38 cm., szer. 27 cm. Wedle »Króla Ducha« Słowackiego.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Skrzydło XIIa.

- 1350. Szkic do »Pochodu na Sybir« (II).** Młodzi powstańcy, zesłani na Sybir, przybyli na stacyą i stanęli, wyciągnęci w długą linią, idącą ku prawej w głąb obrazu. Za nimi kilku żołnierzy z bagnetami; trzej żołnierze, stojący na przodzie, wywołują ich po nazwisku.

Szkic ołówkiem na białym kartonie, wys. 28·3 cm., szer. 39 cm. Wykonany w Paryżu w ostatnich dniach r. 1866.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Skrzydło IIa.

1351. Popiersie młodej zakonnicy. W półprofilu ku prawej.

Oznacz. dołem po lewej »1 stycznia 66 w Wróblowicach«.
Rysunek kredką na białym papierze, wys. 39 cm., szer. 28 5 cm.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie
Skrzydło XIIIa.

1352. Bajki I. Siedząca po prawej dziewczyna wiejska opowiada o strachach dwom tulącym się do siebie, młodym paniczom, siedzącym po lewej.

Rysunek kredką, wys. 40 cm., szer. 30 cm. Niewykończony.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

1353. Bajki II. Na łóżku usiadła babunia i z wyciągniętą prawą ręką prawi o strachach dwom nieubranym, tulącym się do siebie chłopakom, opartym o wielką poduszkę.

Oznacz. dołem po lewej » $\frac{3}{1}$ 866 we Lwowie«.
Szkic kredką na tonowym papierze, wys. 39 cm., szer. 28 cm.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.
Skrzydło XIIIa

1354. Pielgrzym. Ślepy pielgrzym chce wskazać wyciągniętą lewą ręką żyzną i szczęśliwą krainę błademu, towarzyszącemu mu chłopakowi; ten, widząc do koła siebie tylko pustynię i zniszczenie, w głębokim żalu ręce zalamął. (Wedle poematu Lenartowicza »Anioł ziemi«).

Oznacz. dołem po lewej »AG (monogram) $\frac{4}{1}$ 66 we Lwowie«.
Rysunek kredką z białymi światłami, wys. 39 cm., szer. 27 cm. Ruiny o tych samych kształtach znajdują się na obrazie olejnym »Sen« (Nr. 1345).

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.
Skrzydło VIIb.

1355. Portret Olgi Horodyskiej. Popiersie w półprofilu ku lewej; główka nieco ku lewemu ramieniu pochylona. Na szyi perły.

Oznacz. dołem po lewej »AG (monogram) $\frac{4-5}{1}$ 866 we Lwowie«.
Rysunek kredką z białymi światłami na tonowym papierze, wys. 39 cm., szer. 28 cm

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.
Skrzydło XXb.

- 1356. Portret hrabianki Zabielskiej.** Popiersie młodej panienki w czarnej sukni, na wprost. Główka nieco na lewe ramię pochylona. Włosy ujęte w siatkę.

Oznac. dołem po lewej » $5/1$ 866 $7/1$ skończone we Lwowie AG (monogram)«. Rysunek kredką na białym papierze, wys. 39 cm., szer. 28 cm. Portretowana była ciotecznią siostrą artysty.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Skrzydło XVIIa.

- 1357. Portret panny Felicyi Strumillanki (zameężnej Zaleskiej).**

illustr.

Popiersie młodej panienki na wprost. Czarne włosy gładko zaczesane, bez przedziałki, splecione w cienki warkocz, otaczający głowę wieniec.

Oznac. dołem po lewej » $6-3/1$ 66 we Lwowie AG (monogram)«. Rysunek kredką na białym papierze, wys. 39 cm., szer. 28 cm.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Skrzydło XVIIb.

- 1358. Pod murami więzienia.** Młoda piękna kobieta w żałobie narodowej, usiadłszy na ziemi pod oknem więzienia, zalewa się łzami. Mała, biało ubrana dziewczynka tuli się do niej; starszy chłopak w stroju narodowym stanął po prawej chmurny, jak gdyby marzył o zemście.

Oznac. dołem po lewej » $11/1$ 1866 we Lwowie«, a po prawej »AG (monogram)«. Rysunek kredką z białymi światłami na tonowym kartonie, wys. 38 cm., szer. 27 cm.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Skrzydło IVb.

- 1359. Portret narzeczonej artysty.** Popiersie na wprost młodej damy, nieco naprzód pochylone; lewą ręką trzyma kotkę.

Oznac. dołem po lewej »AG (monogram) $8/2$ $9/2$ $10/2$ $11/2$ $12/2$ we Lwowie $13/2$ «. Rysunek kredką na białym papierze, wys. 39 cm., szer. 28 cm.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Skrzydło XXb.

1360. Portret pani Rubczyńskiej (późniejszej br. Wurmbowej).

Portret młodej damy w półprofilu ku lewej; czarna, aksamitna suknia z ciemną koronką pod szyją. Włosy ujęte z tyłu w siatkę.

Oznacz. dołem po lewej »⁹/₁ 866 we Lwowie ¹⁰/₁—¹¹/₁ ¹³/₁ AG (monogram)«. Rysunek kredką na białym papierze, wys. 38 cm., szer. 27 cm.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Skrzydło XVIIIb.

1361. Portret pani Sorgerowej. Popiersie na wprost młodej, nadejmej damy. Głowa nieco na prawe ramię pochylona. Suknia pod szyją zapięta.

Oznacz. dołem po prawej »¹²/₁ 866 we Lwowie ¹³/₁ ¹⁶/₁ AG (monogram)«. Rysunek kredką z białymi światłami na żółtawym kartonie, wys. 38 cm., szer. 27 cm.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Skrzydło XVIa.

1362. Portret własny. Na kreskowanym tle popiersie 29letniego artysty na wprost. Czoło nieco zmarszczone. W ustach cygarniczka z cienkiem cygarem. Ubrany w czamare, pod szyją zapięta, i biały, wyłożony kołnierzyk.

Oznacz. dołem po lewej »¹⁵/₁ ¹⁶/₁ we Lwowie«, dołem po prawej »AG (monogram) ¹¹/₈ 66 w Krakowie«. Rysunek kredką na białym papierze, wys. 38 cm., szer. 27 cm.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Skrzydło XVIIIa.

1363. Portret narzeczonej artysty. Popiersie panny Monné w stroju balowym, z różami we włosach i lokami, spadającymi na ramiona, w profilu ku lewej; głowa z oczyma wzniesionymi, nieco na lewe ramię pochylona i ku widzowi zwrócona.

Oznacz. dołem po lewej »AG (monogram) ¹⁶/₁ 866 we Lwowie ¹⁷/₁ ¹⁸/₁ ¹⁹/₁ ²²/₁«. Rysunek kredką z białymi światłami na tonowym kartonie, wys. 38 cm., szer. 27 cm.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Skrzydło VIa.

- 1364. Portret Stanisława Szczepanowskiego, gitarzysty królowej hiszpańskiej.** Popiersie na wprost muzyka w średnim wieku, z pełną twarzą, małym wąsem i krętkimi włosami. Na wyłogu wstążeczka orderowa.

Oznacz. dołem po lewej » $27\frac{1}{1}$ 866 we Lwowie $28\frac{1}{1}$ AG (monogram)«. Rysunek kredką z białymi światłami na białym kartonie, wys. 38 cm., szer. 27 cm.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Skrzydło VIa.

- 1365. Portret Karola Mikulego.** Na ciemnym tle popiersie muzyka w półprofilu ku lewej.

Oznacz. dołem po lewej » $7\frac{1}{2}$ 866 we Lwowie AG (monogram)«. Rysunek kredką na białym kartonie, wys. 38 cm., szer. 27 cm. Karol Mikuli, znakomity pianista i kompozytor, ur. w Czerniowcach 20 listopada 1821, żyje we Lwowie.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Skrzydło IVa.

- 1366. Portret Franciszka Tepy.** Popiersie artysty w średnim wieku, w profilu ku prawej. Czamara pod szyją zapięta.

Oznacz. dołem po lewej » $9\frac{1}{2}$ 66 we Lwowie«. Rysunek kredką z białymi światłami na żółtawym papierze, wys. 38 cm., szer. 27 cm.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Skrzydło XVIIb.

- 1367. Portret narzeczonej i cień profilu artysty.** Popiersie narzeczonej w profilu ku prawej. We włosach ze spadającymi lokami zatknięta róża. Na ścianie zamiast cienia jej twarzy rysuje się sylwetka artysty.

Oznacz. dołem po lewej »AG (monogram) $14\frac{1}{2}$ 66 we Lwowie $15\frac{1}{2}$ «. Rysunek kolorowymi ołówkami na tonowym papierze, wys. 39 cm., szer. 27 cm.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Skrzydło XVIIb.

- 1368. Luźne szkice.** a) Ceglastym ołówkiem: 1) sowa, 2) sałdat moskiewski, 3) głowa jelenia ku lewej, 4) zając,

stojący na tylnich łapkach, 5) ucho; — b) brunatnym ołówkiem: 6) jamnik, 7) dzik, biegnący ku prawej, 8) lis; — c) zielonym ołówkiem: 9) żaba; — d) różnokolorowymi: 10) popiersie płowowłosego chłopaczka ku lewej, 11) twarzyczka dziecka z niebieskimi oczkami na wprost, 12) róża.

Szkice kolorowymi ołówkami na tonowym kartonie, wys. 29·5 cm., szer. 38 cm. Wykonane we Lwowie 1866.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Skrzydło IIb.

1369. Główka młodej dziewczyny w niebieskiej oponie. Popiersie młodej, pięknej płowowłosej dziewczyny na wprost; główkę, trochę na prawe ramię przechyloną, okrywa niebieska opona, pod szyją związana.

Rysunek kolorowymi ołówkami na białym papierze, wys. 29 cm., szer. 25·5 cm.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Skrzydło IIb.

1370. W lesie śniatynieckim. Czterej huculscy drwale usiedli około rozłożonego ognia na ziemi, piąty stoi po lewej. W głębi las.

Oznacz. dołem po lewej » $\frac{3}{3}$ w Śniatynce AG (monogram)«. Rysunek kredką na tonowym papierze, wys. 39 cm., szer. 28 cm

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Skrzydło XVIIIa.

1371. Na lagunach. Na cichem morzu, w którym się odbija sierp księżyca, kołysze się milcząca gondola. Wioslarz usnął; z przodu leży męska postać, podparta na ręce.

Oznacz. dołem po lewej »AG (monogram) $\frac{5}{3}$ w Śniatynce«. Rysunek kredką na białym kartonie, wys. 38 cm., szer. 27 cm.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Skrzydło IVb.

1372. »Mea culpa! Ale niech mnie strzelczykiem nie nazywa.« Pod figurą po lewej ukląkł szlachcic i, bijąc

się ręką w pierś, tłumaczy się wymownym ruchem lewej ręki z konieczności pojedynku. (Według Pamiętników Chodźki).

Oznacz. »AG (monogram) $\frac{8}{3}$ w Śniatynce.« Rysunek kredką z białymi światłami na tonowym kartonie, wys. 38 cm., szer. 27 cm.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Skrzydło IVa.

3173. W kopalniach moskiewskich. Skazaniec, o długim włosie i brodzie, przykląkł w kopalni koło wielkiej bryły rudy, którą młotem rozbija. Na otwartej piersi szkaplerz, po prawej leży konfederatka.

Oznacz. dołem po prawej » $\frac{20}{1}$ $\frac{8}{3}$ 66 w Śniatynce.« Nry 1373 i 1374 rysunki kredką z białymi światłami, wys. po 40 cm., szer. po 29 cm.

Własność hr. Władysława Zamoyskiego w Kórniku.

1374. Dzieci, słuchajcie! Pod rozłożystym dębem usiadł młody mężczyzna z kulą u prawej nogi. Synek jego po lewej, a zwłaszcza chłopak wiejski po prawej, przysłuchują się z wytężoną uwagą i zapalem jego opowiadaniom.

Oznacz. dołem po prawej » $\frac{27}{4}$ 66 we Lwowie«. Mężczyzna o kuli jest portretem posła hr. Jana Stadnickiego. Por. uwagę do Nru 1373.

1375. Chrystus w cierniowej koronie. Popiersie Zbawiciela o długich włosach; twarz z wyrazem głębokiej, a spokojnej boleści i rezygnacji, ale również i ostrego sądu, zwrócona na wprost.

ilustr.

Oznacz. dołem po prawej »AG (monogram)«. Rysunek tłustą (litograficzną) kredką, wys. 40 cm., szer. 29.5 cm.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

- 1376. Matka Bolesna.** Popiersie w półprofilu ku prawej. Głowa w ciemnej, w ciężkich fałdach spadającej oponie, wzniesiona nieco ku górze.

Oznacz. dołem po lewej » $\frac{14}{3}$ w Śniatynce AG (splecione)«. Rysunek kredką, wys. 40 cm., szer. 29·5 cm. Pendant do poprzedniego.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie

Skrzydło XXb.

- 1377. Krajobraz ze stawem.** Bagnisty staw porośły gdzieniegdzie szuwarem; w tle pasmo wzgórz i zachmurzone niebo.

Oznacz. dołem po lewej » $\frac{16}{3}$ w Śniatynce.« Rysunek kredką z białymi światłami na szarym kartonie, wys. 39 cm., szer. 28 cm.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Skrzydło XIIIa.

- 1378. Szkic do »Szkoly wiejskiej«.** Trzy wiejskie chłopaki siedzą na ziemi, przysłuchując się widocznie słowom nauczyciela, którego najogólniejsze kontury zaledwie dają się dostrzedz.

Szkic kredką i ołówkiem, wys. 23·5 cm., szer. 22 cm. Szkic odmienny od późniejszej kompozycji, gdzie grupa dzieci siedzi po stronie przeciwnej i nie na ziemi, lecz w ławkach. Por. Nr. 1314.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Skrzydło IIb.

- 1379. Studium psa, skaczącego ku lewej.** Sylweta psa, rysowanego z natury w Śniatynce, wycięta z papieru i wrysowana następnie w bitwę z »Lituanii«. (Por. Nr. 1334).

Rysunek kredką na tonowym papierze, wys. 21 cm., szer. 27 cm.

Własność hr. Stanisława Tarnowskiego w Śniatynce.

Skrzydło IIIb.

- 1380. Rok 1863.** Trzej skazańcy ciosają na Sybirze krzyż państwowy, położony w poprzek obrazu na kobylnicach. Młodzieniec, klęczący tyłem do widza, ciosa dłutem napis

»1863«. Za krzyżem stoi drugi młodzieniec na wprost; trzeci po lewej, o profilu artysty, z siekierą w ręku pochylił się nad głową krzyża.

Oznacz. dołem po lewej »AG (monogram) w Pieniakach 24/7 866«. Rysunek kredką, wys. 42 cm., szer. 42 cm.

Własność hr. Włodzimierza Dzieduszyckiego we Lwowie.

1381. Portret pani Maryi Sawiczewskiej, siostry artysty. Popiersie siostry artysty na wprost; włosy gładko zaczesane. Głowa nieco na lewe ramię pochyłona, oczy w prawo zwrócone.

Oznacz. dołem po lewej »w Krakowie 12/8 AG (monogram)«. Rysunek kredką na tonowym kartonie, wys. 39 cm., szer. 28 cm. Rysunek ten zdaje się być o kilka lat późniejszym od portretu olejnego (por. Nr. 1303.)

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Skrzydło XIIb.

1382. Turczynka. Głowa młodej niewiasty w półprofilu ku lewej, w kwefie, odsłaniającym jedynie oczy.

Oznacz. dołem po lewej »w Grybowie 30/8 66 AG (monogram)«. Rysunek kredką na tonowym papierze, wys. 39 cm., szer. 28 cm.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Skrzydło XIIIa.

1383. Na chórze. Na chórze chłopaczek z długimi, białymi włosami, w białej siermiędze, śpiewa pieśń kościelną; po prawej mnich o długiej brodzie gra na organach, zwróciwszy głowę przez ramię na wprost. Dalej ku prawej na balustradzie, ozdobionej festonem kwiatów, nagi, skrzydlaty anioł, grający na flecie o kilku rejestrach.

illutr.

Pod rysunkiem ośmiowiersz narzeczonej artysty:

Piosnkę serca szlę Ci, Boże,
Przez dziecięce usta moje,
A w miłości dusza leci
Na tej piosnce w niebo Twoje.

I tam ciebie błagać będzie,
Byś serc braci zgoił blizny,
I dał dziecku, co Cię kocha,
Synem wolnej być Ojczyzny.

Wanda.

Oznacz. dołem po prawej »18 AG (monogram) 66 w Grybowie«. Rysunek kredką z białymi światłami na żółtawym papierze, wys. (z wierszem) 38 cm., szer. 27 cm.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Skrzydło XXa.

1384. W grobowcu. Młody chłopczyk całuje popiersie Kościuszki, wyrzeźbione na grobowcu. W głębi po lewej stoi jego matka, po prawej stary kościelny z krzyżem wojskowym na piersi, oświecający grobowiec gromnicą.

ilustr.

Pod rysunkiem tym wiersz:

Boże, ucz dziecinę Twoją
Kochać Polskę tak serdecznie,
Jak ją kochał wódz nasz wielki,
Co snem śmierci spi tu wiecznie,
I zahartuj mdłe me ciało
Wolą, siłą, męstwem szczerem,
Gdy dasz łaskę cierpieć dla niej,
Żebym cierpiał Bohaterem!

Nry 1383 i 1384 stworzył artysta w sierpniu 1866, jako ilustracye do wierszy swej narzeczonej. Miały nosić wspólny tytuł »Dzieciom polskim!«, a chciał nimi krzewić między dźwiatwą »cześć dla Boga« i »cześć dla bohaterów narodu«.

Oznacz. dołem po lewej »AG (monogram) 1866 w Grzybowie«. Rysunek kredką z białymi światłami na żółtawym kartonie, wys. (z wierszem) 38 cm., szer. 27 cm.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Skrzydło XVIIIb.

1385. Biedny cygan. Pod murem stoi biedny, półnagi cygan, przytrzymując prawą ręką guńkę pod szyją; głowa

o krętym, kruczym włosie i takiejże brodzie, wsparta na lewej ręce.

Oznacz. dołem po lewej »AG (monogram) ³⁰/₈ 66 w Grybowie«. Rysunek kredką z białymi światłami na tonowym papierze, wys. 38 cm., szer. 27 cm.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Skrzydło Xa.

1386. Portret Rafała Maszkowskiego i jego żony. Popiersie ku lewej znakomitego muzyka, z twarzą bez zarostu i długimi włosami, w aksamitnym żakiecie; za nim profil młodej żony z głową, nieco wzniesioną, ubraną w czarną suknię z dwoma rzędami czarnych pereł.

Rysunek kredką z białymi światłami na białym kartonie, wys. 38 cm., szer. 27 cm.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Skrzydło VIb.

1387. W Betleem. Na tle płaskiego krajobrazu uklękała Przenajświętsza Panna i modli się ze złożonymi rękoma do dzieciątka Jezus, leżącego w żłobku, wyścielonym trawą i kwieciami. Droga, wijącą się w głębi po lewej, nadchodzą trzy królowie.

Oznacz. dołem po prawej »AG (monogram) 1866 we Lwowie«. Rysunek kredką z białymi światłami na białym papierze, wys. 32 cm., szer. 25 cm.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Skrzydło XXa.

1388. Składka w kościele. Młoda panna, ubrana w żałobę narodową, kwestuje na rzecz rodzin po poległych; stażec w czamarze po lewej kładzie jej na tacę pieniądze. Za nią postępuje druga ze świecą.

Szkic kredką z białymi światłami na białym papierze, wys. 38 cm., szer. 27 cm.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Skrzydło XIIb.

- 1389. Sybiracy, niosący krzyż.** Pięciu wygnańców niesie krzyż po śniegu, ku głębi obrazu; pierwszy, ujrzawszy gwiazdkę na niebie, wita ją radośnie, podnosząc konfederatkę.

Oznac. środkiem po prawej »AG (monogram)«. Rysunek kredką z białymi światłami na tonowym papierze, wys. 27 cm., szer. 26 cm.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Skrzydło Xb.

- 1390. O zachodzie słońca.** U stóp wielkiego dębu para, obejmująca się w uściskach. Kontury osób i drzew i cienie ich silnie zarysowują się na tle, oświeconem przez zachodzące słońce.

Szkic kredką na białym kartonie, wys. 38 cm., szer. 27 cm.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Skrzydło Xa.

- 1391. Cygan skrzypek.** Grający cygan siedzi na ziemi ku prawej.

Szkic ołówkiem na białym papierze, wys. 18 cm., szer. 15 cm. Szkic, z natury rysowany, później wyrysowany kredkami w »Wieczorach zimowych« i nabyty od artysty przez p. Z. S.

Własność hr. Stanisława Tarnowskiego w Śniatynce

Skrzydło IIIb.

- 1392. Błogosławieństwo starca.** Na ciemnym tle starzec z siwą brodą, z wyrazem głębokiego przejęcia, kładzie na znak błogosławieństwa prawą rękę na głowę stojącego po jego lewicy, długowłosego chłopca. Postacie widziane po pas.

Rysunek kredką na tonowym papierze, wys. 28 cm., szer. 21.5 cm. Kartka z książki szkiców artysty; głowa chłopczyka niedokończona.

Własność hr. Stanisława Tarnowskiego w Śniatynce.

- 1393. Allegorya wojny.** Na koniu, unoszącym się w powietrzu, jeździec ze spuszczoną przyłbicą, pochodnią i mieczem;

dokoła niewola, głód, nędza i śmierć. Po prawej artysta (o profilu Grottgera) z geniuszem.

Oznacz. dołem po lewej »AG (monogram) 1866«. Rysunek kredką z białymi świałłami, wys. 49 cm., szer. 62 cm. Rysunek ten, pomyślany pierwotnie jako karta tytułowa do cyklu »Wojna«, wykonany we Lwowie krótko przed wyjazdem do Paryża.

Własność hr. Karola Lanckorońskiego we Wiedniu.

1866 — 1867.

1394—1404. Wojna. (Lwów 1866 — Paryż 1867).

Cykl złożony z jedenastu rysunków kredką. Nry 1394 i 1404 wys. po 47·5 cm., szer. po 31 cm., Nry 1395—1403 wys. po 47·5 cm., szer. po 61·5 cm.

Poszczególne rysunki są oznaczone kolejno literami, nie łatwo dającymi się odszukać, które złożone razem, oznaczają kolej cyklu i dają te trzy słowa: »Dla mej Wandy«.

**Własność Jego Apostolskiej Mości Cesarza i Króla,
Franciszka Józefa I. (w Gödöllö).**

1394. »Pójdź ze mną przez padół płaczu!« Artysta, piękny młodzieniec (o typie twarzy, zbliżonym do Rafała Ma-szkowskiego), usiadł ku prawej przed rozpiętym płótnem i zamknawszy oczy, a głowę oparłszy na prawej ręce, zatopił się w artystycznych pomysłach. W tem geniusz jego (czy »Beatrix«), młoda, piękna dziewczica w białej szacie, na starożytny sposób udrapowanej, z gwiazdą nad czołem, zjawia mu się w obłokach i wzywa go ruchem prawej ręki, by jej towarzyszył. W głębi pracowni biblioteka, a obok na krześle wielka teka rysunkowa.

Oznacz. na tece »AG (monogram) 1866« i na dolnym rogu firanki, zawieszonej na sztaludze, literą »D«.

1395. **Kometa.** Na tle drzew i wijących się róż usiadły po prawej na kamiennej ławie babka i córka, obie z przeżeniem lub złowrogiem przecuciem zapatrzone w kometa, zjawiającą się na niebie po lewej; obok nich stoi chłopaczek. Za nimi stanął młody mężczyzna, zwiesiwszy głowę z bolesnym wyrazem, tuli do siebie młodą dziewczynę. U stóp ławki leży pies, wolant, piłka i kapelusz chłopca. Po lewej w cieniu artysta, któremu geniusz ze współczuciem pokazuje tę grupę. W głębi nad kępą drzew wieża kościoła.

Oznacz. dołem w środku »AG (monogram) 1866« i po prawej w krzakach literą »l«.

1396. **Losowanie rekrutów.** Idealnie piękny młodzieniec o długich, kruczonych, krętych włosach stanął przy stole i sięgnął prawem, obnażonem ramieniem do urny (na której wyobrażone trzy Parki). Dokoła stołu trzej członkowie komisji wojskowej; więc najpierw jeden, widocznie wysoki dostojnik, zupełnie obojętny, owinięty w długi płaszcz, drugi »krótkokarczysty«, z gęstą, strzępiastą, szpakowatą brodą, trzeci w hełmie, »podśmiewający się«. Po prawej żołnierz, wzbraniający wejścia matce losującego młodzieńca. W głębi poeta i geniusz.

Oznacz. »AG (monogram) 1866«, a na dolnej części tylnej, tocznej nogi od krzesła literą »a«.

1397. **Pożegnanie.** Żona wojskowego stanęła wieczorem w ogrodzie i pełna głębokiej boleści wzniosła oczy ku niebu, tuląc niemowlę do łona; w głębi za sztachetami rusza ku prawej pułk kirasyerów z rozwiniętym sztandarem. Wśród nich mąż jej, przejeżdżając koło furty, żegna ją wyciągniętym ramieniem. Artysta i geniusz, ukryci w gęstwinie, spoglądają na nich ze współczuciem.

Oznacz. dołem po lewej »AG (monogram) 1866« i na samym prawym brzegu na głazie literą »m«.

1398. **Pożar.** Na pierwszym planie geniusz usiadł na głazie i w smutku oparł głowę na ręce. Artysta, leżąc u stóp

jego, odwrócił się od straszego widoku ostrzelanego i stojącego w płomieniach miasta i uciekających wielkiem półkołem mieszkańców; rękę podnosi ku twarzy, by ją zasłonić.

Oznacz. dołem po prawej »AG (monogram) 1866«, a po prawej na głazie literą »e«.

1399. **Głód.** W cieniu rozłożystego dębu usiadł po prawej starzec (portret nadinżyniera Monné), oparty na wychudłej ręce; po jego prawej, siedzi płacząca kobieta i młoda blondynka, krajając bochenek chleba dla dwójga drobnych dzieci, chciwie po niego sięgających, a otulonych futrem dziadka. W głębi gruzy domów i płaski krajobraz. Na małej wyniosłości po prawej ukazał się geniusz, »a przy nim artysta, patrzący z politowaniem«.

Oznacz. dołem po lewej »AG (monogram) 1867« i na kamyku po prawej (nad E znaku wodnego FRERES) literą »j«.

1400. **Zdrada i kara.** Po lewej na małym podwyższeniu dwaj żołnierze (ów po prawej to portret Karola Młodnickiego) przeszukują powalonego na ziemię szpiega, który przebrany za markietana, wkradł się był do namiotu; przerażeniem okiem patrzy on na prawą grupę trzech oficerów, czytających przejęty dokument. Po lewej artysta i geniusz spoglądają ze zgrozą.

Oznacz. dołem po lewej »AG (monogram) 1867«, a dołem poniżej prawej nogi szpiega literą »W«.

1401. **Ludzie czy szakale?** Artysta i jego geniusz spoglądają z oburzeniem, jak w nocy po bitwie troje ludzi, wyszedłszy na pobojowisko, obdziera trupy ze sukien i kosztowności.

Oznacz. dołem po lewej »AG (monogram) 1867«, a po prawej na kuli armatniej literą »a«.

1402. **Już tylko nędza.** W izbie leży oparty o mur trup młodej niewiasty; dwoje dzieci, wchodząc przez otwarte drzwi, zbliża się ku niej z przestrachem. Za drzwiami

ojciec z niemowlęciem na ręku chce wejść do tej izby, w której na pierwszym planie leżą dwa trupy przeciwników. Po prawej geniusz pokazuje ten straszny widok nachylającemu się artyście.

Oznacz. dołem po lewej »AG (monogram) 1867« i w prawym, dolnym rogu poniżej białej, zmiętej karty literą »n«.

1403. **Świętokradztwo.** W kruchcie przedkościelnej po prawej Pan Jezus, do krzyża przybity. Na nim zawieszone pałasze, ładownice i strzelby z bagnetami; u stóp jego trzy bębny, karty, kostki, dymiąca się lulka i pusta flaszką. Po lewej geniusz i artysta, odwracający się z oburzeniem.

Oznacz. dołem po lewej »AG (monogram) 1867«, a dołem na prawo od bębna literą »d«.

1404. **»Ludzkości, ty rodzie Kaina!«** W pracowni swej artysta, usiadłszy przed świeżo rozpiętym płótnem, rysuje z przejęciem i namaszczeniem: postać zagniewanego Boga z groźnie podniesioną prawicą, siedzącego na obłokach; pod obłokami dwa ołtarze z ofiarami Abła i Kaina. W głębi biblioteka, na niej główka satyra; na ścianie portret młodzieńca o długich włosach.

Oznacz. dołem po lewej »AG (monogram) 1867«; i na tece rysunkowej, opartej o krzesło, literą »y«.

1405. **Portret panny Januszkiewiczówny, I.** Popiersie młodej panny o czarnych włosach, w półprofilu ku prawej. Głowa ze spuszczonej oczyma, pochylona na wprost.

Oznacz. dołem po lewej »³⁰/₁₀ w Osieku AG (monogram)«. Rysunek kredką na białym papierze, wys. 38 cm., szer. 27 cm.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Skrzydło XIIa.

1406. **Portret panny Januszkiewiczówny, II.** Popiersie młodej panny, ubranej w białą suknię z czarnym stanikiem, w półprofilu ku prawej. Głowa z czarnymi, gładko za-

czesanyimi włosami, pochylona ku kartce papieru, którą prawą ręką trzyma.

Rysunek kredką, wys. 38 cm., szer. 28 cm.

Własność Konstantego Popiela w Krakowie.

- 1407. Portret hr. Bertelli Algarotti, córki pani Henrietty Kuczkowskiej (>Ewuni« z domu Ankwiczównej).** Popiersie młodej panny o czarnych włosach, w profilu ku prawej; suknia pod szyją zapięta, kapelusz z wąskimi brzegami.

Oznac. dołem po prawej »⁹/₁₁ w Porębie AG (monogram)«. Rysunek kredką z białymi światłami na tonowym kartonie, wys. 38 cm., szer. 27 cm.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Skrzydło Xb.

1867.

- 1408. Fryne.** Na bladozielono podmalowanem tle cała, stojąca postać młodej, nagiej dziewczyny, widziana na wprost. Głowa pochylona; lewą ręką zasłania oczy, prawa spuszczone trzyma rąbek czerwonej draperyi, wijącej się około stóp.

Olejny na płótnie, wys. 99 cm., szer. 64 cm. Znakomite to studyum wykonał artysta w Paryżu w drugiej połowie 1867. Postać wykończona, draperya i tło ledwie podmalowane.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

- * 1409. Internowany.** Chłopaczek z szeroką kreską na szyi i miękkim białym kapelusiku o szerokich brzegach, zastawiony krzesłem, płacze w kąciku.

Oznac. dołem po lewej »⁹/₁ AG (monogram)«. Szkic kredką z białymi światłami na żółtawym papierze, wys. 38 cm., szer. 27 cm.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.

Skrzydło XVIIa.

- 1410. Batiniolczyk.** Młody chłopak w mundurku uczniów szkoły na Battignolles, siedzący w fotelu na wprost. Głowa w konfederatce, w półprofilu ku lewej.

Oznacz. dołem po prawej »AG (monogram) w Paryżu 867.«
Rysunek kredką z białymi światłami na żółtawym papierze, wys. 39 cm. szer. 28 cm.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.
Skrzydło XVIIb.

- 1411. Biedna muzykantka.** Na tle muru, z plakatami karnawałowymi, stoi biedna dziewczynka na wprost, grając na skrzypcach.

Oznacz. dołem po prawej monogramem »AG« i »1867.«
Rysunek kredką, wys. 21 cm., szer. 14 5 cm.

Własność Władysława Żeleńskiego w Krakowie.

- 1412. Portret damy francuskiej.** Popiersie młodej, pięknej damy francuskiej, w półprofilu ku lewej. Włosy ułożone w loczki, pierś osłonięta czarną gazą.

Oznacz. dołem po prawej »AG (monogram) w Paryżu 1867.« Rysunek kredką na białym papierze, wys. 38 cm., szer. 27 cm. Portretowana była żoną oficera saperów, kierującego kopalniami, do którego udał się był artysta dla studyowania terenu do »Wojny«.

Własność Karola Młodnickiego we Lwowie.
Skrzydło XVIa.

- 1413. Portret Władysława Żeleńskiego.** Popiersie muzyka w profilu ku prawej, oczy ku górze wzniesione. Na dole dwie linie nut z »Marcia; motto maestoso« i podpis »Władysław Żeleński.«

Oznacz. dołem po lewej » $\frac{4}{3}$ 867 w Paryżu«. Rysunek kredką, wys. 40 cm., szer. 29 cm.

Własność Władysława Żeleńskiego w Krakowie.

- 1414. U posągu Napoleona I.** Osoby różnych stanów i narodowości oglądają z uwielbieniem posąg Napoleona I, wykonany przez Velliego.

Fotografia z oryginału.
Skrzydło XIVa.

Grottger Artur i Grabowski Andrzej

- 1415. Portret dwóch braci, (hr. Tarnowskich).** Na jednym płótnie: po lewej popiersie młodo zmarłego hr. Władysława Tarnowskiego w czarnym płaszczu, trzymane w cieniu, w półprofilu ku prawej, jest dziełem Artura Grottgera z r. 1866;

po prawej siedząca postać młodego hr. Stanisława Tarnowskiego, w półprofilu ku lewej, ubranego w czarną czamarrę, z lewą ręką opartą na srebrnej karebali, jest dziełem, zaczętem i zaledwie podrysowanem przez A. Grottgera krótko przed wyjazdem do Francyi, a skończonem (1872) przez Andrzeja Grabowskiego. Wielkość naturalna.

Oznacz. dołem po prawej »J. Grab. 1872«. Olejny na płótnie, wys. 69 cm., szer. 90 cm. Hr. Władysław Tarnowski, poeta i muzyk, starszy brat hr. Stanisława (o nim por. Nr. 1416), autor »Poezji studenta«, znany pod pseudonimem Ernesta Buławy, ur. we Wróblewicach 1836, zm. na morzu 19 kwietnia 1878.

Własność hr. Stanisława Tarnowskiego w Śniatynce.

Grottger Artur i Tarnowski Stanisław hr.

Tarnowski Stanisław hr.

malarz-amator, ur. we Wróblewicach 1836, żyje w Śniatynce (w pow. drohobyckim). Kształcił się najpierw pod Janem Maszkowskim we Lwowie, następnie w Krakowie pod malarzem architektury Maksym. Cerchą, (por. str. 206 Nry 984—985) i pejzażystą Leonem Dembowskim. Żył w zażyłości z Andrzejem Grabowskim i związał stosunek dożgonnej, braterskiej przyjaźni z Arturem Grottgerem.

- 1416. Krajobraz.** Na tle jasnego nieba, zaciągającego się chmurkami, daleki, płaski krajobraz w głębi z niebieskiem

pasmem gór i owcami. Na pierwszym planie po prawej na jaśniejszym trzymanej łącznie pastuszek i pastuszka, tańczący kołomyjkę.

Oleiny na tekturze, wys. 27 cm., szer. 33 cm. Widok malował hr. Stanisław Tarnowski, pastuszków Artur Grotger w Śniatynie 1865 lub 1866.

Własność hr. Stanisława Tarnowskiego w Śniatynie.

Maszkowski Marceli

portrecista i rysownik, syn malarza Jana Maszkowskiego (por. str. 133, Nr. 690—694), ur. we Lwowie 1837, zm. tamże 5 marca 1862. Kształcił się najpierw pod kierunkiem ojca, potem we Wiedniu wspólnie z Grotgerem pod Geigerem, 1859 w Dreźnie, a wreszcie w Monachium pod Kaulbachem. Znakomity ten artysta, którego rysunki budziły żywy podziw Kaulbacha był do połowy ślepy na kolory tak, że pod tym względem musiał się zdawać na wskazówki kolegów.

- 1417. Portret matki artysty.** Na ciemnozielonym tle postać starszej damy, widziana po kolana, na wprost. Głowa o siwiejących włosach, zaczesanych w »koki«, z koronkową chusteczką; nieco na lewe ramię pochyłona. Ubrana w bładozieloną mantylę o szerokich rękawach, obszytych białymi koronkami. Wielkość naturalna.

illustr.

Oleiny na płótnie, wys. 97 cm., szer. 73 cm.

Własność Karola Skibińskiego we Lwowie.

Sala III.

- 1418. Słowacki pod piramidami.** Na tle niebieskiego nieba stojąca postać poety, ubranego w biały płaszcz, na wprost. Stoi na wzgórzu u stóp piramidy, piętrzącej się ku prawej. Na dole kilka wschodnich postaci.

Oznacz. »MM (monogram) 1860«. Oleiny na płótnie, wys. 140 cm., szer. 95 cm.

Własność Maryi Gryzieckiej we Lwowie.

- 1419. Zdjęcie z krzyża.** Ciało Zbawiciela leży na ziemi z głową, opartą po lewej na łonie Maryi; za nią Józef

z Arymatei. Dalej ku prawej św. Jan, oparty o drzewo; Marya Magdalena całuje lewą rękę Zbawiciela.

Rysunek ołówkiem, wys. 30 cm., szer. 39 cm.

Własność Maryi Rafałowej Maszkowskiej we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XVIIIa.

1420. Szkic do »Grzybobrania« (z »Pana Tadeusza«).

Wys. 22 cm., szer. 30 cm. Szkic do większej kompozycji akwarellą, będącej własnością hr. Włodzimierza Dzieduszyckiego.

Własność i miejsce jak Nr. 1419.

1421. Dziecko, bawiące się kartami. Półpostać kilkuletniego dziecka w kratkowanym ubraniu ku lewej, siedzącego w krzeselku przed stolikiem, na którym leżą karty.

Oznac. po prawej »Marcelli Maszkowski rysował 1849«.
Rysunek ołówkiem na białym papierze, wys. 16 cm., szer. 12·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XVIIIb.

1422. Karykatura Al. Raczyńskiego. Typowa postać malarza w cylindrze, z cygarem w ustach, zwrócona ku prawej, z teką w prawej ręce.

Rysunek konturowy piórem, wys. 32 cm., szer. 16 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XIIIa.

1423. Introligator.

Rysunek konturowy piórem, wys. 25 cm., szer. 20 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło VIa.

1424. Portret mężczyzny. Profil sędziwego mężczyzny ku lewej, w wysokim kołnierzu i surducie o szerokich wyłogach.

Oznac. (obcą ręką?) »Maszkowski f«. Rysunek ołówkiem na białym papierze, wys. 19 cm., szer. 12·5 cm.

Własność M. Pawlikowskiego we Lwowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XVIIIb.

1425—1432. Ośm rysunków portretowych.

Własność prof. Karola Skibińskiego we Lwowie.
Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XVIIIb.

1425. Głowa chłopczyka. Profil ku lewej.

Rysunek ołówkiem na żółtawo tonowanym papierze, wys.
27·5 cm, szer. 20 cm.

1426. Profil młodzieńca ku prawej.

Oznacz. dołem »Marceli Maszkowski 855« i »to nie ja«. Rysunek ołówkiem na popielato tonowanym papierze, wys. 24 cm, szer. 18·5 cm

1427. Popiersie młodzieńca. Na wprost.

Oznacz. dołem po lewej »Marcell Maszkowski 1855«. Rysunek ołówkiem z białymi i czerwonymi światłami, wys. 24 cm, szer. 18·5 cm.

1428. Portret Rafała Maszkowskiego (na wprost) W rysowanym owalu stojąca postać młodego muzyka w frakowym ubraniu, widziana po pas, na wprost. Prawa ręka założona za surdut.

Oznacz. dołem po prawej na brzegu owalu »Marcell Maszkowski 856«. Rysunek ołówkiem z białymi światłami, owal żółto, brzegi popielato tonowane, wys. 33 cm., szer. 23 cm

1429. Portret dra Weinsberga. Popiersie ku prawej młodzieńca z długimi włosami i małą bródką.

Oznacz. »Marcell 1857«. Rysunek ołówkiem na popielato tonowanym papierze, wys. 16·5 cm., szer. 13·5 cm. Dr. Weinsberg, kolega artysty, był później w Konstantynopolu lekarzem sułtana.

1430. Portret Rafała Maszkowskiego (ku prawej). Siedząca w fotelu postać młodego muzyka (brata artysty), w profilu ku prawej, z prawą ręką, opartą na łasce.

Oznacz. dołem po lewej »MM (monogram) 1859 Lipsk«. Rysunek ołówkiem na żółto tonowanym papierze, wys. 23 cm., szer. 17·5 cm.

1431. Portret p. Głuchowskiego (po kolana). Na zielonawym tle siedząca w czerwonym fotelu postać mężczyzny

w średnim wieku, z krótką płową brodą i takimiż wąsami, w niebieskiej czamarze, czarnej kamizelce i popielatych spodniach; widziana na wprost po kolana.

Akwarella, wys. 24 cm., szer. 19 cm. Jaskrawo nieharmonizujące kolory tego mistrzowsko rysowanego portreciku okazują najlepiej ułomność wzroku artysty, nie rozróżniającego kolorów.

- 1432. Portret tegoż (w całej postaci).** Ręce włożone w kieszenie krótkiego surduta; na wprost.

Rysunek ołówkiem na żółto tonowanym papierze, wys. 24 cm., szer. 18 cm.

- 1433. Portret p. Fiałkowskiego.** Popiersie ku prawej starszego, otyłego mężczyzny w postaci siedzącej, w czarnej czamarze.

Oznacz. dołem po prawej »861 Marcelli«. Rysunek ołówkiem z białymi i czerwonymi światłami, wys. 21 cm., szer. 16 cm.

Własność prof. K. Skibińskiego ze Lwowa.

Sala III.

1434 - 1437. »Cztery pory życia ludzkiego«.

Rysunki ołówkiem, wys. po 13·5 cm., szer. po 10·5 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XVIIIa.

- 1434. Dziecko w powiciu, bawiące się dzwoneczkiem.**

Oznacz obcą ręką tytułem cyklu.

- 1435. Dziewica w stroju balowym.**

- 1436. Stara kokietka.**

- 1437. Stara babka.**

Oznacz. obcą ręką »rysował Marceli Maszkowski Lwowianin † 1862«.

Penther Daniel

portrecista i znakomity konserwator, ur. we Lwowie 1837, zm. w Wiedniu 10 lutego 1887. Uczeń Akademii wiedeńskiej i (1868–9) monachijskiej. Od 1 stycznia 1881 był kustoszem galeryi wiedeńskiej Akademii sztuk pięknych.

- 1438. Portret własny artysty.** Na ciemnozielonem tle popiersie młodego artysty o bladej twarzy z bujnym, do góry zaczesanym włosom i rzadkim zarostem, na wprost. Wiśniowy surdut z aksamitnym kołnierzem. Wielkość naturalna.

Oznacz. dołem po lewej »D. Penther«. Olejny na płótnie, wys. 44 cm., szer. 36 cm.

Własność Akademii sztuk pięknych we Wiedniu.

Salą IV.

- 1439. Portret filozofa Libelta.** Na zielonawem tle popiersie filozofa w wieku podeszłym, w półprofilu ku lewej. Twarz ogolona; ubrany w czarny surdut i takiż krawat. Nad głową napis DR KAROL LIBELT. Wielkość naturalna.

Oznacz. dołem po lewej monogramem artysty »DP« i »1869«. Olejny na płótnie, wys. 62 cm., szer. 50 cm.

Własność Dra Emanuela Roińskiego we Lwowie.

Śleńdziński Wincenty

malarz rodzajowy, ur. w Skrebinach (gub. wileńskiej) 1 stycznia 1837, żyje w Wilnie. Kształcił się najpierw w Wilnie, potem od r. 1855 w szkole sztuk pięknych w Moskwie, którą opuścił ze stopniem artysty. Od r. 1863 do 1872 pracował w gub. niżegrodzkiej, przeważnie w Charkowie. 1872 udał się za granicę i kilka lat pracował w Dreźnie.

- 1440. Dzieci litawskie.** Chłopak w koszulce siedzi na ziemi po lewej prawie na wprost, trzymając między nogami miseczkę z mlekiem, do której wąż się przyczoił; za

nim nieco starsza dziewczynka, także tylko w koszulkę ubrana.

Oznacz. górą po prawej »Vincenty Śleńdziński Drezno 1873«. Olejny na płótnie, wys. 80 cm., szer. 70 cm.

Własność Jakóba Romaszkana we Lwowie.

Sala III.

1441—1442. Dwa rysunki ołówkiem.

Wys. po 20 cm., szer. po 17 cm.

Własność hr. Wawrzyńca Benzelskjerny Engeströma w Poznaniu.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XIXb.

1441. **Dzieci litewskie.** Szkic do Nru 1440.

1442. **Spiąca dziewczynka.** Pod murem kościoła spi, siedząc na ziemi, dziewczynka ze szkaplerzykiem w ręku.

Oznacz. »V. Slendziński Drezno 1872«.

Świeszewski Aleksander Piotr Marcelli Grabie

pejzażysta, ur. w Warszawie 4 maja 1839, żyje w Monachium. 1858—1863 kształcił się w warszawskiej szkole sztuk pięknych pod Breslauerem, a 1864—1869 w Monachium pod prof. Bambergerem; zwiedziwszy 1870—1874 Włochy, powrócił do Monachium.

1443. **Widok Chiemsee o zachodzie słońca.** Na pierwszym planie droga, wijąca się brzegiem spokojnego jeziora. Za niem dwa pasma gór, żarzące się w świetle zachodzącego słońca.

Oznacz. dołem po lewej »A. Świeszewski 1881«. Olejny na płótnie, wys. 32 cm., szer. 69 cm.

Własność hr. Andrzeja Potockiego w Krakowie.

Sala IV.

Alchimowicz Kazimierz

malarz rodzajowy i portrecista, ur. w Dziembrowie (w pow. lickim, gub. wileńskiej) 1840, żyje w Warszawie. Kształcił się najpierw w warszawskiej szkole ry-

sunkowej i pod prof. Gersonem, dalej w Monachium i Paryżu.

- 1444. Za motylem.** Na tle zieleni młoda dziewczynka, w koszulce i popielatej sukience, z żółtą chusteczką na głowie, trzymając się drzewa lewą ręką, śledzi wzrokiem, zwróconym w dół ku lewej, za motylem, kryjącym się w trawie.

Oznac. dołem po lewej »K. Alchimowicz 1878«. Olejny na płótnie, wys. 105 cm., szer. 71 cm.

Własność Dra Maksymiliana Trachtenberga w Kołomyi.

Lipiński Stanisław

rzeźbiarz, ur. w Olizarowie (na Wołyniu) 1840, zm. w Krakowie 5 stycznia 1882. Już 1856 wstąpił do oddziału rzeźby warszawskiej szkoły sztuk pięknych, pod prof. Heglem. 1861 wyjechał do Francji, gdzie potem wstąpił do szkoły wojskowej w Cuneo. Za udział w powstaniu zesłany na Sybir, skąd dopiero 1869 powróciwszy, kształcił się dalej, najpierw w Krakowie, później we Florencji; od 1872 stale osiadł w Krakowie.

- 1445. Kalina.** Popiersie pięknej dziewczyny, w koszulce z szeroką szlarką i wyciętym stanikiem, z głową, w tył na prawe ramię pochyloną. Długie, na ramiona spływające włosy ozdobione gronem kaliny. Wielkość naturalna.

Oznac. po odwrotnej stronie postumentu »S. Lipiński Kraków d. $19/5$ 1882«. Rzeźba z marmuru, wys. 55 cm., podstawa szer. 20 cm. w kwadrat.

Własność Dra Henryka Jordana w Krakowie.

Sala V.

- 1446. Portret Jana Matejki.** Profil ku prawej.

Medalion z gipsu w owalu, wys. 60 cm., szer. 47 cm.

Własność Tadeusza Rybkowskiego we Lwowie.

Redlich Henryk

sztycharz, ur. w Łasku 1840, zm. w Warszawie około r. 1889. Kształcił się 1857—1863 w szkole sztuk

pięknych w Warszawie, a następnie w Dreźnie i Monachium jako stypendysta Tow. Zachęty Sztuk pięknych; 1880 przeniósł się na lat kilka do Paryża.

1447. Żydzi w bibliotece. Przeglądają sztychy.

Oznacz. dołem po lewej »f. R.«. Akwaforta, płyta wys. 22 cm., szer. 17 5 cm.

Własność Dra W. Bylickiego we Lwowie.

Sala VI.

Szolc Kazimierz

pejzażysta i malarz historyczny, ur. około 1840, zm. samobójcą w Jezupolu w Galicyi 13 lipca 1883. Kształcił się najpierw w Monachium, następnie w Rzymie, gdzie dłuższy czas wspólnie z H. Siemiradzkim pracował. 1879—1881 bawił w Kutkorzu u hr. Łączyńskich, od 1881 zaś stale w Jezupolu u hr. Wojciechów Dzieduszyckich.

1448. Widok włoski. Na tle jasnoniebieskiego nieba trzy napół rozwalone domy włoskie, zbudowane na skale. Na dole włoszka i chłopak z osiełkiem. W głębi po prawej kępa drzew i widok na dalekie góry.

Oznacz. dołem po prawej »K. Szolc Roma«. Olejny na płótnie, wys. 34 5 cm., szer. 60 cm.

Własność prywatna.

Sala III.

Brandt Józef

malarz historyczny, ur. w Szczepieszynie (gub. lubelskiej) 11 lutego 1841, żyje w Monachium.

Odbывszy nauki w warszawskim instytucie szlacheckim, kształcił się w Paryżu na wydziale Ponts et chaussées, lecz wkrótce porzuciwszy te studia, oddał się malarstwu. Jako artysta kształcił się najpierw w Paryżu pod Juliuszem Kossakiem (1859—1860), a następnie, po krótkim pobycie w kraju, od r. 1862 w Monachium pod Franciszkiem Adamem. 1866 otworzył własną pracownię w Monachium, gdzie odtąd stale zamieszkując, wywarł

stanowczy wpływ na rozwój malarstwa polskiego i stał na czele znakomitego szeregu młodszych artystów. Latem pracuje zawsze w majątku swym Orońsku pod Radomiem. 1869 otrzymał medal złoty pierwszej klasy na wystawie w Monachium i został odznaczony licznymi wysokimi dekoracyami zagranicznymi. 1873 otrzymał order Franciszka Józefa za »Odsiecz Wiednia« (por. Nr. 1450). 1875 mianowany członkiem honorowym Akademii sztuk pięknych w Berlinie, 1878 członkiem Akademii sztuk pięknych w Monachium i tejże honorowym profesorem itd. itd.

- 1449. Przejsie Czarnieckiego pod Koldyngą.** W ponury mglisty poranek listopadowy 1658 przeprawia się (ku lewej) kilkoma wielkimi promami konnica polska przez cieśninę morską pod warownią Koldyngą (w Jutlandyi), zajęta przez Szwedów. Hetman na tarancie, w gronie oficerów (między nimi i jeden Duńczyk o długich, płowych włosach), przeprawiając się na lewy brzeg, kieruje całą przeprawą, tem niebezpieczniejszą, że cieśniną morską pędzi kra, przez którą tratwy i konie, wpław puszczane, tylko z największym trudem przedrzeć się mogą, i że Szwedzi z fortecy, zarysowującej się ponuro na tle ołowianego horyzontu, oblęgającej ją flocie duńskiej celnymi strzałami odpowiadają. Przeprawione chorągwie, tłocząc się w głębokim śniegu, ciągną długim, wijącym się szeregiem ku fortecy, do której dołem i austriacka piechota pospiesza.

fragm.
illustr.

Oznacz. dołem po lewej »Józef Brandt 1870 r.« Olejny na płótnie, wys. 96 cm., szer. 206 cm.

Własność Akademii sztuk pięknych we Wiedniu.

Sala V.

- 1450. Odsiecz Wiednia 1683.** W środku obrazu hussarya polska w szalonym galopie atakuje lancami ku prawej obóz wielkiego wezyra. Dowódcy tureccy, nie mogąc się oprzeć nacierającym jeźdźcom, zwracają się do dzikiej ucieczki. Po lewej oddział jańczarów ostrzeliwa hussarzy. Po prawej kilkanaście rozpiętych namiotów, z których Turcy kosztowności, materye i broń w naj-

większym pospiechu na darmo ratować usiłują. W głębi konnica cesarska w białych, a za nią piechota bawarska w niebieskich mundurach, atakują ku prawej w szeregach armię turecką. W tle po lewej Kahlenberg, po prawej Wiedeń z wieżą św. Szczepana i namioty tureckie. Niebo zaciąga się chmurami.

Oznacz. dołem po lewej »Józef Brandt 1873 r.« Olejny na płótnie, wys. 136 cm., szer. 320 cm.

Własność Jej Cesarskiej Wysokości Arcyksiężnej Gizeli w Monachium - Schwabing.

Sala V.

- 1451. »Kozak konia napawau, dziuba wodu brała«.** Po prawej kozak, usiadłszy na brzegu studni z żórawiem, objął prawą ręką młoda, bosą dziewczynę, która, odwrócona tyłem do studni, palec do ust przykładą. Po lewej trzy okulbaczone konie i charty; w głębi futor.

Oznacz. dołem po lewej »Józef Brandt z Warszawy 1875 r.« Olejny na płótnie, wys. 52 cm., szer. 100 cm.

Własność prywatna.

Sala VII.

- 1452. Napad Lisowczyków na tatara.** Lisowczyk, galopujący ku prawej na gniadym koniu, ściągnął arkanem tatara z białego konia na ziemię; drugi Lisowczyk nadjeżdża z głębi na karym koniu i łapie konia tatarskiego za cugle. W tle chmurne niebo.

Oznacz. dołem po prawej »Józef Brandt z Warszawy 1882.« Olejny na płótnie, wys. 81 cm., szer. 116 cm.

Własność prywatna.

Sala VI.

Grabiński Henryk

pejzażysta, ur. we Lwowie 1842, gdzie obecnie żyje. Kształcił się 1861 — 1868 w wiedeńskiej Akademii pod pejzażystą Albertem Zimmermannem (1809 — 1888), 1868 — 1869 w Monachium. Od 1870 mieszkał we Lwowie i w Krakowie, 1873 — 1878 był profesorem pejza-

żu w krakowskiej szkole sztuk pięknych, od 1879 stale osiadł we Lwowie.

1453. Dąb nad ruczajem. W głębi kościoł.

Oznac. dołem po prawej »Grabiński 1873.« Rysunek węglem, wys. 102 cm., szer. 87 cm.

Własność dra Wursta w Kałuszu.

1454. Pełnia. Szerokie, zarosłe stawisko, oświecone pełnią księżyca.

Oznac. dołem po prawej »Henryk Grabiński 1882.« Olejny wys. 71 cm., szer. 60 cm.

Własność P. Birnbauma w Stanisławowie.

Sala VII.

Piccard Leon

malarz historyczny i rodzajowy, ur. 15 października 1843 we Wróblaczynie pod Niemirowem, żyje w Krakowie. Kształcił się najpierw w krakowskiej szkole sztuk pięknych pod prof. Łuszczkiewiczem, następnie jako student w Monachium i Wiedniu. Powróciwszy, był jeszcze dwa lata uczniem Jana Matejki. Jest obecnie profesorem rysunków przy szkole realnej w Krakowie.

1455. Młody włościanin. Na jasnym tle popiersie młodego włościanina, ubranego w białą koszulę, na wprost. Wielkość naturalna.

Oznac. dołem po prawej »L (splcione z P) Piccard. Duchowlany 23/8 877«. Olejny na płótnie, wys. 54 cm., szer. 39 cm.

Własność Dra Emanuela Roińskiego we Lwowie.

1456. Napad na Belweder 29. listopada 1830. W. Ks. Konstanty, przerażony widokiem zbliżającego się po lewej po za kotarą wojska narodowego, przykląkł na lewe kolano i ze szpadą w ręku chowa się po za żonę, niankę i damy dworu.

Oznac. dołem po prawej »L. Piccard 1883 « Olejny na płótnie, wys. 48 cm., szer. 96 cm.

Własność Czesława Kieszkowskiego w Krakowie.

Sala VII.

Siemiradzki Henryk

malarz historyczny, ur. w Charkowie 15 września 1843, żyje w Rzymie. Ukończywszy wydział matematyczno-przyrodniczy uniwersytetu charkowskiego, kształcił się w Akademii petersburskiej. Wysłany kosztem rządu za granicę, przebywał pół roku w Monachium, poczem zwiedziwszy Włochy, stale osiadł w Rzymie. Został mianowany członkiem Akademij: petersburskiej, berlińskiej, sztokholmskiej i św. Łukasza w Rzymie. Za »Świeczniki chrześcijaństwa«, otrzymał w Paryżu 1878 złoty medal honorowy.

- 1457. Elegia.** Młody rzymianin, usiadłszy na głazie, spogląda zadumany na popiersie rodziców, rzeźbione na marmurowym sarkofagu, stojącym po prawej wśród drzew. Młoda, płowowłosa rzymianka, stojąc u jego głowy na wyższej skale, ujęła prawą ręką jego lewicę, którą po nad głowę założył. W głębi po lewej schody kute w skale, po prawej daleki krajobraz górski.

Oznacz. dołem po lewej »H Siemiradzki Roma 1876«.
Olejny na płótnie, wys. 135 cm., szer. 93 cm.

Własność prywatna.

Sala VI.

Benedyktowicz Ludomir

pejzażysta i malarz rodzajowy, ur. w Świniarach (w pow. siedleckim) 5 sierpnia 1844, żyje w Krakowie. Kształcił się najpierw w Warszawie pod Wojciechem Gersonem, następnie w Akademii monachijskiej, wreszcie w Krakowie pod Janem Matejką. W walkach 1863 stracił obie ręce.

- 1458. Stary dąb.**

Oznacz. dołem po prawej »L. Benedyktowicz 1835.«
Akwarella, wys. 39 cm., szer. 27 cm.

Własność ks. Adamowej Lubomirskiej w Międzyńcu.

Sala IV.

- 1459. Chałupa na wsi.** Wiejska słomianka o jednym kominie, okolona płotem, zamkniętym na szerokie wrota. Za nią rozłożyste drzewo.

Rysunek piórkiem.

Wymiary, oznaczenie, własność i miejsce jak Nr. 1458.

1460. Sosny.

Oznacz. dołem po lewej »L. Benedyktowicz 1885«. Rysunek piórkiem na tonowym kartonie, wys. 57 cm., szer. 40 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sułkowski Józef ks.

rysownik-amator, ur. 2 lutego 1843.

- 1461. Dwie głowy charakterystyczne.** 1) Stary elegant, 2) Bra-marbas.

Oznacz. dołem po lewej »ks. Józef Sułkowski — Rydzyna«. Rysunek ołówkiem na szarym papierze, wys. 20 cm., szer. 29 5 cm.

Własność hr. Wawrzyńca Benzelstjorny-Engeströma w Poznaniu.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło XIXa.

Łukomski S.

szttycharz, ur. 1845, zm. w Poznaniu 1867.

- 1462. Portret dr. Karola Marcinkowskiego.** Popiersie znakomitego lekarza w średnim wieku, w półprofilu ku lewej; głowa oparta na ręce, trzymającej laskę.

Oznacz. dołem po prawej pod rysunkiem »S. Łukomski 1862«. Rysunek kredką, wzór do sztychu, wys. 25 cm., szer. 20 cm.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala IV.

Gierymski Maksymilian

malarz historyczny i rodzajowy, ur. w Warszawie 1846, zm. w Reichenhall (w Bawarii) 16 września 1874.

Kształcił się najpierw w warszawskiej szkole rysunkowej (uczęszczając równocześnie na wydział prawniczy), następnie w Monachium pod prof. Strehuberem, a później wspólnie z Czachórskim i A. Roemerem pod Pilotym i Aleksandrem Wagnerem. 1873 wyjechał do Meranu, następnie do Rzymu, skąd już ciężko chory do Monachium powrócił. Choroba piersiowa przerwała niebawem życie tego znakomitego, najświetniejsze nadzieje rokującego artysty.

- 1463. Przyjazd pana Tadeusza.** Na polu pod lasem stoi po lewej Sędzia, Podkomorzy z żoną i córkami, ks. Robak i kilku mężczyzn i dzieci. Tadeusz schyla się do kolan Sędziego, za Tadeuszem idzie Wojski. Po prawej grupa włościan, ładujących zboże na wóz. Niebo zachmurzone.

illustr.

Oznacz. dołem po prawej »M. Gierymski 69 München«. Olejny na płótnie, wys. 58 cm., szer. 89 cm.

Własność hr. Józefa Mielżyńskiego w Iwnie.

Sala VI

- 1464. Noc.** Szeroką drogą, zajmującą środek obrazu, oświetlonego bladawym księżycem, jedzie powoli ku głębi wóz chłopski, zaprzągnięty siwym i karym koniem. Wśród ciemnej zieleni bieleją po lewej i w głębi chaty wiejskie z oświetlonymi oknami.

Oznacz. dołem po lewej »M. Gierymski«. Olejny na płótnie, wys. 47 cm., szer. 85 cm.

Własność prof. Józefa Brandta w Monachium.

Sala VI.

- 1465. W parku schleissheimskim.** Na szerokiej drodze parkowej spotykają się w jasny dzień jesienny trzej jeźdźcy w strojach z pierwszej połowy XVIII w. Po prawej drzewa ze żółkłymi liśćmi i strzyżona aleja, w głębi rezydencja bawarska.

Oznacz. dołem po prawej »M. Gierymski«. Olejny na płótnie, wys. 34 cm., szer. 57 cm.

Własność prof. Alfreda Wierusz-Kowalskiego w Monachium.

Sala VI.

- 1466. Studya zwierząt.** 1) Głowa konia na wprost, 2) w profilu ku lewej, 3) tył konia, zwróconego ku lewej, 4) głowa wołu na wprost, 5) głowa kozy ku lewej, 6) koń, widziany z tyłu.

Oznacz. dołem po lewej »rys. Maks Gierymski«. Rysunek ołówkiem na papierze, wys. 34 cm., szer 21 cm. Na szkicach tych gdzieś podłożone kolory.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala VI.

- 1467. Portrecik Mikołaja Paganiniego.** Popiersie na wprost sławnego skrzypka z długimi lokami.

Oznacz. dołem po prawej »M. Gierymski« i podpisane »Paganini Mikołaj.« Rysunek ołówkiem (kopiowany), owal wys. 18 cm., szer. 14 cm. Sławny wirtuoz M. P., ur. w Genui 1784, zm. w Nizy 1840.

Własność Władysława Żeleńskiego w Krakowie.

Sala VI.

- 1468. Wyścigi.** Czterej dzokieje ścigają się na wprost.

Oznacz. dołem po prawej »Gierymski Maks.« Rysunek piórkiem, wys 14 cm., szer. 22 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala VI.

Sidorowicz Zygmunt

pejzażysta, ur. we Lwowie 1846, zm. we Wiedniu, 2 maja 1881. Ukończywszy studya politechniczne we Lwowie, kształcił się jako malarz od 1867 w Akademii wiedeńskiej, następnie w Monachium. Stąd wrócił 1878 do Wiednia, gdzie zmarł w niedostatku.

- 1469. Krajobraz letni.** Środkiem lasu płynie strumyk; w dali po lewej chatka gajowego, przed nią dwaj myśliwi.

Oznacz. dołem po prawej »Sidorowicz 1880«. Olejny na drzewie, wys. 16 cm., szer. 21 cm.

Własność Dra Emanuela Roińskiego we Lwowie.

Sala VI.

- 1470. Krajobraz zimowy.** Łąka wśród lasu, pokryta śniegiem w dali po prawej myśliwy z dwoma psami.

Oznaczenie, rodzaj, wymiary i własność jak Nr. 1469.

Maszyński Julian

malarz rodzajowy, ur. w Warszawie 19 kwietnia 1847, żyje w Warszawie. Kształcił się najpierw pod Wojciechem Gersonem (uczęszczając równocześnie na wydział matematyczny b. Szkoły głównej), następnie dwa lata 1870 i 1871 w Monachium, 1876 w Paryżu. 1882 przebywał dla studyów wschodnich w Algierze.

- 1471. Lew Marabut.** Wąską uliczką w Kairze prowadzą Arabowie lwa; z drzwi domów cisną się widzowie.

Oznacz górą po prawej »J (spłecione z M) Maszyński 1884.«
Olejny na płótnie, wys. 132 cm., szer. 98 cm

Własność prywatna.

Sala VI.

Lipiński Hipolit

malarz rodzajowy, ur. w Nowym Targu 1848, zm. w Krakowie 28 czerwca 1884. Uczeń szkoły krakowskiej i Akademii monachijskiej pod Anschützem i Dietzem. Po reorganizacji szkoły krakowskiej wrócił wraz z wielu innymi kolegami do Krakowa i zapisał się na oddział kompozycyjny pod bezpośrednim kierunkiem Jana Matejki.

- 1472. Portret własny artysty.** Na popielatem tle popiersie artysty w młodym wieku, z małym wąsikiem i bródką, w półprofilu ku prawej. Popielaty żupan i szeroki, słomiany kapelusz. Wielkość naturalna.

Olejny na płótnie, wys. 58 cm., szer. 42 cm.

Własność Teodozy Lipińskiej w Krakowie.

- 1473. Processya Bożego Ciała.** Na tle kościoła św. Barbary (po prawej) i architektury przyległej, wysuwa się ku pro-

dowi obrazu processya. Najpierw dziewczynki, biało ubrane, z kwiatami w koszykach i bukietach, za niemi noszą starsze obraz Matki Boskiej. W głębi chorągwie i lud; po prawej bractwo, cechmistrz i kościelny wynoszą chorągwie z kościoła św. Barbary. Po lewej grupa ludu z księdzem, niosącym otwartą księgę. ¹⁾

Oznacz. dołem po prawej »H. Lipiński w Krakowie 831 r.«
Olejny na płótnie, wys. 162 cm, szer. 294 cm.

Własność Tow. Przyj. Sztuk pięknych w Krakowie.

Sala VI.

Bieszczad Seweryn

malarz rodzajowy, ur. w Jasle około 1849, gdzie obecnie żyje. Ukończył krakowską szkołę sztuk pięknych, następnie kształcił się przez rok w Monachium, a 1873 jako stypendysta rządowy w Wiedniu.

1474. Boże Groby. Lud wiejski modli się dokoła krucyfiksu, położonego na stopniach wielkiego ołtarza.

Oznacz. dołem po prawej »Seweryn Bieszczad«. Akwarella, wys. 26·5 cm., szer. 40 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło VIb.

Gierymski Aleksander

portrecista, pejzażysta i malarz rodzajowy, ur. w Warszawie 1849, żyje w Krakowie. Kształcił się najpierw w warszawskiej szkole rysunkowej pod Hadziewiczem, następnie w Akademii monachijskiej pod Anschützem i Pilotym. Przez dłuższy czas mieszkał w Paryżu.

¹⁾ Trzeci obraz tegoż artysty, dokończony przez Z. Ajdukiewicza, z życia ludu krakowskiego, przedstawia mnicha, rozdającego pod kościołem św. Katarzyny zupe żebrakom i przeprowadzającą się rodzinę. Własnością jest pani H. Potworowskiej w Poznaniu, a umieszczony w dziale nowożytnym, sala II. (por. katalog wystawy sztuki współczesnej Nr. 122).

- 1475. Żydówka z cytrynami.** Stara żydówka na wprost, niosąc na obu ramionach kosze z cytrynami, robi pończochę. Postać po kolana. W tle domy i plac miejski.

Oznacz. dołem po lewej »A. GIERYSKI 81.« Olejny na płótnie, wys. 64 cm., szer. 49 cm.

Własność hr. Ignacego Korwin Milewskiego.

Sala VI.

Kloss Karol

rzeźbiarz, ur. w Warszawie 19 lutego 1849, zm. tamże 29 maja 1881. Kształcił się początkowo w Warszawie pod L. Marconim, a 1868—1870 w Berlinie i Dreźnie. 1874 przybył do Lwowa, gdzie pracował dla budującego się gmachu politechniki, poczem zwiedził Włochy, dłuższy czas przebywając w Rzymie. 1878 stałe osiadł w Warszawie.

- 1476. Popiersie Kościuszki.** Jenerał w starszym wieku, w profilu ku lewej. Wielkość naturalna.

Oznacz. dołem »K. Kloss scul: 1876.« Płaskorzeźba z marmuru, owal wys. 46 cm., szer. 40 cm. Wedle portretu Zeltnera podobnie jak obraz Peszki (por. Nr. 386.)

Własność hr. Edmunda Starzeńskiego w Kołomyi.

Sala VI.

- 1477. Popiersie hr. Edmunda Starzeńskiego.** Popiersie ku prawej mężczyzny w średnim wieku, z długimi bokobrodami. Wielkość naturalna.

Oznacz. dołem »K. Kloss w Rzymie 1877 r.« Płaskorzeźba z marmuru w owalu, wys. 40 cm., szer. 36 cm.

Własność i miejsce jak Nr 1476.

Kowalski Alfred Wierusz

malarz rodzajowy, ur. w Warszawie 11 października 1849, żyje w Monachium. Odebrawszy wykształcenie szkolne w mieście rodzinnem, kształcił się następnie 1872 w Dreźnie, 1878 w Pradze czeskiej, a wreszcie od 1875 w Monachium, w Akademii i pod Józefem Brandtem.

Po ukończeniu studyów założył w Monachium pracownię i osiadł tam na stałe. Jest honorowym profesorem Akademii monachijskiej.

- 1478. Wacław nad zwłokami Maryi.** Wacław, ukląkszy przed łożem, na którem leżą zwłoki Maryi, całuje jej prawą rękę.

Oznacz. dołem po prawej »A (splecione z K) Kowalski
Dresden 71.« Rysunek kredką, wys. 83 cm., szer. 112 cm.

Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu.

Sala VI.

- 1479. Poranek.** Brzegiem błotnistej drogi, zajmującej środek obrazu, jedzie na wprost w ulewny deszcz bryczka, wioząca urzędnika rosyjskiego. Woźnica odpędza batem żydka, jadącego wielką furą przez środek drogi.

Oznacz. dołem po lewej »Mnichów Alfred Kowalski — 74«.
Olejny na płótnie, wys. 63 cm., szer. 121 cm.

Własność prywatna.

Sala VI.

Buchbinder Szymon

malarz rodzajowy, ur. w Radzynie (w Królestwie Polskim) 1850, żyje w Monachium. Kształcił się najpierw w Warszawie pod Gersonem, Hadziewiczem i Kamińskim, następnie w Akademii wiedeńskiej. We Wiedniu był także czas jakiś dekoratorem opery. Studya ukończył 1878—1882 w Krakowie pod Matejką. Otrzymał stypendyum, udał się do Monachium, gdzie stałe osiadł, malując przeważnie małe, niezmiernie wykończone figury w strojach historycznych.

- 1480. Dama z gitarą.** Młoda dama w różowej sukni, siedząc na czerwonej sofie ku lewej, gra na gitarze. Po lewej nuty.

Szkic olejny na tekturze, wys. 30 cm., szer. 47 cm. Powstał w Krakowie około 1880.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala VII.

- 1481. Głowa mężczyzny.** Popiersie młodzieńca, siedzącego ku lewej. Głowa o długich, na ramiona spadających, ciemnych włosach, przez ramię zwrócona na wprost. Strój z r. około 1660.

Oznacz. dołem po lewej »S. Buchbinder«. Olejny na drzewie dębowem, wys. 11 cm., szer. 9 cm.

Własność Dra Henryka Jordana w Krakowie.

Sala IV.

Chełmoński Józef

malarz rodzajowy, pejzażysta i malarz zwierząt, ur. 6 listopada 1850 w Boczkach pod Warszawą, żyje w Warszawie. Kształcił się przez szereg lat w Warszawie pod Wojciechem Gersonem, następnie 1873 i 1874 w Monachium; po jednorocznym pobycie w Warszawie 1875, osiadł 1876 na przeciąg ośmiu lat w Paryżu, poczem się przeniósł na stałe do Warszawy.

- 1482. Wyjazd do lasu.** W zimową noc księżycową wyjeżdża stary myśliwy, otulony w wielkie futro, sankami do lasu. Psy gończe przybiegły do sanek, a stojący po prawej stróż nocny kłania się nisko. W głębi chaty wiejskie, wewnątrz oświetlone.

Oznacz. dołem po lewej »JÓZEF CHEŁMOŃSKI 1873 w Monachium.« Olejny na płótnie, wys. 39 cm., szer. 75 cm.

Własność hr. Ignacego Korwin Milewskiego.

Sala VII.

- 1483. Dziewczyna z dzbanem.** Piaszczystą płaszczyzną idzie na wprost bosa dziewczyna, w różowej spódnicy, niebieskim staniku i granatowym fartuszk. W lewej ręce niesie dzbanek z wodą, prawa wyciągnięta. W głębi zielonawa łączka z płatami śniegu i niebo, pokrywające się chmurami.

Oznacz. dołem po prawej »JÓZEF CHEŁMOŃSKI 1875.« Olejny na płótnie, wys. 120 cm., szer. 146 cm.

Własność hr. Ignacego Korwin Milewskiego.

Sala VI.

- 1484. Babie lato.** Na stepowej łące położyła się ku lewej na kożuchu hoża, bosa dziewczyna w koszuli i białej spodnicy; głowa o płowych włosach owinięta żółtą chustą. Prawą ręką łapie snujące się w powietrzu »babie lato«. Dalej po lewej siedzi tyłem obrócony »kruczek«, pilnie strzegąc pasącego się bydła i nierogaczyny. Błado-niebieskie niebo. Wielkość naturalna.

Oznacz. dołem po lewej »JÓZEF CHEŁMOŃSKI 1875 r. w Warszawie.« Olejny na płótnie, wys. 121 cm., szer. 158 cm.

Własność hr. Ignacego Korwin Milewskiego

Sala VI.

- 1485. Sanki, ścigane przez wilki.** Wilki obskoczyły z obu stron sanie, zaprzężone trójką i pomykające w szalonym galopie ku wsi, widnej po prawej. Powożący chłopak stara się wszelkimi siłami powstrzymać rozhukane konie. Dwaj myśliwi strzelają z obu stron na zbliżające się wilki. W głębi pochmurne niebo.

Oznacz. dołem po prawej »JOSEPH CHEŁMOŃSKI (sic!) 1883 PARIS.« Olejny na płótnie, wys. 55 cm., szer. 82 cm.

Własność prywatna.

Sala VII.

- 486. Powstańcy przed karczmą.** Po lewej trzymają dwaj chłopcy pięć okulbaczonych wierzchowców. Po prawej chłop, który z furą przyjechał, całuje w rękę swego pana. Temu i jego towarzyszom broni karczmarz wskazuje drogę. W głębi karczma z oświetlonym oknem i zimowy krajobraz.

Oznacz. dołem po prawej »JÓZEF CHEŁMOŃSKI 1885.« Olejny na płótnie, wys. 64 cm., szer. 125 cm.

Własność hr. Ignacego Korwin Milewskiego.

Sala VI.

Czachórski Władysław

malarz rodzajowy, historyczny i portrecista, ur. w Lublinie 1850, mieszka w Monachium. Kształcił się najpierw 1867 i 1868 w Warszawie pod Hadziewiczem, 1869 w Akademii drezdeńskiej, a od 1870 w Akademii

monachijskiej pod Pilotym i Aleksandrem Wagnerem. 1875 i 1876 podróżował i studyował we Włoszech, a 1876 i 1877 we Francyi. Od 1879 osiadł stale w Monachium. 1879 otrzymał drugi złoty medal na wystawie monachijskiej, order św. Michała i tytuł honorowego profesora Akademii monachijskiej.

- 1487. Aktorowie przed Hamletem.** W hali romańskiej usiadł na dębowej ławie po lewej, na tle złotolitej makaty, Hamlet w czarnem ubraniu; po lewej stoją dwaj dworzanie, po prawej Poloniusz z siwą brodą, w długiej niebieskiej sukni. Po prawej grupa pięciu aktorów, z których pierwszy, czerwono ubrany, z przejęciem deklamuje. Za nim drugi z trąbą w rękę, w zielonym stroju kobiecym do roli Hekuby. Dwaj dalsi, jeden z chorągwią i hełmem, drugi z gitarą, oparci o słup. Garbaty błazen na przodzie jest portretem malarza Streitta.

Oznacz. dołem po lewej »Czachórski 1875.« Olejny na płótnie, wys. 223 cm., szer. 113 cm. Streitt Franciszek, malarz rodzajowy, ur. w Brodach 24 listopada 1839, zm. w Monachium 29 grudnia 1890.

Własność hr. Ignacego Korwin Milewskiego.

Sala VI.

- 1488. Portret Stanisława Czachórskiego.** Na tle szarego nieba z pręgami czerwonego światła stojąca postać młodego pięknego mężczyzny, widziana po kolana, w pół-profilu ku prawej. Prawa ręka w bok podparta, lewa w irchowej rękawiczce spoczywa na rękojeści czarnej szpady. Głowa o płowych włosach i spiczastej bródce, na wprost. Ubrany w rodzaj czarnosukiennego żupana z wylotami, z czarnymi jedwabnymi rękawami, i w takież spodnie. Szeroki, biały, wyłożony kołnierz z białymi koronkami i takież manszety; przewiązany w pasie szeroką, jasnoniebieską, jedwabną szarfą. Wielkość naturalna.

Oznacz. dołem po lewej »Władysław Czachórski Grabowczyk 1882«. Olejny na płótnie, wys. 157 cm., szer. 102 cm.

Własność hr. Ignacego Korwin Milewskiego.

Sala V.

Grabowski Wojciech

malarz historyczny i rodzajowy, ur. na Zwierzyńcu pod Krakowem 15 kwietnia 1850, zm. we Lwowie 2 czerwca 1885. Kształcił się początkowo w Krakowie pod Kossowskim, Szynalewskim, Łuszczkiewiczem i L. Dembowskim, a 1871/2 w Monachium pod profesorem Anschützem. Od 1872 przebywał naprzemian we Wiedniu, lub w rozmaitych miejscowościach Galicji, którą prawie całą dla studyów artystycznych przewędrował.

1489—1492. Cztery pory roku.

Cykl, złożony z czterech rysunków kredką, wys. po 59 cm., szer. po 37 cm.

Oznacz. »Wojciech Grabowski 1883«. Własność Dra Bohdanowicza w Paryżu.

1489. **Wiosna.** Bosa dziewczyna w rozpiętej koszuli, z rzędem koralu na szyi, stoi przy płocie, trzymając w jednej ręce dzbanek, a prawą odchylając gałęzie kwitnącego drzewa. W dali chata z gniazdem bocianiem.
1490. **Lato.** Wiejska kobieta usiadła na snopie świeżo zżętego zboża, piastując małe dziecko. Na ziemi dzbanek, kobiałka i sierp.
1491. **Jesień.** Starsza kobieta wiejska, z długimi rozwianymi włosami, obróciła się (ku prawej) naprzeciw jesiennego wichru i podniósłszy obie ręce do góry; zdaje się zawodzić pieśń żałosną. W głębi kościółek wiejski i ciągnące kluczem żorawie.
1492. **Zima.** Babka wiejska, przędąc przy rozłożonym na piecu ogniu, usnęła. Obok niej drzemie kot.

Jan Chełmiński

malarz rodzajowy, ur. w Brzostowie (w pow. radomskim) 1851, żyje w Londynie(?). Pracował najpierw w Warszawie jako fotograf i litograf, następnie od

1873 kształcił w Monachium pod prof. Aleksandrem Wagnerem, a od 1876 pod Franciszkiem Adamem. Osiadł stale w Monachium do r. 1887, potem pracował naprzemiennie w Petersburgu, Londynie i Stanach Zjednoczonych.

- 1493. Kazimierz Pułaski i Choiseul.** Choiseul (na siwym koniu) czyta Pułaskiemu, siedzącemu za nim na karym koniu, raport wojskowy, z którym przyjechał stary żołnierz, stojący na przodzie obrazu i trzymający wierzchowca za cugle. W głębi łąny zboża i niebo pochmurne.

Oznacz. dołem po lewej »Jan Chełmiński w Monachium 1874«. Olejny na płótnie, wys. 50 cm., szer. 65 cm.

Własność Dawida Abrahamowicza w Siemianówce.

Sala VI.

Witkiewicz Stanisław

malarz rodzajowy, pejzażysta i literat, ur. na Żmudzi 1851, żyje w Zakopanem. Wywieziony 1864 na Sybir, przebywał w Tomsku do r. 1868, poczem przez dwa lata kształcił się w Akademii petersburskiej. Osiadł w Warszawie z przerwą dwóch lat, t. j. 1870 i 1882, które przebył w Monachium. Od lat kilku mieszka w Zakopanem.

- 1494. Jesień.** Na tle pochmurnego nieba stoi po lewej wśród żółkłych łąk niski, biały dworek z wysokim dachem gontowym. Przed nim dwa drzewa obnażone z liścia. Przy drodze, idącej w głąb obrazu, samotna kobieta w żałobie.

Oznacz. dołem po prawej »Stanisław Witkiewicz 1877«. Olejny na płótnie, wys. 75 cm., szer. 135 cm. Może pod wpływem Boecklina.

Własność artysty w Zakopanem.

Sala VI.

- 1495. Targ na konie w małym miasteczku.** W szary, słotny zimowy poranek oglądają kupcy kilka koni, ustawionych po lewej nad szarpą. Szeroką, błotnistą drogą, zajmu-

jącą środek obrazu, pędzi żydek jednokonnym wózkiem, a ku głębi fornal czwórka siwych koni. W głębi po prawej targ na konie i pierzej domów małego miasteczka.

Oznac. dołem po lewej »Stanisław Witkiewicz Warszawa 1879 r.« Olejny na płótnie, wys. 95 cm, szer. 150 cm.

Własność prywatna.

Sala VII.

1496. Rybacy. Na wzburzonych falach morskich kołysze się łódź rybacka z dwoma wiosłarzami. W tle zachmurzone niebo.

Oznac. dołem po lewej »S. Witkiewicz 1885.« Olejny na płótnie, wys. 76 cm., szer. 122 cm.

Własność artysty w Zakopanem.

Sala VII.

Buttowt-Andrzejkowiczówna Marya Magdalena

malarka przedmiotów historycznych i rodzajowych, ur. 22 lipca 1852 w Bałandyczach (gub. grodzieńskiej), żyje w Warszawie. Kształciła się 1872—1874 i 1876—1877 w Monachium, ostatnie dwa lata pod prof. Lietzen-Meyerm. 1875 i 1878 studyowała we Włoszech.

1497. Kardynał Jan de Medicis i Pomponius Laetus wśród ruin Rzymu. Na tle ruin młody kardynał, w profilu ku prawej, podnosi wazę, którą stojący obok mężczyzna o długiej, siwej brodzie, oparty o sarkofag, właśnie wykopał. U stóp jego wazy i inne starożytne dzieła sztuki, świeżo na światło dzienne wydobyte.

Oznac. dołem po lewej »Magdalena Buttowt Andrzejkowicz Monachium 1878 « Olejny na płótnie, wys. 138 cm., szer. 94 cm. Kardynał Jan de Medicis, późniejszy papież Leon X., ur. 1475, zm 1 grudnia 1521. Pomponius Laetus, sławny uczony i archeolog. ur. 1425, zm. 1497.

Własność prywatna.

Sala VI.

Łubieńska z Hausnerów hr.

rzeźbiarka, ur. 19 listopada 1852, żyje w Wiedniu. Kształciła się we Florencji pod Cassiolim, następnie pod Guichim.

- 1498. Ukrainka.** Popiersie na wprost młodej damy o bujnych warkoczach; ubrana w barankową czapeczkę i futerko wyłożone barankiem. Wielkość naturalna.

Odlew z brązu, wys. 83 cm., podstawa o średnicy 25 cm. Nagrodzony srebrnym medalem na wystawie florenckiej.

Własność Tow. Przyjaciół Nauk w Poznaniu.

Sala VI.

Wyczółkowski Leon

malarz historyczny i rodzajowy, ur. w Warszawie 1852, gdzie obecnie przebywa. Kształcił się 1869 — 1875 w warszawskiej szkole rysunkowej pod prof. Wojciechem Gersonem, 1875 w monachijskiej Akademii pod Aleksandrem Wagnerem, a wreszcie 1876 w Krakowie pod Janem Matejką.

- 1499. Cyganeczka.** Na ciemnym tle siedząca postać młodej dziewczynki o smagłej cerze i kruczych włosach, ozdobionych różą, widziana na wprost po kolana. Na niebieski kaftanik i czarną sukienkę zarzucony szal w pstre paski. Prawą ręką trzyma na kolanach kwiatki. Wielkość naturalna.

Olejny na płótnie, wys. 95 cm., szer. 70 cm.

Własność hr. Andrzeja Potockiego w Krakowie.

Sala VI.

Masłowski Stanisław

pezażysta, ur. we Włodawie (gub. lubelskiej) 3 grudnia 1853, żyje w Warszawie. Kształcił się od r. 1870 w warszawskiej szkole rysunkowej, od 1875 bawił w Monachium.

- 1500. Krajobraz przy świetle księżyca.** Pomiedzy dwoma stawami, zaroslymi sitowiem, prowadzi ku głębi obrazu droga groblą, obsadzoną po lewej stronie rzędem topoli. W głębi wschodząca pełnia i blade niebo.

Oznacz. dołem po prawej »S ma łowski Wars. 84.« Olejny na płótnie, wys. 125 cm., szer. 230 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala VI.

Daun Alfred

rzeźbiarz, ur. w Baranowie 1854. Kształcił się najpierw w Bochni pod Hanuszem, a następnie w Krakowie, po ukończeniu techniki, w szkole sztuk pięknych pod prof. Gadomskim, wreszcie, dzięki pomocy Dra Henryka Jordana, 1881 i później dwoma nawrotami w Akademii wiedeńskiej pod Hellmerem. 1889 powołał go Jan Matejko na docenta modelowania w krakowskiej szkole sztuk pięknych, przy której obecnie działa jako profesor rzeźbiarstwa.

- 1501. Jaśko.** Popiersie młodego chłopaka wiejskiego w siermiedze, na wprost. Głowa z rozwianymi włosami, ku prawej nieco wzniesiona. Poniżej piersi kartka z napisem »Jaśko«, a za nią zatknięta gałązka wierzbowa i piszczałka. Wielkość naturalna.

Odlew z gipsu, wys. 57 cm., podstawa 20 cm. w kwadracie.

Własność Dra Henryka Jordana w Krakowie.

Sala VI.

Koniuszko Wacław Józef

malarz rodzajowy, ur. w Krakowie 1854, gdzie obecnie przebywa. Kształcił się 1869 w krakowskiej szkole sztuk pięknych, następnie w Akademii monachijskiej pod Aleksandrem Wagnerem.

- 1502. Krawiec.** W biednej izdebce z kuchenką, oświetlone lampką, szyje przy stoliku stary, siwy krawiec, siedząc w profilu ku prawej.

Oznacz. dołem po lewej »W. Koniuszko Kraków 1878.«
Olejny na drzewie dębowem, wys. 13 cm., szer. 18 cm.

Własność Dra Adolfa Wursta w Kałuszu.

Sala VI.

- 1503. Głowa chłopaka.** Na ciemnobronzowym tle popiersie na wprost chłopaka w białej koszulce, pod szyją rozpiętej.

Oznacz. dołem po prawej »W. Koniuszko, Kraków 1879.«
Olejny na drzewie dębowem, wys. 9 cm., szer. 7·5 cm.

Własność i miejsce jak Nr. 1502.

Tondos Stanisław

akwarellista - pejzażysta, ur. w Krakowie 1854, gdzie obecnie przebywa. Kształcił się w tamtejszej szkole sztuk pięknych, następnie w Akademii monachijskiej.

- 1504. Widok na Wawel i katedrę od strony Wisły.** Na spokojnie płynącej rzece stoi rybak w łodzi. W tle niebo z jasnymi chmurami.

Oznacz. dołem po prawej »Tondos « Akwarella, wys. 49 cm.
szer. 33 cm.

Własność Kazimierza Przybysławskiego we Lwowie.

Sala VII.

Malczewski Jacek

malarz historyczny i rodzajowy, ur. w Radomiu 1855, żyje w Krakowie. Kształcił się w krakowskiej szkole sztuk pięknych pod Łuszczkiewiczem i Matejką, 1877—1879 w paryskiej »École des beaux arts« pod prof. Lehmannem, poczem powrócił do Krakowa. Odbił z hr. Karolem Lanckorońskim większą podróż na Wschód. 1885 na 1886 pracował w Monachium, potem znowu stałe osiadł w Krakowie. Złoty medal otrzymał na wystawie krakowskiej 1886.

- 1505. Śmierć Ellenai.** Ellenai na łożu śmiertelnem, z prawą ręką na piersi, obraca się ku siedzącemu po lewej, sędziwemu Szamonowi, który w głębokim smutku załamał ręce.

Oznacz. górą »Nie zapominaj o mnie Anhelli!«, a wyżej »Kwietnia«, dołem zaś po lewej obcą ręką (?) »J. Malczewski.«
Szkic węglem na papierze, wys. 40 cm., szer. 33 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie
Sala VI.

- 1506. Studium ze Wschodu.** Przed szalasem siedzą na ziemi dwaj starsi turcy, obok dwaj młodszy.

Akwarella, wys. 25 cm., szer. 45 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.
Sala VI.

- 1507. W kościele.** Dziesięć kobiet i dziewcząt wiejskich i chłop modlą się w cerkwi, stojąc zwróceniem ku (nieprzedstawionemu na akwarelli) ołtarzowi w głębi obrazu.

Oznacz. dołem po prawej »JM. 24. 83 (sic!)«. Akwarella, wys. 16 cm., szer. 15·5 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.
Sala II. Wiatrak II. Skrzydło VIIa.

- 1508. Z Rozdołu. (Krajobraz wiosenny).** Na pierwszym planie Dniestr, okalający łączkę półkolem; w głębi dwa lesiste pagórki i chaty.

Oznacz. dołem »J. Malczewski Rozdół 84.« Akwarella, wys. 22 cm., szer. 14 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.
Sala II. Wiatrak II. Skrzydło VIIIa.

- 1509. Trzy dziewczyny w niebieskich chustkach.** Idą z koszykami ku prawej.

Oznacz. dołem po lewej »J. Malczewski « Akwarella, wys. 31·5 cm., szer. 23·5 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.
Sala II. Wiatrak II. Skrzydło VIIIa.

1510. Wypłata robotników. Na folwarku wypłacają stojący przy stole, pisarz i gumieny, wiejskich robotników.

Oznacz. dołem po lewej »Ja. Malczewski 1884 5 sierpnia.« Akwarella, wys. 21 cm., szer. 29·5 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala II. Wiatrak II. Skrzydło VIIb.

1511. Etap deportowanych na Sybir studentów. W sali szkolnej (?) lub kolejowej z rozpiętą ogromną kartą »rossyjskiej impierji« siedzi siedmiu, około dziesięcioletnich lub nieco starszych chłopaczków. Dwóch z nich usnęło na tobołkach lub pod gołą ścianą; inni, między nimi jeden w mundurku, a drugi bosy chłopak wiejski w krakusce siedzą z wyrazem energii, bojaźni lub niemej rozpacz. Po lewej spią na ziemi dwa sałaty. Przed dziećmi leżą rozrzucone kożuchy, zawiniątka i buty.

Oznacz. dołem po prawej »J (splecione z M) Malczewski 1884.« Olejny na płótnie, wys. 46 cm., szer. 76 cm.

Własność Dra Henryka Jordana w Krakowie.

Sala VI.

1512. Szkic do poprzedniego.

Oznacz. dołem po lewej obcą ręką (?) »Jacek Malczewski 1878.« Szkic węglem, wys. 29 cm., szer. 46 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala VI.

1513. W kopalniach Sybiru U stóp stromej skały, zajmującej całe tło obrazu, usiadło siedmiu deportowanych w szarych ubraniach więziennych, płacząc lub w niemej rozpacz.

Szkic olejny na płótnie, wys. 66 cm., szer. 82 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Sala VI.

Merwart Paweł

portrecista i malarz rodzajowy, ur. w Maryanówce (gub. chersońskiej) 1855, żyje w Paryżu. Odbawszy studia politechniczne w Wiedniu i Gracju, kształcił się w wiedeńskiej Akademii sztuk pięknych pod Pentherem, 1876

w Monachium, 1877 w Düsseldorfie, poczem przeniósł się na stałe do Paryża.

- 1514. Z deszczu pod rynnę.** Młoda dziewczyna schroniła się przed ulewnym deszczem w spróchniałej wierzbie, rozpiąwszy nad głową niebieski fartuszek. Młody pastuszek całuje ją. Na przodzie piesek, w głębi pasące się owce.

Oznac. dołem po prawej »P (splecione z M) Merwart 1882«. Olejny na drzewie dębowem, wys. 35 cm., szer. 26 cm.

Własność hr. Jerzego Dunin Borkowskiego we Lwowie.

Sala IV.

Pochwalski Kazimierz

portrecista, ur. w Krakowie 25 grudnia 1855, żyje we Wiedniu. Pierwsze wskazówki otrzymał od ojca swego, uzdolnionego malarza. Kształcił się w krakowskiej szkole sztuk pięknych pod Matejką, następnie w Akademii monachijskiej. Potem przebywał także dla dalszego wykształcenia w Paryżu i Rzymie. W pierwszych dniach sierpnia b. r. został zamianowany profesorem wiedeńskiej Akademii Sztuk pięknych.

- 1515. Portret rektora dra Ferdynanda Zolla.** Na ciemnym tle stojąca postać uczonego prawnika w starszym wieku, widziana na wprost po kolana. Ubrany w czarną togę wydziału prawniczego z łańcuchem rektorskim na szyi. Prawa ręka trzyma małą książkę w pergaminowej oprawie z rękopiśmiennym tytułem »Corvini Digesta Juris Rom...«, lewa spoczywa na berłach akademickich, leżących na stole. Wielkość naturalna.

Oznac. dołem po prawej »K. Pochwalski 1887.« Olejny na płótnie, wys. 120 cm., szer. 80 cm.

Własność Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie.

Sala VI.

- 1516. Portret prof. dra Ludwika Teichmanna.** Na ciemnopopielatym tle siedząca postać uczonego anatoma w podeszłym wieku, widziana na wprost poniżej kolan. Głowa o długiej, siwej brodzie, z bystro patrzącymi oczyma, nieco pochylona. Ubrany w purpurową, jedwabną togę wydziału medycznego z szerokim gronostajowym kołnierzem. Na

szy łańcuch rektorski. Obie ręce (prawa, trzymająca małą książkę) oparte na poręczy fotelu obitego czerwona materyą. W głębi po prawej czaszki ludzkie lub zwierzęce i dzieła medyczne. Wielkość naturalna.

Oznac. dołem po lewej »K. Pochwalski 1887.« Olejny na płótnie, wys. 131 cm., szer. 91 cm.

Własność i miejsce jak Nr. 1515.

Gottlieb Maurycy

malarz historyczny, ur. w Drohobyczu 12 lutego 1856, zm. w Krakowie 17 lipca 1-79. 1867—1872 kształcił się we Lwowie pod Godlewskim, 1872 w Akademii wiedeńskiej, 1874 w krakowskiej szkole sztuk pięknych pod Matejką, 1875 w Monachium pod Pilotym. 1876 powrócił do Wiednia 1878 do Galicyi i tegoż roku jeszcze wyjechał do Rzymu.

- 1517. Shylock i Jessica.** Na tle ciosowego muru stoi na schodkach, prowadzących ku prawej, Shylock z długą, siwą brodą, w długim, czarnym płaszczu z futrzanym kołnierzem i w czarnej czapce. Lewą ręką objął tulącą się do niego Jessykę, ubraną w jasną suknię i biały stanik z zielonymi, aksamitnymi rękawami; sięga po klucz, który jej ojciec prawą ręką podaje.

ilustr.

Oznac. dołem po prawej »M. Gottlieb 1876. Op. A. (?) Drohobycz.« Olejny na płótnie, wys. 150 cm., szer. 116 cm.

Własność prywatna.

Sala VII.

- 1518. Żydzi w bożnicy.** Po lewej żydzi, czytający w wielkich księgach; po prawej wchodzi z żoną żyd w wysokiej czapce futrzanej.

Oznac. dołem po prawej »M. Gottlieb«. Szkic olejny na płótnie, wys. 37 cm., szer. 25 cm.

Własność Maryana Gorzkowskiego w Krakowie.

Roztworowski Stanisław hr.

malarz rodzajowy i pejzażysta, ur. 1856, zm. w Krakowie 9 sierpnia 1888. Kształcił się od r. 1876 w pe-

tersburskiej Akademii sztuk pięknych, następnie, otrzymawszy złoty medal i trzyletnie stypendyum, przez lat kilka w Rzymie.

- 1519. Pieśń bez słów.** W salonie siedzi po lewej przy fortepianie młoda dama w różowej sukni. Młody mężczyzna, siedzący po prawej, gra na wiolonczeli.

Oznac. dołem po lewej »S. Roztworowski 87.« Olejny na płótnie, wys. 59 cm., szer. 87 cm.

Własność hr. Stanisławowej Roztworowskiej w Krakowie.

Sala VI.

- 1520. Nad Sieniawą.** Brzegiem spokojnie płynącej rzeczulki, zajmującej środek obrazu, idzie zieloną łąką po lewej młoda dama w białej sukni z czerwoną wstążką.

Oznac. dołem po prawej »Roztworowski.« Olejny na płótnie, wys. 66 cm, szer. 52 cm

Własność i miejsce jak Nr. 1519.

Wiesiołowski Ludwik

malarz historyczny, ur. 1856, zm. w Warszawie 12 maja 1892. Kształcił się w petersburskiej Akademii sztuk pięknych, a ukończywszy ją 1878 ze złotym medalem i stopniem »akademika«, podążył do Rzymu. 1880 i 1881 pracował w Paryżu, 1886 wrócił do Warszawy, gdzie 1887 założył szkołę malarstwa dla kobiet.

- 1521. Hagar z Izmaelem, opuszczająca dom Abrahama.** Po lewej, na tle ciosowego domu, Abraham w bieli i popielatym płaszczu, zarzuconym na lewe ramię, wypędza Hagarę gestem lewej ręki. Hagar w bieli, opasana czerwonym szalem, objawwszy półnagiego Izmaela prawą ręką, odchodzi z pokorą ku prawej.

Oznac. dołem po lewej »Л. Весселевский 1878.« Olejny na płótnie, wys. 175 cm., szer. 139 cm.

Własność prywatna.

Sala VI.

1522. Dawid, grający na harfie. Na kamiennem siedzeniu, wyścielonem skórą tygrysią, siedzi młody pólnagi królewski młodzieniec, grając na małej harfie.

Oznacz. dołem po lewej »Paris 1881 Louis Wiesiołowski.«
Olejny na płótnie, wys. 183 cm., szer. 98 cm.

Własność prywatna.

Sala VI.

Rossowski Władysław

malarz historyczny, ur. w Monasterzyskach (na Wołyniu) 1857, żyje w Krakowie. Kształcił się w krakowskiej szkole sztuk pięknych pod Matejką, a następnie, otrzymawszy stypendyum cesarskie, w Akademii monachijskiej, Dreźnie i Paryżu. Powróciwszy, osiedlił się w Krakowie.

1523. Wjazd królowej Jadwigi do Krakowa. Środkiem obrazu porusza się ku lewej brzegiem Wisły po drodze, usłanej kwieciami, konny orszak. Na przedzie trębacze i bijący w kotły, za nimi królowa w żółtej sukni i gronostajowym płaszczu, na siwym rumaku, pokrytym bładoniebieskim kutanem. Towarzyszy jej kardynał o długiej, siwej brodzie. Za nią biskup, w bogatym ornacie i mitrze. Dalej damy konno, rycerz w pełnej zbroi na karym koniu, chorągwie, łucznicy i kolasa królowej, wyposażona perłową macicą i zaprzężona czwórką białych rumaków. Po lewej (za wierzbą) wyszedł na spotkanie burmistrz, niosący królowej chleb i sól, biskup pod baldachimem, duchowni i lud; dziewczynki w bieli rzucają kwiaty. Na pierwszym planie w dwóch łodziach po prawej rybacy, po lewej damy w wytwornych szatach, witają królowę okrzykami radości.

Oznacz. dołem po prawej »W. Rossowski Kraków r. p. 884.« Olejny na płótnie, wys. 205 cm., szer. 450 cm.

Własność artysty w Krakowie.

Sala VII.

Hercisz Emanuel

malarz historyczny, ur. w Oświęcimiu 25 grudnia 1858, zm. w Krakowie 1889 (?). Kształcił się w krakowskiej

szkole sztuk pięknych, najpierw pod Łuszczkiewiczem i Loefflerem, następnie pod Matejką.

- 1524. Wit Stwosz pokazuje swój ołtarz w kościele Najśw. Panny Maryi patrycyuszom krakowskim.** Wit Stwosz (portret Jana Matejki) w siwym talarze, obrócony tyłem, wskazuje lewą ręką świeżo skończone dzieło swoje. Po prawej grupa kilkudziesięciu patrycyuszów krakowskich z prokonsulem na czele. W stalach i po prawej kilka kobiet.

Oznacz. dołem po prawej »E (splecione z H) Herncisz 1882 w Krakowie«. Olejny na płótnie, wys. 150 cm., szer. 240 cm.

Własność Włodzimierza Postruskiego w Wojniówie.

W westybulu.

Stachiewicz Piotr

malarz historyczny i rysownik, ur. w Nowosiólkach gościnnych (w Galicyi) 29 października 1858, żyje w Krakowie. Po ukończeniu politechniki lwowskiej kształcił się 1877—1883 w krakowskiej szkole sztuk pięknych, a 1883—1885 w Akademii monachijskiej pod prof. Seitzem. 1886 odbył większą podróż po Włoszech.

- 1525. Przed krzyżem.** Kobieta wiejska podniosła dziecko w kożuszce do krzyża, stojącego po prawej, a dziecko, obejmując go rączkami, całuje twarz Ukrzyżowanego.

Oznacz. dołem w środku »Piotr Stachiewicz Kraków 1885.« Olejny na płótnie, wys. 56 cm., szer. 43 cm.

Własność hr. Jerzego Dunin Borkowskiego we Lwowie.

Sala VII.

Styka Jan

malarz historyczny, ur. we Lwowie 18 kwietnia 1858, żyje we Lwowie. Kształcił się do r. 1879 w Akademii wiedeńskiej pod Griepenkerlem. 1881—1885 bawił we Włoszech, 1886 w Paryżu. 1888 osiadł na czas jakiś w Kielcach, skąd się na stałe sprowadził do Lwowa.

- 1526. W pochodzie na Sybir.** Po lewej skazańcy, idący w rzędach po trzech; pierwsi mają ręce przykute do żela-

znego drąga. Przed nimi kozak na koniu, który się płoszy przed postacią Zbawiciela, wznoszącą się nad śnieżną płaszczyznę.

Oznac. dołem po prawej »J. Styka w Krakowie 1885—«. Olejny na płótnie, wys. 52 cm, szer. 94 cm.

Własność ks. Adamowej Lubomirskiej w Międzyńcu.

Żmurko Franciszek

malarz historyczny, ur. we Lwowie 18 lipca 1858, żyje w Warszawie. Kształcił się początkowo we Lwowie pod Franciszkiem Tepą (por. str. 249, Nry 1128—1143a), potem w krakowskiej szkole sztuk pięknych, w Akademii monachijskiej pod Aleksandrem Wagnerem, 1879 w Krakowie pod Matejką, wreszcie we Florencji i Rzymie. Od 1882 stale osiadł w Warszawie.

- 1527. Włoszka.** Na biało podmalowanem tle popiersie młodej włoszki (modelu) w półprofilu ku lewej. Głowa z czarnym, rozczochranym włosiem i wzrokiem, ostro w lewo skierowanym, zwrócona na wprost. Rozpięta koszula odsłania piersi z czerwonym szkaplerzem. Wielkość naturalna.

Oznac. górą po lewej »F. Żmurko«. Szkic olejny na płótnie, wys. 67 cm., szer. 51 cm.

Własność prof. Oskara Fabiana we Lwowie.

Sala VI.

- 1528. Portret ojca artysty.** Na tle szarożółtej kotary siedząca postać sławnego matematyka, widziana po kolana w półprofilu ku lewej. Ubrany czarno; prawa ręka z sygnetem na drugim palcu, założona na lewą, spoczywa na kolanie. Wielkość naturalna.

Oznac. górą po prawej »F. Żmurko 1879«. Olejny na płótnie, wys. 93 cm., szer. 49 cm. Żmurko Wawrzyniec, ur. w Jaworowie 1824, zm. we Lwowie 1889. Por. Finkel i Starzeński, Historia uniwersytetu lwowskiego 1894. II, 152.

Własność prof. Oskara Fabiana we Lwowie.

Sala VI.

Axentowicz Teodor

portrecista i malarz rodzajowy, ur. w Kronsztadzie (Brassó, w Siedmiogrodzie) 13 maja 1859, żyje w Pa-

ryżu. Kształcił się w monachijskiej Akademii malarskiej między 1879 a 1883, gdzie za swoje prace otrzymał trzy srebrne medale, następnie w Paryżu, gdzie dotąd przebywa.

- 1529. Kowal.** Na biało podmalowanym tle kowal o atletycznej budowie ciała stoi z nagiemi, założonemi na piersiach ramionami, na wprost. Głowa z długą brodą, zwrócona przez ramię ku prawej. Wielkość naturalna.

Oznacz. górą po prawej »T. Axentowicz 18—81«. Olejny na płótnie, wys. 115 cm., szer. 80 cm. Obraz ten malowany w Monachium, na co wskazuje dziecko w habitcie, t. zw. »Münchener Kindl« w dacie między 18 a 81.

Własność dra Karola Beliny-Wągrowskiego w Czortkowie.
Sala VII.

Sokołowski Zygmunt

malarz historyczny i pejzażysta, ur. w Poznańskim 1859, zm. w Paryżu 1888 (?). Kształcił się w krakowskiej szkole sztuk pięknych, następnie 1879—1880 w Akademii monachijskiej pod Aleksandrem Wagnere. 1881 stale osiadł w Paryżu.

- 1530. Józef, sprzedany przez braci.** W środku Józef, nagi chłopiec, wychodzi po drabinie z podziemnego więzienia, gorzko płacząc. Po prawej pięciu braci, drwiących z jego smutku; po lewej inni bracia, odbierający zapłatę od Egipcyan. W głębi dwa wielbłądy; na jednym z nich siedzi kobieta.

Oznacz. dołem po lewej »Z. Sokołowski 1883 r«. Olejny na płótnie, wys. 163 cm., szer. 244 cm.

Własność Tow. Przyj. Sztuk pięknych w Krakowie.
Sala I. wystawy współczesnej.

- 1531. Lasek brzozowy.** Na tle szarego nieba żółta łączka z młodym brzozowym i grabowym zapustem.

Oznacz. »Z Sokołowski«. Olejny na płótnie, wys. 26 cm., szer. 43 cm.

Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie.
Sala VI.

- 1532. Pastwisko leśne.** Na żółkłej łączce rosną gdzieniegdzie młode drzewka leśne. W tle szare niebo.

ilustr.

Oznaczenie, rodzaj, wymiary i własność jak Nr. 1531.

Szymanowski Wacław

rzeźbiarz i malarz historyczny i rodzajowy, ur. w Warszawie 23 sierpnia 1859, żyje w Monachium. Do r. 1880 uprawiał wyłącznie rzeźbiarstwo i kształcił się w Paryżu pod Cyprianem Godebskim (por. str. 271, Nr. 1215) i Delaplanche'm. Wróciwszy do Monachium oddał się malarstwu i był uczniem prof. Löfflza. (1888 otrzymał medal w Monachium, 1889 medal I-szej klasy w Paryżu).

- 1533. Portret malarza Teodora Axentowicza.** Siedząca postać młodego artysty na wprost, w ciemnym ubraniu. Prawa ręka, trzymająca papierosa, oparta o stół renesansowy, lewa zwieszona na prawe kolano. Na stole pracowni majolika z pedzlami. Wielkość naturalna.

Oznacz. dołem po lewej »W. Szymanowski, Monachium 82«. Olejny na płótnie, wys. 110 cm., szer. 86 cm.

Własność Agnieszki Axentowiczowej we Lwowie.
Sala VII.

- 1534. Węgierski pastuch koni (cikosz).** Postać stojąca młodego pastucha, widziana wprost po pas. Głowa, zasłonięta kapeluszem o wąskich brzegach, nieco ku prawej pochylona. Pali fajeczkę, którą prawą ręką trzyma. Wielkość naturalna.

Oznacz. dołem po lewej »Wacek 1832«. Bronzowany odleż gipsowy, wys. 88 cm., podstawa szer. 34 cm., dł. 26 cm. Twar cikosa jest portretem malarza Pátákyego.

Własność Teodora Axentowicza w Paryżu.
Sala IV.

Wolski Stanisław Pomian

malarz historyczny i rodzajowy, ur. w Warszawie 8 kwietnia 1859, zm. tamże 2 maja 1894. Kształcił się najpierw w Warszawie, następnie w krakowskiej szkole

sztuk pięknych, wreszcie kosztem dra Jordana przez lat kilka (około 1883—1885) w Monachium. Osiadłszy w Warszawie, popadł przed dwoma laty w nieuleczalną chorobę umysłową.

- 1535. Na popasie.** Na placu, pokrytym śniegiem, furman poi parę koni, zaprzężonych do bryczki, i uśmiecha się do przechodzącej, młodej dziewczyny, ubranej w jaskrawo-czerwoną suknię. W głębi przed małomiejским domem zajezdnym usiedli podróżni.

Oznacz. dołem po lewej »Stanisław Pomian Wolski Monachium 1884.« Olejny, wys. 42 cm., szer. 53 cm.

Własność prywatna.

Sala VII.

- 1536. Po bitwie.** Na tle zimowego krajobrazu ułan polski, na siwym koniu, pyta dziewczyny o drogę. W głębi po prawej drugi podtrzymuje rannego towarzysza. Dalej po lewej nadjeżdża czwarty ułan; obok niego postępują czterej ranni żołnierze pieszo. W głębi wioska w płomieniach i bitwa.

Oznacz. dołem po prawej »Stanisław Wolski 1886«. Olejny na płótnie, wys. 81 cm., szer. 130 cm.

Własność Dra Wacława Machnowskiego w Stanisławowie.

Sala VI

- 1537. Epizod z bitwy pod Raszynem.** Po prawej oddział ułanów polskich, pędzący wzdłuż muru małego miasteczka do ataku na odgłos trąbki trębacza na siwym koniu. Po lewej konnica austriacka, chcąc się przedrzeć przez most. W głębi kościół, a dalej ku prawej domy w płomieniach.

Olejny na płótnie, wys. 108 cm., szer. 180 cm.

Własność prywatna.

Sala VII.

Krudowski Franciszek

malarz przedmiotów historycznych, przeważnie religijnych, ur. w Krakowie 1860, gdzie obecnie przebywa. Kształcił się w wiedeńskiej Akademii pod prof. Grie-

penkerlem, następnie, otrzymawszy »rzymską nagrodę«, jako stypendysta w Rzymie, skąd 1893 powrócił do Krakowa.

- 1538. Madonna.** Na tle bladzielonej, wzorzystej materyi, zawieszanej w plecach ciosowego tronu, siedzi Madonna, obejmując lewą ręką nagie dzieciątko Jezus, które stojąc na Jej lewem kolanie, błogosławi świat. W prawej ręce spoczywającej na łonie trzyma kwiaty. Ubrana w bladoliliową suknię z białą oponą na głowie i pierśsiach. Na kolana zarzucona ciężka, złotolita, wzorzysta materya z niebieską podszewką. Poniżej wielkości naturalnej.

Oznacz. dołem po lewej »F. KRUDOWSKI 1885«. Olejny na płótnie, wys. 84 cm., szer. 61 cm.

Własność hr. Andrzeja Potockiego w Krakowie.

Sala VI.

- 1539. Św. Cecylia.** Święta, której głębokie natchnienie maluje się na wzniesionej twarzy, usiadła przy organach, dotykając się klawiszów prawą ręką. Ubrana w długi stanik ze złotolitej materyi z białymi, jedwabnymi rękawami; na kolana zarzucona wzorzysta, ciężka materya wiszniowego koloru. Wielkość naturalna.

illustr.

Olejny na płótnie, wys. 128 cm., szer. 100 cm.

Własność hr. Antoniego Wodzickiego w Krakowie.

Dodatki i pomyłki druku.

Str. VII. wiersz 5-ty od góry, zamiast: 1439 czytaj: 1539.

Str. 3. Nr. 4. Przedstawia prawdopodobnie Apollina u źródła Hippokreny.

Str. 3. Nr. 5. Obraz ten przedstawia raczej walkę Herkulesa z Achelousem (w postaci byka), nacooby wskazywał motyw wyrwanego rogu. Por. ten sam temat w Nrach 867 i 868

Str. 10. Nr. 25. zamiast: *Podowskiego* czytaj: *Podolskiego*.

Str. 12. Nr. 48. Autentyczność tej akwarelli stwierdza sztych Nr. 70.

Str. 13. Nr. 52. Portretowanym jest nie Friedländer, lecz sławny filozof Mojżesz Mendelsohn, ur. w Dessau 1729, zm. w Berlinie 1786.

Str. 14—22. Nry 63—143. są w znakomitym katalogu Engelmanna (Daniel Chodowiecki's sämtliche Kupferstiche. Lipsk 1859) numerowane i determinowane jak następuje (numery Engelmanna w nawiasie): Nr. 63. (50 i 17). Karawana i śpiąca kobieta wedle Rembrandta. Nr. 64. (133). Powrót ze ślubu. Nr. 65. (134). Bankrut. Nr. 66. (133). Szewc-bankrut. Nr. 67. (80). Studya figur. Nr. 68. (138). Trzy polskie figurki: *Devotka* (sic!) Popolska, szlachcic i ksiądz. Nr. 69. (81. I). Dwa studya jeźdźców na jednej płycie. Nr. 70. (79). Utarczka. [Por. powyżej uwagę do Nru 48]. Nr. 71. (949). Rozmaite pomysły. Nr. 72. (78). Osiedlenie się francuzów w Prusiech »zur Errichtung der Regie«. Nr. 73. (82). Życie zalotnicy. Nr. 74. (115). 24 głowy męskie do Lavatera »Fizyognomicznych fragmentów«. Nr. 75. (116). 24 inne głowy męskie do tegoż dzieła. Nr. 76. (188). Rozwój cnoty i występu (w »Göttinger Taschenkalender 1778«). Nry 77 i 78. (191, I. i III). Nr. 79. (192). Ex libris artysty. Nr. 80 i 81. Rycina tytułowa do Salzmann'a »Carl von Carlsberg«, (536 i 536, I). Nr. 82 i 83. Winieta tytułowa do tegoż dzieła (z numerem 80, względnie 81 na jednej płycie. 537, I. i 537, I. 1). Nr. 84. pierwsza, Nr. 85. druga rycina do Klopstocka »Jesus Messias«. (465, I. 466, II). Nr. 86. Rycina tytułowa do »Carewicza Chlora«, (467). Nr. 87. Rycina do »Der Besuch im St. Hiob zu ***«, »Wandsbecker Bothe« (470). Nr. 88. Rycina do »Paul Erdmanns Fest« (468). Nr. 89 i 90. Rycina tytułowa do Salzmann'a »Carl von Carlsberg« (510, I. i 511, I. 1. 510, I. i 511, I. 2). Nr. 93. *Allegorya* hołdu sztuk pięknych dla króla pruskiego Fryderyka Wilhelma II. w Królewcu (574). Nr. 94. Rycina tytułowa do berlińskiego kalendarza genealogicznego z r. 1789. (601). Nr. 95. Winieta tytułowa do Hermesa »Für Eltern und Ehelustige I« (605). Nr. 96. (606). Nry 97 i 98. Dwie ryciny do »Idris« Wielanda (607—608). Nr. 99. Winieta tytułowa do Hermesa »Litterarische Märtyrer« (610). Nr. 100. Przymioty natury ludzkiej (609). Nr. 101. Mała scena etruska (605, a). Nry 102—104. Rycina tytułowa do wydania Poezji Wiesingera (697, I. a. 697, II. 697 I. b. 1). Nry 105—106. Rycina tytułowa do Jean Paul'a »Unsichtbare Loge« (694, I i II). Nry 107—108. (696, I a, b, i II). Nry 109—111. (699 I b, I a, i II. 700). Nry 112—116. Rycina do II części »Gemaehde von St. Petersburg« (701, I a, I b 701, II. 702. I a, I b). Nr. 117. 6 rycin przedstawiających szczerość i obłudę z »Göttinger Taschenkalender 1791« (713, II). Nr. 118. (714, II a). Nr. 119. Rycina do dzieła Storch'a »Gemaehde von St. Petersburg« (719, I). Nr. 120. Rycina tytułowa i winieta tytu-

łowa do II. części tegoż dzieła (717. 718). Nr. 121. Winieta tytułowa do wydania poezyj Matthissona (720, I a). Nr. 122. Winieta tytułowa do »Die Gründung der Bürgerfreyheit Hamburgs« (721, I). Nr. 123. 6 rycin do historii polskiej. Kazimierz spada z konia na polowaniu i umiera. Konrad mazowiecki wyzywa króla Jana Olbrachta na pojedynek. Wielki Mistrz stawia Lutrowi pytania. Śmierć Wapowskiego wskutek bójki pomiędzy Janem Tenczyńskim a Samuelem Zborowskim. Dysputa religijna w Toruniu. Stanisław Leszczyński ucieka z Gdańska (833, I a). Nr. 124. Mieszkańcy z Offenbach uciekają do Hanau (834, II a). Nry 125—128. 4 ryciny do Almanachu Beckera na r. 1798 (838, I. 829, I. 840. 840, I). Nry 129—132. Rycina tytułowa i winieta tytułowa do Ungera »Julchen Grünthal« (853, I b. 844, II b. 855, I a. 856, I a). Nr. 133. (857, II). Nr. 134. Winieta tytułowa do Beckera »Darstellungen« (860, I a). Nr. 135. Rycina do Steina »Charakteristik Friedrichs II« (947, I). Nr. 136. Karykatury (136. 137). Nry 137—141. Lippert i Zingg (882, A, B, I, II). Nr. 142. Rycina tytułowa do »Herbies moreaux par Mad. de Genlis« (885, I b). Nr. 143. Ziethen zasypia przy stole Fryderyka II (948, I).

Str. 25. Nr. 152. Portret ten, przedstawiający nie ks. Sułkowskiego, lecz marszałka St. Małachowskiego (por. Nr. 153), jest dziełem Józefa Grassiego, (por. str. 62, Nry 329—334) i własnością Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu. (Por. kat. pozn. Nr. 65 i Rastaw. I. 186, Nr. 10.)

Str. 25. Nr. 153. (illust.) Autorstwo Bacciarellego zdaje się wątpliwem; może Grassi lub Plersch.

Str. 26. Nr. 155. Autorem tego obrazu jest nie Bacciarelli, lecz Plersch. (Por. str. 31, Nry 173—186). Jest własnością Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu. (Por. kat. pozn. Nr. 169).

Str. 35. Nr. 190. Rysunek ten nie przedstawia św. Jana Ewangelisty, lecz jest kopią piszącego młodzieńca, siedzącego na stopniach po prawej stronie fresku Raffaella »Dysputa nad św. Sakramentem«.

Str. 38. Nr. 197. zamiast: *W środku Czarniecki* czytaj: *W środku Czarniecki*.

Str. 41. Nr. 210. Autorstwo Smuglewicza zdaje się być wątpliwem i podpis sfałszowanym. Nie mamy żadnego innego dowodu, jakoby Smuglewicz podlegał artystycznemu wpływowi Norblina. Napis ołówkiem po stronie odwrotnej »Borowski«, kaže przeciwnie w akwarelli upatrywać cenne i rzadkie dzieło Kaspra Borowskiego, zięcia Antoniego Smuglewicza, (por. str. 36, Nr. 192), ur. około 1780, a zm. po 1820. Por. Rastaw. I, str. 68.

Str. 45. Nr. 229. zamiast *w Puławach* czytaj *w Nieborowie*.

Str. 46. Nr. 238. zamiast *podaje sygnaturę D. 1733* czytaj *podaje sygnaturę »D. 1783«*.

Str. 58. Nr. 312. Portretowaną jest druga żona Szczęsnego Potockiego, Mnischówna z domu. Oznacz. dołem na odwrotnej stronie nut »*Lampi fecit*«.

Str. 61. Nr. 327. zamiast: *pendent* czytaj: *pendant*.

Str. 73. do biografii Zygmunta Vogla dodaj: *podpisywał się czasem »Vogel Ptaszek«*.

Str. 76. Nry 385—386 umieszczone obecnie w sali II.

Str. 76. po Nrze 386. dodaj: Nr. 386a. **Portret malarza Franciszka Smuglewicza.** Artysta w średnim wieku siedzi pod oknem przy stole w profilu ku prawej. Prawą rękę oparł o poręcz krzesła; głowa zwrócona przez ramię ku oknu. Krótkie żółte pantaloney, także kamizelka i wielki

niebieski płaszcz; peruka pudrowana. Lewica, oparta na stole, trzyma arkusz papieru.

Olejny na płótnie, wys. 75 cm, szer. 55 cm. — Własność Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu. — Sala II.

Str. 81. Nr. 408. zamiast: *pendent* czytaj: *pendant*.

Str. 83. Nr. 414. zamiast: *Wiatrak II.* czytaj: *Wiatrak I.*

Str. 84. Nr. 417. Portretowana była córką księcia Andrzeja (nie Kazimierza Poniatowskiego).

Str. 85. Nry 457—476. zamiast: *Skrzydło IXb*, czytaj: *Skrzydło XVIIb*.

Str. 86. zamiast: *Klimes Jozef* czytaj: *Klimeš* lub *Klimes Józef*.

Str. 96. Nr. 518. zamiast: *ze szkaplerzem* czytaj: *z różańcem*.

Str. 96. Nr. 522. zamiast: *Skrzydło VIIla* czytaj: *Skrzydło VIIlb*.

Str. 83. Nr. 531. może »Napoleon pod Arcole« (?).

Str. 100. do biografii Tyszkiewi żówniej Anny hr. dodaj: *Por. jej portret Nr. 260*.

Str. 109. wiersz 3-ci od dołu, zamiast: *pobyciu* czytaj *pobycie*.

Str 110 i 111. Nry 581—583. są własnością Ludwika Michałowskiego w Krakowie.

Str. 111. Nry 585 i 586. zamiast: *Wiatrak II.* czytaj: *Wiatrak I.*

Str. 114. wiersz 17 od dołu, zamiast: *Mozona* czytaj: *Marona*.

Str. 121. Nr. 609 po słowach: *Dr. Czekierski opuść: na koniu*.

Str. 127. Nr. 669. wiersz 5-ty od dołu przed: *Rysunek* dodaj: *Oznacz. dołem po lewej »Joachim Lelewel« (Por. Tyg. ilustr. 1878, Nr. 149, str 283).*

Str. 128. Nr. 672. zamiast: *Wiatrak I.* czytaj: *Wiatrak II.*

Str. 131. Nr 685. zamiast: *Wiatrak I.* czytaj: *Wiatrak II.*

Str 134. Nr 695. zamiast: *Wiatrak II.* czytaj: *Wiatrak I.*

Str. 135. Nr. 693 zamiast: *Wiatrak I.* czytaj: *Wiatrak II*

Str. 139. Nr 721. Autorem tego obrazu jest prawdopodobnie Kasprzycki Wincenty (1802—1849), który wykonał liczne widoki architektoniczne Warszawy podobnej faktury. (Por Rastaw. I. 219—222).

Str. 140 Nr. 723. wystawiony obecnie w sali II.

Str. 142. Nr. 731. Portretowany był prowincyałem Pijarów i rektorem szlach. konwiktu Pijarów w Warszawie, ur. 4 stycznia 1758, zm. około 1830 (?). Wedle tego rysunku wykonał Kielisiński miedzioryt w kierunku przeciwnym; por. J. Al. Kamińskiego »Materyały« I, 140.

Str. 145. Nr. 745. wiersz trzeci od dołu zamiast: *na płótnie* czytaj: *na drzewie*.

Str. 153. Nr. 769. Zamiast: *Czerkies*, czytaj: *Grenadyer*.

Str. 155. Nr. 779. Zamiast: *Huzar austriacki*, czytaj: *Huzar francuski*.

Str. 159. Nr. 799. ma być: *Własność hr. Józefy Michałowskiej w Krakowie*.

Str. 166. Nr. 842 zdaje się być autoportretem nie Kanutego R, ale raczej syna jego, Bolesława R, ur. koło 1830, a żyjącego obecnie w Wilnie.

Str. 177. wiersz 11-sty od góry zamiast: *Dmuchowskiego*, czytaj: *Henryka Dmochowskiego*. (Por. str. 195, Nr 950).

Str. 179. Do biografii Gaszyńskiego dodaj: *Pracował dłużej czas we Włoszech*.

Str. 197. Nr. 953 Zamiast: *Dwór Ossowie*, czytaj: *Dwór w Ossowie*.

Str. 201. Nr. 936. dodaj: *Por. str. 220. i Nr. 1031*.

Str. 206. wiersz 8-my od góry (w biografii M. Cerchy), zamiast: *malarz karykatur*, czytaj: *malarz architektury*.

Str. 208. Nr. 991. jest ilustrowany.

Str. 210. do 1 ru 997. Rzeźbiarz Giećewicz kształcił się po 1840 w Rzymie; czy atoli ten Giećewicz jest identycznym z autorem tej rzeźby, której faktura wskazuje na o wiele młodszego, prawdopodobnie współczesnego rzeźbiarza-amatora, nie dało mi się do tej chwili sprawdzić.

Str. 228. Nr. 1063 wiersz 2-gi od dołu, zamiast: *Czechowiczowej* czytaj: *z hr. Rozwadowskich Orzechowiczowej w Kalnikowie*.

Str. 229. Nr. 1066. wiersz 16-szy od dołu, zamiast: *Czechowiczowej* czytaj: *z hr. Rozwadowskich Orzechowiczowej w Kalnikowie*.

Str. 229. Nr. 1067. zamiast: *Sala III*. czytaj: *Sala IV*.

Str. 230. Nr. 1071. zamiast: *Sala III*. czytaj: *Sala IV*.

Str. 231. dodaj: **Nr. 1076 a. Pikieta ułanów w Hiszpanii.** Olejny na drzewie, wys. 25 cm., szer. 38 cm. Wł.: ks. A. Sapielhy we Lwowie.

Str. 232. Nr. 1082. zamiast: *pod Potowcami* czytaj: *pod Płowcami*.

Str. 239. Nr. 1098. zamiast: *Wiatrak II* czytaj: *Wiatrak I*.

Str. 239. Nr. 1099. zamiast: *pułkownika Karola* czytaj: *generata Karola*.

Str. 240. Nr. 1100. dodaj: *Własność Ludwika Michałowskiego w Krakowie*.

Str. 251. Nr. 1136. wiersz 6-szy od góry po *Akwarella* dodaj: *na kości słoniowej*.

Str. 255. Nry 1150 i 1151. zamiast: *Sala V*. czytaj: *Sala IV*.

Str. 256. Nr. 1156. dodaj: *Treść tego obrazu jest podana w katalogu galerii cesarskiej we Wiedniu jako »Król Rudolf w niebezpieczeństwie życia pod Murten« (!).*

Str. 258—260. Opisanie szczegółowe tych dwóch obrazów (Nry 1161 i 1162) zawdzięczam ich właścicielowi, a długoletniemu wiernemu przyjacielowi H. Pillatigo

Str. 269. wiersz 4-ty o góry zamiast: *poprzedniego* czytaj: *następnego*.

Str. 269. Nr. 1203. wiersz 6-ty od dołu, zamiast: *Tamerlan leży* czytaj: *Bajazet leży* — a wiersz 5-ty od dołu, zamiast: *wchodzi Bajazet* czytaj: *wchodzi Tamerlan*.

Str. 275. wiersz 6-ty od dołu, zamiast: *1836* czytaj: *1831*.

Str. 280. Nr. 1242. wiersz 8-my od dołu, zamiast: *Czechowiczowej*, czytaj: *Orzechowiczowej w Kalnikowie*.

Str. 287. po Nrze 1275. dodaj: **Nr. 1275a. Faust i Gretchen.** Małgorzata schodzi ku lewej po stopniach katedry, a skromnie spuściwszy głowę, nie widzi Fausta, ani towarzyszącego mu Mefista, stojących na dole. Za nią dwie ciekawie z portalu katedry wychylające się głowy męskie, profile samego artysty i Rafała Maszkowskiego.

Oznacz. dołem po prawej »A. Grotlger 1857«. Rysunek ołówkiem, wys. 35 cm., szer. 26 cm. Gretchen jest portretem panny »Louise«, do której się był ówczas serdecznie przywiązał.

Własność Teodora Axentowicza w Paryżu.

Str. 296. wiersz 8-my od góry zamiast: *w styczniu 1867*, czytaj naturalnie: *w grudniu 1867*. Por. dokładnie podaną datę: str. 279. wiersz 18-ty od góry.

W ilustracyach na str. 39. zamiast: *Pilatti H.* czytaj: *Pillati H.*

Wykaz właścicieli.

Liczby odnoszą się do numerów porządkowych katalogu i dzieł sztuki.

J. Apost. Mość Cesarz i Król Franciszek Józef I. (Gödöllö) 1394—1404. J. Ces. Wys. Arcyksiężna Gizela (Monachium-Schwabing) 1450. ~~~~~ Abrahamowicz D. (Siemianówka) 1493. Akademia sztuk pięknych (Wiedeń) 335, 1157, 1438, 1449. Antoniewicz Bołoz J. (Lwów) 409, 951—2, 1251—61. Axentowicz T. (Paryż) 1275 a, 1534. Axentowiczowa A. (Lwów) 1533. Baranowski A. B. (Lwów) 1097. Bartusowa (Lwów) 1002. Bartynowski Wł. (Kraków) 24. Baworowski M. hr. (Sorock) 1142. Bełza Wł. (Lwów) 862. Benzelstjerna-Engeström W. hr. (Poznań) 715—7, 979, 1085, 1126—7, 1441—2, 1461. Bergerowa S. (Lwów) 1216. Bezimienni 155, 200, 323—4, 484—5, 614, 669, 681—2, 718, 721, 833, 937, 954—5,	997, 1031, 1103, 1104—6, 1114, 1121—2, 1158, 1161, 1162—4, 1182, 1189, 1190, 1191—5, 1215, 1221, 1248, 1448, 1451—2, 1457, 1471, 1479, 1485, 1495, 1497, 1517, 1521—2, 1535, 1537. Biechońska H. (Kraków) 1202—7, 1212—14. Birnbaum P. (Stanisławów) 1454. Bohdanowicz dr. (Paryż) 1489—92. Borkowski Dunin J. hr. (Lwów) 566—567, 713, 752, 916, 1004, 1068, 1076, 1101, 1143a, 1233, 1284, 1514, 1525. Borowski Skarbek J. (Drohomyśl) 748, 928, 1064—5, 1067, 1070—1. Brandt J. (Monachium) 1464. Bylicki W. dr. (Lwów) 1447. Cercha S. (Kraków) 984—5. Chłapowski K. (Kopaczewo) 154, 159—64; (Poznań) 945. Chłapowski St. (Przylepki) 494, 501—8, 512, 663—4.

- Cieński L. (Okno) 25.
 Cieszkowscy hr. (Wierzenica) 1009, 1172.
 Czapelski K. (Lwów) 326—7.
 Czartoryski J. ks. (Wiązownica) 743—5, 1329—30.
 Czaykowski J. dr. (Lwów) 1016.
 Czaykowski Wł. (Lwów) 687; (Medwedowce) 1300.
 Dobrzensky br. (Choletow) 1299.
 Działyńska I. hr. (Paryż) 1108.
 Dzbański K. (Ożydów) 1026.
 Dzieduszycka Z. (Juliuszowa) hr. (Lwów) 1056, 1069, 1145.
 Dzieduszycki A. hr. (Jasionów) 726.
 Dzieduszycki Włodz. hr. (Lwów) 1143, 1155, 1289—95, 1380.
 Estreicher-Rozbierski K. (Kraków) 305—7.
 Fabian O. dr. (Lwów) 1527—8.
 Faucherowa Leonowa (Paryż) 1094.
 Fredro A. hr. (Bieńkowa Wisznia) 1347.
 Gorecka M. (Paryż) 1093.
 Gorzeńska M. (Chlebów) 172.
 Gorzkowski M. (Kraków) 1102, 1125, 1518.
 Grottger J. (Kraków) 1301—3, 1345.
 Gryziecka M. (Lwów) 941, 992, 1014, 1418.
 Gurska Pobóg K. (Różwienica) 953.
 Harajewicz Wł. dr. (Kraków) 990.
 Hoffmanowa M. (Lwów) 1151.
 Hulimka A. (Myców) 193.
 Humnicki A. L. (Baczkuryn) 1055, 1276—9.
 Jabłonowski J. (Lwów) 757—8, 929.
 Jendl T. dr. (Lwów) 1342—3.
 Jordan H. dr. (Kraków) 1081, 1222, 1306, 1445, 1481, 1501, 1511.
 Kaczorowski B. dr. (Lwów) 1217.
 Kapituła katedralna (Lwów) 884.
 Kastory L. dr. (Wola Justowska) 1029, 1087, 1111—12.
 Kieszkowski Cz. (Kraków) 1456.
 Kieszkowski J. (Kraków) 1086.
 Kościelski Sefer pasza (Bertholdstein) 1198—201, 1208—11.
 Kotarski P. (Kraków) 1—2, 1178, 1185—8.
 Kowalski Wierusz A. (Monachium) 1465.
 Kowalski Z. (Kraków) 1223.
 Kozłowiecka M. (Lwów) 206—7, 496—7.
 Kozłowski K. (Poznań) 756, 771, 777. 1239, 1282.
 Krausowa A. (Kołomyja) 565.
 Kruszewski J. (Chorobów) 1060—2.
 Lanckoroński K. hr. (Wiedeń) 1393.
 Lesser-Blatteisowa J. (Kraków) 961—4.
 Lewenhard St. dr. (Paryż) 1149.
 Lipińska T. (Kraków) 1472.
 Lisicka A. (Kalinów) 1091—2.
 Lisowiecka M. (Chłopice) 1225.
 Lubiczowa M. (Wiedeń) 1244.
 Lubomirska Adamowa ks. (Miżyniec) 1458—9, 1526.
 Lubomirski A. ks. (Lwów) 329, 333; (Przeworsk) 1348.
 Lunda J. (Wiedeń) 1083.

- Łempicki A. (Krzysztoforzyce) 761, 764, 766, 768, 772, 779, 800, 809, 830.
- M. O. pani (Kraków) 1308.
- Macheżyńska A. (Lwów) 1010.
- Machnowski W. dr. (Stanisławów) 1536.
- Mańkowska (Kraków) 1082.
- Markowa M. (Lwów) 1150, 1152—3, 1177.
- Maszkowska M. (Lwów) 1419—20.
- Maszkowski R. (Lwów) 696.
- Michałowska J. hr. (Kraków) 759, 762—3, 765, 767, 770, 773—4, 778, 780—94, 796—9, 801—6, 808, 810—29.
- Michałowski L. (Kraków) 19, 144, 169—71, 175—6, 184—6, 203, 210, 232, 234—5, 315, 354, 373—4, 419—76, 480, 516, 528, 530—2, 538, 563—4, 618—657, 686, 705, 836, 850—3, 912, 1030, 1088—9, 1098—100, 1107, 1148, 1166—71, 1196, 1227, 1234, 1275, 1346, 1408, 1434—7, 1460, 1466, 1468, 1474, 1480, 1500, 1505—10, 1512—13, 1531—2.
- Michałowski R. hr. (Kraków) 760.
- Mielżyński J. hr. (Miłosław) 950; (Iwno) 1463.
- Milewski Korwin I. hr. 832, 875, 1475, 1482—4, 1486—8, 1496.
- Młodnicki K. (Lwów) 1144, 1154, 1218, 1230—2, 1243, 1265—73, 1280—1, 1296—8, 1307, 1309, 1319, 1320, 1322, 1349—72, 1375—8, 1381—90, 1405, 1407, 1409—10, 1412.
- Muzea cesarskie (Wiedeń) 1156.
- Muzeum im. Lubomirskich (Lwów) 1123.
- Muzeum narodowe w Rapperswyłu (738).
- Mycielski Fr. hr. (Wiśniowa) 208, 498—500, 1001, 1090, 1113.
- Mycielski J. hr. (Kraków) 1096, 1115.
- Mycielski Wład. hr. (Kraków) 1139, 1141.
- Nirenstein (Lwów) 575, 678.
- Oborski A. 493.
- Ochenkowski W. dr. (Lwów) 1015.
- Olizarowa J. hr. (Lwów) 725.
- Orlikowska T. (Lwów) 974.
- Orzechowiczowa z hr. Rozwadowskich W. (Kałników) 1063, 1066, 1242.
- Papara A. (Lwów) 849, 1118.
- Papée St. (Brody) 1159.
- Paszkowski Fr. (Kraków) 218, —9.
- Pawlikowski J. (Lwów) 727—20, 991.
- Pawlikowski M. (Lwów) 26—54, 57—61, 63—143, 166—8, 177—83, 190—1, 201—2, 204—5, 221—30, 236—45, 309—10, 314, 316—22, 331—2, 334, 337—40, 343—51, 355, 358—9, 364—8, 372, 375—84, 387—91, 393—406, 410—11, 414—5, 477—9, 481—2, 495, 510—11, 514, 517—27, 533—4,

- 536—7, 539—43, 545—50,
554—9, 561—2, 569—74,
576, 578—80, 612, 615—7,
658—9, 665—8, 670—3,
677, 679, 683, 685, 688, 694
—704, 706—12, 714, 731—2,
734—6, 739—42, 746—7,
751, 753—5, 807, 835, 837
—42, 845—8, 854—6,
858—60, 863—71, 874,
877—82, 885—6, 904—11,
913—5, 917—8, 924, 926,
939—40, 942, 947—9, 969,
—71, 976—8, 980—2,
986—9, 993—6, 1000, 1003,
1005—8, 1011—2, 1017
—25, 1028, 1057—9, 1072
—4, 1084, 1116—7, 1119—
20, 1128—35, 1137—8,
1240, 1421—4.
- Perelli J. (Stanisławów) 927.
- Popiel K. (Kraków) 231, 1077,
1140, 1406.
- Postruski Wł. (Wojniłów) 1524.
- Potocki A. hr. (Kraków) 215,
311—2, 722, 983, 1075,
1079, 1174—5, 1179—81,
1443, 1499, 1538.
- Potocki E. hr. (Lwów) 1246—7.
- Potworowska H. (Poznań) 1197.
- Przybyśławski K. (Lwów) 356
—7, 1504.
- Przybyśławski Wł. (Uniż) 662.
- Radwański W. J. (Lwów) 18.
- Rejchan St. (Paryż) 930—6.
- Rejchanowa (Lwów) 362—3,
925.
- Rieger Wł. (Zimnawoda) 1136.
- Rodakowski H. (Kraków) 1032
—54.
- Roiński E. dr. (Lwów) 1165,
1176, 1439, 1455, 1469,
—70.
- Romaszkan J. (Lwów) 1440.
- Rossowski Wł. (Kraków) 1523.
- Roztworowska St. hr. (Kraków)
1519—20.
- Rybkowski Tad. (Lwów) 922,
1446.
- Sadowska (Kraków) 1078.
- Sapieha A. ks. (Lwów) 486—91,
585—99, 956, 1076 a, 1160,
1184.
- Schreiber J. (Lwów) 919—20,
972—3, 975.
- Siemieński-Lewicki W. hr. (Lwów)
194—8, 313, 552—3, 691
—3.
- Skałkowski Wł. (Przemyślany)
308.
- Skibiński K. (Lwów) 407—8,
1417, 1425—33.
- Skupniewicz J. (Kołomyja) 1304,
1339.
- Skwarczyńska M. (Lwów) 1027.
- Sołtykowa Z. hr. (Kraków) 412.
- Starzeński E. hr. (Kołomyja)
1476—7.
- Szeptycki J. hr. (Przyłbice)
4—16, 21, 189, 769, 775—6.
- Tarnowscy hr. (Dzików) 62,
165, 209, 233, 246—304,
336, 392, 535, 577, 581—4.
601—11, 674—6, 737, 749.
923.
- Tarnowska St. hr. (Kraków)
998.
- Tarnowski St. hr. (Kraków) 153,
1110.
- Tarnowski St. hr. (Śniatynka) 843,
844, 1173, 1219—20, 1224,

- 1241, 1245, 1249—50,
1274, 1283, 1285—8, 1305,
1323—8, 1337—8, 1340—1,
1344, 1379, 1391—2, 1415
—6.
- Tow. Przyj. nauk (Poznań) 17,
20, 22—3, 55—6, 145—52,
156—8, 173—4, 187—8, 192,
199, 216—7, 220, 325, 328,
330, 341—2, 352—3, 360
—1, 369—71, 386a, 413, 416
—8, 483, 492, 509, 513, 515,
529, 544, 551, 560, 568, 600,
613, 660—1, 680, 684, 689,
719—20, 723—4, 733, 750,
831, 834, 857, 861, 872—3,
876, 883, 921, 938, 943—4,
946, 957—60, 965—8, 999,
1095, 1109, 1124, 1146,
1183, 1462, 1478, 1498.
- Towarzystwo Przyj. Sztuk pię-
knych (Kraków) 1331—6, 1473,
1530.
- Trachtenberg M. dr. (Kołomyja)
1444.
- Trzeciak D. (Taurów) 1080.
- Uniwersytet Jagielloński (Kraków)
1515, 1516.
- Wąrowski Belina K. dr. (Czor-
tków) 1229, 1529.
- Wentzel K. (Kraków) 3, 385—6,
795, 1013.
- Wiktor J. (Czudec) 1321.
- Witkiewicz St. (Zakopane) 1494.
- Własność prywatna p. Bezimienni.
- Wodzicki A. hr. (Kościelec)
1539.
- Wurst A. dr. (Kałusz) 1226, 1228,
1453, 1502—3.
- Zamoyski Wł. hr. (Kórnik) 887
—903, 1147, 1373—4.
- Zielonka K. (Lwów) 211—4.
- Żeleński Wł. (Kraków) 1411,
1413, 1467.
- Żychlińska S. (Poznań) 738.

Wykaz artystów.

(Nazwiska artystów, jedynie wzmiankowanych w życiorysach lub przy poszczególnych dziełach, ujęto w nawias)

- (Abel p. Brodowski J. I.)
 (Adam Fr. p. Brandt, Chełmiński, Kossak J.)
 Alchimowicz K. 1444.
 (Amici p. Guyski).
 Andriolli M. E. 1233—8.
 Andrzejkowiczówna M. M. p. Buttowt.
 (d' Angers D. p. Oleszczyński W.)
 (Anschütz p. Gierymski A., Grabowski W., Lipiński H.)
 (Ayererówna p. Chodowiecki).
 Axentowicz T. 1529.
 B. miniaturzysta (Balicki?) podług Coswaya 737.
 Bacciarelli M. 145—51, 153—4, 156—71; podł. niego 250—1, 257, 264, 282—3, 291, 293, 609; szkoła 172; p. Bacciarellówna A., Kopff, Leseur, Rustem, Wojniakowski.
 (Bacciarellowa z Richterów F. p. Bacciarellówna A.)
 Bacciarellówna A. 360; podług niej 286.
 Bakałowicz Wł. 1172.
 Balicki K. 737 (?).
 (Bamberger p. Świeszewski).
 Bartels A. 983.
 Bartus St. 1002—4.
 Bechon K. 187.
 Bellini G., podł. niego 1322, 1325.
 Benedyktowicz L. 1458—60.
 (Benefiali p. Bacciarelli).
 Bereza B. 326—7.
 Beyerowa z Minterów H. 600.
 Bielawski E. nr. 189; podług Caracciego 191, podł. Raffaella 190; p. Głogowski.
 Bieszczad S. 1474.
 Bizański J. N. 871; p. Cereha.
 (Blaas K. p. Grottgier A.)
 Blank A. 661; podł. niego 707, 878; p. Brodowski T., Dąbrowski B., Hadziewicz, Lesser, Rogoziński.
 (Boecklin p. Witkiewicz 1494?).
 Boratyński K. hr. (?) 965—7.
 Borowski 188.
 — K. 188 (str. 362) (?).
 Brandt J. 1449—52; p. Kowalski W. A.

- Branicka E. p. Kasińska.
 (Breslauer p. Gerson, Świeszewski).
 Brodowski A. 660; p. Beyerowa.
 — J. I. 415; p. Głowacki, Hadziewicz, Lewicki, Stattler.
 — J. II. 1121—2.
 — T. 1005—8.
 Brodzki W. 1091—2.
 Bruder Fr. 574.
 (Brülow K. p. Gorecki).
 Brunelli K. W. 551.
 Brzeziński L. 923—4.
 Buchbinder S. 1480—1.
 Buisset J. 482.
 Bukwiczka L. 981.
 Buttowt-Andrzejkowiczówna M. M. 1497.
 Byczkowski T. 685.
 (Callot p. Vogel 372 ?).
 Camuccini W., podł. niego 477; p. Rusiecki.
 (Canaletto p. Zaleski).
 Caracci A., podł. niego 191.
 (Casanova p. Lampi Fr., Norblin).
 (Cassioli p. Łubińska hr.).
 Cercha M. 984—5; p. Tarnowski hr. St.
 Charczewska z Krasickich A. 612.
 (Charlet p. Michałowski).
 Chełmiński J. 1493.
 Chełmoński S. 1482—6.
 Chlebowski Poraj S. 1197—214.
 Chodowiecka J. 359; p. Papin.
 Chodowiecki D. 23—62, 64—118, 120—43; podł. J. v. Mayra 119, podł. Rembrandta 63; szkoła: N. W. 144 str. 361—2.
 Chotomski F. 715—7.
 Chrzczonowicz J. 688.
 (Cogniet L. p. Gerson, Lunda, Malesszewski, Postemski, Rodakowski, Tępa).
 Cosway, podł. niego 737.
 Czachórski Wł. 1487—8.
 Czarnikow podł. Kolbego 979.
 Czartoryska M. ks. (Wirtemberska ks.), podł. niej 322.
 Czartoryski A. ks. 406.
 Czechowicz Sz. podł. Raffaella 1, podł. włoskiego obrazu 2; p. Smuglewicz F.
 Czyszkowski T. 684.
 Dama J. 560.
 Daun A. 1501.
 (David p. Brodowski A., Oleszkiewicz).
 Dąbrowski A. S. 479.
 — B. 877; podł. Blanka 878, podł. Hadziewicza 876; p. Simmler.
 Delaplanche p. Szymanowski.
 Dembowski J. hr. 557—559.
 — L. p. Grabowski W., Tarnowski hr.
 Dietrich A. F. podł. Orłowskiego 982.
 — Chr. W. E. p. Dietricy.
 — F. K. 548—50.
 Dietricy Chr. W. E. (Dietrich), podł. niego 238, 702.
 (Dietz p. Lipiński H.)
 Dmochowski H. 950.
 — W. 875.
 Dolci C., podł. niego 403.
 Domaniewski E. 1145—6.
 Dylezyński C. 1217.
 Dzbański K. 1026—8.
 Dzięwowski J. 1118—20.
 Estreicher D. 305—7; p. Kopff, Peszka.

- Fabijański E. R. 1101.
 Fabre Fr. Ks., podł. niego 478.
 Filippi P. 1218.
 (Fleury A. p. Kapliński).
 Frey J. Z. 410—11.
 Fuger H. podł. niego 268; p. Frey,
 Lampi J. II., Weixlbaum.
 (Fürich J. p. Morawski, Nowot-
 ny, Szynalewski).
 G. W. (monogramista szkoły
 Bacciarrellego) 172.
 (Gadomski p. Daun).
 Gaszyński M. 879—82.
 (Geiger K. p. Grottger A., Ma-
 szkowski M.)
 (Gérard p. Brodowski A.)
 Gerson W. 1158—9; p. Alchi-
 mowicz, Benedyktowicz, Buch-
 binder, Chelmoński, Maszyń-
 ski, Wyczółkowski.
 Giecwicz 997; str. 364.
 Gierdziejewski J. 1102—7.
 Gierymski A. 1475.
 — M. 1463—8.
 (Giotto p. Nowotny).
 Gładysz J. 361.
 Głogowski J. 539—41.
 Głowacki J. 833—40, 842; po-
 dług ? 841; p. Łuszczkiewicz,
 Płończyński.
 Godebski C. 1215; p. Szymano-
 wski.
 (Godlewski p. Gottlieb).
 (Goetz B. p. Pleresch).
 Gorczyński A. 874.
 Gorecki T. 1093—4.
 Gottlieb M. 1517—8.
 Grabie p. Świeszewski.
 Grabiński H. 1453—4.
 Grabowski A. 1173—8; z A.
 Grottgerem 1415.
 Grabowski W. 1489—92.
 Grassi J. 152, 329—34; podł.
 niego 248—9, 252—5, 258,
 260—1, 272, 295—7, 299,
 302, 355; p. Blank.
 (Griepenkerl p. Krudowski, Styka).
 (Gros br. p. Hadziewicz, Karczew-
 ski).
 Grottger A. 1239—1321, 1329
 —1414; z A. Grabowskim
 1415, z hr. St. Tarnowskim
 1416; podł. Belliniego itd.
 1322—8; str. 364.
 — J. 843—8; p. Grottger A.
 Gruszecki A. 21; podł. włoskie-
 go oryginału (?) 22.
 Gryglewski A. 1179—88.
 Guercino (Barbieri J. Fr.), podł.
 niego 383.
 (Guichi hr. p. Łubieńska).
 Guyski M. 1147—9.
 Haar J. 712—4.
 Hadziewicz R. 860—70; podł.
 niego 876, 906; p. Brodowski
 J. II., Buchbinder, Czachór-
 ski, Gierymski A., Kostrzewski.
 (Hanusz p. Daun, Dziewoński).
 Hausnerówna p. Łubieńska hr.
 (Hayd p. Chodowiecki).
 (Hegel p. Lipiński St.)
 (Hellmer p. Daun).
 Hercisz E. 1524.
 (Hogarth W. p. Orłowski 486 ?).
 Hruzik M. 941.
 Isabey J. Ch., podł. niego 294,
 601.
 Jabłoński M. 756—8; p. Łuczyń-
 ski.
 Jachimowicz T. 739—42.
 Jaroczyński M. J. I. 989; podł.
 Płońskiego 988.

- John Fryderyk 404 (?); podł.
Dolciego 403, podł. Lampiego
J. I. 402, podł. Smuglewicza
405.
(Jouffroy p. Godebski).
Kamiński A. 1029—30; p. Buch-
binder.
Kamsetzer J. Ch. 309—10.
Kaniewski Ks. J. 938; p. Ko-
strzewski.
Kapliński L. 1108—13.
Kappeller J. A. podł. Grassiego
J. 355.
Karczewski J. 883.
Kasprzycki W. 721 (str. 363)
(?); podł. Schalckena 857.
(Kaulbach p. Dyleczyński, Ma-
szkowski M., Nowotny, Pillati
(1161—2), Simmler, Szlegel
(995), Tepa).
Kielisiński K. W. 885—903,
908—9, 911—5; podł. Nor-
blina 904—5, podł. Hadzie-
wicza 906, podł. Orłow-
skiego 907, podł. Troschla
910.
Klass, podł. niego 666; p. Sonn-
tag.
Klembowski B. 748.
Klimeš J. 481; p. Laub, Rej-
chan A.
Kloss K. 1476—7.
(Kokular A. p. Brodowski T., Ka-
miński, Marszewski, Norwid).
Kolasiński A. 968.
Kolbe, podł. niego 979.
Kondratowicz J. 942.
Koniec (Kuntze) T. 4—16; po-
dług włoskiego 3 (?).
Koniuszko W. J. 1502—3.
Kopff J. podł. F. Smuglewicza 368.
Kornecki J. 561—2.
Kosiński J. 323—5; p. Blank.
Kossak J. 1060—82; p. Brandt,
Domaniewski, Grottgier A. Szer-
mętowski.
— L. 969—70.
(Kossowski p. Grabowski W., Ko-
zakiewicz).
Kostrzewski Fr. 1114—5.
Kotsis A. 1219—28.
Kowalski Wierusz A. 1478—9.
Kozakiewicz P. 1216.
Krasicka A. p. Charczewska.
Kraśńska E. hr. z Branickich 998.
Kraszewski J. I. 953.
Kraus J. 356—7.
Krethlow J. F. S. 393—4; p.
Lewicki.
Krudowski F., 1538—9.
Kukiewicz K. 943.
Kurczyński St. 554—6.
Kwiatkowski A. T. 937.
Lampi Fr. 613—4.
— J. Ch. I. 311—21; po-
dług niego 246—7, 259,
402; p. Brodowski J. I., Lam-
pi J. II., Peszka.
— J. Ch. II. 480; p. Stattler.
Lange A. 552—3.
Laub A. 677—8.
Lebrunowa Vigée E., podł. niej
266, 603.
Leclerc lub Lelerc Anna 749.
Lecomte H., podł. niego 940.
(Lehmann p. Malczewski).
Lelewel J. 669—71.
Lenartowicz T. 1009—10.
Lenartowiczowa z Szymanow-
skich Z. 1095.
Leopolski W. (Postel de) 1150,
—4.

- Leseur W. (Lesserowicz) 256,
 262—3, 265, 267, 269—71,
 273—9, 284—5, 287—90,
 292, 300—1;
 — podług ? 280, 281.
 Bacciarrellego 250—1, 257,
 264, 282—3, 291, 293.
 Bacciarrellówniej A. 286.
 Fügera 268.
 Grassiego 248—9, 252—5,
 258, 260—1, 272, 295—7,
 299, 302.
 Isabeya 294.
 Lampiego J. I., 246—7, 259.
 Lebrunowej 266.
 Pitschmanna 298.
 (szkoła anonim 303—4).
 Lesser A. 961—4.
 Lesserowicz W. p. Leseur
 Letier (Rusiecki).
 Lewicki J. 850—6.
 (Lietzen-Meyer p. Buttowt-An-
 drzejkowiczówna).
 Ligber J. podł. Smuglewicza F.
 212.
 Lipiński H. 1472—3.
 — St. 1445—6.
 Liszewska A. D. p. Therbuschowa.
 (Liszewski J. p. Liszewska).
 Löffler-Radymno L. 1155—7;
 p. Herncisz.
 (Löfftz p. Szymanowski).
 (Lugardon p. Mielżyński hr.)
 Lunda F. 1083—4.
 Łęski J. 337, 339—40; podł.
 Regnaulta 338.
 Łobeski F. 971; p. Dziewoński.
 Łubieńska z Hausnerów hr. 1498.
 Łuczyński J. P. 972—8; p. Bu-
 kwiczka.
 Łukomski S. 1462.
 Łuszczkiewicz W. 1123; p. Gra-
 bowski W., Grottger A., Hern-
 cisz, Malczewski, Piccard.
 Malczewski J. 1505—13.
 Maleszewski T. 1144.
 (Maliński p. Lesser).
 Maratta K., podł. niego 692;
 p. Czechowicz, Koniecz (?).
 (Marconi L. p. Kloss).
 Marszałkiewicz 681—2.
 Marszewski J. 1096.
 Marteau L. 19.
 Masłowski St. 1500.
 Maszkowski J. 690—1, 693—4,
 podł. Maratty 692; p. Dzbań-
 ski, Grottger A., Kossak J., Lun-
 da, Maszkowski M., Młodnicki,
 Morawski, Raczynski, Tępa,
 Tarnowski hr.
 — M. 1417—37.
 Maszyński J. 1471.
 (Matejko J. p. Benedyktowicz,
 Buchbinder, Gottlieb, Hern-
 cisz, Lipiński H., Malczewski,
 Piccard, Pochwalski, Rossow-
 ski, Wyczółkowski, Żmurko).
 (Maurer H., p. Lampi J. II.)
 (Mayer K. p. Grottger A.)
 Mayr J. v., podł. niego 119.
 (Maronowie p. Tarnowska hr.)
 (Menges R. p. Smuglewicz F.)
 Merwart P. 1514.
 Michałowski P. 759—830.
 Mielżyński S. hr. 872—3; p. Ka-
 plński.
 Minasowicz J. K. 731.
 Minheymer J. 944—5.
 Miniaturzysta z końca XVIII. w.
 738.
 Minterówna H. p. Beyerowa.
 Mirecki K. 1229.

- Mirys S. br. 17.
 Miszewski J. 683.
 Młodnicki K. 1230—2.
 Molinari A. 412—4.
 — A. L. 946—9.
 Monsiau M. A., podł. niego 705.
 Morawski Sz. 986—7.
 N. W. (monogramista szkoły Chodowieckiego) 144.
 Niewiarowicz-Tysiewicz A. L. 849.
 Norblin de la Gourdain J. P. 215—37, 241—5; podł. Dietrichyego 238, podł. Rembrandta 239—40; podł. niego 904—5; p. Orłowski, Płoński, Rustem, Smuglewicz F. 210.
 Norwid C. 1085—88.
 Nowotny L. 1011—2.
 Oborski A. 544—7.
 Oleszczyński A. 695—701, 703, 704; podł. Chr. W. E. Dietricha 702.
 — W. 916—8; p. Lesser.
 Oleszkiewicz J. 538.
 Orlikowski F. 884.
 — P. 919—20.
 Orłowski A. 483—537; podł. niego 384, 907, 982; p. Grotter A. (1242), Oborski, Romanowski v. Wendorff, Sokołowski J.
 Papinowa z Chodowieckich J. 358; p. Chodowiecka.
 Penther D. 1438—9; p. Merwart.
 Peszka J. 385—92 i str. 362; p. Głowacki, Stättler.
 Piątkowski 565.
 Piccard L. 1455—6.
 Pieńczykowska K. 687.
 Piliński A. 939; podł. H. Leconte'a 940.
 Pillati H. 1160—71.
 (Piloty p. Czachórski, Filippi, Gierymscy A. i M., Gottlieb, Grotter A., Gryglewski, Maszkowski M., Matejko, Młodnicki).
 (Pink p. Dembowski J. hr.)
 Piotrowski M. A. 957—60.
 Pitschmann J. F. J. 335—6; podł. niego 298.
 Piwarski A. 750—1.
 — J. F. 706, 708—11; podł. Blanka 707, podł. Monsiau 705; p. Brodowski, Gerson, Kielisiński, Kostrzewski, Pillati, Simmler.
 Plersch J. B. 173—86; p. Dąbrowski A. S.
 Płończyński A. 1013—4.
 Płoński M. 576—96, 598—9; podł. Rembrandta 597; podł. niego 988.
 Pochwalski K. 1515—6.
 (Podesti p. Maleszewski).
 (Portails p. Mirecki).
 Postel p. Leopolski.
 Postempski R. 921.
 Potocka Aleksandrowa p. Tysskiewiczówna.
 Potocki Aleksander podł. ks. M. Czartoryskiej 322.
 (Prerafaelici p. Nowotny).
 Prociński J. 752.
 Przeddziecka z hr. Tyzenhauzów M. hr. podł. Winterhaltera 1031.
 Przyłuski 566—7.
 Raczyński A., 1015—25.
 Radwański A. 18.
 — J. F. 754—5; podł. Stachowicza 399, 753.

- Raffael Sanzio da Urbino, podł.
niego 1, 190.
- Rasp C. G. podł. Smuglewicza F.
211, 214.
- (Redl p. Bizański).
- Redlich H. 1447.
- Regnault, podł. niego 338; p. Ole-
szczyński A.
- Rejchan A. 925—36.
- J. 362—7; p. Rejchan A.
- Rembrandt podł. niego 63, 239
—40, 597; p. Gaszyński 881 ?.
- (Richomme p. Oleszczyński A.)
- Richter J. 568—73.
- Richterówna F. p. Bacciarellowa.
- (Rode K. B. p. Chodowiecki).
- Rodakowski H. 1032—54.
- Rogozński A. 732.
- Romanowski v. Wendorff 686.
- Rossowski Wł. 1523.
- Rostowski O. 999.
- Roztworowski S. hr. 1519—20.
- (Ruben Kr. p. Grottger A.)
- Rusiecki K. 832.
- Ruszkiewicz 990.
- Rustem J. 341—51; p. Byczkow-
ski, Chrzczonowicz, Damel,
Karczewski, Lelewel, Miszew-
ski, Postempski, Ślizień.
- Rybkowski J. 922.
- Rycerski A. 1124.
- Saunders J. podł. Camucciniego
477, podług Fabre'a 478;
p. Chrzczonowicz.
- Schaleken G., podł. niego 857;
p. Norblin 215.
- (Scheffer A. p. Kapliński, Tepa).
- (Schnorr v. Carolsfeld p. Lesser,
Nowotny, Simmler, Szlegel
995).
- (Schönberger p. Lange).
- Schouppé A. 954—6.
- Schweikart lub Szejkart K.
407—9; p. Laub, Szlegel.
- (Schwind p. Filippi A., Grottger A.,
Gryglewski, Maszkowski M.,
Młodnicki).
- (Seeberger p. Gryglewski).
- Seidlitz J. N. K. 679, 680.
- (Seitz p. Stachiewicz).
- Sidorowicz Z. 1469—70.
- Siemianowscy F. Ks. i M. 951—2.
- Siemiradzki H., 1457.
- Sierakowski J. hr. 377—82;
podł. Guercina 383, podł. Or-
łowskiego 384.
- Simmler J. 1055—9.
- Skarbek F. hr. 689.
- Ślodziński W. 1440—2.
- Ślizień R. 858—9; p. Smokowski.
- Smokowski W. 733—6.
- Smuglewicz A. 192; p. Dąbrowski
A. S.
- F. 193—210; podł. niego 211
—4, 368, 405; p. Borowski K.,
Damel, Dąbrowski A. S., Kopff,
Lelewel, Oleszkiewicz, Peszka.
- Sokołowski J. 615—56, 658
—9; podł. A. T. (?) 657.
- Z. 1530—2.
- Sonntag J. 672—6.
- Stachiewicz P. 1525.
- Stachowicz M. 395—7, 400—1;
podł. niego 398—9, 753.
- Stankiewicz A. 1089—90.
- Stattler-Stański Wojc. 743—7;
p. Cercha, Grottger A., Kotsis,
Łuszczkiewicz, Mirecki, Szyna-
lewski, Świerzyński, Żygliński.
- (Steinfeld p. Głowacki).
- Stoelzel C. F. podł. Smuglewi-
cza F. 213.

- Straszyński L. 1125—7.
 (Strehuber p. Gierymski M.)
 Stroynowska W. p. Tarnowska hr.
 Strzegocki M. 1117; podł. wło-
 skiego oryg. 1116; p. Dzie-
 woński.
 Styka J. 1526.
 Suchodolski J. 722—30; p. Bro-
 dowski J. II.
 Sułkowski J. ks. 1461.
 Świerzyński S. 1000.
 Świeszewski A. P. M. G. 1443.
 Szermętowski J. 1189—96.
 Szlegel K. 991—6.
 Szolc K. 1448.
 Szwejkart K. p. Schwejkart.
 Szymanowski W. 1533—4.
 Szynałowski F. 1097—9; p. Gra-
 bowski W.
 Tarnowska ze Stroynowskich W.
 hr. 602, 605, 607—8, 610,
 611; podług ? 604, 606,
 podł. Bacciarellego 609, podł.
 Isabeya 601, podł. pani Vi-
 gée-Lebrun 603.
 Tarnowski St. hr. (ze Śniatynki)
 z A. Grotgerem 1416.
 Taubert G. 328.
 Tepa Fr. 1128—43 a ; p. Żmurko.
 Therbuschowa z Liszewskich A.
 D. 20.
 (Tombari p. Dąbrowski A. S.)
 Tondos St. 1504.
 Troschel, podł. niego 910.
 Tyszkiewiczówna A. hr. (zam.
 I. voto Aleksandrowa Potocka,
 II. Wąsowiczowa) 542—3.
 Tyzenhauzówna M. hr. p. Przez-
 dziecka.
 Urmowski L. 563—4.
 Verneil H. p. Brodowski J. II. i T.,
 Karczewski, Kossak J., Sucho-
 dolski).
 (Villani p. Kasprzycki).
 (Vivier du p. Tyszkiewiczówna).
 (Völker p. Beyerowa).
 Vogel Z. 369—76; p. Dembowski
 J. hr., Sejdilitz J. N. K.
 (Wagner A., p. Chelmiński, Cza-
 chórski, Gierymski M., Ko-
 niuszko, Sokołowski Z., Wy-
 czółkowski, Żmurko).
 (Waldmüller p. Löffler, Tepa).
 Wall J. 352—4.
 Wąsowiczowa A. p. Tyszkiewi-
 czówna.
 Weixlbaum M. 575.
 Wendorff p. Romanowski.
 Wierusz p. Kowalski A.
 Wiesiołowski L. 1521—2.
 (Willewald p. Brodowski J. II.)
 Winterhalter, podł. niego 1031.
 Wirtemberska M. ks. p. Czar-
 toryska.
 Witkiewicz St. 1494—6.
 Wojniakowski K. 416—76.
 Wolski St. 1535—7.
 Wołucki K. 308.
 (Worobjew p. Marszewski).
 Wyczółkowski L. 1499.
 Wyszkowski P. podł. Stachowi-
 cza 398, 400 (?).
 Zabiello H. hr. 662—5, 667,
 668; podł. Klasa 666.
 Zaleski M. 718—20.
 (Zimmermann A. p. Grabiński).
 (Zingg A. p. Bruder, Richter.)
 Zamett A. 1001.
 Żmurko Fr. 1528—9.
 Żukowski R. 1100.
 Żwan 831.
 Żygliński Fr. 980.

Wykaz osób

portretowanych z natury, wedle oryginałów dawniejszych, lub tradycyi.*)

(Portrety własne artystów oznaczono gwiazdką).

- Abdul-Aziz sułtan 1198, 1202.
Aleksander I., cesarz rosyjski 387.
Antoniewicz Bołoz K. 409.
Axentowicz T. 1533.
Bacciarelli M. 167*, 251.
Bacciarellówna A. 286.
Bartus St. 1002*.
Bartusówna M. 1010.
Batory Stefan 609.
Baworowski Włodz. hr. 1070.
Beklerowa 302.
Bełza J. 862.
Bertelli Algarotti z Kuczkowskich hr. 1407.
Białopiotrowicz 635.
Biedroński L. 1162.
Bielicki krawiec 1161.
Bielińska B. p. Kossowska.
Blühdornówna p. Romanetowa.
Bobr 1056.
Bohuszówna A. p. Mierowa.
Bontaniowa 270.
Borejsza 1306—7.
Borkowska z Dzieduszyckich R. hr. 1004.
Borkowski Dunin Fr. hr. 752.
Borkowski St. hr. 713, 1068.
Borowski Skarbek M. 748, 928.
Branicka K. hr. p. Potocka.
Brodowski A. 860, 876.
Brodowski J. II. 1161, 1162.
Brodziński K. 324.
Brülów K. 1093.
Brzeziński L. 924*.
Brzostowski hr. 1173.
Brzozowski F. 1162.
Budziszewska Z. (Sołtykowa hr.) 412.
Bystra z Rakowskich hr. 603.
Canova A. 478.
Chłopecki J. 1071.
Chodkiewicz K. J. 288.
Chodkiewiczowa z Walewskich K. hr. 538.
Chodkiewiczówna R. p. Lubomirska.
Chodowiecki D. 23* (?).
Chołoniewska hr. 1246.
Chołoniewski hr. 1246.
Chreptowicz J. kancl. w. lit. 263.
Cichowski A. 854.
Cieszkowska Augustowa hr. 1172.

*) Portrety idealne wykluczono.

- Coswayowa 737.
 Czachórski St. 1488.
 Czačka A. p. Krasieńska.
 — R. p. Tarnowska.
 Czački T. 284, 336.
 Czaplicówna T. p. Jabłonowska.
 Czarniecki St., 197, 281, 939,
 1110, 1155.
 Czartoryska A. ks. p. Ogińska.
 — I. ks. p. Działyńska.
 — z Flemingów Izabella 289,
 604.
 — M. ks. p. Wirtemberska ks.
 — T. ks. 223; p. Lubomirska.
 — Z. ks. p. Zamowska.
 Czartoryski Adam ks. GZP 269,
 355.
 — Adam ks. (syn GZP) 743.
 — Aleks. ks. 744.
 Czekierski dr. 639.
 Czyż jen. 313.
 Dąbcańska p. Laskiewiczówna.
 Dąbrowski B. 877* (?).
 — H. jen. 564.
 Dąbski E. 1161.
 Dietrich A. 1162.
 Dzbański K. 1026*.
 Działyńska z Czartoryskich I. hr.
 1147.
 Działyński J. hr. 1108.
 — T. hr. 1067.
 Dzieduszycka R. hr. p. Borkowska.
 Dzieduszycki E. hr. 1241.
 — J. hr. 1070.
 — Wład. hr. 1065.
 Dziewoński J. 1119*.
 Estreicher D. 307*.
 Fiałkowski 1433.
 Flemming H. J. hr. minister-
 prezydent saski 166.
 Flemmingówna J. p. Czartoryska.
 Franciszek Józef I., 811, 812.
 Fredro A. hr. 932.
 Fryderyk II., 118.
 Fryderyk Wilhelm II., 93.
 Gawroński jen. 1064.
 Gerson W. 1161, 1162.
 Gierdziejewski I. 1161, 1162.
 Gładysz J. 361*.
 Głowacki B. 539.
 Głuchowski 1431—2.
 Golański F. N. ks. pijar 560.
 Gomellówna 253.
 Gorecka z Mickiewiczów M. 1094.
 Gorzeński jen. 172.
 Grabiński 653.
 Grabowska, matka artysty An-
 drzeja 1175.
 Grajner F. 1162.
 Grassi J. 254, 330*.
 — rzeźbiarz 295.
 Grottger Artur 1143, 1246*,
 1266—73*, 1275*, 1275 a*,
 1282—3*, 1301* 1320*,
 1334*, 1340*, 1362*, 1367*,
 1380*, 1393*.
 Grottger J. 1241, 1265.
 Grottgerówna p. Sawiczewska.
 Grudzińska J. p. ks. Łowicka.
 Grzegorz XVI. papież 884.
 Gumiński W. 1161, 1162.
 Gutakowski L. 154.
 Haar J. 712*.
 Hadziewicz R. 863*.
 Hoffmann 677.
 — żona jego 1151.
 Hoffmanowa z Tańskich K. 674
 Hołowczyc S. 660.
 Hornungówna 1284.
 Horodyska O. 1355.
 Jabłonowska z Czapliców Tekla
 ks. 246.

- z Walewskich T. ks. 252, 333.
 — z Jabłonowskich rodziny dama młodsza 758.
 — starsza 757.
 Jakubowiczowa 1281.
 Jan Kazimierz, król 1217.
 Januszkiewiczówna 1405—6.
 Jaroczyński M. J. I. 1162.
 Jarosiewicz poeta 1134.
 Jelski, dyr. Banku warsz. 701.
 Jerzy III król angielski 486.
 Jundziłł St. B. ks. 700.
 Kaczorowski 1161.
 Kalaj 1275 (?).
 Kamiński K. ks. pijar 731.
 Kamiński M. pułk. 1111.
 Kaniewski K. 1161.
 Kapuściński J. 986.
 Karolina, żona Maksymiliana, ces. meksyk. 1296 (?).
 Kącki A. 1100.
 Kenig J. 1162.
 Klimeš J. 481*.
 Kochanowski J. 388, 548.
 Kołłątaj H. ks. 695.
 Kołos 1162.
 Konarski St. ks. 279.
 Kondratowicz J. 942*.
 Koniec T. 8*.
 Kopeczyński O. ks. 277.
 Kopernik M. 278.
 Kościelski Sefer pasza 1197.
 Kościuszko T. 155, 195, 255, 339, 386, 387, 395, 397, 418, 532, 738, 1074, 1216, 1476.
 Kosiński J. 325*.
 Kossak J. 1023.
 Kossowska z Bielińskich B. 273, 314, 331.
 Kostrzewski F. 1161, (z żoną i synkiem) 1162.
 Koźmian K. 304.
 Krasińska z Czackich A. 605.
 Kraszewski I. J. 1162, 1215.
 Kruszewski jen. 1078.
 Krzyżanowska z Zarębów 756.
 Kucz K. 1162.
 Kuczkowska p. Bertelli.
 Kuliński L. 1161.
 Kuntze p. Koniec.
 Kurpiński K. 323.
 Lampi Fr. 673.
 Laskiewiczówna (Dąbcańska) 941.
 Lazarewiczówna 248.
 Legeditsch jen. 761.
 Lenartowiczowa z Szymanowskich Z. 1095*.
 Lenau M. 1263.
 Lerne A. 1161, 1162.
 Leseur W. Lessorowicz 292*, 328.
 Lesser A. 1161.
 Lesserowicz p. Leseur.
 Lesznowski A. 1162.
 Lewenhardowa z Pustowojtów H. 1149.
 Libelt K. dr. 1439.
 de Ligne K. ks. 247.
 Linowski A. 397.
 Lipiński H. 1472*.
 Lippert 137—41.
 Liszewska A. D. p. Therbuschowa.
 Loeffler L. 1137.
 Louise panna 1275 a.
 Lubomirska J. ks. p. Potocka.
 — z Chodkiewiczów R. ks. 262.
 — z ks. Czartoryskich T. ks. 329.

- Lubomirski H. ks. 266.
 — J. ks. 1348.
 Ludwika księżniczka pruska p.
 Radziwiłłowa.
 Lunda F. 1083*, 1129.
 Łęski J. 337* (?).
 Łobeski F. 1132.
 Łowicka z Grudzińskich J. ks.
 602.
 Łubieńska I. hr. 945.
 Łubieński F. hr. 944.
 Łuczyński J. P. 972—3*.
 Majewski J. 1161.
 Małachowska G. hr. p. Tarno-
 wska.
 Małachowski J. 301.
 Małachowski St. 152 (?), 153,
 697.
 Mann M. 1140.
 Marcinkowski K. dr. 1462.
 Massalski hetman 165.
 Maszkowski J. 690*, 1287.
 — żona jego 1417.
 — R. syn jego 1266—1273,
 1275 1276 a, (z żoną) 1386,
 1394 (?), 1428, 1430.
 Matejko J. 1446, 1524.
 Mazepa 236, 904—5.
 Mendelsohn M. 52.
 Męciński kasztel. 494.
 Michałowski P. 759*.
 — Wł. 760.
 Mickiewicz A. 745, 1141.
 Mickiewiczówna M. p. Gorecka.
 Mielżyńska z Willickich E. hr.
 950.
 Mielżyński S. hr. 950, 1109.
 Mierowa z Bohuszów A. hr.
 (I. voto Tarnowska hr.) 287.
 Mikuli K. 1365.
 Mirys S. br. 17*.
 Młodnicka W. (ur. Monné) 1144.
 Młodnicki K. 1400.
 Mniszchowa z Zamoyskich U.
 264.
 Mniszchówna p. Potocka Szcześ-
 nowa.
 Mokronowski A. 151.
 Monné nadinżynier 1399.
 — Wanda (córka poprzedniego)
 1218, 1335, 1359, 1363,
 1367; p. Młodnicka.
 Morawski Sz. 1023.
 Morgensternowie 1161.
 Mostowska 332.
 Muczkowski J. 1098.
 Mycielski Fr. hr. 1090.
 Nabelak L. 933.
 Napoleon I., 338, 387, 601,
 762, 814, 823, 830, 1414.
 Neander J. A. W. 858—9.
 Niemcewicz J. U. 303.
 Niewiarowski A. 1162.
 Nieznane osoby portretowane
 przez:
 Bacciarellego 169.
 Chodowieckiego 23 (?), 26—8,
 31, 35—7, 53, 55—6.
 Głowackiego 837—8.
 Grottgera A. 1244, 1280, 1337,
 1351, 1412.
 Haara 714.
 Kielisińskiego 906.
 Krausa 356, 357.
 Lampiego J. I., 316, 317, 319.
 Lauba 678.
 Leseura 271.
 Łęskiego 337 (?).
 Łobeskiego 971.
 Marszałkiewicza 681, 682.
 Maszkowskiego M. 1424—7.

- Oborskiego 545 (pseudonim Wszyński).
 Orłowskiego 520 (?) 524 (?).
 Pieńczykowską 687.
 Płońskiego 576.
 Raczyńskiego 1020.
 Rejchana A. 930, 931, 934.
 Tepe 1139.
 Weixlbauma 575.
 Norblin P. J. 216*, 227*.
 Nowotny L. 994.
 Oborski A. 492, 544*.
 Ogińska z ks. Czartoryskich A. (I. voto Sapieżyna) 187.
 Oleszczyński A. 918.
 Olszyński M. 1161, (z 2 braćmi) 1162.
 Orłowski A. 493*, 520* (?), 524* (?), 618, 907.
 Osiecimski H. 1308.
 Ossolińska T. p. Potocka.
 Ossoliński St. 636.
 Ostrogski K. ks. 606.
 Ostrowski L. 1275.
 Paganini M. 1467.
 Paprocki malarz 1162.
 Paszi, pułk. 833.
 Pátáky malarz 1534.
 Patie K. 1162.
 Penther D. 1438*.
 Perrelli W. 927.
 Petzold E. 1161, 1162.
 Pillati H. 1161*, 1162*.
 Piotrowski M. A. 957*.
 Pitschmann J. 298.
 Plersch J. B. 174*.
 Płoński M. 750.
 Podlewski 1207.
 Podoski G. J. prymas 25.
 Poniatowska K. p. Tyszkiewiczowa.
 — M. T. p. Tyszkiewiczowa.
 Poniatowski J. ks. 258.
 — K. ks. 148.
 — St. ks. 149, 612.
 — St. A. król 145—7, 250, 257.
 Popiel P. 813.
 Popolska 68.
 Postempski R. 993.
 Potocka z Tyszkiewiczów Anna (Aleksandrowa) p. Wąsowiczowa.
 — z ks. Sapiechów A (Sewerynowa) 256.
 — Filipina hr. 1246.
 — z ks. Lubomirskich J. 297.
 — z hr. Branickich K. 1031.
 — z Mniszechów Szczęsłowa hr. 312.
 — z Ossolińskich T. hr. 311.
 — Z. (Szczęsłowa, I. voto Wittowa) 300, 360.
 — Alfred hr. 311.
 — Artur hr. (Pilawa) 1246.
 — I. 315.
 — M. 1067.
 — O. hr. 1246.
 Pozzo di Borgo 815.
 Prądzyński J. 1067.
 Przeńska K. 265.
 Przeddziecka H. p. Radziwiłłowa.
 — z Tyzenhauzów M. hr. 966.
 Pustowojtówna H. p. Lewenhardowa.
 Quentinowa pani 54.
 Raczyński A. 1022*, 1023*, 1024*, 1073, 1422.
 Radziwiłł A. ks. 577.
 Radziwiłłowa z Przeddzieckich H. ks. 296.
 — z ks. pruskich Ludwika ks. (Antoniowa) 267.

- Radziwiłłówna K. ks. 261.
 Rakowska p. Bystra.
 Rastawiecka Edwardowa br. 938.
 Rastawiecki Ludwik br. 861.
 Rejchan A. 936*.
 — troje dzieci jego 925.
 — J. 362*.
 — M. 363.
 Rekaln Fr. br. p. Rochow.
 Rembrandta matka 597.
 Rochow F. E. v. 77—8.
 Rodakowska, matka artysty 1035.
 — żona artysty 1033.
 Rogoziński A. 732*.
 Roińska Emanuelowa dr. 1176.
 Romanetowa z Blühdornów wi-
 cehrabina 1037.
 Rozwadowski Wł. hr. 1067,
 1070, 1071.
 Różycki K., 921, 1099.
 Rubczyńska pani (II. voto br.
 Wurmbowa) 1360.
 Rudzki 1162.
 Rusiecki K. (lub B?) 832*.
 Rustem J. 341*.
 Rybkowski J. 922*.
 Rzewuski W. hetman 696.
 — L. hr. 1065, 1067.
 Sapieha L. ks. 785—6, 1067.
 Sapieżanka A. ks. p. Potocka.
 Sapieżyna z ks. Czartoryskich A.
 p. Ogińska.
 Sawiczewska z Grottgerów M.
 1303, 1381.
 Schweikart K. 408*.
 — żona jego 407.
 Siemianowska Ł. 843.
 Siemianowski H. 844.
 Siemieński Ł. 1162.
 Siemieński W. hr. 1070.
 Silvas ks. 1170.
 Simiński E. 1161.
 Simmler J. 1007.
 Singerowa B. 1034.
 Skarga P. ks. 276.
 Skrzynecki J. Z. 1067.
 Słowacki J. 1418.
 Smuglewicz Fr. 199*, 386 a.
 Śniadecki Jędrzej 698.
 Sobieski Jan III. 916.
 Sokołowski J. 620*, 621*.
 Solis Fernanda 1168.
 Sołtyk K. 402.
 Sołtykowa Zofia hr. p. Budzi-
 szewska.
 Sonntag J. 672*.
 Sorgerowa 1361.
 Stadniecki J. hr. 1374.
 Stanisław August p. Poniatowski.
 Starzeński E. hr. 1477.
 Stefanowicz S. C. arcyb. orm. 843.
 Stern A. 661, 707.
 Straszyński L. 1126*, 1127*.
 Streitt Fr. 1487.
 Stroynowska W. p. Tarnowska.
 Stroynowski W. 607.
 Strumiłłówna Fr. (zam. Zaleska)
 1357.
 Strzegocki M. 980, 1128, 1133.
 Suchodolski J. 1161.
 Sułkowski A. ks. 152 (?).
 Świerzyński S. 1000*.
 Święcki W. 1161, 1162.
 Sypniewski F. 1161, 1162.
 Szczepanowski St. 1364.
 Szeptycki Fr. 189.
 Szeremętowski J. 1162.
 Szmuyłowicz A. 579—80.
 Szwejkart p. Schweikart.
 Szymanowska Z. p. Lenartowi-
 czowa.
 Szymanowski W. 1162.

- Tabiński S. 1130.
 Tańska Kl. p. Hoffmanowa.
 Tarnowska z Bohuszów A. hr.
 p. Mierowa.
 — z hr. Małachowskich G. hr.
 675.
 — z Czackich R. hr. 274.
 — ze Stroynowskich W. hr. 923.
 Tarnowski J., hetman 282.
 — J. B. hr. 676 (?) 749.
 — J. F. hr. 608, 610, 611.
 — J. J. hr. 275.
 — St. hr. (ze Śniatynki) 1415.
 — Wł. hr. 1339 (?), 1415.
 Teichmann L. dr. 1516.
 Tępa Fr. 1003, 1135*, 1136*,
 1366.
 — ojciec artysty 1142.
 Tepperówna p. Worcellowa.
 Therbuschowa A. D. (z mężem
 i dzieckiem) 20*.
 Thorwaldsen A. 477.
 Trembecki St. 290.
 Tripplin T. dr. 1162.
 Troschel P. 910 (*).
 Trzeciak D. 1080.
 Tyszkiewiczowa z Poniatowskich
 M. ks. 150.
 — z Poniatowskich M. T. 417.
 Tyszkiewiczówna A. p. Wąsowi-
 czowa.
 Tyzenhauzówna M. p. Przez-
 dziecka.
 Ujejski T. bp. 688
 Vesus L. 551.
 Walewska K. p. Chodkiewiczowa.
 — T. p. Jabłonowska.
 Walewski K. 492.
 Wasilewski 1302.
 Wąsowiczowa z Tyszkiewiczów
 A. (I. voto Potocka Aleksan-
 drowa) 260.
 Weinsberg dr. 1429.
 Wilkxycka p. Mielżyńska.
 Wilkxycki 873.
 Wirtemberska z ks. Czartory-
 skich M. ks. 268.
 Wiśniewski Prus W. 565.
 Wiszniewski T. 987.
 Wittowa Z. p. Potocka Szczęs-
 n. Wnorowski 1161.
 Wójcicki K. Wł. 733.
 Wojniakowski K. 416*, 909.
 Wolski Włodz. 1161, 1162.
 Worcellowa z Tepperów 299.
 Wosiński B. 1161.
 Wurmowa br. p. Rubczyńska.
 Wyżewska pani 259.
 Zabielska hr. 1356.
 Zakrzewski J. 1162.
 Zaleska F. p. Strumiłłówna.
 Zaleski B. 1015.
 — M. 1161.
 Zaliwski J. 1131.
 Zamoyska U. p. Mnischowa.
 — z ks. Czartoryskich Z. 272.
 Zamojski J. hetman 285.
 — St. 294.
 Zarebianka p. Krzyżanowska.
 Ziemięcki jen. 882.
 Zienkiewicz W. 855.
 Ziethen jen. 143.
 Zingg A. 137—41.
 Zofia greczynka p. Potocka
 Szczęsnowa.
 Zoll F. dr. 1515.
 Zyberkowa (z córką) 249.
 Żeleński Wł. 1413.
 Żmurko W. dr. 1529.
 Żółkiewski St. 280.

KONICZ T. — Portret własny.

{CHODOWIECKI D. — Portret pani Quantin.

CHODOWIECKI D. — Książ oparty na lasce.

BACCIARELLI M. — Portret St. Małachowskiego.

PLERSCH J. — Apoteoza św. Benedykta.

CHODOWIECKI D. — Amatarowie.

PLERSCH J. — Schody i sklepienie wielkiego więzienia.

BACCIARELLI M. — Portret Massalskiego.

PITSCHMANN J. — Portret Tad. Czackiego.

NORBLIN J. P. — Targ na Pradze pod Warszawą.

SMUGLEWICZ FR. — Polska w Kajdanach.

NORBLIN J. P. — Trębacz.

GRASSI J. — Portret ks. Teresy Lubomirskiej.

de LESEUR W. — Księżniczka Radziwiłłówna.

de LESEUR W. — Marya ks. Wirtemberska.

ORŁOWSKI AL. — Obóz kozacki.

ORŁOWSKI AL. — Krajobraz z wiatrakiem.

ORŁOWSKI AL. — Tańczący kozacy.

ORŁOWSKI AL. — Ojcowie i synowie.

WOJNIAKOWSKI K. — Typy współczesne (1789).

VOGEL Z. — Widok Warszawy.

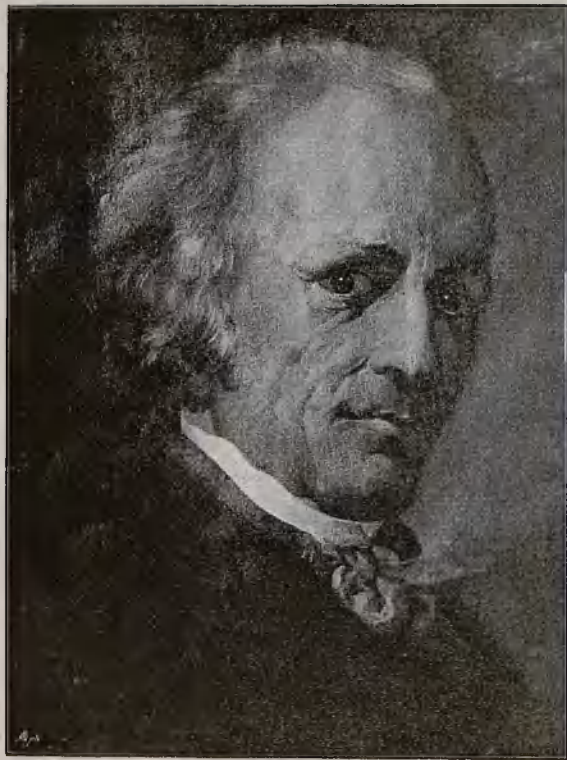
HADZIEWICZ R. — Herkules.

REJCHAN J. — Portret Macieja Rejchana.

WOJNIAKOWSKI K. — Portret własny.

„PŁOŃSKI M. — Portret mężczyzny.

PŁOŃSKI M. — Ks. Antoni Radziwiłł.

SOKOŁOWSKI J. — Pocztylon.

OLESZCZYŃSKI WŁ. — Król Jan III.

MASZKOWSKI JAN. — Portret własny.

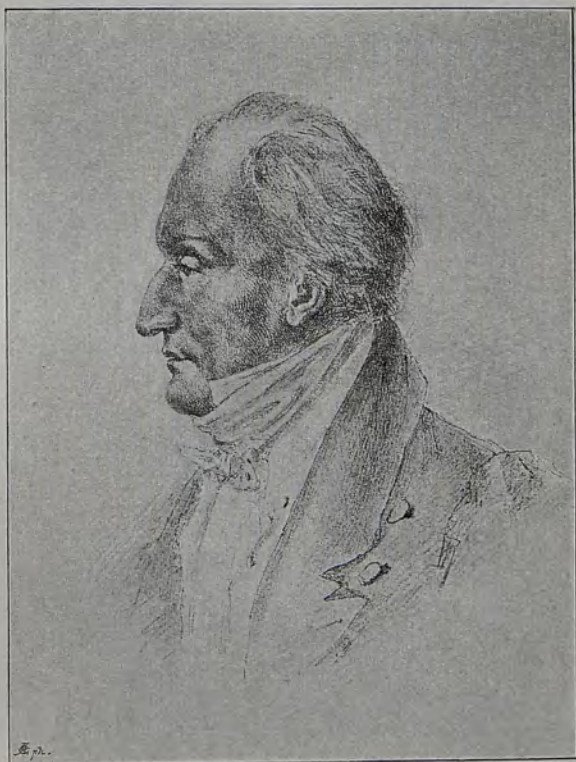
SZLEGEL K. — Polonez na toku.

SUCHODOLSKI J. — Legiony we Włoszech.

STATTLER W. — Adam Mickiewicz.

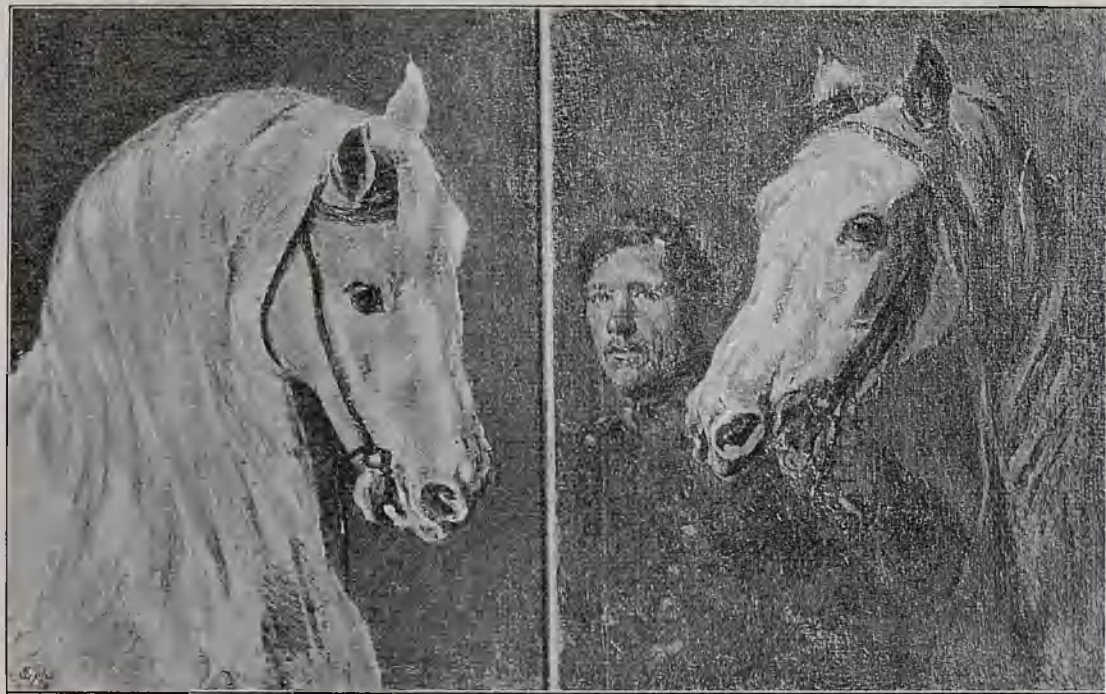
GROTTGER J. (ojciec). — Portret Siemianowskiego.

MICHAŁOWSKI P. — Portret własny.

[MICHAŁOWSKI P. — Typy żydowskie.

MICHAŁOWSKI P. — Łby końskie.

REJCHAN A. — Dzieci artysty.

RODAKOWSKI H. — Portret p. Blühdorn.

LUNDA FL. — Scena z^opowstania.

GÓRECKI T. — Portret żony artysty.

GIERDZIEJEWSKI I. — Dżuma i topielec.

KAPLIŃSKI L. — Hetman Czarnecki.

de LAMPI J. CHRZ. I. — Hr. Teresa Potocka ze synem.

KOSSAK J. — Przepawa przez Dniestr.

KAPLIŃSKI L. — Portret hr. Jana Działyńskiego.

GRABOWSKI A. — Portret rzeźbiarza Brzostowskiego.

TEPA FR. — Portret własny.

GUYSKI M. — Hr. Iza Działyńska.?

LEOPOLSKI W. — Portret p. Hoffmanowej.

PILLATI H. — Rozejście się narodów.

GRYGLEWSKI AL. — Rynek i kościół P. M. w Krakowie.

CHLEBOWSKI ST. — Nad Bosforem.

MŁODNICKI K. — Typy ludowe z Dynowa.

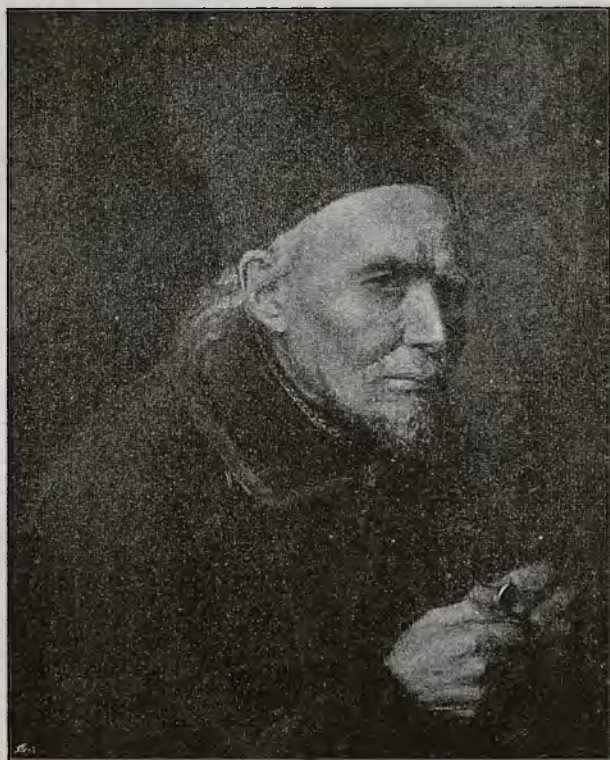
KOTSIS AL. — Pogrzeb i wesele w Bramie Floryańskiej.

PENTHER D. — Portret własny.

MASZKOWSKI M. — Matka artysty.

KOTSIS AL. — Skapiec.

GROTTGER A. — Portret panny Strumillanki.

Posłkę serca szlę Ci Boże
 Przez dziecięce usta moje
 A w miłości dusza leci
 Na tę piosnkę w niebo Twoje

I tam Ciebie błagam b. iże
 Byś sercu bracią godną bliźni
 I dał dziecku co Ci Kocha
 Synem wolnej być Ojczyzny

GROTTGER A. — Na chórze

Boże ucz dziecię Twoją
 Kochać Polskę tak serdecznie
 Jak ja kochał wódz nasz wielki
 Co z nim śmierci spi tu wiecznie

Rethel

I zahartuj młdem ciałko
 Wola, siła, meztwom szczerem
 Gdy dasz łaskę cierpieć dla niej
 Żebym cierpiał Bohaterem!

Wojciech

GROTTGER A. — W grobowcu.

GROTTGER A. — Chrystus w cierniowej koronie.

GROTTGER A. — Walka.

GROTTGER A. — Pojednanie.

SOKOŁOWSKI Z. — Pastwisko leśne,

GIERYMSKI M. — Przyjazd pana Tadeusza.

DMOCHOWSKI W. — Dworek w Nahorodowicach

BRANDT J. — Czarnecki pod Koldyngą.

KRUDOWSKI FR. — Św. Cecylia.

GOTTLIEB M. — Shylok i Jessica.

CHEŁMOŃSKI J. — Babie lato.

Biblioteka Śląska w Katowicach

Id: 0030000302517

I 17041